எழுபரி ரதத்திரவி

மறி பரசு கரமிலகு
பரமன்

குஞ்சர மாமுக
விக்ன ப்ரபு

அறுசமய சாத்திரப் பொருளோன்
ஆறுமுகமான பொருள்

வேதாந்த பரம்பரை

சங்க சக்ர கதாபாணி

அருணகிரிநாதர்

THIRUPPUGAZH ANBARGAL
KARNATAKA REGION

BANGALORE
SEPTEMBER 1994

SILVER JUBILEE SOUVENIR

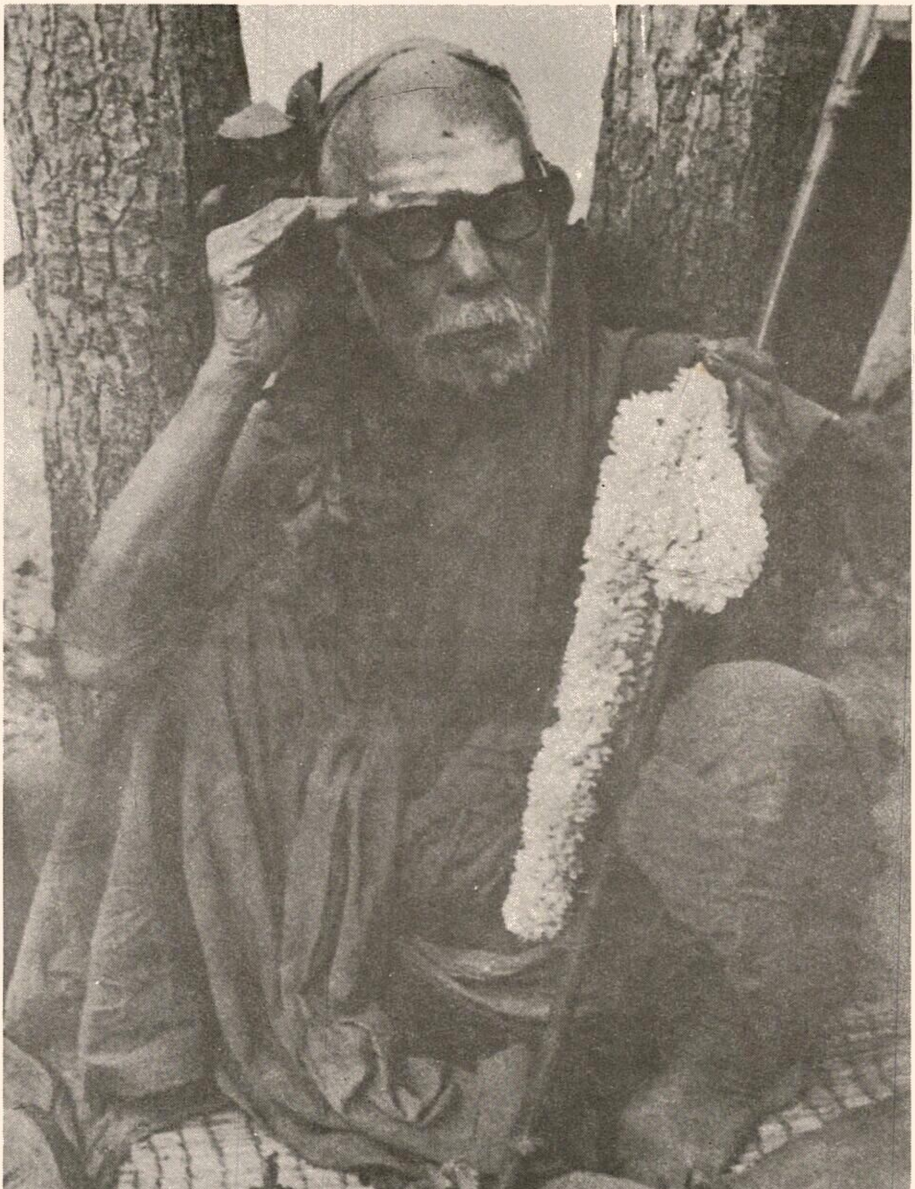

The Motivation, 1969, Delhi

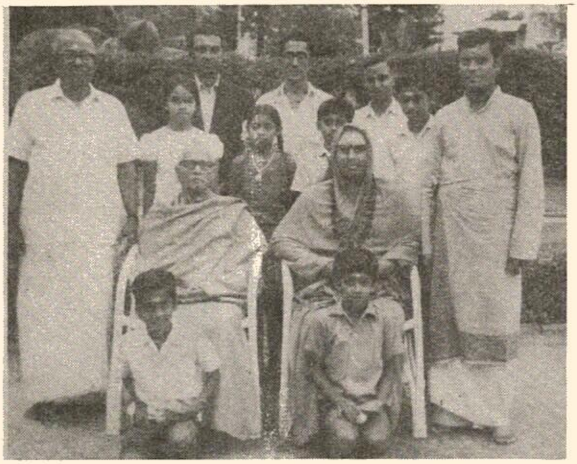

First Bhajan, 1970, Bangalore

Second Padi Vizha, 1972.
Bangalore

Sixth Centenary Celebrations, 1975, Bangalore

Silver Jubilee, 1983, Delhi

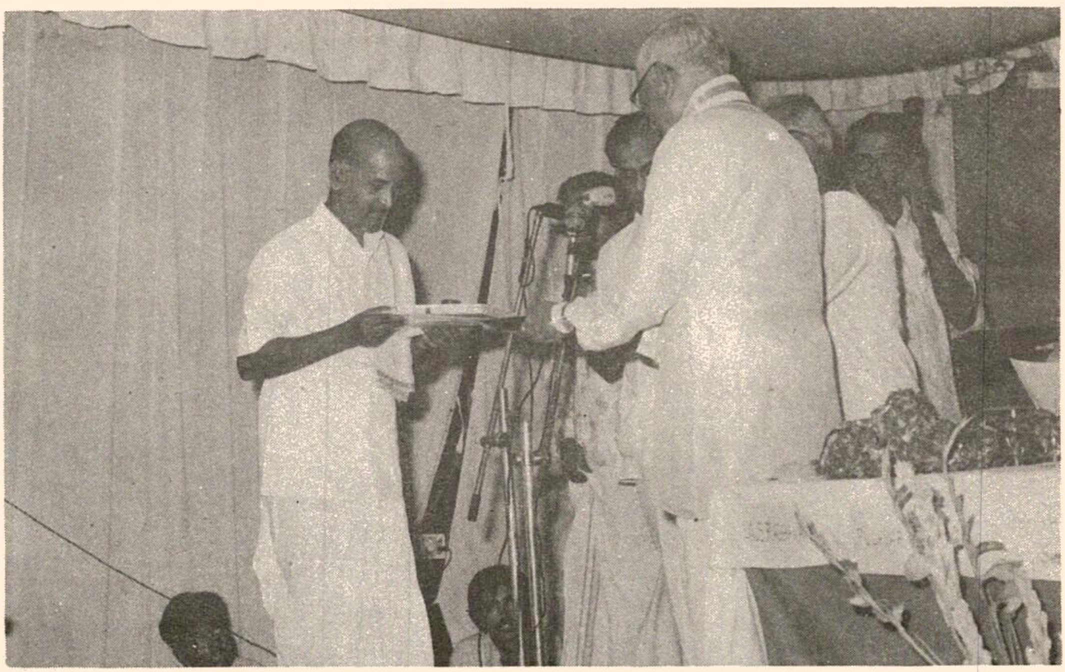

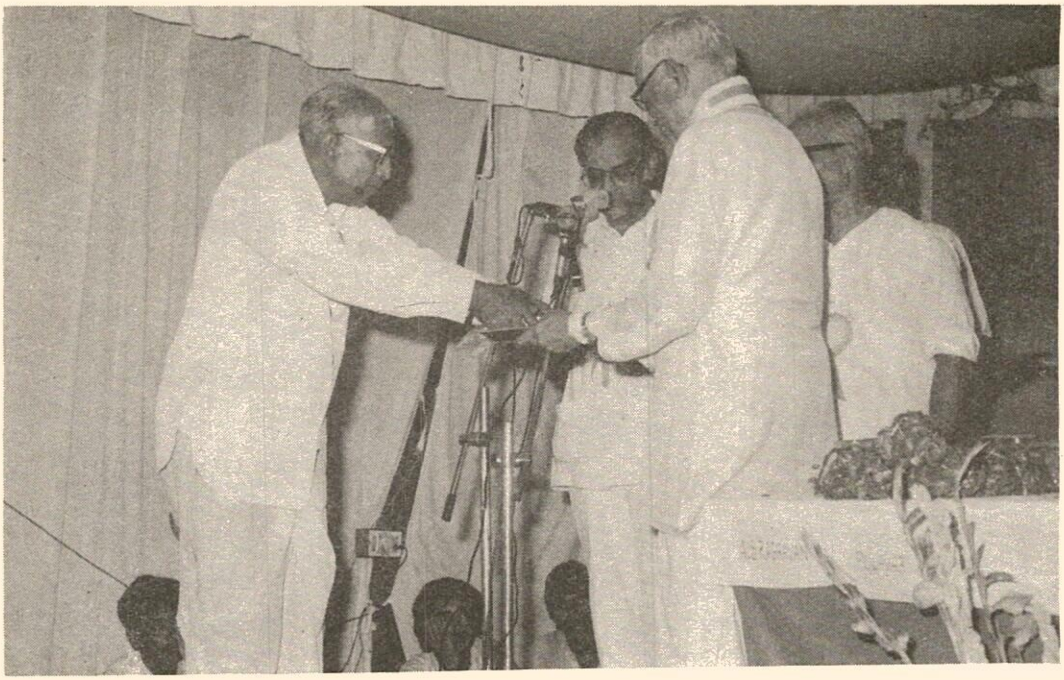

Silver Jubilee, 1983, Delhi

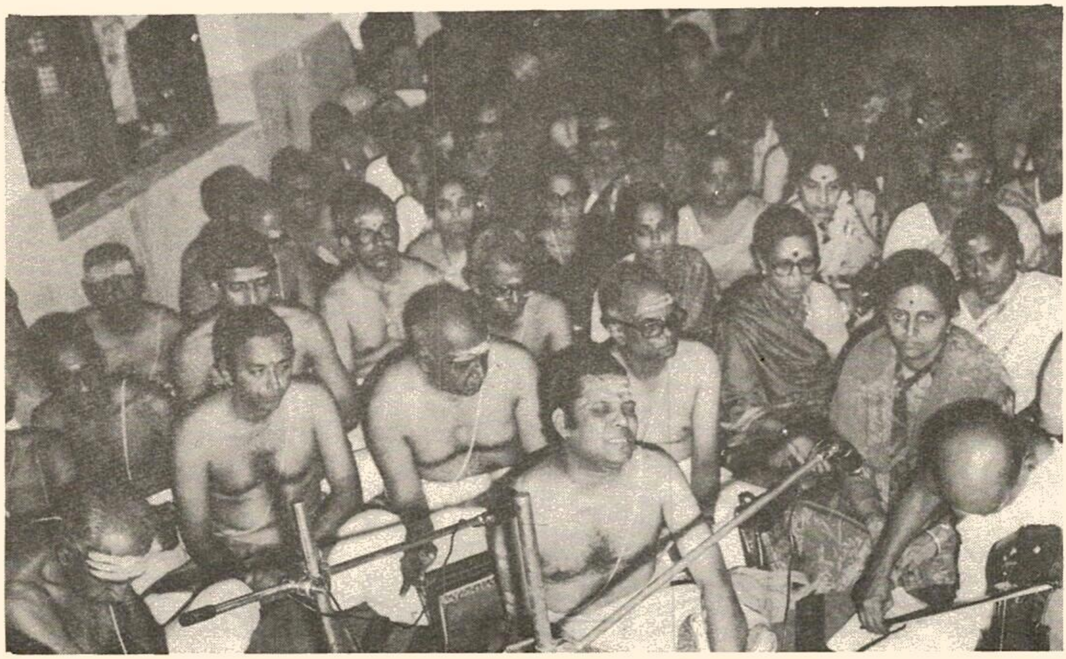

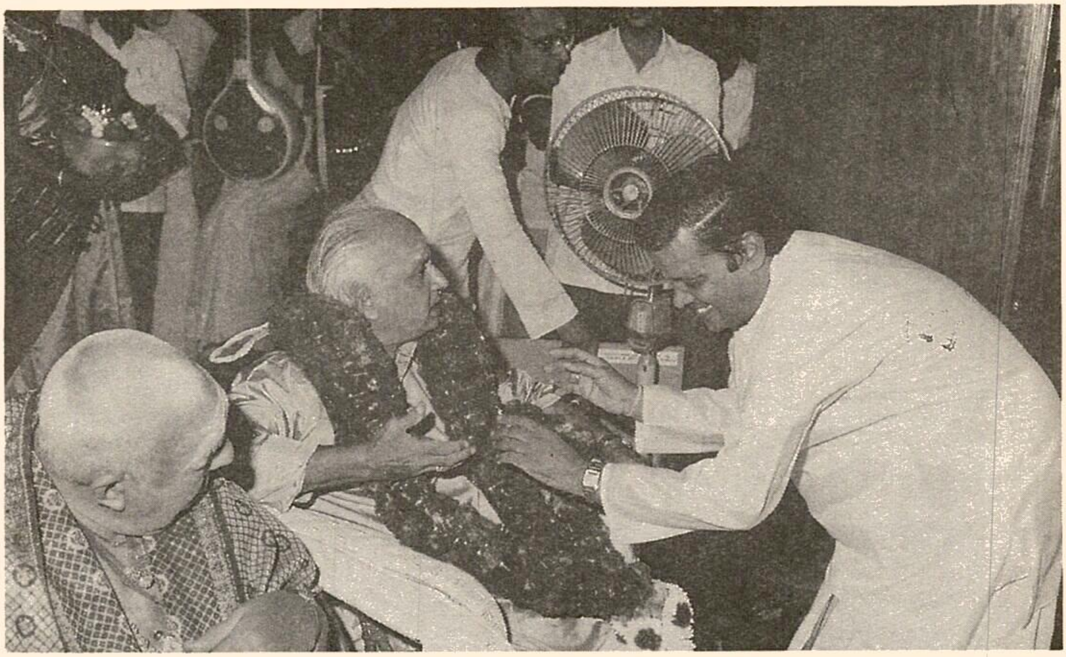

Release of "Madani", 1991, Madras

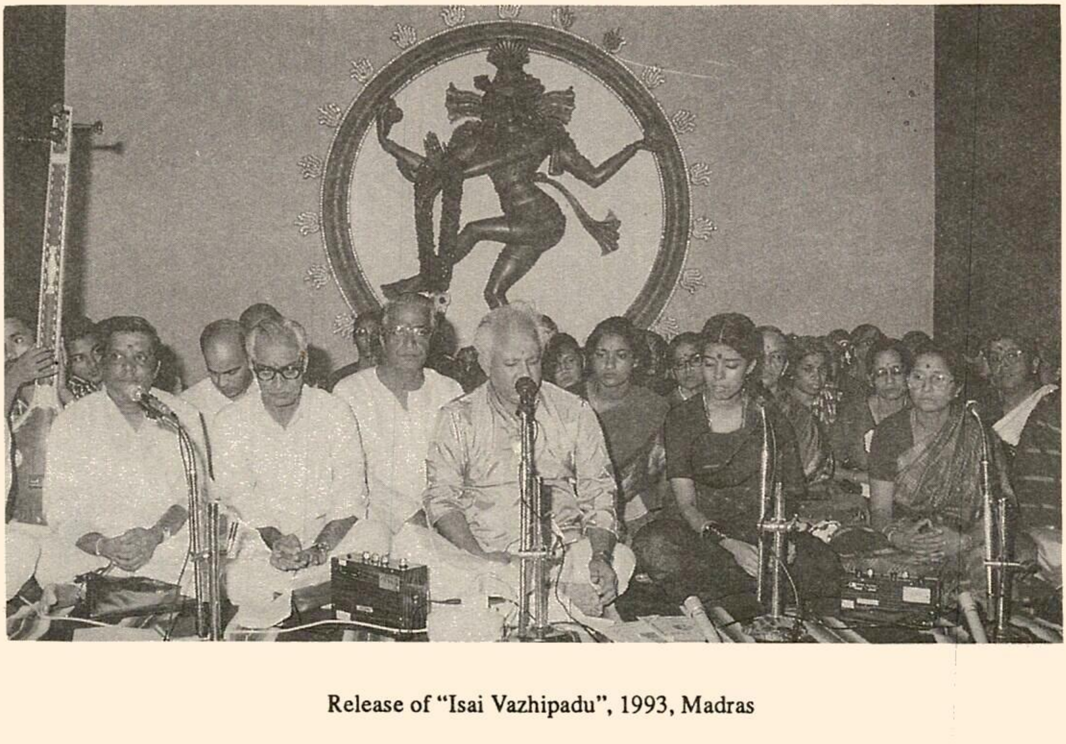

Release of "Isai Vazhipadu", 1993, Madras

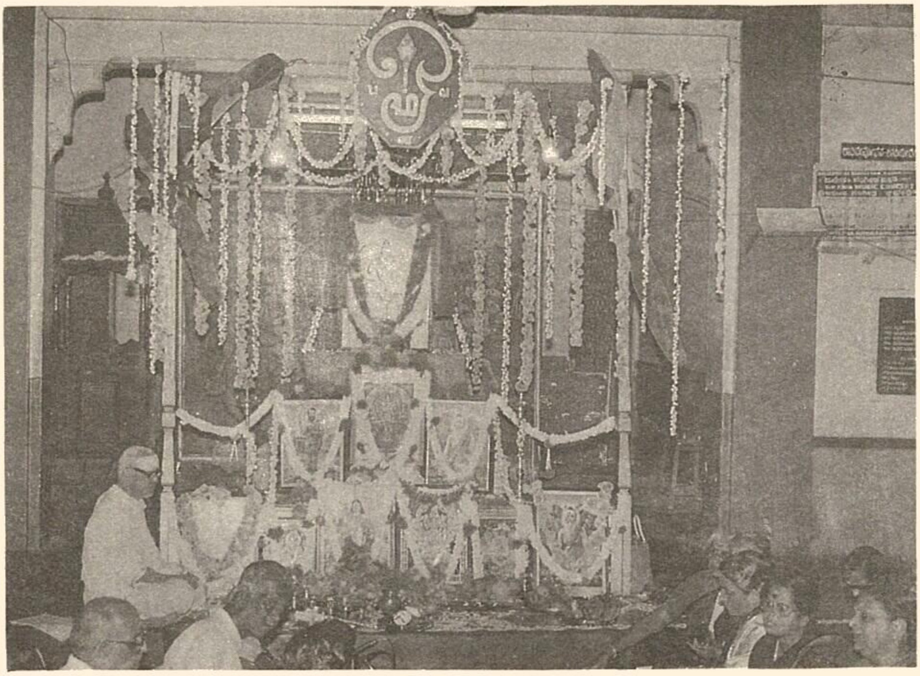

Arunagirinathar Vizha, 1993, Bangalore

Arunagirinathar Vizha, Tiruvannamalai

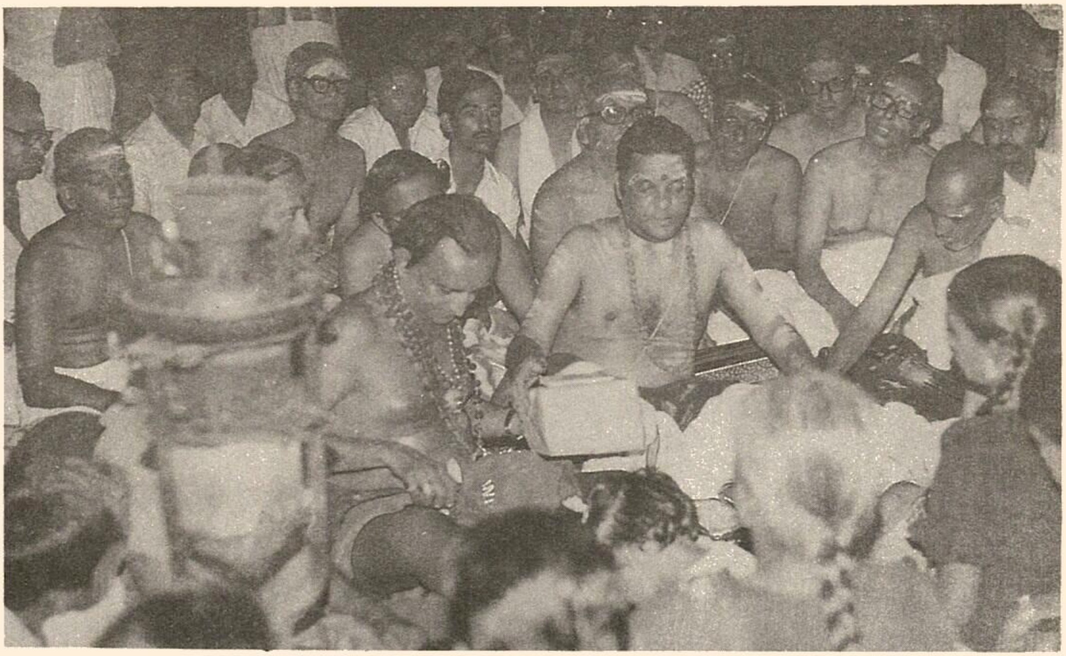

At Thirukkadaiyur

Silver Jubilee Year Inauguration, 1993, Bangalore

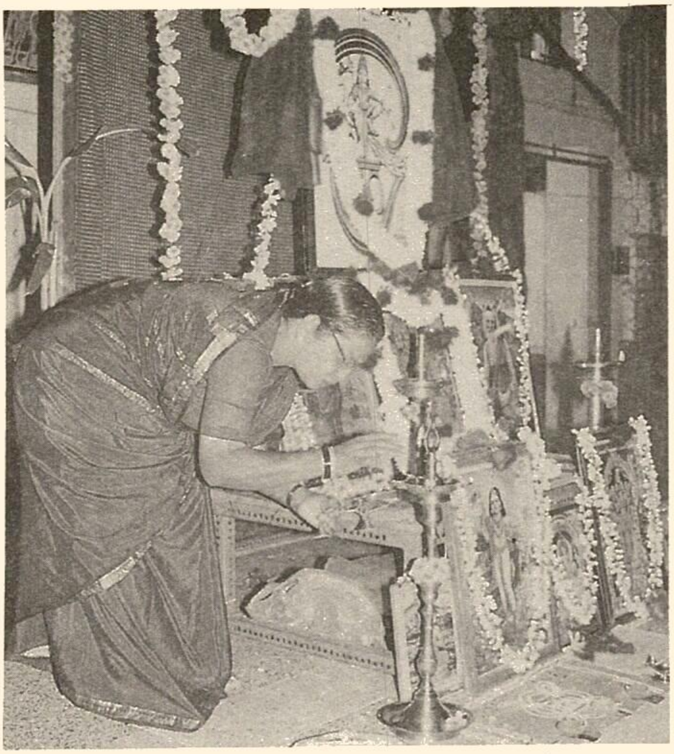

Silver Jubilee Year Inauguration.
1993, Bangalore

Guruji at Mysore

Blessings from Kanchi Sankaracharya

Valli Kalyanam by Sadhuram Swamigal

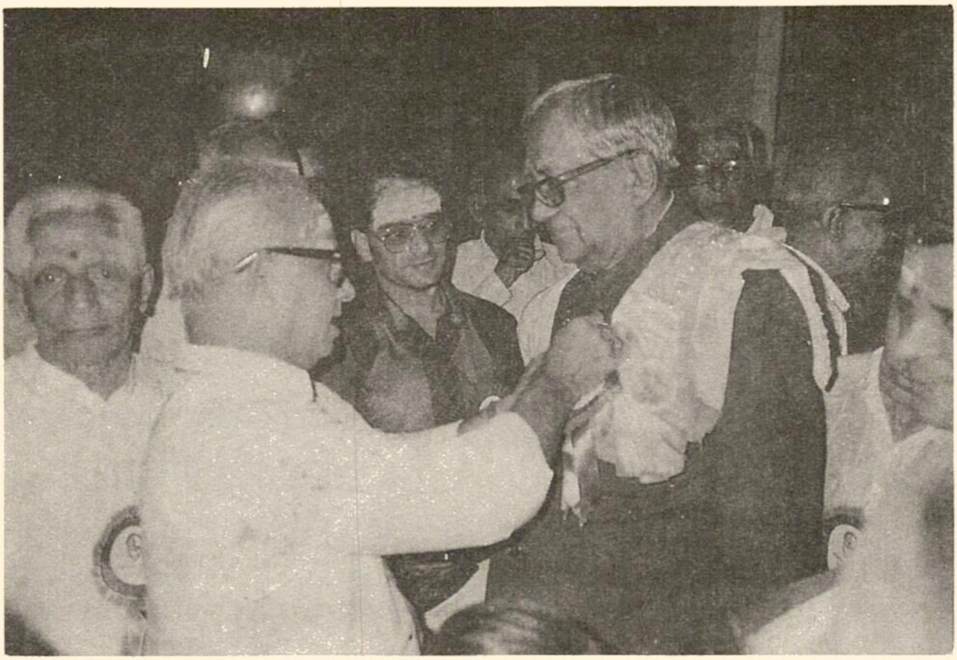

Tiruppugazh Vaibhavam 1988

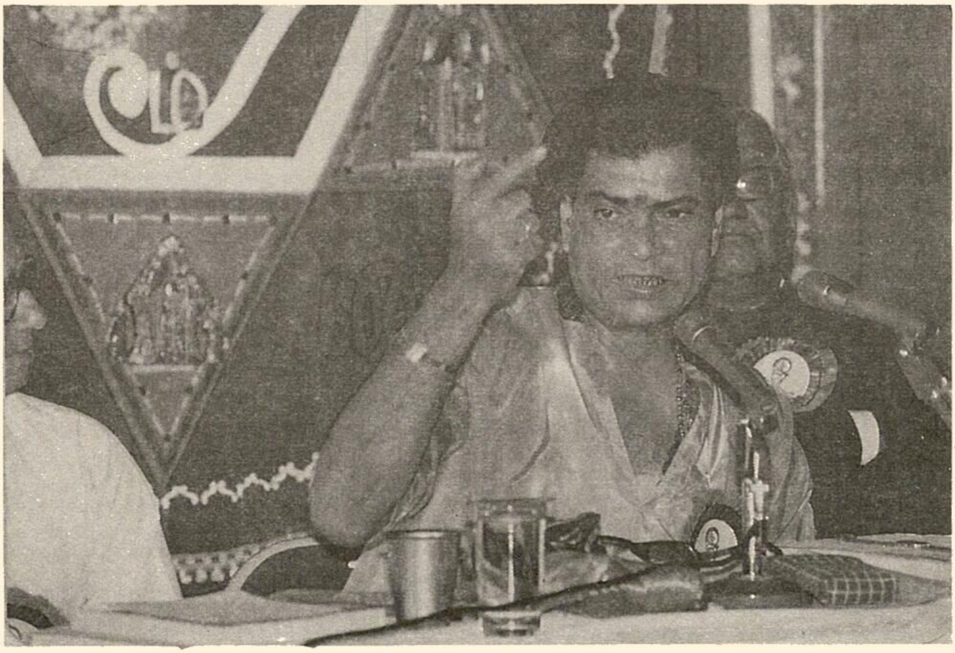

திருப்புகழ் அன்பர்கள்

(கர்நாடக மாநிலம்)

(பதிவுற்றது : 340, வஸந்த் என்க்ளேவ், புதுடில்லி-110 057)

வெள்ளிவிழா திருப்புகழ் வைபவம், 1994

சிறப்பு மலர்

விழாக் குழுவினர்

20, 2வது கிராஸ், டாலர்ஸ் காலனி,

R. M. V. எக்ஸ்டன்ஷன், II ஸ்டேஜ்

பெங்களூர்- ***560 094***

குரு வணக்கம்

உருவாய் அருவாய், உளதாய் இலதாய்,
மருவாய் மலராய், மணியாய் ஒளியாய்க்
கருவாய் உயிராய்க் கதியாய் விதியாய்க்
குருவாய் வருவாய், அருள்வாய் குகனே!

குறைவற நிறைந்த மோன
நிர்க்குணமது பொருந்தி வீடுறக்
குருமலை விளங்கு ஞான சற்குருநாதா!!

* * * * * *

श्री श्री जगदगुरू शङ्कराचार्य महासंस्थानम् . दक्षिणाम्नाय श्री शारदापीठम्, शृङ्गेरी

PRIVATE SECRETARY

To His Holiness Sri Jagadguru
Shankaracharya Dakshinamnaya
SRI SHARADA PEETHAM
SRINGERI-577139 (Karnataka)

Phone :
Ref No. : D/-11,729
Camp : NEW DELHI
Date : 11-8-94.

To
Sri T. S. Narayanan.
Secretary: Thiruppugazh Anbargal
Karnataka Region
20. Second Cross (HIG. Houses)
Dollars Colony. RMV Extn. II Stage
Bangalore - 560094

அன்புடையீர்,

நமஸ்காரங்கள். தாங்கள் ஜூலை 18ம் தேதி எழுதிய கடிதம் கிடைத்து, ஆசார்யாள் திருவடி கமலங்களில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. கர்நாடகமாநிலத்தில் 'திருப்புகழ் அன்பர்கள்' என்கிற பெயரில் ஒரு குழுவை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக திருப்புகழ் ப்ரசாரம் செய்து மக்களுக்கு நல்வழியைக் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்; மேலும் இந்தக் குழு ஏற்பட்டு 25 வருடங்கள் பூர்த்தியாகிற இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வெள்ளி விழாவை திரு. A.S. ராகவன் அவர்களுடைய மேலான வழிநடத்தலில் பங்களூரில் வெகு விமர்சையாக கொண்டாடுகிறீர்கள் என்று தெரிந்து ஜகத்குரு மஹாசன்னிதானம் அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷப்பட்டார்கள்.

மஹா பக்தரான அருணகிரிநாதர் இயற்றிய 'திருப்புகழ்', முருகப்பெருமானைப் பற்றி விஸ்தாரமாக சொல்கிறது. அதைப் பாராயணம் செய்துகொண்டிருந்தால் முருகப்பெருமானிடம் பக்தி மிகவும் வளரும், அந்த பரமாத்மாவின் பூர்ண க்ருபை கிடைக்கும். நீங்கள் செய்யும் இந்தப் பணியை மஹா சன்னிதானம் பெரிதும் பாராட்டினார்கள்.

இந்த வெள்ளிவிழா ஸ்ரீ சாரதா சந்த்ர மௌளீஸ்வரர் பரிபூர்ண க்ருபையால், நிர்விக்னமாகவும், மிக வைபவத்துடனும் நடக்கட்டும்; நீங்கள் எல்லோரும் ச்ரேயஸ் அடைந்து சந்தோஷமாக வாழட்டும்; திருப்புகழ் அன்பர்கள் சபை இன்னும் விசேஷமாக வளர்ந்து, மக்களிடம் பக்தியைப் பரவச்செய்யட்டும்; என ஜகத்குரு மஹா சன்னிதானம் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கிறார்கள்.

இத்துடன் ஆசீர் மந்த்ராக்ஷதையும், ஸ்ரீ சாரதா சந்த்ர மௌளீச்வர ப்ரசாதமும் அனுப்பியிருக்கிறேன்.

அன்புள்ள
K. Sreekantan
(ஸ்ரீ காந்தன்)
Private Secretary

Encl: Prasadam.

ஸ்ரீ சந்த்ர மௌளீச்வராய நம:

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு

ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீமடம் ஸமஸ்தானம்

காஞ்சிபுரம்.

தலைமை அலுவலகம்: 1, [illegible] பெரிய காஞ்சிபுரம்-631 502.

தேதி 20. 7. 1994

ஸ்ரீ பகவத்பாதாள் ஸ்தாபித்த [illegible] ஷண்மதங்களான
சைவம் - வைஷ்ணவம் - சாக்தம் - காணாபத்யம் - கௌமாரம் - ஸௌரம்
வைதிகமான இவ்வாறு சமயங்களும் [illegible]
[illegible]
[illegible] கௌமாரம் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] "திருப்புகழ் அன்பர்கள்" என்ற அமைப்பு.
இவ்வமைப்பு [illegible] 2-3-4 [illegible]
[illegible]
அறிந்து மகிழ்கிறோம்.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நாராயணஸ்ம்ருதி:

FROM:
ஸ்ரீ சாதுராம் ஸ்வாமிகள்
முகாம்: குருபாத நிலையம்,
இரெட்டியப்பட்டி,
நாகலாபுரம் போஸ்ட்,
(வ. உ. சி. மாவட்டம்) Pin: 627 904

வாழ்த்துப்பா for மலர்

(அறுசீர்ப் ஆசிரிய விருத்தம்)

மன்றுக்கு நாடகமா இலக்கியமே
புகழ் அன்பர் மாக்கித் தந்தார்
பன்னு வெள்ளி விழா அதனைத்
திவ்யமுடன் பெருமையாய்ப்
பயன் கொண்டார்
இன்றும் அவர் பொன் விழா
மணிவிழாப் பவழ விழா
இனும் நூற்றாண்டுச்
சொன்ன விழாக் காண்பன் அன்னார்,
கொண்டாடி வாழ்க! பண்ணை
சுகமாய் நன்றே.

—சாதுராம் ஸ்வாமிகள். 19-8-94.

D. Veerendra Heggade
DHARMASTHALA - 574 216
KARNATAKA STATE

Phone: 77121

O. R. No. 1886/94

Date 25.7.1994.

Dear Sri.R.Venkataraman,

Received your letter and I am glad to note the yeomans service rendered by your organisation for the progress and prosperity of the society. I appreciate your venture and wish you all success.

Thank you for your kind Invitation for the programme on 2nd September 1994. Due to other pre-occupations, I regret my inability to attend the function. I wish the function all success.

May Shree Manjunatha Swamy bless your organisation for a bright future and successful continued services.

Thanking you,

Yours sincerely,

(D.VEERENDRA HEGGADE).

Sri.R.Venkataraman,
Chairman,
Thiruppugazh Anbargal (R),
340, Vasant Enclave,
NEW DELHI-110 057.

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರ ಸಚಿವಾಲಯ
CHIEF MINISTER'S SECRETARIAT

B.N.S. Reddy
ಪ್ರಧಾನ ವಾರ್ತಾಧಿಕಾರಿ
PRINCIPAL INFORMATION OFFICER

ವಿಧಾನ ಸೌಧ, ಬೆಂಗಳೂರು
VIDHANA SOUDHA, BANGALORE
PIN : 560 001
P. B. NO. 5301

ಕ್ರಮಾಂಕ
NO. CMP 457/94

ದಿನಾಂಕ
DATED ...24.8.94...............

MESSAGE

The Chief Minister Shri M. Veerappa Moily is happy to learn that the Thiruppugazh Anbargal, Karnataka Region will be celebrating "Vaibhavam" from 3rd to 4th September, at Bangalore as part of the Silver Jubilee year of its existence in Bangalore.

The uninterrupted service of over 25 years in the propagation of love and Avirodha as depicted in the works of Saint Arunagirinathar is a laudable venture on the part of Association, Chief Minister expressed.

The Chief Minister has sent his best wishes for the success of celebration of "Vaibhavam"

(B.N.S. Reddy)

Sri R. Venkataraman,
Chairman,
Thiruppugazh Anbargal,
20, 2nd Cross (HIG Houses),
Dollars colony, RMV Extn.II Stage,
BANGALORE-560 094.

R. VENKATARAMAN
FORMER PRESIDENT OF INDIA

'POTHIGAI'
Greenways Road
Madras - 600 028
Phone : 4936789

17.8.1994

MESSAGE

I am happy to learn that the Thirupugazh Anbargal of the Karnataka Region are celebrating their Silver Jubilee Vaibhavam in September this year.

This group of Thirupugazh Anbargal initiated by my esteemed friend "Guruji" Raghavan has now spread in all parts of India and abroad. They gather together and sing and carry on Bhajans of the songs of Saint Arunagirinathar and thereby derive spiritual solace and peace. The devotion of the members is not matched by another similar organisation. Saint Arunagirinathar sang about the most popular deity Subramanya, known otherwise as Muruga, Karthikeya, Kumara and so on. He wrote terse poems and it has been interpreted to the common people by the gifted 'Guruji' so that when members recite these songs, I become engrossed completely in the spirit of the Saint's teachings.

As the English poet wrote

More things are wrought by prayer
Than the world ever dream of

Complete surrender to the Lord through prayer or Bhakthi marga does bring solace to the troubled humanity.

I congratulate the Thirupugazh Anbargal of Karnataka Region on their sustained effort to carry forward the activities of the group and I wish them all success. May Lord Muruga bless their efforts.

R. Venkataraman

(R.Venkataraman)

Sri R.Venkataraman,
Chairman,
Thiruppugazh Anbargal (Regd.)
20, 2nd Cross, HIG Houses,
Dollars Colony, R.M.V Extn. II Stage
Bangalore - 560 094

Phone : 674217

தில்லித் தமிழ்ச் சங்கம்
DELHI TAMIL SANGAM

Tamil Sangam Marg, Ramakrishnapuram,
New Delhi-110 022.

Ref. : DTS/94/1221

Date : 10-8-1994

V. Rajaraman
President

Dr. (Mrs.) Indrani Manian
Vice-President

S. Krishnamurthy
General Secretary

M.N.S. Manian
Anandam Krishnamurthy
Joint Secretary

S. Sampath
Treasurer

S. Kumar
Joint Treasurer

Committee Members
Smt. Shyamala Krishnamurthy
Smt. Saroja Vaidyanathan
A.V. Kuppuswamy
C.N. Ranganathan
P.R. Venkatagiri
N.R. Narayanan
M. Roosevelt
P. Raghavan
Pudu Thanappan
C.R. Vaidyanathan
Y. Chellappa

திரு ஆர். வெங்கடராமன்,
தலைவர், திருப்புகழ் அன்பர்கள், கர்நாடக மாநிலம்.

பேரன்புடையீர்,

வணக்கம்

"திருப்புகழ் வைபவ வெள்ளி விழா" அழைப்பிதழ் கிடைக்கப்பெற்றோம். நன்றி.

குருஜி உயர்திரு ஏ.எஸ். ராகவன் அவர்களது தெய்வத் தமிழ்த் தொண்டு போற்றுதற்குரியது. அன்னார், பல்லாண்டு பல்லாண்டு வளமுடனும், உடல் நலமுடனும் வாழ்ந்து மேன்மேலும் திருப்புகழ் பணிபுரிய, அழகு தமிழ் முருகன் அருள் பாலிக்க, வணங்கி வேண்டுகிறோம்.

வள்ளி மணாளன் திருவருளால் வெள்ளி விழா சீரும் சிறப்புடன் நடந்தேறுவது திண்ணம்.

கந்தனின் கருணைகடாட்சம் "திருப்புகழ் அன்பர்களுக்கு" என்றென்றும் உண்டு.

தில்லித் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உளங்கனிந்த வாழ்த்துக்கள்.

நன்றி.

மிக்க அன்புடன்

எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி.
10.8.94

SILVER JUBILEE THIRUPPUGAZH VAIBHAVAM
September, 1994

Venue :
Sri Rama Mandira, East Park Road
Malleswaram, Bangalore – 560 003

PROGRAMME

2.9.94 Friday

Morning 5.30 am	**Ganapathy Homam**
10.00 am to 1.00 pm	Recital of : Abhirami Andadi, Abhirami Padikam and Devi prominent Thiruppugazh by Thiruppugazh Anbargal
Evening 5.30 pm	**Inauguration** Mangala Isai (Nadaswaram)
6.00 pm	Invocation
6.10 pm	Welcome Address
6.15 pm	Silver Jubilee Report
6.25 pm	President's Remarks
6.30 pm	Inaugural Address by **Shri K. Venkataram**
6.45 pm	Release of Souvenir and Kannada Publication.
6.50 p m	Felicitations
7.00 pm	Keynote Address by **Smt. Sivananda Vijayalatshmi**
8.30 pm	Vote of thanks.

3.9.94 Saturday

Morning	**Bhakthi Cult in Karnataka** -Glimpses.
8.30 am to 9.30 am	Meenakshi Sutha compositions by Sruthiranjani
9.30 am to 10.00 am	Guru Raghavendra compositions by 'Arpana'

	10.00 am to 11.30 am	Harikesanallur Muthaiya Bhagavathar compositions by 'Mathangi'
	11.30 am to 1.00 pm	Comparative study of works of Saint Arunagirinathar and Purandaradasa A musical lecture demonstration drawing identical revelations - Coordinated by Sri. T.A.Vyasa Rao.
	Evening	
	3.30 pm to 4.30 pm	**Dance Ballet based on Thiruppugazh** by children of Shri Geeta Govinda Samskritha Sangam.
	5.00 pm to 8.30 pm	**Symposium** on **"Arunagirinatharin Padaippugalil Arusamaya Vilakkangal"** (Shanmatha in Arunagirinathar's works). Chairman : Sri Sethu Murugabhoopathi *Speakers :* S/Shri PM Jayachendilnathan - Ganapathyam A. Mangalamudaiyar - Kaumaram S.Vaidyanathan - Saktham M.K. Ramanan - Vaishnavam Smts. Lakshmi Rajarathnam - Saivam Sellapappa Keeran - Souram
4.9.94	**Sunday**	
	Morning 8.00 am to 12.30 pm	**Mass prayer for universal peace & prosperity :** Thiruppugazh Isai Vazhipadu by Thiruppugazh Anbargal led by Guruji Shri A.S Raghavan of New Delhi.
	12.30 pm	Maha Deeparadhana
	1.00 pm	Anna Daanam

THIRUPPUGAZH ANBARGAL, KARNATAKA REGION
SILVER JUBILEE REPORT

By the grace of Lord Shanmukha, the Thiruppugazh movement as per our school commenced in Bangalore way back in December'1969 when some of us, the disciples of Guruji Shri.A.S.Raghavan of New Delhi moved down south to Bangalore from Delhi. The first bhajan in our style was conducted on the Margazhi Krithigai of that year Sowmya, at the residence of Shri. V.Ramaswamy Iyer. Sri R. Venkataraman had the privilege to hold this bhajan with just the family members of his uncle Sri Ramaswamy Iyer as passive observers. It is relevant to note here as how a divine desire gets carried. Just on the eve of his then leaving Delhi for taking up a fresh appointment at Bangalore. the last bhajan he attended at Delhi was a special bhajan at Fire Brigade Shri. Singarasundaram's residence with participation by no less celebrities than Lalgudi Jayaraman and Vinayaka Ram on the 12th Dec.1969. After the bhajan when he prostrated before Guruji and took leave, he was deeply moved with sad feelings that he was losing some great treasure, that of Guruji's bhajans a bit soon after his induction. Incidentally, Sri. Venkataraman was inducted into Guruji's school on the 10th April'68 at the Panguni Uttiram bhajan at Uttara Swami Malai, Delhi. Sensing his feelings Guruji blessed saying that he should take this shift as a divine order to initiate Thiruppugazh activity at the new place. It was those words from Guruji that motivated him to venture to start bhajans and sustain the movement here in this State over the last twentyfive years. He thus arrived in this city on the 14th Dec'1969 carrying Guruji's message. By divine grace he could soon establish contact with Shri. M.S.Nagaraja Iyer and Shri. N.R.Chidambaram, senior disciples of Guruji, who had also moved to Bangalore by then. They were joined a little later by Shri. V.Govindarajan and Shri. R.Chellappa Iyer.

The initial activities were mainly monthly bhajans on Sukla Shashti and Krithigai days at the residences of Shri. Ramaswamy Iyer and Shri. G.Krishnan respectively. With interest shown by devotees attending these bhajans, classes were then started both at KGF and Bangalore. The small group soon started getting invitations from sister religious associations to conduct bhajans during their special functions. In this regard the encouragement received during the early years from Sadguru Seva Mandali, Fraser Town through Shri. H.Natarajan, Shri Vishnu Sahasranama Parayana Mandali, Malleswaram through Shri. Ramakrishnan and Shri. T.N. Krishnaswamy Iyengar, a close disciple of Vallimalai Swamigal, deserves special mention. The devoted accompaniments of Chellappa Iyer on Harmonium, late Johnson of KGF on Mridangam, Shri. Chandru of Sivan Chetty Gardens on Kanjira with guidance on Tala aspects from Shri. M.S.Nagaraja Iyer during the initial phase helped us in performing to reasonable decent levels of musical standards. There was more grace to flow from the Lord towards this direction when Shri. V.V.Ranganathan and late Kattuputhur Krishnamurthy joined the group to accompany on Mridangam and Violin.

Further encouragement from public and like-minded associations motivated us to start holding major annual features like Padi Vizha on the first Sunday of New Year and Arunagirinathar Vizha on

the 15th August (later shifted to 2nd October) of each year. The first Arunagirinathar Vizha was held on the 15th Aug'1970 with reciting of 108 compositions of Arunagirinathar at the residence of Shri. Ramaswamy Iyer at Bangalore and the first Padi Vizha was held on the first Sunday of 1971 at the Kumaraswamy Temple, Hanumantha Nagar. While the Padi Vizha has continued at the same venue till now, Arunagirinathar Vizhas were held at different public centres at KGF and Bangalore. Special bhajans were started on Thai Poosam, Panguni Uttiram and six days of Skanda Shashti both on invitations and pre-scheduled. Regular monthly bhajans were started on Visakam and Moolam days also subsequently from 1975.

After learning Abhirami Andadi and Padikam, special programmes of recital of the same were held on Aadi and Thai Fridays.These activities have continued without break by Divine grace and Guruji's blessings over the years.

The significant landmarks and tasks handled over this period which we fondly recall and proudly record are:

- *Sixth Centenary celebrations of Saint Arunagirinathar during December 1975 with participation from personalities like late Vagheesa Kalanidhi Ki.Va.Ja, Pithukkuli Murugadas, Swami Guhananda, Swami Sadhuramji, Retd. Chief Justice E.S.Venkatramaiah, Smt. D.K. Pattammal, former Minister Shri. M.Y.Ghorpade and leading bhajan groups from Bangalore and outside.*
- *Silver Jubilee Celebrations of the parent body at Delhi in 1983, our contribution being towards bringing out the commemorative souvenir .*
- *Thiruppugazh Vaibhavam at Bangalore on the 2nd, 3rd and 4th September'1988 synchronising with Guruji's sixtieth birthday celebrations at Sringeri. Celebrites like late Pulavar Keeran, Scholars Pulavar Chidambaram Swaminathan, Dr Mangalamudaiyar and Shri. T.S.Parthasarathy participated. A commemorative souvenir titled Thiruppugazh Karuvoolam was brought out.*
- *Publication of four editions of Thiruppugazh Malar, three editions of Parayana Thirumurai including one in Kannada and two prayer booklets released on different occasions like Guruji's visit to U.K during 1980 and to USA in 1988, Skanda Shashti celebrations at Lucknow during 1983 and Sri. Venkataraman's visit to USA, Canada and Singapore düring 1987 and to Malaysia during Thai Poosam in 1988.*
- *Publication of two editions of Abhirami Andadi/Padhikam, the second of which was released at Thirukkadavur.*
- *Thiruppugazh Mahotsavam at Delhi in 1989 during which year a special booklet on Vel Mayil Seval Viruttangal was brought out by us.*
- *Thiruppugazh Madani publication in 1991, our humble contribution being compilation of 'Arumpadavurai'.*
- *Participation in Thiruppugazh Utsav at Bombay commemorating the region's 20th year in Jan'92.*

- *The region has been quite active in participating at Thiruppugazh based functions outside Bangalore like Arunagirinathar festivals at Tiruvannamalai and KGF, Padi Vizha at Marudamalai and Tiruchengodu, Vallimalai Guru puja etc.*
- *Numerous pilgrimage tours over the 25 years, the most memorable ones being the Aru Padai Veedu trip with Guruji in 1981, four day trip to Thirukkadavur, Thiruvidaikkazhi and other south temples in 1985, a four day trip to temples in Dakshina Karnataka with Guruji in 1985, four day trip to Madurai, Tirupparankunram, Pazhamudirsolai, Vathirairuppu, Srivilliputhur, Aaikudi, Tiruchendur, Pazhani and Kolinjavadi in 1991 during Skanda Shashti.*

The region has been awarded recognition as an amateur performing troupe in carnatic music by the Karnataka Academy of Music and Culture.

The region has been making a gradual beginning in contributing towards social causes through charity acts. A commitment towards one-day endowment feeding scheme of Kidwai Memorial Hospital taken during 1988, presentation of a Wheelchair to Chinmaya Mission Hospital during 1991 merit noting.

The region has also won recognition through felicitations on its commitment to the cause and aims of our association from Vallimalai Sabha, Brahmana Samooham and Ram Mandir, besides our own parent body, for which we record our gratitude .

We were fortunate enough to be blessed with Guruji's visits to Bangalore almost every year during the past 25 years, sometimes more than once in a year, and this had in no small measure contributed to the spread of the Thiruppugazh movement in our region. The number of classes held in this region has also grown considerably – from just 2 in the year 1970 to 19 classes in a week in 1994, handled by 10 different teachers. This apart, some of our Anbargal who have shifted to places outside the region, like Kalpakkam, Mysore and Hyderabad, have continued the efforts in the new places towards the spread of the Thiruppugazh movement.

On this occasion of Silver Jubilee, we wish to record our sincere gratitutde to all those who have encouraged us in this region all through the 25 years, and helped the movement to reach its present stage. Specifically, we would like to express our special thanks to the authorities of Sri Ram Mandira, Malleswaram, for permitting us to hold our weekly classes and special functions and also to the authorities of Sri Kumaraswamy Temple, Hanumanthanagar, the venue of the annual Padi Vizha.

We seek all your good wishes, Guruji's blessings and above all the Lord's grace to keep us in His fold and give us the physical strength, good health and sustained interest to serve the spread of Avirodha and love amongst the masses through preaching and practising Thiruppugazh way.

— *CELEBRATIONS COMMITTEE*

சொல்லும் பொருளும்

1. அருளாசிக் கட்டுரை
   - ஸ்ரீமத் ஸத்குரு சாந்தானந்த ஸ்வாமிகள் 1
2. ஆளுடைப் பிள்ளையும், அருணை மாமுனிவரும்
   - புலவர், M.D. பிரபாகரமூர்த்தி 5
3. கந்தரலங்கார இன்பம்
   - (1) திரு. K. சிவகுமார் 8
   - (2) Dr. சாரதா ரமணி 11
4. குண்டலினி யோகம் - அருணகிரியாரின் பார்வையில்.
   - திருப்புகழ் அடிமை S. நடராஜன் 16
5. எம்பெருமான் திருக்கருணை
   - வித்துவான் க. கி. இராமசாமி ஐயர் 20
6. அருணகிரிநாதரின் பார்வையில் இயற்கைவளம்
   - S. ராஜன் 23
7. முருகனும் அருணகிரியும்
   - தாமல் கண்ணன் 28
8. திருப்புகழில் சைவசித்தாந்தம்
   - (1) வித்துவான் எஸ். குருமூர்த்தி 30
   - (2) கவிஞர் சோமசுந்தரப் பெருமாள் 34
9. எங்கள் முருகன் எங்கு(ம்) உளான்?
   - ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மி ராஜரத்தினம் 38
10. முருகனை நிகர்க்கும் திருப்புகழ்
   - பேராசிரியர் டாக்டர் சு. திருநாவுக்கரசு 42
11. திருப்புகழ் மருத்துவம்
   - புலவர் மா.கி. ரமணன் 50
12. ஒரேவழி - மொழிகுழற பாடியிருப்பதே
   - செந்தில்துறவி 56

13. செவ்வேளின் செஞ்சேவல்

- தி.ஸ்ரீ. நாராயணன் 58

14. சிந்தை குளிரும் சீர்பாதம்

- K.S. சுப்பராமன் 65

15. அருணகிரிநாதர் போற்றும் சில இறைவழிபாட்டு முறைகள்

- S.G. ராமகிருஷ்ணன் 69

16. அருணகிரிநாதர் போற்றும் சாக்த வழிபாடு

- P. அண்ணாமலை செட்டியார் 74

17. கனடாவில் திருப்புகழ்: அன்பர்க்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்?

- இராகவ S. மணி 75

18. வாழ்த்துப்பாக்கள்-

(1) Dr.சாரதா ரமணி 78

(2) R. ராமகிருஷ்ணன் 79

(3) N.V. ரமணன் 80

19. ANBU as expounded by Saint Arunagirinathar

- "Thiruppugazh Anban" 81

20. The Historic Arunagirinathar

- G. Balasubramanian 85

21. நினைவாஞ்சலிக் கட்டுரைகள்: முன்னுரை 87

1. "முருகன்"......திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் 88

2. "செந்தமிழ் பரமாசாரியன்"....கி.வா. ஜகந்நாதன் 93

3. புலவர் கீரனின் சில விளக்க உரைகள்

- தொகுப்பு:

ஸ்ரீமதி சாந்தா ராஜன் & டாக்டர் ராஜாராம் 96

4. டாக்டர் P.G.K. ரங்கரத்னம்: அவர்களது வாழ்க்கை வரலாறும், கருத்துரைகளும்

- தொகுப்பு: டாக்டர். T. S. பஞ்சாபகேசன் 102

22. அநுபவம் - அருள் நிகழ்ச்சிக் கட்டுரைகள் (12) 106

ஓம் ஸ்ரீ ஸ்கந்தாச்ரமம், உடையாப்பட்டி, சேலம்- 636 140.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸத்குரு சாந்தானந்த ஸ்வாமிகளவர்களுடைய அருளாசிச் செய்திகள்

பெருமதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய திருப்புகழ் அன்பர்களே!

தாங்கள் எல்லோரும் ஒரு மனத்துடன் கலியில் கண்கண்ட தெய்வமெனப் போற்றி புகழப்படும் கலியுக வரதனான முருகனை இந்த ஆண்டு முழுவதும் வெள்ளிவிழா ஆண்டாகக் கருதி அனைவரும், ஆண்டவனுக்கு நன்றி செலுத்தும் வகையில் வருகிற செப்டம்பர் திங்களில் 2, 3, 4 தேதிகளாகிய மூன்று நாளும் சிறப்பாக, திருப்புகழ் வைபவம் என்ற பெருவிழாவினை மல்லேஸ்வரம், ஸ்ரீராம மந்திரத்தில் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளதை ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸத்குரு சாந்தானந்த ஸ்வாமிகள் அறிந்து உளம் மகிழ்வுற்றது.

பரம்பொருளே மக்கள் நலம் கருதி கலியுகத்தில் அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகளாக அவதாரம் செய்து, தெய்வத் தமிழ் நூலாகிய திருப்புகழைப் பாடிக் கொடுத்துள்ள ஸத்குரு மூர்த்தியாவார் என்றும், தமிழகம் (தமிழ்) உய்வதற்காகவே அவதாரம் செய்துள்ள ஸ்ரீ ஸத்குரு பகவான் அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகளாவார்கள்.

"குருவாய், வருவாய், அருள்வாய் குகனே" என்று உபதேசம் செய்துள்ளதை உறுதியான நம்பிக்கையுடன், திருப்புகழையே ஸத்குருவாகக் கொண்டு, அடியார்கள் பலர் கூடி, திருப்புகழைப் பாடிப் பஜனைசெய்து, நன்னெறியில் நாளும் நின்று பணிபுரிந்து வருகிற திருப்புகழ் அன்பர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து, புவி புகழ் திருப்புகழைக் கற்றறிந்த பேரறிஞர், அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகளின் அறுசமய விளக்கங்கள் பற்றிய கருத்தரங்கினை ஏற்பாடு செய்து, சான்றோர்களைக் கொண்டு உரை நிகழ்த்தும்படி செய்து, எங்கும் அமைதியும், ஆனந்தமும், நிலவ வேண்டுமென்கிற நல்ல எண்ணத்துடன் விழாவினைக் கொண்டாடுவதையெல்லாம் அறிந்து ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸத்குரு சாந்தானந்த ஸ்வாமிகளவர்கள், முருக பக்தர்களாகிய திருப்புகழ் அன்பர்கள் அனைவருக்கும், இம்மையில், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷமெனப்படும், அறம், பொருள், இன்பம் வீடுகளாகிய சதுர்வித புருஷார்த்தங்களும் ஸித்தித்து எல்லோரும் குறைவற்ற செல்வத்துடன் இன்புற்றிருந்து வரவேண்டுமென, திருப்புகழ் அன்பர்கள் அனைவருக்கும் அனுக்கிரகம் செய்துள்ள அருளாசிச் செய்திகளை எல்லாம் அடியேன் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திருப்புகழ் அன்பர்களே!

நினைப்பிலும், சொல்லிலும், செயலிலும் அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகள் காட்டியுள்ள முருகனுடைய பக்தி மார்க்கம் ஒன்றிலேயே பற்றுடையவர்களாக இருப்பது தான் அன்பும், பண்பும் மிக்க நேர்மையான மார்க்கமென்றும்,

மக்கள் நலன் ஒன்றையே மனதில் கொண்டு, அருணகிரிநாத ஸ்வாமிகள் பாடிக் கொடுத்துள்ள திருப்புகழான செந்தமிழின் மீது பேரன்பு கொண்டு, சிறந்து விளங்கி வர வேண்டும் என்றும்,

அறு சமயத்தின் ஸாரமான நன்னெறிகளை (அதாவது கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம் நிறைந்த திருப்புகழை) மக்களின் அறிவுப் பசி தீர்க்க வேண்டி, திருப்புகழ் கூறும் அருள் நெறிகளைப் பரப்புவதற்காகவே செப்டம்பர் திங்களில் 2, 3, 4 தேதிகள் சிறப்பாக திருப்புகழ் வைபவத்தை உண்டாக்கித் தந்துள்ள, திருப்புகழ்

அனபாகளின அரிய, பெரிய பணிகளை ஸ்ரீ ஸதகுரு சாநதானநத ஸவாமிகள பாராடடி, அருளாசிகளையெலலாம இநதக கடிதம மூலம், திருபபுகழ அனபாகள அனைவருககும, சேலம, ஓம ஸ்ரீ ஸகநதாஸரமததில இருநது கொணடு அனுபபுகிறாாகள

தமிழாகளுககெனறே அருள நெறியை உப தேசிததுளள அருணகிரிநாத ஸவாமிகளின திருபபுகழைப பாடி மககள மனததில பசு மரததில அடிதத ஆணி போல முருகனின நிஜ ஸவரூபததைப பறறிய உணமைகளை விளககப போவதையெலலாம நினைதது, நினைதது ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸதகுரு சாநதானநத ஸவாமிகள்கள சநதோஷபபடுகிறாாகள

உலகில இருநது வரும தமிழ அறிநத நன மககள அனைவருடைய உளளததிலும முருகனே அனபாக, அறிவாக, ஆனமாவாக இருநது வருகிறாா எனறும,

உலகம அனைததிறகும ஒளியைக கொடுககும சூரியனை நாம காண முடியாத படி சிறுமேகமானது மறைககினறதைப போல மககள அனைவருடைய அகததுள, ஸாவாநதாயாமியாகவும, ஸாவஸாக்ஷி பூதனாயும விளஙகும ஸசசிதானநதப பொருளாய இருநது வரும பரபபிரமம ஸவரூபமான முருகனை, அறியாமை எனபபடும திரை மறைததுக கொணடி ருபபதை நீககி விடுவதறகாகவே அருணகிரிநாத ஸவாமிகள தாய மொழி யினால திருபபுகழைப பாடிககொடுதது உளளாாகள எனறும

சிறபபாக திருபபுகழில ஏராளமாக வட சொறகள கலநதிருபபினும, தமிழிலே கலந திருககும வடமொழிச சொறகள தமிழோடு கலநது, தமிழச சொறகளாகவே ஆகிவிடடன இநத உணமையைத திருபபுகழ படிபபோா நனகு காணலாம

ஆனால, தமிழாககுத தெரிநத வட சொறகள பேசிப பழகிய வடசொறகள -தமிழுடன கலநது வருவது இயலபு இநத இயறகையைக கடடுபபடுததுவது முடியாத காரியமாகும

சிலபபதிகாரம, மணிமேகலைகளிலும வடசொறகள உணடு வடமொழிககும, தமிழுககும ஏறபடட ஒறறுமை, கூடடுறவு- இவைகள தான இதறகுக காரணம

தமிழ நூலகள இயறறிய மாபெரும புலவாகள பெருமபாலும, வடமொழி பயினற வாகள ஆதலாலும அவாகள பாடலகளிலே வடசொறகள கலநது நிறபதில ஆசசரியம இலலை

தேவாரப பாடலகளிலே வடசொறகள உணடு, திவயப பிரபநதப பாடலகளிலே வட சொறகள உணடு கமபன கவிதைகளிலே வட சொறகள உணடு குமரகுருபரா, இராமலிஙக சுவாமிகள பாடலகளிலே வட சொறகள உணடு

திருபபுகழிலே வட சொறகள அதிகம கலந திருபபதினால பாடடின சுவை குறைநது விடவிலலை அவைகள அனைததும பகதியைப புகடடும பாடடுககள ஆகும எனபதில ஐயமிலலை

பகதனின உளளததை உருககும ஓசை நயததுடன தான திருபபுகழ உலவுகினறது தனிததமிழ! தனிததமிழ! எனறு கூசசல கிராாகளால தமிழ வளாநததும இலலை, வளரப போவதும இலலை இது உணமை யாகும

தமிழிலே இபபொழுதுளள சிரஞசீவியான இலககியஙகள அனைததும வடமொழிச சொறகள கலநதவைதான எனபது நலலறிவு மிகக பெரும புலவாகளுககு எலலாம நனகு தெரியும

அருணகிரிநாத ஸவாமிகள, விலலி புததூராா, குமரகுருபரா, தாயுமானவா போனற மஹானகளின பாடலகளிலே வட சொறகள கொஞசம அதிகமாகக கலந திருககிறது

வட சொறகள் இருநது வரும திருபபுகழை வெறுபபோா, தமிழின பெருமையை அறியா தவாகள எனறு சானறோாகள கூறுகிறாாகள

முருகனின திருவருள நிறைநத அருணகிரி நாத ஸவாமிகளின திருபபுகழைப படிபபோா

மனததைப பகதிப பரவசததில ஆழததிவிடும மககள அறிவை வாழவை வளபபடுததும மககளை நலல நெறியிலே நடககுமபடி, திருப புகழ அறிவுறுததும எனபதை திருபபுகழ அனபாகள அனைவரும உணமையாக உணா வாாகள எனறு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸதகுரு சாநதானநத ஸவாமிகள கூறுகிறாாகள

முருகனையே அழிவறற முழு முதற கடவுளாக்க கொணடு திருபபுகழைப பாடிப போறறிப புகழநது வாழநதுவரும திருபபுகழ அனபாகள அனைவருமே, திருவணணா மலையில பிறநது வாழநது வநத அருணகிரி நாதரைப போல முருகனையே சதயமாகவும், ஞானமாகவும அழிவறற ஆனநதமாகவும, உறுதியாக நமபிவிட வேணடும எனறும,

நலலறிவும, நலலமனமும, பசசை மரததில அடிதத ஆணியைப போல முருகனிடம அசைவறற சிரததாபகதியையும, முருகப பெருமானிடம அருணகிரிநாத ஸவாமிகள வேணடினாா அவ்னருளால திருபபுகழ பாடினாா, பரபபினாா தான பெறற இனபம இவவையகததில இருநது வரும மககள அனைவரும பெறறுயய வேணடுமெனறு திருப புகழை விரிவாகப பாடினாா

திருபபுகழ, முருகன அடியாாகளுககு உயிா போனறதாகும திருபபுகழைப படிததுப பாரா யணம செயவோரின "மனம" முருகனின மயமாகிவிடும எனபதை எவரும மறுகக முடியாதெனறு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸதகுரு சாநதானநத ஸவாமிகளவாகள கூறுகிறாாகள

அருணகிரிநாத ஸவாமிகளின திருப புகழிலே உணமையான தாமசாஸதிரஙகளில கூறியுள்ள நீதிமொழிகள நிரமபவுள்ளன முருகனின திருவருளைப பெறறுயய அறிவுரை களைக காணலாம குழநதைப பருவ மகிழசசிகள, வாலிப வயதில உளள செயலகள வயோதிகப பருவததில வரும நிகழசசிகள எலலாவறறையும திருபபுகழில காணலாம

மிக முககியமாக திருபபுகழ பாடலகளிலே பிறமத வெறுபபைக காண முடியா தெனபதையும காணலாம

பரமபொருளாகிய சிவபெருமான, சகதி, விநாயகா மறறும பல தெயவஙகளையும, கநதபுராணம, இராமாயணம, கணணனின திருவிளையாடலகள அனைததையும, அருண கிரி நாதஸவாமிகளின திருபபுகழில காண முடியும

அருணகிரி நாத ஸவாமிகள பாடியுளள கநதரலஙகாரம, கநதா அநுபூதியில வேதாநத ஸாரமான உணமைகள பலவறறை காண முடியும

மலைநிலமாகிய குறிஞசி நிலததுத தெயவமெனப போறறபபடும எலலாம வலல முருகன தமிழ நாட்டின பழநதெயவமாகு மெனறும தனனை அணடித தனனைச சரண மடைநது விடட அருணகிரிநாத ஸவாமி களுககு அபயமளிதது அருணகிரிநாத ஸவாமி களை தனமயமாககிவிடட கடவுள முருகன எனறும, இநத உணமையைத தாஙகளும உணாவதறகாகவே (காநாடக மணடலததில இருநது வரும முருக பகதாகள) திருபபுகழ அனபாகள, திருபபுகழ பயினறும, பயில விததும முககிய தினஙகளில எலலாம திருப புகழைபபாடி, முறையாக திருபபுகழை பஜனையும செயது, நனனெறியில நாளும உறுதியாக இருநது கொணடு வாழநாள முழுவதும முருகனைப பறறிபபாடியுளள திருபபுகழைப பாடி முருகனைப போறறிப புகழநது வருகினறனா எனறும ஸ்ரீமத ஸதகுரு சாநதானநத ஸவாமிகளவாகள அயிலும், மயிலும, அறமும, நிறமும, அழகும உடைய பெருமானென அருணகிரி நாதஸவாமிகளால போறறபபடும முருகன குருவினுருவததில எழுநதருளி திருபபுகழ அனபாகள அனை வருககும பேசா அநுபூதியை உணடாககி வைதது எலலோரையும தடுததாடக கொணடு, முருகன ரகஷிகக வேணடுமென ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸதகுரு சாநதானநத ஸவாமிகளவாகள மேலும், மேலும திருபபுகழ அனபாகள அனைவருககும கிழககணட அருணகிரிநாத ஸவாமிகளின பாடலை அதாவது,

"தடுஙகோள மனததை, விடுஙகோள
வெகுளியைத, தானம எனறும

கந்தரலங்கார இன்பம் (1)

K சிவகுமாா

முருகன திருவருளைப பெறற அடியாாகள எததனையோ போ நம நிலவுலகில உணடு ஆனால அவாகளில தலைசிறநது விளங குபவா எநதை அருணகிரிநாதா முருகனை நேரே கணடு இனபுறறவா இனபுறறதைப பிறா அறியப பாககளாய வடிததவா இநத வாயபபு எலலாருககும வாயபபதிலலை இறைவனை நேரே கணடு அனுபவிததவாகள பலருககும தாம அநுபவிததததை எடுததுரைககும வாயபபு கிடடியதிலலை உதாரணமாக கணணபபா இறைவனை அனுபவிததவா ஆனால அவா அனுபவம அவா வாககாக நமககுக கிடடவிலலை

பின வநத அருளாளாகளே அவா அனு பவததை நமககு வடிததனா நம அருணகிரிப பெருமானோ அஙஙனமினறி தாம அனு பவிததததைத தாமே பாடியவா அவா அனு பவததை நாம அவா பாடலகளில தரிசிகக முடிகிறது

"அருமபும தனிபபரமானநதம திததிதது
அறிநதவனறே
கருமபும துவாததுச செநதேனும புளிதது
அறககைததததுவே "

எனறு அவா அனுபவததைப பிழிநது தருவாா

பெருமான அருளிச செயதவை ஆறு நூலகள கநதரலஙகாரம அவறறுள ஒனறு ஒவவொரு நாளும திருககோயிலகளில முருகப பெருமானுககு திருவலஙகாரம செயயப பெறுகினறது ஆயின அஃது அடுதத கால பூசைககாகக கலைககபபடுகிறது அருணகிரிப பெருமான முருகனுககு அலஙகாரம செயய நினைததாா அது எநத கால பூஜைககாகவும கலைககப பெறாமல, எநதக காலததிறகும அலஙகாரமாய நிலைககுமபடி செயய நினைததாா அது பாமாலையிற அமைநதால தான இஙஙனம நிகழததககூடும எனக கருதி, அவவணணமே புனைநது சூடி 'அலங கரிததாா அதுவே கநதரலஙகாரம

நூறறு எடடு பாடலகள (நூறுமடடுமே எனபாா சிலா) கொணட கநதரலஙகாரம ஓா அறபுதமான நூல முருகனின திருவடிச சிறபபு, மயிலின சிறபபு, கொடியின சிறபபு, வேலின சிறபபு, அவன மஙகையா சிறபபு எனப பாடலகள அலஙகாரமாய இருககும இநதக கடடுரையில நாம அவன திருவடிச சிறபபு பறறிய ஒனறிரணடு பாடலகளின அழகைத தரிசிபபோம

எலலாருககும தெரிநத மிகபபழககமான பாடல இது

"சேலபட டழிநதது செநதூா வயல பொழில தேஙகடமபின மாலபட டழிநதது பூஙகொடி யாாமனம, மாமயிலோன வேலபட டழிநதது வேலையும சூரனும வெறபும, அவன காலபடடழிநதது இஙகெனதலை மேல அயன கையெழுததே"

முருகன திருவடி தன தலையின மீது படடதும தன வினைகள யாவும அழிநதன எனகிறாா அருணகிரியாா

இனி ஒருவன,,,,தன கைபபட மறறொரு வனுககுப பணம பெறறுக கொணடதறகான பததிரம, பககம பககமாக எழுதித தநதான பினனொரு காலததில வாஙகியவன தராமற போகவே பணம கொடுததவன சடடபபடி வழககுத தொடாநதான வழககை விசாரிதத நீதிபதி பததிரம செலலாது எனறாா ஏன?

பணம பெறறவன தன கைபபட எழுதித தநதிருநதாலும முடிவில கைழுயெததிட விலலை கையெழுததிலலாமல அவன கைப பட எததனைப பககஙகள எழுதினாலும

அவை செலலததககவை அலல அதைபபோல பிரமன கோடிக கோடியாக வினையனு பவஙகளைத தலையில எழுதி வைதது கையெழுததும இடடிருநதான ஆனால வினைகள எலலாவறறையும தனனநதனியாக அழிபபதறகுச சிரமம எடுததுக கொளளாமல பிரமன கையெழுததை மடடும பரமன அழிதது விடடாராம அதனால பிரமன எழுதியவை எலலாம செலலததககதலலவாக (Invalid) ஆகிவிடடனவாம எனனே நயம!

மறறுமொரு பாடலிலும வினைகளை அழிபபது பறறி பெருமான குறிபபிடுகிறார மேலே பாாதத பாடலில வினைகளைத திரு வடி அழிபபதாயக கூறினார இநதப பாட லைப பாருஙகள

அழிததுபபிறககவொட டாயில வேலன
கவியை அனபால
எழுததுப பிழையறக கறகினறி லீரளி
மூணடதெனன
விழிததுப புகையெழ பொஙகுவெங
கூறறன விடுஙகயிறறால
கழுததிற சுருககிட டிழுககுமன றோகவி
கறகினறதே

பாடலின துவககததில 'அழிதது' எனறு சுவாமிகள கூறுகிறார

'எதை அழிதது' எனறு கூறினாரிலலை பாடலில தொடாநது,

'பிறகக ஒடடா' எனறு கூறுகிறார
பிறததறகுக காரணம வினை
"வினைபபிறவி எனகினற வேதனையில
அகபபடடுத
தனைச சிறிதும நினையாதே
தளாவெயதிக கிடபபேனை"
(கணடபதது)

எனறு மணிவாசகப பெருமானும கூறு வார எனவே 'வினைகளை அழிததுப பிறகக ஒடடா' எனறு பொருள கொளள 'வினைகள' எனும சொலலை தருவிததுக கொளள வேண டும இனி அடுதத கேளவி எழுகிறது எது வினைகளை அழிததுப பிறகக ஒடடாது? பதில 'அயிலவேலன கவி'!

அதாவது 'திருபபுகழ்'!

திருபபுகழைப பாட நம வினைகள மாளும எபபடிப பாட வேணடும? அதையும அருணகிரியார கூறுகிறார இரணடு குறிபபுககளை அவா தருகிறார முதறகுறிபபு அனபால பாட வேணடும இரணடாவது குறிபபு எழுததுப பிழையறப பாடவேணடும இபபடிப பாடினால நிசசயம திருபபுகழ நம வினைகளை அழிககும

நம புலனகள நம வசம இருககுமபோதே திருபபுகழ கறறுக கொளளவேணடும மதியம உணபதறகு நணபகலில சமையல நடநதாக வேணடும

முதுமையில சுகம காண இளமையிலே திருபபுகழ கறறுககொளளவேணடும தாகம எடுததபிறகு யாராவது கிணறு தோணடப போவாரா? அருணகிரிநாதா பெருமான பின னிரணடடிகளில இதை அறிவுறுததுகிறார

நாம முதலாவதாகப பாாதத பாடலில முருகன சேவடி வினைகளை அழிககும எனற சுவாமிகள,

இரணடாவதாயப பாாதத பாடலில திருப புகழ வினைகளை மாயககும எனகிறார இதனால திருபபுகழிறகுத திருவடிச சிறபபு உணடு எனபது பெறபபடுகிறது

இநதச சிறபபு திருபபுகழிறகு எஙஙனம வநதது?

அதையும சுவாமிகளே மறறொரு பாடலில கநதரலஙகாரததிலேயே கூறிவிடுகிறார

தாவடி யோடடு மயிலிலுந தேவா
தலையிலுமென
பாவடி ஏடடிலும படடதன றபடி
மாவலிபால
மூவடி கேடடனறு மூதணட கூட
முகடுமுடடச
சேவடி நீடடும பெருமான மருகனறன
சிறறடியே
(தாவடி - பிரயாணம)

"விழிததுப புகையெழப பொஙகுவெங
கூறறன விடுஙகயிறறாற
கழுததிற சுருககிடடிழுககுமனறோ
கவிகறகினறதே"

வீணான தததுவஙகளைப பறறிப பேசி அறிவைக குழபபததிறகு ஆளாககாமல, வாழ விறகுத தேவையான விஷயஙகளை மடடும கறறுக கொளவதால மனிதன தன அனுபவ அறிவினால மறறவாகளுககும நலவழி காடடும ஆசனாகிறான படிததுக கறறு அதன படி நடகக வேணடிய விஷயஙகள நானகு 1 மனததை அடககுதல, 2 மனிதனைமிருக மாககும சினததை அடககுதல 3 போதுமெனற மனததைப பெறறு தனனிடமுளள கலவிச செலவம, அருடசெலவம, பொருடசெல வததை எதிரபாாபபு ஏதுமினறி பிறாககுத தானம செயதல 4 கறறது அனைத்தையும வாழவில செயலபடுததி அனுபவ பூரவமாக வாழதல

மேறகூறியவறறை அனுபவததில கொணடு வநதால நாம இருககுமிடததிலேயே ஆணடவனை அடைய முடியும எனவே ஓடித்திரியும மனததை அது போகும தீய மாாககததிலிருநது விலககி நலல வழியில செலுதத வேணடும 'அவன' மயமான உலகோாககு எதிரபாாபபினறி தானம செயயவேணடும இருநத இடததில நியதிபபடி ஆணடவனைத தியானம செயயவேணடும இபபடி வாழநதால அவன அருள தானாக நாடிவரும முருகன சினநது போாிட வநத சூரபதுமனை இரு கூராகப பிளநது ஒரு பககததை மயிலாகவும, மறுபககததைக கொடி யாகவும கொணடவன சூரனுடைய மாயையான கிரௌஞசகிரியை மறுபடி தோனறாதவாறு தூளதூளாகப பொடி செயத வேலாயுதக கடவுள அஞஞான இருளை நீககும ஆணடவன, ஞானம பெற நினைககும அடியாாககு முனபு தானே தோனறி அருள தருபவன எனபதை அருணகிரி இவவாறு பாடுகிறாா

"தடுஙகோள மனததை விடுஙகோள
வெகுளியைத தானமெனறு
மிடுஙகோளிருநதபடியிருஙகொளெழு
பாருமுயயக
கொடுஙகோபச சூருடன —
குனறநதிறககததொளைகக வைவேல
விடுஙகோனருள வநது தானே உமககு
வெளிபபடுமே"

மெஞஞான இனப பாதையில மனம தடைககலலாக நிறபதுணடு மரததுககுமரம தாவும குரஙகைப போனறு மனமும ஓரிடததில நிலலாது மனிதனது கவனததை பல இடஙகளுககுத திசை திருபபும மனதை வசபபடுததத தெரியாத மனிதன வாழவின அனறாட அலுவலகளிலேயே முழுககவனம செலுததமாடடான ஐமபொறிகளையும வசப படுததி ஒருமுகமான தியானததாலொழிய ஆணடவனின அருள கிடைககாது அவைகளில தலையாய அஙகமான மனததை வசபபடுததாவிடடால மறற பொறிகளை வசபபடுததுதல இயலாதது ஒனறாகும எனவே அலையும மனததை விளிதது "ஏ மனமே' காமததை வளாதது 'உனனையும என உடலையும அழிககும கறபறற வேசியரின சொறகளைப பாலினும இனியதெனறும அவாகள கணகளை ஓடும மீனகள எனறும அவாகள பாததததைப பஞசு போனறு மிருதுவானதெனறும, வருணிககும நீ, செநதூாவாழ முருகனின கையிலுளள வேலையோ, அவன வாகனமாகிய மயிலையோ வெடசித தணடையுடைய அவன பாதஙகளையோ புகழ விலலையே, உனககு எஙஙனம முகதி கிடடும எனறு அருணகிரி பாடுகிறாா

"பாலெனபது மொழி பஞசெனபது
பதம பாவையாகண
சேலெனபதாகத திரிகினற நீ செநதி
லோனறிருகை
வேலெனகிலை கொறறமயூர
மெனகிலை வெடசித தண்டைக
காலெனகிலை மனமே யெஙஙனே
முகதி காணபதுவே"

ஆணடவனின அருளிலும புகழிலும நமபிககை இலலாதவன விதி, மாயை எனற

சொறகளால தனனை ஏமாறறிக கொணடு தீயநெறிகளில ஈடுபட்டு முகதிநிலை பெறாமல பிறபபு இறபபு எனற சூழலில உழனறு சிககித தவிககினறான மனததை அடககி முருகன பால ஈடுபடுதல ஒனறே இதறகு மாமருநதாகும இதனை வலியுறுததி மறறோா இடததில "வெடசிப பூககளும பராசகதி அளிதத தணடையும கொணட முருகனின செநதாமரைப பாதஙகளை இரவு பகல துணையாகக கொணடு துயா சூழும வினைகளைச செயயாது இருநதால "மாயை, விதி" ஆகியவை அணுககமுடியாத இனபததை நீ பெறலாம எனறு மனததிறகு அருணகிரி எடுததுரைககிறாா

வேதாகம சிதர வேலாயுதன வெடசி
பூத்த தணடைப
பாதாரவிநத மரணாக அலலும பகலு
மிலலாச
சூதான தறற வெளிககே யொளிததுசசும
மாவிருககப
போதாயினி மனமே தெரியாதொரு
பூதாககுமே"

உணமையுடன வழிபாட்டு நியதிபபடி முருகனை அடையப பாடுபட வேணடும உணாசசிவசபபடும உடமபை நலவழியில ஈடு படுததி, பகதி எனற நிலையை அடைய வேணடும வாழககையில பகதியிலும இனபம காண வேணடுமெனில மறறவரை ஏசாமல ஒழுககம தவறாமல ஆணடவன பால உயாநத அனபு கொணடு, திரியும நெஞசததை அடககி வாழக கறறுக கொளள வேணடும

முருகன கருணையின இருபபிடம அவனை நினைநது அவனை அடைநத வளளி இசசாசகதியாவாள அவளது உளளமுருகும பகதியினால கட்டுணடு முருகன களவு முறை யில கடததிச செனறு பினபு ஊரறிய, உல கோா அறிய, தேவரும மூவரும அறிய அவளை ஏறறுக கொணடான, அததகைய முருகனைபபாட நெஞசை விளிதது "ஏ நெஞசமே, அததகைய முருகனின பாததை விருமபு அவன அருள பெருகும எனறு எததனை முறை சொனனாலும நீ கேடக மறுககிறாய தனனைப பாாததவரை மயககி அவாகளின உளளம, பணம, மானம அனைததையும பறிககும வேசிகளின கொடி யிடையினையும, மீன போல துளளும கணகளையும கோவைபபழம போனற சிவநத உதடுகளையும புகழநது முததுககளைப போனற அவாகளின பலவரிசையையும புனசிரிபபையும பெரிதும விருமபி பாழாகிப போகிறாய தீமை வளாககும இபபெணகளைப புகழாமல பேரினபம தரும வளளி மணவாளனைப பாடு" எனக கூறுகிறாா

"தெளளிய ஏனலிற கிளளையைக
களளச சிறுமியெனும
வளளியை வேடடவன தாள
வேடடிலை சிறு வளளைதளளித
துளளிய கெணடையைத
தொணடையைத தோதகச சொலலை
நலல வெளளிய நிததில விததார
மூரலை வேடட நெஞசே"

முருகனைச சரண அடைநதால அவன அருள கிடைககும, குறறமகணடு அவன கோபிககமாட்டான வேறு எணணஙகளை நீககி அவனை நாடினால கருணைமழை பொழிவான வெளளிமலை போனறு திரணட உருவம கொணட, காறறு வீசுமபடியான வேகததோடு செலலும ஐராவதம எனற வெளளையானையின தலைவனான இநதி ரனையும, தேவாகளையும, சூரன சிறையில அடைததுச சிததிரவதை செயதபொழுது, இநதிராணி முருகனை வழிபட்டு வேணடியதன பயனாக முருகன வேலாயுதததால சூரனை அழிதது இநதிரனைககாதது இநதிராணியின தாலியைக காபபாறறினான இததகைய முருகனை வழிபட்டு எலலா மேனமைகளையும பெறறு பெருவாழவு வாழுமபடி நெஞசினிடம முறையிடுகிறாா

'சேலவாஙகு' கணணியா வணணப பயோ
தரஞ சேர எணணி

மால வாஙகி யேஙகி மயஙகாமல
வெளளிமலையெனவே
காலவாஙகி நிறகுஙகளிறறன கிழததி
கழுததிறகட்டு
நூல வாஙகி டாதெனறு வேல வாஙகி
பூஙகழலநோககு நெஞசே

சொலவனமை, மௌனமை காரணமாக காவம, அலடசியம, புகழாசை முதலியவை ஏறபாடமலிருகக செயகையில விநயம, வழிபாடு, கட்டுபபாடு அனைததும இருகக வேணடும கட்டுபபாடு வழிபாடுகள முதலியவறறை செயகையில கொணடவன நிசசயம அனபன ஆக முடியும அவனுககு உடல வலிமை ஏறபடுவதுடன அவனது மனவலிமையும காககபபடடு வாககில இனிய சொல வரும எனவே முகதி நிலைபெற ஒருவனுககு மனச சுததம, சொல சுததம, செயல சுததம மூனறும இனறி யமையாதவை யாகும மனம, வாககு செயல மூனறையும புனிதபபடுததி எனறும குறையாத இனபம தரவலலது ஆணடவன அருள இதைப பெற நெஞசததிறகு உபதேசிததபடி "ஏ நெஞசே! பழனியாணடவனைப பறறிய புகழகளைப படி, இலலை யெனறால படிபபவாகளுககு இடையூறு செயயாமல அவாகளை வணஙகக கறறுககொள அதுவுமிலலையெனறால "முருகா" எனறாவது சொல இதுவும பிடிககவிலலை யெனறால உலகமெலலாம அனபுமயமாகத தெரிநது கொணடு தனககு இலலாமற போனாலும போகடடும எனறு எணணி எதிாபபடும ஏழைககுத தானம கொடு இவையொனறும முடியாவிடடால வேஷததிறகாகவாவது, பேரினபனான முருகனை நினைதது விமமி விமமி அழு இவை ஐநதில ஒனறும செயயாவிடடில உனககுததஞசமே இலலை" எனறு அருணகிரி கூறுகிறாா

"படிககினறிலை பழனிததிருநாமம
படிபபவா தாள
முடிககினறிலை முருகாவெனகிலை
முசியாம லிடடு
மிடிககினறிலை பரமானநத மேறகொள
விமமிவிமமி
நடிககினறிலை நெஞசமே தஞசமேது
நமககினியே"

இவவுலகில தேவையான அருடசெலவமும அமைதியும தநது மறுவுலகில ஆனநதம தரவலல சகதி அடியாா வணககமும, அரன மகன சேவையுமாகும இனபம தரும செலவம அருடசெலவமே அனறி பொருடசெலவமலல அமைதியான வாழவிறகு போதுமெனற மனம வேணடும பதவி, பணம, போலியான வாழவு, பகடடு ஆகியவறறால பேரினப நிலையைப பெற முடியாது இததகைய நிலை பெற நெஞசததில சலனமறற நிலை இருததல வேணடும எனவே நெஞசுககு உபதேசம செயதபடி "ஏ நெஞசமே, யானை மீதும, குதிரை மீதும, அழகாக அலஙகரிதத தோமீதும ஊாவலம' வரும செலவநதாகள அரசாகள ஆகியோரின பகடடையும பணததையும நிலையானதெனறெணணி ஏமாறாதே செலவததால ஏறபடும இனபம நீாமேல குமிழி போனறு கணததில அழிநது விடும இதனை அறியாத நீ இவைகளை சதமெனறு நினைததுத்திரிகிறாய சூரனது கிரௌஞச மலையை ஆயிரம கதிாவீசும வேலை எறிநது பொடிப பொடியாககிய முருகனை நினைநதுருகும தொணடாகளின கூடடததை நாடுவதைத தவிர வேறு கதி உனககிலலை எனறு அருணகிரி பாடுகிறாா

"சூரிறகிரியிற கதிாவேலெறிநதவன தொணடா
குழாஙு சாாிறகதி யனறி வேறிலலை காண
தணடு தாவடி போயத தேரிற கரியிற பரியிற
றிரிபவா செலவமெலலாம நீரிற பொறி யென
றறியாத பாவி நெடுநெஞசமே"

தீயவைகளை நலமெனறு நமபி ஏமாறும மககள பாரிலுளள மாடமாளிகை ஆடை ஆபரணஙகளால பணபபெடடிகள ஒனறுமே உலகைவிடடு நீஙகும பொழுது வருவதிலலை எனபதை அறியாமல இவவுலக இனபததில மூழகிககிடககும அறிவினமையால கெடடழி யும மாந்தாகளுககு குருவான முருகனைப பாடி அவன கருணை பெறுவதுதான அஞஞான இருளிலிருநது மெஞஞான

நிலையைப பெறறுத தரததகக இனபப பாதையாகும எனறு அருணகிரி அலங காரததின பல இடஙகளில அழகுபட விளககி யுளளாா இததகைய சில இடஙகளை எடுததுக காடடாக அனபாகள முன வைபபதே இச்சிறு கடடுரையின நோககமாகும

"சிதர கவிததுவ சதத மிகுதத
திருப்புகழைச சிறிது அடியேனுஞ
செபபென வைததுலகிற பரவததெரி
சிதத வனுகரக மறவேனே"

காமாகஷி பஜனை மணடலி
ஆனநதநகா,
No 14 1st Stage M S H colony
Ananda Nagar, Bangalore - 560 024

"உன கமலபபத நாடி யுருகியுளத தமுதூற
உனதுதிருப புகழோத அருளவாயே"
மாறாத அனபு நனறியுடன

- ஹோடடல நியூ ஆரிய பவன
  117, காநதி ரோடு, காஞசிபுரம
  Tel 23946
- ஹோடடல அபிராமி
  காமராஜா சாலை, பஸ ஸடாணடு
  காஞசிபுரம Tel 24355
- ஹோடடல ஆனநதா
  43, நேரு ரோடு, பஸ ஸடாணடு,
  விழுபபுரம
- ஹோடடல அபிராமி
  நேரு ரோடு, பஸ ஸடாணடு
  விழுபபுரம
- ஹோடடல நியூ ஆரிய பவன
  104, நியூ மாாகெட
  சணமுகா ரோடு, தாமபரம
  Tel 2367301

குண்டலினி யோகம் - அருணகிரியாரின் பார்வையில்

திருபபுகழ அடிமை S நடராஜன

அருணகிரிநாதரின இணையிலலாதப படைபபுகளானத திருபபுகழ முதலிய நூல களை மேலெழுநத வாரியாகப படிககும போது, சில முரணபாடுகள இருபபதாகத தோனறும உதாரணமாக, முருகன சிவபிரா னுககு உபதேசிததததைப பறறி, பலவிதமாகச சிததரிககிறாா பிரணவப பொருள, வளளிச சனமாாககம, அவிரோத ஞானம, அறிவை அறிவது பொருள, நிதததவம பெறப பகாநத உபதேசம, இவையெலலாம ஒனறுககொனறு சமபநதம இலலாதவைப போலத தோனறு கிறது அலலவா? இதே போல யோக மாாக கததைக கணடிபபது போல, சில பகுதிகள அருணகிரியின வாககில காணலாம மூசசை அடககி வாசியோகம பயிலும யோகிகளை நோககி அறை கூவுகிறாா 'கனி இருபபக காய கவாநதறறு' என வளளுவப பெருநதகை வியபபது போல, எளிதான பகதி வழியை விடடு கடினமான ஹடயோகம தேவைதானா எனறு முழஙகுகிறாா, கநதா அலஙகாரததில

"காடடிற குறததி பிரான பதததே
கருததைப புகடடின
வீடடிற புகுதல மிக எளிதே, விழி
நாசி வைதது
மூடடிக கபால மூலாதார நேரணட
மூசசையுளளே
ஓடடிப பிடிதது எஙகும ஓடாமற சாதிககும
யோகிகளே"

"துருததி யெனுமபடி குமபிதது வாயுவைச சுறறிமுறிதது அருததி உடமபை ஒறுககில எனனாம?" எனபது அருணகிரியாரின கேளவி கோடை நகா திருபபுகழில, கழிவிரக கததுடன பாடுகிறாா

"வாசிதத நூல மதஙகள பேசிக கொடாத
விநது
வாயமை பிரகாசம எனறும நிலையாக,
மாசிக கபால மனறில நாசிககுள ஒடுகினற
வாயுப பிராணனொனறு மடைமாறி,
யோசிதத யாருடமபை நேசிததுறாது
அலைநது
ரோமத துவாரமெஙகும உயிரபோக,
யோகச சமாதி கொணடு மோகப
பசாசு மணடு
லோகததில மாயவதெனறும
ஒழியாதோ"

ஆனால இதே அருணகிரிதான, முருகனி டம அடடாஙக யோகததை உப தேசிகக முறையிடுகிறாா

"ஊமையேனை ஒளிரவிதது உனதுமுததி
பெற, மூல வாசல
வெளிவிடடு, உனது உரததில ஒளிர யோக
பேத வகை
எடடும இதில ஓடடும வகை இனறு
தாராய"

நாளதோறும 21,600 முறை சுவாசம ஓடும இநத உயிா, ஓயவுற, விடுதலை அடைய யோகததைப பயில வேணடாமா எனபது கருணைககு அருணகிரியின வினா

"தீயும பவளமும நீருந தரணியும
வானுஞ செறிதரு
பசுபாசத் தேகநதனை நிலையே ஒனறு,
இருவினை தீருந
திறல வினை றியாதே, ஒயுமபடி
அறுநூறும பதினறுமுழ
நூறுமபதின இருபது நூறும (600 + 1000 + 20000 = 21600)

ஓடும் சிறு உயிர் மீளும்படி நலயோகம் புரிவது கிடையாதோ? அருணகிரியாரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, யோக இத சல்லாப விநோதனாகிய குஹன் குருவாய் எழுந்தருளி யோக நெறியை உபதேசித்தான் என்பது, 'யோகத்தாறு' உபதேசத்தேசிக எனும் திருப்புகழ் அடியிலிருந்து தெரிய வருகிறது

அருணகிரிநாதரின் இந்த இரண்டு நிலைகளை எப்படி ஒரு நிலைப்படுத்துவது? விடையைத் தேட, சற்று, அந்தக் கால சூழ்நிலையை ஆராயவேண்டும் பிரபலமாக திகழ்ந்த பூர்வ மீமாம்சையினர், கடவுளின் பரத்துவத்தை குறைத்து மதிப்பிடத் துணிந்தனர் வேதத்தில் விலக்கப் பட்டவைகளை செய்யாமல் விலக்கி செய்ய வேண்டிய விதிகளை கடைபிடித்தால், பரலோகத்திலும் நல்ல வாழ்வு கிடைக்கும், இதில் கடவுளின் பங்கு ஒன்றும் கிடையாது என்பதே இவர்களின் கொள்கை இதைப் பின்பற்றி யோக நெறியிலும், நிரீச்சுவர யோகம் என்ற பிரிவு முன்னணிக்கு வரத் தொடங்கியது மூலாதாரத்தில் உறங்கும் குண்டலினியை எழுப்பி, சக்தி கூடங்களான ஆறு சக்கரங்களின் வழியாக நடத்தி, அங்கங்கே பல சித்திகளைப் பெற்று அதன் மூலம் ஆயுள் காலத்தை பெருமளவில் நீடிக்கச் செய்வதே, இந்த சாராரின் இலட்சியம் அருணகிரியார் கண்டிப்பது இந்த யோக வழிதான் சிவயோகத்திற்கும் அட்யோகத்திற்கும் உள்ள மாறுபாட்டை விளக்கி, முந்தை யதை சிறப்பித்து, பிந்தையதை எள்ளி நகை யாடுகிறார் என்றாவது ஒரு நாள் மறைய வேண்டிய இந்த உடலை, யோகாப்யாசத்தால் நிலைநிறுத்த முயற்சிப்பது வெறும் கற்பனை எனச் சாடுகிறார்

"கறைபடும் உடம்பு இராதெனக்
கருதுதல் ஒழிந்து
வாயுவைக் கரும வசனங்களால் மறித்து,
அனலஊதிக்
கவலை படுகின்ற யோக கற்பனை"

என்பார்

அனாசார யோகிக்கும் ஆசார சிவ யோகிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை விளக்குகிறார் ஆனைக்கா திருப்புகழில

"அனித்தமான ஊன நாளும் இருப்பதாகவே, நாசி அடைத்து, வாயு ஓடாத வகை சாதித்து, அவத்திலே குவால மூலி" (சியவனப்ராசம் முதலிய ஆயுள் விருத்தி லேகியங்கள்) புசித்து, வாடும் ஆயாச அசட்டு யோகி ஆகாதே' ஞான ஆசார சிரத்தையாகி யானவேறு, என் உடல் வேறு, செகத்தில் யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி தரும் சிவச சொரூப மாயோகி", ஆக திகழுங்கள் என்று நமக்கு அறிவுரை தருகிறார் இதே கருத்தை மீண்டும் 'அடைபடாது' எனத் தொடங்கும் பாட்டில் எவ்வளவு தெளிவாக வலியுறுத்துகிறார்' ஒவ்வொரு மூச்சிலும் வெளியே சென்று விரயமாகும் பிராண சக்தியை உள்ளேயே அடக்கி, காயசித்தி அடையலாம் என முயலும் அனாசார யோகம் வேண்டாம்- சரீராபிமானத்தை உதறிவிட்டு, அந்தக் கரணங்களுக்கு அப்பால பட்ட துரீய நிலையை அடைந்து முத்தி தரும் முதல்வனாகிய முருகனின் திருவடிகளாகிய குஹசாயுஜ்யத்தை எய்துவதே ஆசார, ராஜ யோகம் என்பார்

"அடைபடாது நாடோறும் இடை
விடாது போம் வாயு
அடைய மீளில வீடாகும் என நாடி
அருள் பெறா அனாசார
கரும யோகியாகாமல, அவனி மீதில
ஓயாது தடுமாறும
உடல்ம வேறு யானவேறு கரணம் வேறு
வேறாக உதறி,
வாசகத்த அடியூடே உருகி ஆரிய
ஆசார, பரம யோகி ஆமாறு"

அருணகிரியார் கூறும் இந்த 'சோபான' மார்க்கத்தின் பல படிகளை அவர் வாக்கு மூலமாகவே பார்ப்போம் அட்டாங்க யோகத்தின் முதல் படியாகிய 'ஆசன' த்தைப் பற்றி, 'ஓவியத்தில் அந்தம்' எனப் பேசுகிறார் சற்றும் சலனமில்லாமல், எழுதிய படமென அமரவேண்டும் யோக பயிற்சிக்கு புலனடக்கம் மிக அவசியம், 'கலகமிடும் அஞ்சும் வேரற' என்பார்

யோக தாராவளியில ஆதி சஙகரா, லய யோக மாாககஙகளில சிறநதது நாத லய யோகம எனறு கூறுவதின எதிரொலியைத திருபபுகழில காணலாம 'நாதப பரபருமஹ ஒளி மீதே ஞானம சுரபப மகிழ ஆனநத சிததியோடே" - " விநது நாத ஓசைசாலும ஒரு சததம அதிகப பழககமொடு கூடி ஒருமிதத அமுத சிததியொடு" யோக பயிறசிககு ஆதாரத தூணகளான 'யம நியமஙகளை, இரததினச - சுருககமாக அலஙகாரததில கூறுகிறாா

'தடுஙகோள மனததை, விடுஙகோள
வெகுளியை, தானம எனறும
இடுஙகோள, இருநதபடி இருஙகோள"

தானததிறகும யோகபபியாசததிறகும எனன சமபநதம? எநத ஆனமீக பயிறசிககும, பொருளின மேலுளள பறறை ("அதததிலும ஆசை பறறி தவியாத") விடுவது மிக அவசியம நமமிடம உளளதை நலிநதோாககு இட, இநதப பறறு அகனறு விடும பிராண சகதி ஓடும நாடிகளைச சுததீகரிகக பிரணாயாமம பயில வேணடும எனகிறாா சஙகரா "சரேச பூரை அனிலஸய குமபை ஸாவாசு நாடீஷு விசோதிதாசு" சுவாச பநததைப பல பாககளில கோடிட்டு காணபிககிறாா அருணகிரியாா

"காலின இருவழி அடைபபட்டோடி,
சிவவழியுடன உறறேக"
"சூலமென ஓடு சாபப வாயுவை
விடாதடககி"

நாம சுததி அடையும போது உளளே கேடகும அனாஹத நாததை 'அநத, பரவாதேத சதா நிநாத,, எனகிறாா பகவத பாதா இதையே அருணகிரியாா, 'சஙகோதை நாதம, கோவென முழககு சஙகொலி விநது நாதம், எனறெலலாம பாடுகிறாா, பிராணா யாமம பயிலும போது பிரணவததை மானசீகமாக உருவேறறும முறையை 'ஓரெழுததை ஓழியாது, ஊதை விடடு' எனறு போதிககிறாா

மூலாதாரததிலிருநது குணடலினியை எழுபபி சுவாதிஷடானம முதல ஆஞ்ஞை வரை அநத சக்தி செலலும போது, கேடகினற நாதஙகளையும், பாாககினற காடசிகளையும அருணகிரியைப போல எவரும ஒளிவு மறைவினறி படம போடடுக காணபிதத திலலை யோக மூாததியாகிய முருகனே, மூலாதாரததில கணபதியாகவும, ஸவாதிஷ டானததில பிரமனாகவும, மணிபூரகததில திருமாலாகவும, அனாகததில ருததிரனா கவும, விசுதயில மகேசனாகவும, ஆஞ்ஞையில சதாசிவனாகவும காடசி தருகிறாா எனபது அருணகிரியின சொநத அனுபவம, யோக சாததிரஙகளில கூறபபடும மூனறு மணடலஙகளை (அககினி, பிருதிவி, சநதிர) மூணுபதி எனகிறாா சநதிர மணடலததின வழியாக மூலாககினி செலலும போது, குளிாசசியான அமுத தாரைகள விழ ஆரமபிககினறன 'வாசி அனலூடு போய ஒனறி வானினகண நாம மதி மீதில ஊறும கலா இனப அமுதூறலை பருகினால, யோகி களுககு கா்ய சிததி உணடாகும, பசியும எடுககாது, 'குமுளி சிவ அமுதூறுக உநதி (பசியாறி)'

ஆஞ்ஞையை கடநது 'மூலவாசலா'கியக கபால உசசியில உளள பிரமரநதிரததைப போதிதது, 12 அஙகுலததின மேலுளள துவாத சாநதததில விளஙகும ஆயிரததெடடு இதழ தாமரையாகிய குரு கமலததில விளஙகும சிவததுடன சகதியை இணைபபதே இநத யோக முறையின இலடசியம, 'சரசதி அடியுற திரு நநதியூடே' எனபாா பல கோயிலகளில ஆயிரஙகால மணடபததில தெயவ வடிவஙகளுககு திருமஞசனம செயவிதது, பிறகு திருமணம நடததுவது, இநத யோக முறையை எடுததுக காணபிபபதறகே

அருணகிரியாா தமமுடைய யோக அனுபவஙகளை, ஐமபதிறகும மேறபடட திருபபுகழ பாககளில வடிததிருககிறாா நமமில பெருமபானமையோாககு இநத யோக சிததி கிடைபபது அரிதாயினும், அருண கிரியின பாககளின மூலம அனுபவிதது இனபுறலாம அலலவா? ஞானசமபநதா 'கலலூா, திருமணம' செயதுகொணடு, அநத மணககோலததுடனேயே, 'சிவ மாதுடனே

அனுபோகமதாய்', சிவ சாயுச்சியமாகிய பெருமணம நடததிக காட்டிய திருநலலூரில, அருணகிரியாா, தாம இனபுறற யோக நிலையை எடுததுப பாடுகிறாா

"மூலமுணடக அனுபூதி மநதிர,
பராபரஞசுடாகள மூனறுமணடல
அதார சநதிமுகம ஆறும இநதரதருவுந
தளாமேல,
மூதுரமபலவா பீடம அநதமும இலாத
பநதமுமிலாத பநதஒளி ஆயிரம
கிரணம
மூனறும இநது ஒளிா சோதி விணபடிக
விநது நாதம பல ஒலமெனறு
தாள சநதமிடு சேவை கணடு, அமுதை
வாரி உணடு, உலகு
ஈரேழு கணடு, விளையாடி, இநது கதிா
அஙகி சூலம ஒடும
அநத கலிகால ஒடுஙக நடுதூணிலதஙக,
வரி ஞான வண
கயிறு மீதணைநது சதகோடி சநதர ஒளி
சநதியதோ"

கடைசியாக, 'பதியதான சமாதி மனோ லயம்', 'சிததததை மாயதத சிததி' என றெலலாம ஓசை முனிவரால ஓதபபடும நிலையைப பாாபபோம, ஸ்ரீ சஙகராா இந நிலையை 'யோக நிதரா' எனறு அழைககிறாா

'ஸா ஜருமபதே யோகினி யோக நிதரா' (யோக தாராவளி) தூஙகாமல தூஙகும இநத யோக நிதரையை அருணகிரியாா எபபடி விளககுகிறாா எனபதைப பாாபபோமா?

"- - - - - - - - - - - - - - அடியேனும
தூஙகிய பாாவையொடு, தாஙகிய
வாயுவொடு,
தோனறிய சோதியொடு
சிவயோகந
தூணடிய சீவனொடு, வேணடிய
,காலமொடு,
சோமபினில வாழும வகை"

இநத துரிய தூககததிறகு மூனறு விசேட அமசஙகள உளளனவாக சாததிரஙகளில பேசபபடுகிறது

1) யோக நிதரை கை கூடியவனுககு காலததததுவம செயலபடாது 'லபத யோக நிதரஸய யோகின, காலோ நாஸதி' எனகிறது சாணடிலய உபநிஷத, இதையே அருண கிரியாரும 'சிவயோகிகளே காலததை வெனறிருபபாா, எனறும 'ஊழி உணாவாா' எனறும, பேசுவாா

2) அனுபூதி நிலை கூடினால, எநத வித மான பயமும இருககாது, 'அசசமற வைதத பொருள்' எனபாா அருணைமுனி இவா இநத அசசமினமை எபபடி வருகிறது? தைததிரியம பதில அளிககிறது, 'ஆனநதம பிரஹமணோ விதவான - ந பிபேதி குதஸசனேதி" பிரமமததில மூழகி திளைப பவனுககு பயம கிடையாது 'தததிக கரை புரளும ஆனநத சாகரததே' மூழகிய அருணகிரி, யமனுககே சவால விடுகிறாா "அநதகா! வநது பாா சறறு என கைக கெடடவே"

3) யோக நிதரையினால 'சுபசோபனம்' கிடடும இநத மஙகள நிலை 'சிவம்' எனபபடும சிவததுடன நமமை கூடடுவிககும திருபபுகழையே 'சிவமாா திருபபுகழ்' எனறழைககிறாா அருணகிரிநாதா்

'எனதும யானும வேறாகி, எவரும யாதும யானாகும இதய பாவனாதீதம்', எலலா திருபபுகழ அடியாாகளும பெற, குகநாதனை இறைஞசுகிறேன

'முககுணமது கெட நான நான எனவரு
முததிரை அழிதர ஆரா வமுதன
முததமிழ தெரிகனி வாயால அருளுவ
தொரு நாளே"

* * * * * *

எம்பெருமான் திருக்கருணை

[சிரவையாதீனப புலவா மதுரகவி காவியக கலைமணி
விதது்வான K K இராமசாமி ஐயா B A, கோவை - 6]

கடவுளைப பறறிக கவலைபபடாதே எனச சிலா உபதேசிககினறனா கடவுளுககு உயிாகளையெலலாம ஈடேறற வேணடும எனற கருணைக குணமும, நமககு அககருணையைப பெறவேணடிய அவசியமும இலலாவிடடல நாம அககடவுளைபபறறிக கவலைப படாமலே இருநது விடலாம தாயின பராமரிபபால வளரவேணடிய சிறுகுழநதை யிடம சென்று 'நீ உன தாயைப பறறிக கவலைப படாதே' என ஒருவன சொனனால எபபடியிருககும? பிளளையைப பெறறு வளாததெடுககும பெயவளையும அவளே, தன மகனைச சானறோன ஆககுபவளும அவளே, அவனைச சானறோன எனபபிறா சொலலக கேடடு அவனை ஈனறபொழுதின பெரிது உவபபவளும அவளே, பெறற தாயதனை மக மறககாது, பிளளையைப பெறும தாயும மறககமாடடாள அதுபோல நமமால கடவுளை மறநது வாழமுடியாது கடவுளும நமமை மறககமாடடாா

இறைவனுடைய எணணறற கலியாண குணஙகள எலலாம ஒனறு சோநது அவனுககு ஒரு பாகமாக (வலபபாகமாக) அமைந துளளன ஆனால அவவிறைவனுடைய கருணை எனற குணம ஒனறு மடடுமே அவ னுககு மறறொரு பாகமாக (இடபபாகமாக) உளளது எனக கவிஞா கூறுவா இறைவனை விடடு ஒருபோதும நீஙகாததாகிய அக கருணையையே அனனை பராசகதி என உரு வகபபடுததி ஆனறோா தொனறுதொடடு வழிபடடு வருகினறனா கருணைவடிவாக இருககும அசசகதியே இறைவனை ஐநதொழிற கூதது இயறறுமாறு செயவதோடு அனறி அவன தாணடவம புரியுமபோது அதறகுச சாடசியாகவும இருககினறது இதனை 'லலிதா திரிசதி' யில வரும 'ஈசவரபரேரண காயை நம 'ஈச தாணடவ சாடசிணயை நம எனற திருநாமஙகளால உணரலாம இககருததையே குமரகுருபர சுவாமிகள - ஓா உவமை வாயிலாகக கூறியுளளாா பொனனமபலம - ஒரு பொறறாமரை மலரைப போனறுளளது அதில ஆடும எமபிரான திருமேனி அபபொற றாமரையில பொஙகித ததுமபி அசைநதாடும தேனபோல உளளது அததேனை உணடு களிககும கருவணடு போலுளளன சிவகாமி அமமையின கணகள அமமைகாண ஐயன ஆடுகிறான அவள பெறும மகிழசசியை உயிா களுககு வழஙகுகிறாள எனற கருததுடைய சிதமபரச செயயுட கோவையில வரும

"பொனமனறம பொறறா மரையொககும,
அமமனறில
செமமல திருமேனி தேனொககும,
அததேனை
உணடு களிககும கருவணடை ஒககுமே
எமபெரு மாட்டி விழி" எனற பாடல

சுவைககத தககது

மிக அதிக சகதிபடைதத உயா அழுதத மினசாரம (High Tension Current) கமபியின வழியாக ஓடிககொணடிருககினறது அதனைச சாதாரணமாக நாம நம குடுமப உபயோகத திறகுப பயனபடுதத முடியாது அவவுயா அழுதத மினசாரமே ஒரு 'டரானஸபாாமா' (Transformer) மூலம செலுததபபடடு வரும போது பலபபல உபகரணஙகள வாயிலாக நமககு வெபபததையும, வெளிசசததையும, ஒலியையும, காறறையும தநது பயனுடைய தாகிறது அதே போல இறைவனுககும இருவகை நிலைகள உணடெனபா ஒனறு சொருப நிலை, மறறொனறு தடதத நிலை

இவற்றை முறையே நிர்க்குணம் என்றும் சகுணம் என்றும் சொல்வதுண்டு சொரூப நிலையாவது யாதொரு குணமும் குறியும் அற்றநிலை - உயரழுத்த மின்சாரம் போல அதாவது ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றுமில்லாத நிலை, சொரூப நிலையில் உள்ள இறைவன் ஆன்மகோடிகள் தன்னைக் கண்டு தொழுது வழிபட்டு உய்யுமாறு தடத்த நிலையை ஏற்பதற்கு - திருமேனி தாங்கி வருவதற்குக் காரணமாயிருப்பது அவனது கருணையே ஆம் இவ்வுண்மையை,

"அருவமும் உருவம் ஆகி அநாதியாய்ப்
பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்ற சோதிப் பிழம்பதோர்
மேனி யாகிக்
கருணைகூர் முகங்கள் ஆறும் கரங்கள்பன்
னிரண்டும் கொண்டே
ஒருதிரு முருகன் ஆங்கு உதித்தனன் உலகம்
உய்ய" என்ற கந்தபுராணத் திருவாக்காலும்,

"கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே
வடிவமாகி
அற்புதக் கோலம் நீடி அருமறைச்
சிரத்தின் மேலாம்
சிற்பர வியோமம் ஆகும் திருச்சிற்றம்
பலத்துள்நின்று
பொற்புடன் நடஞ்செய் கின்ற பூங்கழல்
போற்றி போற்றி"

என்ற பெரிய புராணம் திருவாக்காலும் அறியலாம் (இந்த கந்தபுராணப் பாடலில் கருணைகூர்' என்ற அடைமொழியைக் கரங்க ளோடும் ஒட்டுக)

விறகு,கரி, சீமைஎண்ணெய், மின்சார அடுப்பு, பெட்ரோலியம் வாயு இவற்றில் ஏதேனும் ஒன்றின் மூலமாகவோ, சூரிய சக்தியைப் பயன்படுத்தியோ எதனால் தண்ணீர் வெந்நீராக மாறினாலும் அதற்குக் காரணம் நெருப்புத்தான் ஏனெனின் வெப்பமெல்லாம் நெருப்பின் குணமன்றோ? அதுபோல இறைவன் ஒருவனே கருணை செய்ய வல்லவன் பிற உயிர்கள் எல்லாம் அவன் கருணைக்கு உரியனவே, இறைவன் கருணை நேராகவும் வரலாம் பிறர் ஒருவர் மூலமாகவும் வரலாம் ஆதலால் இவ்வுலகில் எவர் யாருக்கு எங்கே எத்தனைக் கருணை செய்தாலும் அதனைச் செய்வித்தவன் இறைவனே என்று உணர்வதே அறிவுடைமை இறைவன் கருணை காரணமாக உயிர்களுக் கெல்லாம் அநாதிகாலமாகச் செய்துவரும் உதவிகள் பலவற்றுள் (தநு உடம்பு, கரணம் அகக்கருவி, புறக்கருவிகள், புவனம் உலகம், போகம் - இன்பப்பொருள்கள்) எதனையும் பிறர் எவரும் செய்ய இயலாது அவன் இவ்வுதவிகளை நாம் கேளாமலே நீண்ட நெடுங்காலமாக நமக்குச் செய்துவருகிறான் சிலர் சத்துவகுணவசப் பட்டிருக்கையில் சிலருக்குக் கருணை காட்டுவதையும், அக்குணம் மாறும்போது தாமே அதற்கு எதிரான செயலில் ஈடுபடுவதையும் காண்கிறோம் இறைவன் ஒருவனே நிலையான கருணை புரிபவன் மேலும் எந்த ஒரு காரணமும் இன்றி பிறரிடம் எதனையும் எதிர் பாராமல் கருணை காட்டுபவன் கடவுள் அவனையே நிர்ஹேதுக கருணாமூர்த்தி என்றும், அவ்யாஜ கருணாமூர்த்தி என்றும் பெரியோர் துதிக்கின்றனர் இக்கருத்துக்கள் எல்லாம் அருணகிரிநாதர் அருளிய

"நீதான் எத்தனையாலும் நீடூழி
கருபையாகி
மாகான தனமாக மாஞானக் கழல்தாராய்"

என்ற திருப்புகழில் நுட்பமாக அடங்கி யுள்ளன

கருணைகாரணமாகவே இறைவன் திரு மேனி தாங்குகிறான் என மேலே கண்டோம் அவன் வடிவம் எல்லாம் கருணைமயம் கருணைபொழியும் மேகம் அவன் அவன் கருணை தூயபாற்கடல் போன்றது கரு ணையால் அவன் மேருமலையினைப் போன்றவன்

"கருணை மேகமே தூய கருணை வாரியே
ஈறில

கருணை மேருவே தேவா பெருமாளே

- திருபபுகழ

இறைவன திருமேனியில ஒவவோரஙகமும கருணையின அடையாளம

முகம - "ஒழுகு கருணை முழுகு கமல வதனனவருக வருகவே"

- (முததுககுமாரசாமி பிளளைத தமிழ)

விழிகள - "கருணை எனனும பேருததி மொணடே வழஙகும ஈராறு முளரிவிழியும"

(சோலைமலைப பிளளைத தமிழ)

கைகள - "வளாகினற நினகருணைக கையில வாஙகவும" -திருவாசகம

மாாபில செவவொளி -

''அடியாாகள குலமீது கொணட திறமான அநுராகம வெளிநினற தோறின திருமாாபில ஒளி அஃது மறவாது தொழுவேன"

(சுபரமணய புஜஙகம சஙகர பகவதபாதா)

(கவியரசு மொழிபெயாபபு)

(அடியாாகள மீதுகொணட அநுராகம - ஆசையே முருகன - சிவநத நிறமே மாாபில உளள செவவொளி)

பாதஙகள - "புடபமிடடுககருணை நறபததைபபரவு புததிமெததத தருவ(து) ஒருநாளே"

- (திருபபுகழ)

கருணை வாாததை -

"கரண மாயததெனை மரண மாறறிய கருணை வாாததை இருநதவாறென"

(திருபபுகழ)

வடிவேல -

"கநதன கருணை புரியும வடிவேல"

- (ஒரு கீாததனம)

மயில -

"துஙகஅநு கூலப பாாவைத தீரச செமபொனமயில" (திருபபுகழ)

சேவல -

"பரஙகிரியில இனிதுவளா பரமனாா செழுஙகமலக கரஙகவினும கொடியாகும கருணைச செஞ சேவல"

- (சேவல அலஙகாரம)

அடியாாகள -

"கருணைக கடவுளின அடியாாகளும கருணைமிகக"

"கருணை அடியரொடு கூடி ஆடி மகிழநது"

(திருபபுகழ)

அரியதில அரிய அரியோனாகிய இறைவன தமபொருடடு எளிவநத திறததைப பலபபல பாடலகளில மணிவாசகப பெருமான உருகிஉருகிப பாடியுளளாா இறைவனகருணைச சிறபபை ஆளுடைய அரசுகளும

"ஐய! ஐயோ!

எமபெருமான திருககருணை இருந தவாறே!" எனக கூறி வியநது நிறகிறாா பதினாறாயிரம சநதப பாடலகளை மழைபோல பொழிநத அருணகிரியாரின திருபபுகழப பாடலகள ஒவவொனறிலும வடிவேல இறைவனின திருககருணை பிராாததிககப படுகிறது எனவே அததகைய இறைவனின திருககருணை இனறு வருமோ, நாளைககே வருமோ, மறறு எனறு வருமோ என எணணி யாமும இரஙகி ஏஙகி நிறபோமாக

* * * * * *

வாழக எமபெருமான திருககருணை!

அருணகிரிநாதரின் பார்வையில் இயற்கைவளம்

S ராஜன

முககாலமும உணரநத மாமுனிவா அருணகிரியின வாககு பொயயா வாககாகும உயிாகள உயயும பொருட்டு உலகம முழு வதையும ஆடகொணடிருககும உமையவள மைநதனின உயாவினை அவா ஓரிடததில அமாநதபடியே பாடியிருககலாம அவருககு மிகவும பிடிதத அருணையிலோ அலலது வயலூரிலேயோ தஙகி திருபபுகழ மாலையை தொடுததிருககலாம ஆனால, அவா அவவண ணம செயதாரிலலை நாவால மடடும நடக காமல, தன திருபபாதஙகள நோக, தலம தலமாக நடநது நடநது முருகனை நாடித தேடி பாடியிருககிறாா மாசிலடியாாகள வாழகினற ஊாகளிலெலலாம சென்று அமாநத ஆணட வனை ஓசைநயம மிகுநத திருபபுகழால பாடியவா, அவன திருககோயிலைச சுறறி யுளள எழில வளததையெலலாம சிததரித திருககிறாா மதியும கதிரும தடவும படி உயாநத மரஙகள, குளிா நிழல தரும சோலைகள உயிா கொடுககும நீா நிறைநத நதிகள அருவிகள, வானளாவிய மலைகள, மலைகளில வாழ வனவிலஙகுகள, வயலகள, வயலகளில விளைபயிாகள, இவைகளை யெலலாம பல திருபபுகழகளில நாம மனதால கணடு களிககலாம இநத மாதிரி இயறகைககு கொடுககும முககியததுவததை, வேறு பகதி பாடலகள சிலவறறிலதான நாம காணலாம எதறகாக இயறகை ஓவியததை ஓயாமல பல பாககளில தீடடியிருககிறாா எனறு நாம சறறு ஆழமாக சிநதிததோமானால, நமககு ஒரு பேருணமை ஒனறு விளஙகும

சமீப காலமாக, நாம "சுறறுபபுற சூழநிலை பாதுகாபபு" (Environmental Protection) பறறி மிகவும கேடடும படிததும வருகிறோம கண மூடித தனமான இயநதிர வளாசசியினாலும, ஒழுஙகுமுறையறற தொழிறசாலைகளின எணணிககையினாலும வாயு மணடலததை புகை மணடலமாககிக கொணடு வருகிறோம இது போதாதெனறு முறையறற வகையில, சிறிதும, கருணையினறி, காடுகளை அழிததுக கொணடு வருகிறோம இதனால பூமியின சமநிலை பாதிக்கப படுகினறது வெளளமும், பூகமபமும, வறடசியும பெருமளவுககு இதன விளைவுகள தான விஞ்ஞானிகள நம குழநதைகளுடைய எதிாகாலததை கொஞசம இருணடதாகததான விவரிககிறாாகள

இநநாடகளில மரஙகளையும மலைகளை யும காணபது மிக அரிதாகி விடடது நாம இருபபது கானகரீட (concrete) காடுகளில தான இயறகை எழிலை காண நாம சுறறுலாப பயணிகளாக ஆஙகாஙகே வருடமொருமுறை சென்று கணடு களிதது நினைவுகளை மடடும சுமநது வருகிறோம சுததமான காறறு தெளிநத நீா, நிரமலமான ஆகாயம இவறறை அநு பவிகக நம அடுதத தலைமுறைகள எவவளவு தொலலைகளை அநுபவிகக வேணடியிருக குமோ!

இநதப பினனணியில திருபபுகழைப படிததால, அதன முககியமான அறைகூவல நம காதுகளில விழும திருபபுகழின இலககிய, இலககண, இசைநயமும, சநதததின சிறபபும பகதிச சுவையும தததுவ போதனையும வேதததின சாரமும நாம நனகு அறிநததே இதறகெலலாம அபபால முககியமாக, ஆனால சறறே இலைமறைவு காய மறைவாக அவா உணாததுவது இலைகளையும மலைகளையும, சோலைகளையும, வனங களையும அவை அளிககும இயறகை எழிலெலலாமதான நீலகிரி மலையையே மால மருகன ஏறிவரும மயிலாகக

காணகிறாா முருகன, "சுனையோடு, அருவிததுறையோடு, பசுநதினையோடு திரிநதவன" எனகிறாா அவன அணிநதுளள கடமப மலா மாலையை நாடிச சீராக வரும வணடுகள ஸ்ரீராகம பாடுகினறனவாம தினைபபுனததைப பறறிததான எததனை யெததனை வாணணைகள! பழமுதிாச சோலைமலையிலுளள கநதன கோவில மிகச சிறியதுதான ஆனால சோலையையே கோயிலாகக கொணடால அதன நிழல கநதனின திருவடி நிழலகளைத தவிர வேறு எனன? பரஙகுனறததில கோயில கொண டுளள முருகனை வலம வர கிரியையே வலம வர வேணடும, அபபடி வலம வநதால வேணடும வரம கிடைககும

திருவேரகததைப பறறி பாடும போது காவிரியாறறை நினைவுககு கொணடு வராமல இருகக முடியாது வயலூரை நினைததாலே பசுமைதான

திருமுருகனை சமபநதப படுததும அததனை விஷயஙகளுமே இயறகையோடு ஓடடியதாகும அவன அககினி ஸவரூபன வளாநதது சரவணப பொயகையில தநதையோ பசுககளுககெலலாம பதி கிரியா சகதியான தேவயானையின தநதையான இநதிரன மேகஙகளை வாகனமாகக கொணடவன இசசா சகதியான வளளி, காடடில வாழும வேடாகுல மஙகை குருவியோடடித திரிநதவள சேவலையும மயிலையும பககததிலேயே வைததிருபபவன திருமுருகன தன திருககணகளின பாாவை, பாரெடடும பரவடடும எனறே குனறிருககும இடமெலலாம குமரன இருககும இடமாககினான

இவவாறு முகிலாய, மழையாய, சுடாவீசும பருதியாய, மதியாய, நிறை தாரகை பலவுமாய, வெளியாய ஒளியாய, இயறகையோடு இரணடறக கலநதவன நம முருகன இவவாறெலலாம திருபபுகழில படிககும நம மனமும அவைகளைக காண ஏஙகுகிறது திருமதி எம எஸ பாடிய 'அநத நாளும வநதிடாதோ' என பாடத தோனறுகிறது

இனி நாம ஸ்ரீ அருணகிரிநாதா அளளிப பருகிய சில இயறகை எழில வளஙகளை யெலலாம பொறுககு மணிகளாக அனுபவிகக லாமா? முருகனின படைவீடெலலாம இயறகை வளம நிறைநததாக இருககினறதாம ஓஙகி உயாநது வளாநதுளள மரஙகள சநதிரனுடனும, சூரியனுடனும உராயநது கொணடிருககினறதாம அததகைய மரஙகள நிறைநத சோலைகள உளள தலம முருகன உறையும தலமாகும எனகிறாா,

மதியுங கதிருந தடவும படி

உயாகினற வனஙகள பொருநதிய

வளமொனறு பரஙகிரி .. (கனகநதிரள 11)

அடிகளில, மேலும சோலைகள எலலாம செணபக மரஙகளின பொனனிற மலாகள செறிநதுளளது, அநத மரஙகளின உசசியில சநதிரனும, சூரியனும மேகஙகளும தஙகியிருக குமாறு உயாநது இருககினறதாக -

" செணபகம பைமபொனமலா செறி

சோலை

திஙகளுஞ செஙகதிரு மஙகுலுந

தஙகுமுயா "

(மனறல ..18)

எனறு விவரிககினறாா

இததகைய வானுயாநத வளாநத மரஙகள எபபடிபபடடனவாயிருககினறன எனறு பாாததால அருமபு விடும மநதார மரம, செழிதது வளாநத கருமபு, கிழஙகுடன கூடிய வாழை,

"சநதடாநதெழுநதருமபு

மநதரஞ செழுங கருமபு" (வநது வநது 97)

எனறும,

"செழிககுஞ சாலியு மேகமளாவிய

கருபபஞ சோலையும வாழையுமே திகழ"

(உருககம பேசிய 35)

எனறும சொலலியிருககிறாா

இபபடி நெருககமாகவும, உயாநது வளமாக விளைநதிருககும சோலைகளில பறவையினங

களுக்கு கொண்டாட்டமாகவேத்தானே இருக்கும் வண்டுகள் பாடிக் கொண்டிருக்கின்றன அதை ரசிப்பது போல சுனைகளில் நித்தம் நித்தம் குவளை பூக்கள் தலையசைத்துப் பூத்து குலுங்குகின்றன மயில் ஆடுகிறது

"தெங்கந் திரளுட னெங்குங்கதலிகள்
சென் றொன்றிய பொழிலதனூடே
தெந்தெந் தெனதென என்றண்டுற அளி
நின்றும் திகழுவொடு மயிலாடப்
பொங்குங் சுனைகளிலெங்கும் குவளை
களென்றும்"

(வங்கம் 297)

இன்னொரு இடத்தில் மயிலின் ஆடலுக்கு சுரிய வண்டுகள் மலரிலிருந்து தேனைக் குடித்து பாடவும் அதை ரசித்து கொன்றை மலர்கள் பொற்கட்டி போன்ற மலர்களை வீசுகின்றது ராஜ தர்பாரில் நங்கையின் ஆடலை ரசித்துப் பொற்காசுகளை வீசும் தனவந்தரை நினைவுறுத்துவது போலிருக்கிறதல்லவா! என்ன அற்புதமான வர்ணனை!

விண்டுமேல் மயிலாட இனிய
களுண்டு காரணிபாட இதழி பொன்
விஞ்ச வீசு விராலிமலை (ஐந்துபூத 575)

வண்டுகள் பாடுவதால் அந்த இசையில் மரக்கொம்புகள் வளைகின்றன

"தென்னதென்ன தெந்தெந் தெந்தெந் தெந்
தெனானா
செறிந் தடாந்துளு சென்றும் பணபின் தும்பி
பாடக்
குனிந்திலங்கும் கொம்புங் கொந்துந் துன்று
சோலை"

(அனங்கனம் 621)

பூக்களின் மொய்க்கும் வண்டுகள் பாடும் பாடல்களின் இராகங்களை வரிசைப்படுத்தி கூறும் பொழுது

"கூதாள நீப நாக மலர் மிசை
சாதாரி தேசி நாமகரியை முதல்
கோலால நாத கீத மதுகர மடர் சோலை
கூரால தேரு நாரை மருவிய
கானாறு பாயும் ஏரிவயல் "

(பாதாள மாதி 569)

கூதள மலர், கடப்ப மலர், நாக மலரிகளெல்லாம் மொய்க்கும் வண்டுகள் காந்தாரி தேசி, நாதநாமக்கிரியா ராகங்களில் பாடும் சோலைகளிலும் ஏரிகளிலும் நாரையும் ஆரல் மீன்கள் நிறைந்திருக்கின்றனவாம்

வண்டுகளின் பாடலுக்கு மயில் மட்டும் ஆடவில்லை கடல் ஓரத்தில் அலைகளினால் அடித்து வரப் பெற்ற முத்து மணிகளுடைய சங்குகள் (கரையில் உள்ள) குளங்களில் உள்ள தாமரை மலராகிய கட்டிலில் தாங்கி வண்டுகளின் (தாலாட்டு) பாட்டில் மயங்கி துயில் கொள்கின்றனவாம் பிறவிப் பெருங் கடலில் நெடுங்காலமாக அலைபுரண்ட ஆன்மாக்கள் திருச்செந்தூர் வந்து முருகன் திருவடித் தாமரையில் அடியார்கள் பாடும் இசையில் மயங்கி இன்பத் துயில் புரிவதை குறிப்பால் உணர்த்தப் படுகிறது இந்த அடிகளில்

"அலைமுகந் தவழுந்து சினைமுதிர்ந்த
சங்க மலறி வந்துகுஞ்ச மலர் மீதே
அளிகலந் திரங்க இசையுடன் துயின்ற
அரிய செந்தில் " (முலை முகந்தி 92)

வளமையும் செழுமையும் கொண்ட இடத்தில் பயிர்கள் நெருக்கமாகவே தானே விளையும் அதனால் பெரிய மரங்களின் நிழல் மற்றவைகள் மீது விழும் அப்படி வாழை மரங்களின் நிழல் நெற்பயிரின் மீது விழுவதால் வயல்களில் உள்ள கயல் மீன்கள் (கோபம் கொண்டு) வாழை மரங்கள் மீது மோதி அதனை கீழே விழச் செய்கின்றதாகக் கூறி நமது கற்பனையை ஓடவிடுகிறார்

"தடத்துளுறைகயல் வயற்குள் எதிர்ப்படு
தழைத்த கதலிகளவை சாயத்
தருக்கு மெழில் உறு" (முடித்த 293)

எனற அடிகளினால, இததகைய கயல மீனகள குதிபபதால வாழை மரததின குலை களும நெறபயிா கதிாகளிலிருநது நெலலும உதிாநது விழும பாககு மரஙகளின் குலைகள கீழே விழும

"பூகக குலையே விழ மென கயல தாவக
குலை வாழைகளும செறிபோகச செந
நெலேயு திரும"
(வாருறநெழு 300)

கயல மீனகள இபபடியெனறால, அஙகு வாளை மீனகள மதகு வழியாக தாவிக குதிதது தாமரை மலாகளை அழிதது வழியில எதிாதது வரும வரிவரால மீன கூடடததை தோறகடிதது, வயலில உழுபவாகளின ஏரில மாடடிக கொளளாமல வளைநது ஓடி நீா மடைகளின வழியாக ஆறறில வநது அதன ஓடடததுடன கடல சென்று அஙகுளள மகர மீனை பயநது ஓடச செயது தான தஙகியிருககும குளததுககே மீணடும திருமபுகிறதாம விரலாடு தேவா தூது சென்று வழியில அசுராகளைக கொனறு கடல நடுவில வர மகேநதிரபுரம சென்று போரில வெறறி பெறறு வநததை இது உணாததுவதாக சில உரை ஆசிரியாகள கூறியிருககிறாாகள

"மடலறாத வாரீச அடவி சாடி மாறான
வரிவரால குவால சாய அமராடி
மதகு தாவி மீதோடி உழவ ராலடா தோடி
மடையை மோதியாறூடு தடமாகக
கடல புகம காமீனை முடுகி வாளை தான
மேவு கமலவாவி மேல வீழு மலா வாவிக
கடவுள நீல மாறாத "(உடலினூடு 244)

கடலில அடிதது வரும முததுககள கோபுரததின உசசியிலும, மதிலகள மீதும, பொனனாலான மாடி வீடுகளின தளங களிலும், தெரிவினிலும விழுகினறன இதனையே

திரளுமணி தரள முயா தெஙகில தஙகிப
புரள
எறிதிரை மகர சஙகத துஙகத திமிர
சலநிதி தழுவு (அமுதுததி 23)
எனற அடிகளாலும,
"சிறககுந தாமரை ஓடையில மேடையில
நிறககுரு சூலவளை பால மணி வீசிய"
(அனிசசம 29)

எனறும விவரிககினறாா

முதது விளைநதால மடடும போதுமா? நகையாக அணிநது கொளள வேணடும என பதறகாகத தானே முதது விளைவதாக பலா எணணம இதன பிரதிபலிபபுத தான இநத அடிகளில தெரிகிறது

"முழுகிய புனலி லினமணி தரள
முறுகிடு பவள மிகவாரி
முறையொடு குறவா மடமகள சொரியும"
(எழு திகழ 304)

முததோ, பவழமோ வாஙகுஙகள எனறு முறுககிய மாலைகளை குறமகள விறகும காடசியை கணமுனனே கொணடு வருகிறாா

இவவாறாக நம குருநாதா அளிதத இலக கண, இலககிய, இசைப பாறகடலில பலபபல இயறகை வாணச சிததிரஙகள சிபபிககுள அடஙகிய முததுககளாக இருககினறன அக கடலில மூழகி நாம அமமுததுககளை மதா ணிகளாக மாறற வேணடும அனபாகள மேலும மேலும சொல பொருள உணாநது பாடினால அவறறின சிறபபுகள விளஙகும அததகைய எழிலை பருக முடியாதா எனறு நம மனம ஏஙகும அததகைய எழிலகளை அளிதத இயறகை அனனை எஙகும நிறைநத ஆதி பராசகதியை வணஙகத துவஙகும அனனை அளிததிருககும செலவஙகளையெல லாம நாம மடடும அனுபவிககாது, நம சநததியினருககும சாசனம செயது கொடுகக வேணடியது நம கடமை எனறும தோனறும அததகைய சூழநிலையை உருவாககுவதும நம கடமை தான எனறு உணாவோம

சிறிது சிறிதாகச சூடாகிக கொணடு வரும இநத பூமியை கநதனின அடி நிழலகள போல

மறுபடியும குளிாசசியாகக வேணடும காடு களையும, மரஙகளையும, மலாகளையும, வன விலஙகுகளையும பாதுகாகக நமமாலான சிறிய உதவியை செயதாக வேணடும எனற உணாவு விததாக நம மனதில உதிததாக வேணடும

அபபடிச செயதாலேயே, அது நம குரு நாதருககு நாம அளிககக கூடிய, அளிகக வேணடிய சிறநத குருதடசணையாகவும, குரு அஞசலியாகவும அமையும

* * * * * *

(பாடல எணகள மதாணி புததகததில உளளபடி கொடுககபபடடுளளது)

"நினது தாளை நாடோறு மனதிலாசை வீடாமல
நினையு மாறு நீமேவி யருளவாயே"
அருணை மீதிலே மேவு பெருமாளே
- (திருபபுகழ)

" With our Pranams "

Wishing the function blessed

---WELL WISHERS

“முருகனும் அருணகிரியும்”

“தாமல கணணன”

அரிது அரிது மானிடராய பிறததலரிது எனறாா அவவையாா அதிலும 'யாதும ஊரே யாவரும கேளிா' எனறு ஐநதாயிரம ஆணடு களுககு முனபே கூறிய கணியன பூஙகுனற னாரின வாககுதனை புரிநது கொளளும உலகளாவிய தமிழச சிநதனை கொளளும மனபபககுவம பெறுவது அதனினும அரிது இநதியத துணை கணடததில தமிழ மாநிலத தில மடடும 45,000 கோயிலகள அமைந திருபபது நமது முனனோாின அறநெறி சிநதனையை நமககு மடடுமலல - இனனும ஆயிரம ஆணடுகள கழிததுப பறை சாறறிக கொணடிருககும

ஒனறே குலம ஒருவனே தேவன எனறாா திருமூலா மனிதாகள எததனை விதமோ அததனை கடவுள தோனறிய விதமெனன எனபது ஆராயசசிககுரியது எனறாலும முருகன எனறவுடன அழகனையும தமிழ முததனை பரிபூரணமாக சுவைதத கடவுள எனபதில எளளளவும யாருககும சநதேகம இருககமுடியாது அவவையாா காலநதொடடு அருணகிரியாா காலம வரை முருகனைப பாடாத பாவலரே இருநததிலலை நாளை இவாகளை மிஞசும கவிஞாகள தோனறலாம முருகன அவாகள நாககில தேனசுவையைக கூடடிச செநதமிழில பாட வைககலாம

தமிழககடலில முததெடுககப புறபபடட ஒரு முடவன போல நாம அருணகிரியின திருப புகழ அமுதததில சில துளிகளை கொடுகக முயலலாம திருபபுகழில முழஙகுவது சநதம மடடுமலல முருகன சிநதனை மடடுமலல - நமது நாககு தமிழை திருநத உரைபபதறகேறப முததைததரு பததிததிரு நகை அததிக கிறை சததிச சரவண முததிக கொரு விததுககுருபர எனவோதும எனனும பதஙகளை பததுமுறை கூறிப பாாததால நாம முருகனின மெயயடியாாகளில ஒருவராவது மடடுமலல - அருணகிரிநாதரின சநதததை ரசிபபராவது மடடுமலல செநதமிழை நேசிபபவரில ஒருவராகி விடுவது திணணம

திருவேஙகடததை பாாததிராத அடி யாாகள அனறும இனறும எனறும இருநத திலலை “உரதத நடை தளருமுடமபு பழுததிடு முன மிகவும விருமபி உனககடிமை படுமவா தொணடு புரிவேனோ” எனறு அருணகிரியாா பாடியது ஆராயசசிககுரியது முருகனையும நாராயணனையும வேறுபடுததிப பாாகக, முடியாத நிலை யெயது விடடவா அவா கி.பி. 9-10 ஆம நூறறாணடுகளில ஜைன மதம தென னாடடில மிகவும பரவலாக வளாநதுவிடட நிலையில சைவமும வைணவமும கைகோதது நாயனமாாகளும ஆழவாாகளும அறநெறி சிநதனைகளை மடடுமலலாது அவாகளது புலமையினால செநதமிழுககும அரிய தொணடு செய துளளனா மறபபுரிசை வளையமிலஙகை யரககனொருபது முடிசிநத வளைதத சிலை, விஜய முகுநதன மருகோனே எனறு திருவேஙகட சிநதனையை நமககுத தெரிவிக கிறாா

பிறநதோம பிறநதோம, இறநதிடப பிறந தோம எழுமின எழுமின யாவரும எழுமின எனறு கவிமணி எழுதியது போல திருவேங கடததை பறறி அருணகிரியாா தமிழினி லுருகிய அடியவரிடமுறு ஜனனமரணமதை யொழிவுற சிவமுற தருபிணி துளவர எம துயிா சுகமுற அருளவாயே எனறு கலியுக கணணனை கநதனை வேணடுவது மனித உயிா மேமபாடடிறகாக அவா இறைவனை வேணடுவது புலனாகும

திருமுருகனுககு தமிழநாடடில குனறு தோறும கோயிலகள உணடு அதில சிறபபுறச சொலவது பழநியையும திருததணியையும ஆகும அபபடி கூறுவதால மறற தலஙகளின மதிபபு குறைநததா எனறு அடியாாகள யோசிகக மாடடாாகள திருமலைககுச செலல முடியாதவாகள இருககும ஊரிலேயே வேஙகடவனை நிாமாணிபபது இலலையா? ஆனால அருணகிரியாருககும திருததணிககும தனிச சமபநதமுணடு முருகன அருளால வநத தமிழபபாடலகள அலலவா அவவளவும! ஆகவேதான திருததணியைப பறறி பாடிய போது திருததமுத தமிழககவிக கொருததமைக குறததியை தினைபபுனக கிரித்தலத திடை தோயுஞ சிவதத குககுடககொடி செருககவுற பலசசுனைச சிறபபுடைத திருததணிப பெருமாளே எனறு மனமுருகப பாடுமபோது கூட திருததணியில சுனைகள நிறைந திருநததை நமககு நினைவூடடுகிறாா ஆனால இனறையநிலை வேறாக இருககலாம

திருஎழுகூறறிருககை ரத பநதம தமிழக கவிதைகளில சிறபபான பகுதியாகும முருகனை நடுநாயகமாய வைதது தமிழப பதஙகளாலே தோ வடிவில கவிதை வாாததைகள அமைதது ஜோடடனை புரிநது நமமை ஆனநத வெளளததில ஆழததியிருககிறாா முழுமையாக கூற முடியாவிடினும ஒரு நாள உமையிரு முலைப பாலருநதி முததமிழ விரகன நாறகவிராஜன ஐமபுலககிழவன அறுமுகனிவனென எழில தருமழகுடன கழுமலததுதிதனை அறுமின பயநதனை ஐநதருவேநதன நானமறை தோறறதது முத தலை செஞசுடடு அனறில அஙகிரி இரு பிளவாக ஒரு வேல விடுததனை எனறு ஒனறிலிருநது ஆறாகவரும பிறகு ஆறிலிருநது ஒனறாக மாறுவதை அறிஞாகளும அடியாாகளும ஒபபுணாநது தெயவச சிநதனையும தமிழக கவிதையும சோநதால உலககுக எனன எனன செயயமுடியும எனபதையுறிநது நனறே செயய முறபட வேணடும குறததி மகளான வளளியை மணநததின மூலம ஜாதி பேததததை ஒழிகக அநாதி கலநதொடடே வழிவகுததிருககிறாா இறைவன அடியாாகள எனறு கூறிய பினனா ஆணவம அழியவிலலையெனின அநதச சொலலுககே மதிபபிலலாமல போகும பழுதிலா வொழுக லாறறுப பல சதுபபேதி மாாகள இழிகுலததவாகளேலும எமமடியாாகளாகில தொழு மினீா தொடுமின கொளமின எனறு நினனொடு மொகக வழிபட் அருளினாய பொன மதிள திருவரஙகததானே எனறு திருமாலையில அருளிசசெயத தொணடரடிப பொடி ஆழவாரின சிநதனையில இநத நேரத்தில நெஞசில நிறுததி வைபபது நலலத்லலவா?

இறைவனைப பறறிய சிநதனைகள இளவயதிலேயே எழவேணடும பெறறோா அதனை ஊககுவிகக வேணடும அரிதாய கிடைதத மானிடா பிறவியின பயனே இறைவனோடு கலததலேயாகும கடடாயத தால இதனைபெற இயலாது ஆனால பிறககும உயிரனைததும தமது வாழநாளில ஒரு முறையாவது தாம யாா எதறகாக வநதோம இபபுவியில எனற கேளவிகளை எழுபபிக கொளளுமேயாகில பகை சூழநத இவவுலகில சிறு நகை காடடுவது மடடுமலல நமது குறைகளை விடுதது நமமை ஆடகொளளுவது பரமபொருளே எனறறியலாம

* * * * * *

"வேநதகு மாரகுக சேநதம யூரவட வேஙகட மாமலையி லுறைவோனே
வேணடிய போதடியா வேணடிய போகீது வேணடவெ றாீவு பெருமாளே"

- (திருபபுகழ)

திருப்புகழில் சைவ சித்தாந்தம் (1)

விததுவான S குருமூாததி
மாஙகுடி

அருணகிரியாா - திருமுருகன புகழ பாடும நககீரா தோறறுவிதத மகானகளின வழியில வநத ஞானிகளின மரபில மிகசசிறபபான இடம பெறுபவா தமககு முனபு தோனறிய வசிட்டா, காசிபா, ஒளவையாா, இடைக காடா, சிறறமபல நாடிகள போனற குகன ருளாளாகள பாடிய முருக பரமான பாடலகளின தொகுதி எணகளைக காட டிலும அருணகிரியாா பாடலகள எணகளில மலையைவிடப பெரியதாகும எணகளில மட்டுமனறு, திருமுருகனின முழுமுதல தனமையை விளககும பாஙகிலும துாலக கண களாலுமதான முருகனைக கணட காடசி விளககததிலும சைவநாயனமாாகளின வரி சையில இறைகருணை பெறும வாயபபில முன நிறபவரென விளஙகுகினறன ஆதலால தான "எஙகே நினைபபினும அஙகே என முன வநது நிறபனே" எனத ஏறறேகாரம கூறுகினறன தான கணட கடவுட காடசியினை அலஙகாரபபாடல மூலம படடயமாக வைததாா

நாயனமாாகளின பாடலகள பண ணோடிசைநத தமிழிசையெனில மேளகாததா அடைவுகள, சநதக குழிபபுகள அடஙகிய இவாதம பணபாடலகள தமிழமுதம எனப போறறுதறகுரியன இவா கையாணட இசை யோடு தமிழை அழகு பெறச செயயும சநதஙகள 1008 எனபா இவருககுபபின இனறுவரை சநதககுழிபபு உததிகளை வெளிப படுததியவா வேறு ஒருவா தோனறிலா எனறே கூறலாம 15ஆம நூறறாணடுககுபபின அருண கிரியாரின மரபிடம நிரபபபபடாமலேயே உளளது இவவாறு கூறுவது மிகையாகாது முருகனிடம திடசையும அருளும கொணடு பாடிய தம பாடலில தானே மோகிதத இவா

பூரவபசசிம தடசிண உததிர திககுள

பகதாகள அறபுதமென ஓதும

சிததிர கவிததுவ சநதமிது

எனத திருசசெஙகோட்டுத திருபபுகழில கூறித தனனை வியநது பெருமிதபபடுவது ஏறபுடையதே, முருகனின கருணை, தமிழபபண, சநதஙகள இவறறின மீதிருநத இவாதம அளபபரிய பிடிபபு மொழி சமய வேறுபாடுகளைக கடநது அருடபா மழையாகப பொழிகிறது வேறறு மொழிச சொறகளும இவாதம படைபபில தாளமிடுகினறன 'சிவகுமர' எனற உரிமைச சொலலைச சில இடஙகளிலும 'மாயோன மருக, 'பெருமாளே' போனற சொறகளைப பெருமபாலான இடஙகளிலும கையாளவது சமயாதீத நிலைகணட இவாதம ஆனம வழிததேடலை வெளிபபடுததுகினறது இத தேடல பயணததில சைவசிததாநதக கருதது களை இவா நாடினாா எனபதைவிடச சுதநதிரமாக வெளிவநத இவரது அநுபவங களில சைவசிததாநதக கருததுகள தானே வெளிபபடுகினறன எனபதே பொருநதுவ தாகும மூலாதாரததில இருநது துரியாதீத நிலை வரை யோகநெறியால வெறறிப பயணம மேற கொணட இவரது ஆதமபோதம அநநிலையிலேயே லயிதது இறைமையோ டொனறிப பேரினபததில திளைககும அநநிலை கணட கிரியாருககுச சரியை கிரியாதிகளால ஒனறும வேணடுவதிலலை சாததிரஙகளும, காமாககளும, தததுவ ஞானஙகளும அடைய வேணடிய இலககுப படிகளாக அமையுமேயனறி அவைகளே முடிநத முடிபாகா மேலான ஞான நிலை எயதிவாகளுககு ஞான ஸாதனஙகளால பெறபபடுவ தொனறிலலை' சிறிய விளககுகள ஒளி தருமாயினும பேரொளிப பிழமபுககு முன அவறறின பயன மதிககபபடுவதிலலை

மாங்காயபபால புணணுககுத தேஙகாயப பால். மருநதாயினும மாஙகாயப பாலையே பானமாகக கொணடவாககுத தேஙகாயப பால பயனளிததுவிடமுடியுமா? எனபதை

"மாஙகாப பாலுணடு மலைமேல
இருபபாாககு,
தேஙகாயபபால ஏதுககடி குதமபாய"

எனறு கூறி மகிழகிறாா குதமபைச சிததா ஆதலால பெரும பயன தரும பதிஞானததில திளைததவாகடகு சமய மொழி வேறுபாடுகள பொருளறறவையேயாம

ஆயினும உலகினா செநநெறி நினறுயய அவாகளுககு வழி காடட வேத உபநிடத ...சாததிரக கருததுககளைத தம பாககளில ...வுபடககூறுகிறாா பல சமயஉடபொருள ...ாயுமுணாநத இவா சைவமே சிறநத ...மெனறும ஆனமஈடேறறததிறகு வழி ...ககும சமயம இதுவே எனறும இவா ...ிநது நமமனோாககு விளககுகிறாா தாம ...பவததால உணாநதவைகளை இவா தம ...டலகளில கூறுகையில அவை சைவ ...தாநதக கருததுகளாக வெளிவருகினறன

...சிவனைப பறறி திடடமாக முழுமையாகச ...சவசிததாநதம கூறுகிறது முமமலததின ...ி நிமலனாக நிறபவன சிவன், பிறவிக ...ல, துயா அவனுககிலலை ஆதலின ...றவாயாககைப பெரியோன" எனறும ...றறப படுகிறான "பிறபபிலான" எனறு ... கடவுளைக கூறும உரிமை, பெருமை ...வசமயததிறகே உணடு ஞானசமபநதரும ...டையானை தீயதிலானை' எனப ...றுகிறாா இவவாறு சிவனைப பறறி ...நத முடிவாகக கூறபபடும கருததுகளே ... சிததாநதமாகும உலகில பல சமயஙகள ...ானதெனறு சில கருததுகளைக கூறி ...ம சிததாநத மெனபது சைவ சித ...ததையே குறிபபதால ஆனம ...றததிறகு வளமான நெறிகளைக ...ம உணமையான சிததாநதம ...ததாநதமேயாகும

...தாநதோவேத ஸாரதவாத அநயத ...ஹிஷ கருதம" எனக காமிகாகம கூறும

இநத சிததாநத விளககஙகளைத திரு முறைகளும சிததாநத சாததிரஙகளும விளககு கினறன முடிபாக பதி பசு பாசம என்பன தததுவஙகளின அடிபபடையில விரிவாககம பெறுகினறன

ஆணவ மலததால கடடுணட உயிா சிறுமையில உழனறு பின பககுவ நிலை யடைநதுப பேரறிவுடையதாகிய பதியுடன இரணடறக கலநதுப பேரினப நிலையை நுகரும இதுவே சைவ சிததாநதத தெளிவாகும

உயிாகள பாசவலைப படடுழனறபின தான பெறற பதிஞானததை உலகிற குணாத தவும அருணகிரியாாின பாடலகள அனுபவ வெளிபபாடாக அமைநதுளளன பதி பசு பாசம அநாதியாம வேறு மதாசசாாியாாிடம தாககததிறகுாிய இககருதது சைவசமயததில சானறுகளுடன உறுதி செயயபபடடுளளது

"பதிபசுபாசம எனபபகா மூனறில
பதியினைப போல பசு பாசம அநாதி"
திருமநதிரம

இககொளகையினை கிாியாா தம படைப புகளில பரகக வலியுறுததுவதைக காணலாம முககுறறத தினை நீஙகி விடுதலை பெறுவதே ஆனமாககளின நோககமாகும இதுவே

மாதொடு மககள எனும
தளை படடழி யததகுமோ தகுமோ
(கநதரநுபூதி 4)

எனறு கிாியாா இருமுறை 'தகுமே தகுமோ' என முறையிடுவதால தளைகளை பறறிய அவா தம பேரசசம வெளிபபடுகிறது

பெணடிா மககள சுறறமெனனும பேதை
பெருஙகடலை
விணட பணடே வாழமாடடேன
(சமபநதா)

வினையுளே அழுநதி வேதனை கிடமாகாதே (அபபா) எனததிருமுன வாணரும தளையெனும பாசததால வரு...

அவல நிலைககளுசிக சாடுகினறனா

தோனறுமிடஙகளால வேறுபட்டாலும பொனனும மணியும அணியாக அமையும போது ஒரே இடததில தோனறியது போலக காட்சியளிககினறன அவவாறே பிறபபால இடததால வேறுபட்டவராயினும சானறோா நலல கொளகைகளின வகுபபில ஒரே கோட்டில இணைகினறனா இப புறநானுறறுக கருததை விளககும முறையில சிததாநதிகளின கருததுககளுடன அருணகிரி யாரின கருததுகள இணைகினறன

"மனை மககள சுறறமெனும மாயா
வலையைக கடகக - அறியாதே
வினையிற செருககி அடிநோயன
விழலுககிறைதது - விடலாமோ"
(திருபபுகழ)

இககூறறு அருளாளரின மாயா நீகக விழை வினை விளககுகிறது உலக இயககததிறகு ஒரு காரணம இருநதுதான ஆக வேணடும மகனுககு ஓா தாயும, மரததிறகு ஒரு விதையும காரணமாக இருபபது போனறு ஒரு மூல சகதி முழுமுதற பொருளாக காரண சகதியாக அமைநதுளள காரணததால உலக இயககம தடையினறி நடககிறது அமமூலப பொருளையே சிவன எனறும அதன ஆறறலாம இசசா, ஞான, கிரியா சகதிகள உலகை இயககுகினறன எனறும சைவசித தாநதம கூறும இமமேலான பொருளை வேதஙகளும அறியத தேடுகினறன

"யதோ வாசோ நிவாததநதே.
அபராபய மனஸா ஸஹ"

எனறு வேதஙகள ஓலமிடுவதால பரம பொருள தேடல வேதகாலததிலேயே தொடங கியதென அறியலாம

சதருதரீயம எனும ரிகவேதப பாடல இதறகுச சானறு அளிககிறது பிற தெயவங களுடன சோததுச சமமாக வைததுத தான போறறியதை மனனிககவேணடுமெனறு ருத திரனிடம முனிவா ஒருவா வேணடும "மத வாருதர புகதாமா" எனும ஒருபகுதிவருகிறது இககருததை,

"பொதுநீககிததனை நினையவலலோாக
கென்றும
பெருநதுணையை எனும அபபா திருத
தாணடவம

வலியுறுததுகிறது இதததுவஙகள யாவும கிரியாரின நாவில மலாநத நானகடிப பாடலொனறே கூறுவதைக காணலாம

உருவாய அருவாய உளதாய இலதாய
மருவாய மலராய மணியாய ஒளியாய
கருவாய உயிராய கதியாய விதியாய
குருவாய வருவாய அருளவாய குகனே

குகனை நினைககையில அருணகிரியாரின உளளம எவவாறெலாம உவகை கொளகிறது! இபபாவில ஒவவொரு சொலலும சீாபெறற தாகும வேதகாலம முதல வழஙகி வரும இறை யாணமை தததுவததை முறறிலும தனனகத தேகொணடு இபபா இறையுணமை தததுவததை உளளஙகை நெலலிககனி என விளககு கினறது மேலும இபபாவின கருபபொருளாய அமைநத சொறறொடாகள "கருவாய உயிராய" எனபன, உலகின முழுமுதற காரணன இறைவன எனபதைத தெளிவாககு கினறன

"கருவினாலனறியே கருவெலாமாயவன"
(சமபநதா)

"தாயறிக கருவிலிருநது அமுதூட்டும
குறறாலததலபுராணம"

இவை இககருததுககுச சானறு பகா கினறன

இறைவனின சாருபயததை அடைவதில தடையாக நிறபவை மகாமாயையின துநுபு வனபோகம பறறிய ஆணவம கனமம போனற வையாகும உயிரைச சாாநத ஆணவாதி மலஙகள திரோதான சததியால தூணடப பட்டு படிபபடியாக நீஙகும இததளை நீககம பெற ஞான யோக சாதனைகளை அளிதது இறைவன அருளகிறான இததளைகளின ஆறறல மிகப பெரிது இவை ஞானத தேடலுககுப பெரும தடையாக நினறு துன புறுததும தளை நீககம பெறவே ஒவவொரு

நாளும நம முககால அனுஷடானஙகளிலும "காமோகாாஷீன மனயூரகாரிஷீன நமோ நம '' எனறு வேணடி நனமைபெற வேதம வழிகாடடியதுப ஐநதாம வேதம எனபபடும பகவததகீதையும,

அஹஙகாரம பலம தாபபம காமம கரோதம பரிககரஹம' விமுசயாத நிாமமச சாநதோ பருமம பூயாய கலபதே'' எனறு கூறி பிருமஹ ஞான சாதனைககு முமமல முனைபபே தடையாகும எனபதை வலியுறுததுகிறது கடவுள கடடளையை ஆசைவயததால மீறி ஆதாமும ஏவாளும பழததை உணடமையால சபிககபபடடாாகள எனறு கிறிததுவ வேதம கூறுவதும நினைககறபாலது இதுபறறி அருண கிரியாா எளிய முறையில தரும விளககம மிக அறபுதம

"ஓரவொடடாா ஒனறையுனன
வொடடாா மலரிடடுனதாள
சேரவொடடாா ஐவா செயவதென
யான?"

இவவாறு முருகனிடும ஐவா பகையைக கூறி மாயா நீககம வேணடுகிறாா மாயை யிலிருநது விடுபடுவதே இறை நாடடததின முதறபடி எனற உணாவினராய கிரியாா 'மகமாயை களைநதிட வலலபிரான' என மகா' என அடைமொழி தநது மாயையின வலிமையைக குறிககிறாா 'அசடடாகள ஐவரை அறுவராககி வசிடடன' எனக கமபா ஐவரை அறறவராகக வேணடும எனக கூறுவதும நினைவு கூரததகுநததாகும

"வானோ புனல பாாகனல மாருதமோ
ஞானோதயமோ நவில் நான மறையோ
யானோ மனமோ எனை யாணடவிடம
தானோபொருளாவது சணமுகனே"

இநத அநுபவபபாடலில உபநிடதத தததுவஙகள பொதிநது கிடககினறன இறைவன எததனமையன எவவணணததன எனபதை ஒவவொனறாகக கூறி மன் நிறைவு காணாமல யாவறறையும விலககி பொருளா வது சணமுகனே என முடிவு காணகிறாா

அருணகிரியாாின இவவநுபவததை, 'நேதி நேதி' எனறும நைவ ஸதரீ நபுமானேஷ நசைவாயம நபுமஸக யதயத சரீர மாததததே தேன தேன ஸ யுஜயதே'' எனறும உப நிடதஙகள உணாததுவதுடன ஒபபு நோகக மகிழசசி தருவதாகிறது இவவாறு வினைநீஙகி மலபரிபாகமுறறுப பேரானநத வெளளமதில திளைககும அருணகிரியாா சைவ சிததாநதம கணட வழி நினறு பரமுததியாகிய சாயுஜயததில இனறும வாழகிறாா எனபது இறையருட செலவாகள ஏறறு மகிழுகும பேருணமையாகும

அருளவாய குகனே

" தசையாகிய கறறையினால முடியத தலைகா லளவவொப பனையாயே
தடுமாறுதல சறறொருநாள உலகில தவிரா உடலததினை நாயேன
பசுபாசமும விடடு அறிவால அறியபபடு பூரண நிஷகளமான
பதிபாவனையுறறு அநுபூதியில அபபடியே அடைவித தருளவாயே"

- (திருபபுகழ)

திருப்புகழில் சைவ சித்தாந்தம் (2)

கவிஞா புலவா சோமசுநதரப பெருமாள - தஙகவயல

திருபபுகழ எனனும தேனை உணடாாகள உடல நலம மட்டுமலலாது, உளள நலமும பெறுவா எனபது அநுபவ ஞானிகளால கணடு தெளியபபடட உணமை ஆகும திருப புகழும முபபொருளபறறி உரைககிறது சைவ சிததாநதமும முபபொருள பறறியே பேசுகிறது

காடசி, ஞானம, மாயை எனறு மூனறும தெரிவிபபது திருபபுகழ

பதி, பசு, பாசம - எனனும மூனறையும உணாததுவது சைவ சிததாநதம சிததாநதம கூறும பதி தான காடசி அதாவது இறைவன பசுதான ஞானம அதாவது தெளிவு இது உயிருடன கலநதது

பாசம தான மாயை அதாவது ஆணவம, கனமம, மாயை அதைச சாரும தனு கரண புவன போகஙகள எனபது தெளிவுபடுகிறது இமமாயை உயிாகள உயவு பெற வேணடி இறைவனால அதிட்டிககபபடடு உயிாகளைப பறறுவது எனவே மாயை வரவேறகக கூடியது அலல எனபதனாலதான எநதை அருணகிரிப பெருமான "அவமாயை கொணடுலகில விரு தாவலைநது துழலும அடியேனை அஞசல என வர வேணும (சிவனாா மனம குளிர திருப புகழ) எனறு வேணடுகிறாா சிவபரமபொருள தனககும கீழ உளள அனநதேஸவரரை அதிட்டிதது அதிலிருநது அசுதத மாயையைக கலகக அதனால ஏறபடுவதே இவவுலக போகா னுபவஙகள எனறு அறிவதே உணமை

அறிவு எனபது இரணடு வகைபபடும ஒனறு உணாதத உணரும அறிவு மறறொனறு அறிகினற ஒனறை அறிநத அறிவால, அறியும படி செயகினற அறிவு எனறு பெறபபடும இதனைததான சிததாநதம பாசஞானம, பசு ஞானம எனறு கூறுகிறது அருணகிரியாா இதையே சுருககமாக "அறிவாலறிநது இருதாள இறைஞசும அடியோரிடைஞசல களைவோனே" எனகிறாா இதனால கணடு தெளிவது அலலது கூடுவதே பதிஞானம ஆகும அபபடி அறியும தனமைப பெறறவாகளுககு இறைவன குணககடலாக இருககினறான

"ஆறறால அலைகடறகே பாயநதநீா
அநநீரமை
மாறறிஅவ வறறான மறிததாறபோல -
தோறறி
(திருககளிறறுபபடியாா)

ஆனம பேதம கெடடுச சிவபெருமானோடு ஒனறிய சிவஞானிகளின உணாவு சிவபோதம உடையதாகவே இருககிறது அவாகள உலகில தோனறுமபோது பசு கரணம கூடாமல பதிகரணமேயாய விளஙகுவா இதைததான திருபபுகழில அருணகிரியாா பலபபல இடங களில உணாததுவதை நாம கணடு இனபம எயத முடிகிறது எனபதே உணமை

உதாரணததிறகு ஒனறிரணடு இஙகு தரப படுகிறது

"சிகரமருநத வாழவது சிவஞானம"
'பதி பசுபாசோபதேசம பெறவேணும'
(அரிமருகோனே திருபபுகழ)
"பசுபாசமும விடடறி
வாலறியபபடுபூரண நிஷகளமான"
(தசையாகிய திருபபுகழ)

இநத உடல வினையின வயததால பெறப படுகிறது வினைகள நலவினை, தீவினை எனறு இருவகைபபடுவது இவவினைகள உயிாகளாகிய நாம நுகாவதறகு இறைவன முனபு தீாபபு அளிககபபடடு நமமை வநது அடையுமபோது அவைகள மூனறு, நிலைகளைப பெறுகிறது 1 ஆகாமியம,

2 சஞ்சிதம் 3 பிராரத்துவம் என்று இதன் மயக்கமும், தொல்லையும் நமக்கு வேண்டவே வேண்டாம் என்று அருணகிரியார் கேட்கிறார் மாவினைமுடிய நோய்ப்பிணியாளனை வாய் மையிலாதனை யிகழாதே என்று கேட்டு பணிகிறார்

இவ்வுலகமும், உடலும், நுகர்வுகளும் மாயையில் இருந்து ஒவ்வொன்றாக இறை வனால் படைக்கப்பட்டது என்று சித்தாந்தம் கூறுகிறது

1 பஞ்ச பூதங்கள் மண், விண், நிலம், நீர், காற்று

2 கன்மேந்திரியங்கள் - வாக்கு, பாதம், பாணி குதம், உபத்தம்

3 ஞானேந்திரியங்கள் - மெய், வாய், கண் மூக்கு, செவி

4 தன்மாத்திரைகள் ஒலி, ஒளி, ஊறு, ஓசை நாற்றம்

இதைத்தான் திருப்புகழ் வரிகள்

"பூதமதுவான வைந்து பேதமிடவே அலைந்து பூரண சிவாகமங்கள் அறியாதே"

(ஆதிமகமாயி)

"மாயையைந்து வேகமைந்து, பூதமைந்து, நாதமைந்து"

(தோலெலும்பு .)

"ஐந்து பூதமும் ஆறு சமயமும் மந்கரவேத புராண கலைகளும் ஐம்பதோர் விதமான லிபிகளும் வெகு ரூப"

என்று பலவிடங்களில் உணர்த்துவதைக் காணலாம் திருப்புகழ் குறிப்பிடும் ஆறு சமயம் சைவ சித்தாந்தத்தின் ஆறு சமயம் ஆகும் இங்கு ஆதிசங்கரர் காட்டிய ஆறு சமயம் என்று பொருள் அல்ல சித்தாந்தம் காட்டும் ஆறு சமயங்கள் ஆவன

1 சித்தாந்த சைவம்

2 சிவ சமவாத சைவம்

3 பேதவாத சைவம்

4 சிவசங்கிராந்த வாத சைவம்

5 சிவாத்துவித வாத சைவம்

6 ஈசுவர அவிகார வாத சைவம்

"அறுசமய சாத்திரப் பொருளோனே"

(பிறவியலை திருப்புகழ்)

சிவ என்னும் இரண்டெழுத்தின் பொருள் வருமாறு சி = கட்டதல் நிலை வ = கலத்தல் நிலை என்வேதான் இறைவன் ஒன்றானவன், வேறானவன், உடனானவன் என்ற நிலைகளை வைத்து சைவசித்தாந்தம் பேசுகிறது அதேசமயம் 'சி' சிவத்தையும் 'வ' அருள் சக்தியையும் குறிக்கும் என்பது சித்தாந்தத் தெளிவு அருள் நிலையை விட்டு (சக்தி) இறை என்றும் பிரிந்து நிற்பது இல்லை இதை உணர்த்தும் திருப்புகழ் வாக்கியங்கள் கீழ்வருவன

"சிவ சிவ என்று தெளிவுறு நெஞ்சு திகழ நடஞ் செய் கழல் தாராய்' (இருவினையஞ்ச)

"சிவயநம நமசிவய காரணன்"

(ஒருவரையும்)

"நமசிவயப் பொருளானே ரஜதகிரிப் பெரு மாளே' புமி அதனிற்)

இப்படிப்பட்ட இறைவனை, பிறப்பெடுத்த நாம் அடைவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் அப்படி அடைவதற்குரிய படிநிலைகள் என்று நான்கினை சைவசித்தாந்தம் கூறுகிறது அவைகளாவன 1 சரியை 2 கிரியை 3 யோகம் 4 ஞானம் என்பனவாகும் இப்படிப்பட்ட வழித்தடங்களில் வருவோர்க்கும் கூட இறை வன் எளிதில் அகப்படுவது இல்லை இவ் உண்மையை தெரிவிக்கும் திருப்புகழ் வரிகள் காண்பீர்

'சரியை யாளர்க்கு மக்கிரியை
யாளர்க்கு நற் சகல யோகர்க்கு
மெட்டரிதாய"

என்று அருணகிரிப் பெருமான் கூறுகிறார் இறைநிலையை எட்ட இந்நான்கு வழிகளில் முற்படும் போது உயிர்க்கட்டு கிடைக்கும் பேறு களும் நான்கு என்பது சைவசித்தாந்தம் உணர்த்தும் உண்மை ஆகும் அவைகளாவன

1 சாலோகம 2 சாமீபம 3 சாரூபம 4 சாயுகடசை எனபதாகும இதையே திருப புகழும உணாததுகிறது

"சாலோக தொணடா சாமீப

தொணடா சாருபதொணடா பெருமாளே"

(ஊனேறெலுமபு)

இததகு சானறுகளால திருபபுகழை படித தால சிவகதி பெறலாம எனபது தெளிவாகிறது அலலவா சாயுகடசை எனபது இறைவனோடு இரணடறக கலபபது ஆகும அதாவது முகதி நிலை, அதாவது பிறபபிறபபிலலா நிலை எனறு பேசபபடுவது இககருததை அருண கிரியாா வெகு அழகாக கூறுகிறாா "இருவினை மும்மலமும அற இறவியொடு பிறவிஅற ஏகபோகமாய நீயும நாானுமாய இருககும வகை பரமசுக"" எனறும "நீவேறு ஏனா நமககு உணாததி அருள பாலிககிறாா எனபதே உணமை ஆகும இபபடிபபடட இறைவனை நாம கடததிவிடாமல காலஙகள உளளபோதே பறறுவது சிறநதது ஆகும

"வீணே நாளபோய விடாமல ஆறாறு

- மீதிலஞானோபதேசம அருளவாயே"

(மாலாசைகோப)

இறைவனை அனுதினமும அதிலும எந நேரமும நினைபபவாகளை அவவிறைவன மறபபது இலலை எனற உததிர வாததததையும அருணகிரியாா நமககு வழஙகுகிறாா

" மறவாத சிநதை அடியாாகள பஙகில

வருதேவ சமபு தருபாலா"

(விதிபோலுமுநத)

கருணையே வடிவான இறைவனை நாம கணடு தெளிநது கூடவேணடும அதுவே அநு பூதி நிலை ஆகும

"சாடி நிததிரைக கோசம வேரறச

சீவந முததியிற கூடவே களிததநுபூதி"

(சீ.சி ..முபபுரக ...)

அனபெனும பிடியுள அகபபடும மலையை அனபா மனமதில குடியேறும இறைவனை சரியாக பறறாத காரணததினாலதான நாம தவிககும நிலை ஏறபடுகிறது ஆசைகளை விடடு ஒடுஙகுவோம ஆனால பரம தெரியும எனபது சிததாநதக கொளகை இதனையே திருபபுகழும விளககுகிறது

"சீவனொடுககம பூத ஒடுககம தேற

உதிககும பரஞான" (காவியுடுததும...)

அநத அநுபூதிநிலையே பேரினபம ஆகும இரவும பகலும அறற ஆனநதப பெருவெளி ஆகும "அநதிபகல அறற நினைவருளவாயே" எனனும திருபபுகழ வரிகளால இதனை உணரலாம ஜோதிமயமான இறைவனோடு நாம இரணடறக கலததலே இனபம ஆகும

"ஜோதி சிவ ஞானக குமரேசா" எனனும வரிகளால இதனை அறியலாம

முருகப பெருமான ஆறெழுதது சிவ பெருமான ஐநதெழுதது நமசிவய சடாடசரம - பஞசாடசரம அலலது பஞசககரம எனபாா கள இவைகளுககு மூலம ஓஙகாரம அது ஒரெழுதது அதாவது "ஓம" எனபது இது அ + உ + ம எனறு கலநதது ஆகும அதாவது நாதம விநது, கலை எனபாாகள எனவேதான அருணகிரியாரும "நாதவிநது கலாதி நமோ நம", எனகிறாா ஒரெழுததில ஆறு எழுததை ஓது விதத பெருமான முருகப பெருமான ஆகும அவரே சுவாமிநாதன முருகப பெருமான மூனறு போகளுககு உபதேசம செயதாா

1 சிவபெருமான - தேவசிரேஷடா

2 அகததியா முனிசிரேஷடா

3 அருணகிரியாா - நரசிரேஷடா

அபபடிபபடட இறைவனை நாம அனபுடன ஆசார பூசை செயது வழிபட வேணடும

"அனபுடன ஆசார பூசை செயது உயநதிட

வீணாளபடாது அருளவாயே"

"ஈதலும பல கோலால பூஜையும

ஓதலுஙகுண ஆசார நீதியும"

எனறு அருணகிரியாா கூறுவது சிவாகம விதபபடி செயயும பூஜை எனறு பொருளபடும

சிவம சரவணபவ - சி- ச இவவிரணடும சகரததிலேயே உளளது சி எனறால மஙகலம எனபது பொருள

ச எனறால கொடை எனபது பொருள

கொடையும மஙகலமும சைவததுககே உரிய பெருஞசிறபபு ஆகும முருகன வளளல வளளல மனைவி வளளி இததகு சிறபபுச சானறுகள வேறு எதிலும இலலை எனவே திருபபுகழ சைவ சிததாநத கொளகையின சாரம எனபது உணமை திருபபுகழ வேதம எனபது உணமை திருபபுகழே சதது, திருப புகழே சிதது, திருபபுகழே பகதி, திருபபுகழே முகதி எனபதறிவீர ஆம சதது - சிதது ஆனநதம = சச்சிதானநதம அதுதான சோமாஸகநத மூாததி எனபதறிக பெரும சிவாலயஙகளில சோமாஸகநதா உறசவம நடைபெறுவதைக காணலாம எனவே சைவசிததாநதக கரு அடஙகியுளள திருபபுகழை ஓதுவோம ஒண முகதி யடைவோம எனற உறுதியை இநநாளில ஏறபோம வாழக, வளாக திருபபுகழ

* * * * * *

ஐநது பூதமு மாறு சமயமு மநதர வேதபு ராண கலைகளும
ஐமப தோாவித மான லிபிகளும வெகுருப அணட ராதிச ராச ரமுமுயா
புணட ரீகனு மேக நிறவனும அநதி போலுரு வானு நிலவொடு வெயிலகாலும
சநதர சூரியா தாமு மசபையும விநது நாதமு மேக வடிவம
தனசொ ருபம தாக வுறைவது சிவயோகம

(திருபபுகழ)

செவிககுனற வாரண நலகிசை பூடடவன சிநதையமபு
செவிக்குனற வாரண மஞசலென றுணடது நீணடகளமச
செவிககுனற வாரண வேலா யுதஞ்செறற.துறறனகட
செவிககுனற வாரண வளளி பொறறாண மறறெனறேடுவதே
நாகமலைவாழும கநதசுவாமியே! உனதிருபபுகழை யான
கேடடறிநத மாததிரத்தில நினது கோழிக கொடி என ஆத்துமாவை
அபயமகொடுதது ஆணடு கொணடது உன வேலாயுதம
பிறபபுககிடமான பேராசையை யொழித்து விடடது
உனது தேவிமாரின திருவடியும கிடைத்தது இனி
யான தேட வேணடியது என்ன இருககிறது?

திருபபுகழ அனபாகள, கறபகம காாடன, அடையாா, சென்னை

எங்கள் முருகன் எங்கு(ம்) உளன்?

ஸ்ரீமதி லக்ஷமி ராஜரதனம

கடவுளைப பாாததவாகள யாா? யாராவது இருககிறாாகளா? யாராவது ஒருவன நானதான கடவுளைப பாாததேன எனறு கூறினால நமபுவோமா? கடவுள எனபவா எபபடி இருபபாா! மனிதனைப போலவா, நாயைப போலவா, ஆடு மாடுகளைப போலவா, புலலைப போலவா, புழுவைப போலவா? இபபடி எததனையோ கேளவிகளைக கேட்டுக கொணடே போகலாம

இறைவனை யாராவது ஒருவா கூடவா பாாததிருகக மாட்டாாகள! நூறறில ஒருவா, ஆயிரததில ஒருவா லடசததில ஒருவா, கோடியில ஒருவா எனறு யாராவது ஒருவா இறைவனைப பாாதது இறைவன இததனமையன எனறு கூறி இருகக மாட்டாாகளா?

நிசசயம கூறி இருககிறாாகள

சிவன பாாவதி மகாவிஷணு, லக்ஷமி, பிரமமா ஸரஸவதி, முருகன, வளளி, தெயவானை, விநாயகா எனறு அனைவரையும நமககுக காட்டிக கொடுததிருககிறாாகள

ஆறு சமயம சைவம, வைணவம, கௌமாரம, காணாபதயம சாகதம, சௌரம

ஒவவொரு சமயததைச சாாநத கடவுளையும இபபடிததான இறைவன இருபபான எனறு உருவகபபடுததிககாட்டி இருககிறாாகள

ஆறு சமய சாஸதிரஙகளையும, நாலு வேத தாமததையும கொணடது நமது இநது மதம

நதிகள எலலாம கடலில கலபபது போல சமயஙகளும ஒனறாக இறைவன திருவடியை அடைவதுதான இநது மதததின இயலபு

ஆறு சமயஙகளும இநது மதம எனற பெரிய மணடபததின தூணகள ஒரே சஙகிலித தொடாகள

சாககரை, நெய, மைதா கலவையைக கொணடு இனிபபு செயதுவிட்டு, வேறு ஏதாவது ஒனறைக கலநது பெயா மாறறம செயது காட்டுகிறோம

ஒனறே குலம, ஒருவனே தேவன எனறு தான எநத நூலகளும பகாகினறன ஆறு சமயஙகளும ஒரே குடுமபம,

ஒரு உணவை உணடவாகளதான அதன சுவையை அறிய முடியும இறைவனை அறிநதவாகளதான ஆனநததைத உணர முடியும உணாநதவாகள நமககுச சொலலுகிறாாகள நமககுப பிறபபும இறபபும உணடு கடவுளுககுப பிறபபும இறபபும இலலை

'செமமான மகளைத திருடும திருடன பெமமான முருகன பிறவான இறவான" எனகிறாா அருணகிரிநாத சுவாமிகள இது மட்டுமா?

"உதியா, மரியா, உணரா, மறவா" எனறும விளககுகிறாா

அவனுககுப பிறபபு இலலை, இறபபும இலலை அவன உணர முடியதவன, மறகக முடியாதவன

பின இருவரிகள முரணபாடாக இலலை? இலலை!

பசு பால தருகிறது பாலை உறை ஊற்றினாலதான தயிா கிடைககிறது தயிரைக கடைநதால மோரும, வெணணையும கிடைககிறது வெணணையை உருககினால நெய கிடைககிறது பாலில இததனையும ஒளிநதிருககிறது அபபடியானால பரம பொருளில எததனை ஒளிநதிருகக வேணடும! அதனால

தான உணர முடியாத ஒனறை உணாநத நிலையில கிடைககும அனுபவம தான மறகக முடியாத நிலை எனறு அருணை பெருமான கூறுகிறாா கநதரநுபூதியில

இநத நிலையை எபபடி அடைவது? முருகனைத தரிசிதது அருள பெறறு பேரானநத நிலையை அடைநதவா அருணகிரிநாத சுவாமிகள திருபபுகழ, கநதரநுபூதி, கநதரலஙகாரம, திருவகுபபு இவறறின மூலம நமமை ஆறறுபபடுததுகிறாா அதன முதலபடி ஆசையை விடவேணடும

'ஆசா நிகளம துகளாயினபின

பேசா அநுபூதி பிறநததுவே'

"சொலலற இரு சுமமா" எனறு முருகப பெருமானால பணிககபபடடவா

மனம அடஙகாதது அதை அடககியவா குகன அடியாாகளின மனக குகையில கோயில கொணடவனாதலால இவனுககு குகன எனறு ஒரு பெயா உணடு

அருணகிரிநாதரின, திருவாககால முருகன தனககு சில நாமஙகளைச சூடடிக கொணடு மகிழநதவன ஆறுமுக விததகன, ஆறிரு புயததரசு, சிவைபாலன, அருகு சூடிககு இளையவன, விமலன புதலவன, சிறுவா, கரிககு இளையோன, ஏரகதது இறைவன, ஞான பணடித சுவாமி எனறு இபபடி கணககில அடஙகாத பெயாகள

நமககு மடடும ஒரே ஒரு பெயாதான செலலமாக ஒனறிரணடு பெயாகள இருககலாம ஆனால அவைகள எலலோருககும தெரிய நியாயமிலலை செலலப பெயா எனன? வைதத ஒரு பெயரே தெரிய நியாயமிலலை ஆனால இறைவனுககு அபபடியா!

ஊருககு ஊா ஒரு பெயா இதை மாணிகக வாசக பெருநதகை சொலகிறாா- "ஒரு நாமம ஒருருவம ஒனறுமிலலாாககாயிரம

திருநாமம பாடியே தெளளேணம

கொடடோமோ"

-எனறு பாடிவைததிருககிறாா

நாமததைச சொலலும ஆனநதம உணாநதவாகளுககுத தானே தெரியும! அது ஆனநதம! பேரானநதம! பிரமமானநதம! தெவிடடாத தெளளமுதம! ஆனநத வாரிதி! அமுதக கடல!

"விருமபித தொழுமடியாா விழிநீா மலகி மெயபபுளக அருமபித ததுமபி ஆனநதமாகி" எனறு அபிராமி படடா யாருககுச சொலலி இருககிறாா! அறிநது, உணாநத பகதாகளுக கலலவா சொலலி இருககிறாா?

உணாநதவாகள பகதாகளாக இருகக வேணடும இநத உலகததிலே இறைவனைப பாடி இஙகேயே அவன வடிவததைக கண குளிரக கணடு தரிசிகக வேணடும எனறு தணியாத தாகம கொணடவாகளாக இருநதிருககிறாாகள சொாகக லோகமோ தேவ லோகமோ கொடுததாலும வேணடா தவாகளாக இருநதிருககிறாாகள இது சைவ வைணவ சமயததின ஒறறுமையாகவும கருதலாம

சைவ சமயததில அபபா பெருமான சிவபெருமானிடம கேடகிறாா மீணடும மீணடும பிறகக வேணடுமாம! "மனிதத பிறவியும வேணடுவதே இநத மாநிலததே" எனறு வேணடுகிறாா

எதறகாக? இறைவனின கோலம இபபடித தான இருககும எனறு சுடடிக காடடுவ தறகாக!

"குனிதத புருவமும கொவவைச

செவவாய குமிழ சிரிபபும,

பனிதத சடையும பவழம போற

மேனியிற பால வெணணீறும,

இனிததமுடன எடுதத பொற பாதமும

காணப பெறறால,

மனிததப பிறவியும வேணடுவதே இநத

மாநிலததே"

குனிதத புருவம, கொவவைச செவவாய, பனிதத சடை, பவழம போல மேனியில துலஙகும பால வெணணீறு - இபபடிபபடட கோலததுடன இடது பாததததைத தூககி ஆடும ஆனநதத தாணடவனைப பாாகக மீணடும

மீணடும பிறவி வேணடுமாம!

நநதனாா பாடுவதாக கோபாலகிருஷண பாரதியாா பாடி இருககிறாா,

"பிறவா வரம தாரும - பெமமானே

பிறவா வரம தாரும..." எனறு

வைணவ சமயம எனன சொலலுகிறது?

"இசசுவை தவிர யான போய இநதிர லோகம ஆளும

அசசுவை பெறினும வேணடேன

அரஙகமா நகருளளானே!....

எனறு ஆழவாாகளின பாசுரம பகாகிறதே! அநதச சுவை எனன சுவை? 'பசசை மாமலைபோல மேனி பவளவாய கமலச செஙகணணனையும, அசசுதா, அமரரேறே ஆயாதம கொழுநதே" எனறு பாடிப பரவசப படும சுவை இநதிர லோகததில கிடைககுமா?

அதனாலதான "பாடும பணியே பணியாய அருளவாய" எனகிறாா அருணகிரிநாதா

சைவ வைணவ சமய ஒறறுமையை எம பெருமான முருகன அருணகிரிநாதாககு மடடும தான தருகிறான!

தததுவததின ரகசியம எததனை பேருககுத தெரியும!

"காரணமதாக வநது புவிமீதே" எனறு தனககுத தெரிநத இரகசியததை அருணகிரி நாதரும இரகசியமாக சொலலுகிறாா கார ணம எதாக வநது எனறு கேடகத தோனறு கிறதே! நமமிடையே நினறு "ஆறுமுகமான பொருள நீயருளல வேணடும" எனறும கேடகிறாா முருகன ஆறுமுகம ஆனவன எனறு அவா கணட உணமை எனபது இஙகே விளஙகுகிறது முருகன எனறால அழகு எனபது பொருள முருகு எனறால இளமை எனபது பொருள முருகனுககுள மூனறு போகள அடஙகி இருககிறாாகள

மு எனறால முகுநதன

ரு எனறால ருதரன

கா எனறால பிரமமா

முருகா எனறால இநத மூனறு பேரையும தொழுத பலன கிடைககிறது

மூவரை மடடும தானா? மூவருககுள உறையும தேவியையும சோததுக கொளளலாமே!

அதனாலதான அருணகிரிநாதப பெருமான "விழிககுத துணை திரு மென மலாபபாதஙகள மெயமை குனறா மொழிககுத துணை முருகா எனும நாமஙகள" எனறு கூறிஇருககிறாா

நாமஙகள எனறு பனமையில கூறி இருபபதைப பாாததாலே முருகன யாவாககும முதனமையானவன எனபது புலபபடுகிறதலலவா?

சைவம தழைககப பிறநதவன ஞான சமபநத பெருமான சைவ வைணவப பெருமைகள திருபபுகழில ஒனறாக வைததுப பாட முருகனால ஆடகொளளபபடடவா அருணகிரிநாதா பெருமான

அஙகெஙகெனாதபடி எஙகும நீககமற நிறைநதவன இறைவன இஙகுதான இருக கிறான எனறு சுடடிககாடட முடியாதவன அனைதது உயிாகளிடததும பரநது நிரவி இருபபவன அவனை அடைய அனபு செலுதத வேணடும

"அபபா! நான வேணடுதல கேடடருள புரிதல வேணடும, ஆருயிாகடகெலலாம அனபு செயல வேணடும" எனறு வளளலாா கேடகவிலலையா? வாடிய பயிரைக கணட போதெலலாம வாடி நிறக விலலையா? ஒரு பகதன இறைவனைக காண இறைவனிடம பிராாததனை செயகிறான இறைவன மறுநாள அவன வீடடிறகு வருவதாக வாககளிககிறாா பகதன காலையில இறைவனுககாக காலை உணவு தயாரிதது வைததுககொணடு காததிருககிறான அநத நேரததில ஒரு பிசசைககாரி தன இரணடு மூனறு குழநதைகளை அழைததுக கொணடு வர, பகதன அவாகளைத துரததுகிறான

காலையில இறைவன வரவிலலை நடுபபகல பகதன காததிருககிறான மதிய

விருநதுடன குடுமபததினா பசியுடன காத திருககிறாாகள அநத நேரததில ஒரு குஷடரோகி வருகிறான பகதனுககு இறைவன வராத கோபம அதனால குஷடரோகியை அடிதது விரடடுகிறான

நடுபபகலிலும இறைவன வரவிலலை இரவு வருகிறது இறைவன வாககுத தவறு வானா? இறைவன வருவான என்று இரவில புது விருநதுடன பகதன காததிருககிறான அசசமயம ஒரு குடுகுடுகிழவன குளிரில நடுஙகிக கொணடு வருகிறான பகதனுககோ இறைவன வராத கோபமோ கோபம குடுகுடு கிழவனனை ஊருககு வெளியே தளளி விடுகிறான

குடுமபததுடன படடினியாய துயரததுடன படுதத பகதன இறைவனைப பிராாததனை செயது, ஏன கடவுள வரவிலலை என்று கேடகிறான

இறைவன கூறினான 'பகதா நான உன வீடடுககு வநதேனே"

"இலலையே கடவுளே! தாஙகள வர விலலை, என குடுமபததுடன வாசலிலேயே நினறேனே நினறு, நினறு கால கடுததுவிடடது என்று பகதன கூற இறைவன "பகதா, நான உன வீடடுககு மூனறு தடவைகள வநதேன உனனால கணடு பிடிகக முடியவிலலை"

"ஐயையோ, வாசலிலேயே நினனுகிடடு இருநதேன"

"அபப நான பொய சொலறேனா?"

"ஐயையோ.. அபபடிச சொலலலே நான"

"பகதா, நான எபபடி வநதேன தெரியுமா'

"சொலலுஙக சாமி'

"முதலல, பிசசைககாரி அபபுறம குஷடரோகி, அபபுறம ராததிரி, தொணடு கிழவனாக வநதேன

பகதன ஏன வாயைக திறககிறான?

"மொழியுமடியாாகள கோடி குறை கருதி னாலும வேறு முனிய அறியாத பெருமான எஙகள முருகன மாசில அடியாாகள வாழகினற ஊாதேடி அஙஙனே நினறு விளையாடும முருகன கருணை வளளல அலலவா!

பருதி யாயப பனி மதிய மாயபபடா பாராய வானாய நீாதி காலாய உடுசாலம
பலவுமாயபபல கிழமை யாயப பதி னாலா றேழா மேனா ளாயேழ உலகாகிச
சுருதியாயச சுரு திகளின மேறசுட ராயவே தாவாய மாலாய மேலே சிவமான
தொலைவி லாபபொரு ளிருளபு காககழல சூடா நாடா ஈடா றாதே சுழலவேனா "

- (திருபபுகழ பொதுபபாடல)

"முருகனை நிகர்க்கும் திருப்புகழ்ப் பெருமை"

[செஞ்சொற்புலவர், திருப்புகழ் அரசு திருப்புகழ்முதனார், பேராசிரியர்
டாக்டர் சு திருநாவுக்கரசு எம ஏ, பிஎச் டி]

சமயததோறறம, உலகதது வாழும உயிாகள யாவும இனபததைப பெறவே விழைகினறன உயிரினஙகளுட சிறநத மககளி னமும இவவிழைவை நிறைவேறறிக கொளளவே முயலுகினறன உலகியற பொருளகளால அடையும இனபமெலலாம தொடஙகுஙகால இனபம போலத தோனறித தொடரத தொடர இனனலாக முடிவதை எணணி, நிலைதத இனபம பெறுவதறகான குறியும (குறிககோளும) நெறியும அறியாமல ஏஙகித தவிககினறன இததவிபபிலிருநது விடுபடுவதறகும மனித வாழவு புனித வாழவாக மலாவதறகும, ஆரா இனப அருளில திளைபபதறகும வழிகாடடுவோா கள, திருவருள துணைகொணடு வாழநது காடடிய அருளாளாகளே ஆவா இறை யருளை நாடிப பாடிப பரவிப பேரினபப பெருவாழவில திளைதத செமபுலச செலவா களாகிய அவாகள, இறையருட பேறறினால இனபமே எநநாளும துனபமிலலை' எனறும, 'மணணில நலல வணணம் வாழலாம வைகலும எணணில் நலல கதிககு யாதுமோா குறைவிலை எனறும, உரைப பதாகிய உயாநிலை கூடடும உணமை மொழியை உறுதி மொழியாய உரைதது யாம பெறற இனபம பெறுக இவவையகம' எனறு நெறிபபடுததிய பெருங கருணையாளாகள ஆவாாகள அததகையோா காடடிய வாழககை நெறியே 'சமயம' எனபபடுவது ஆகும இது மனிதனை விலஙகுப பணபிலிருநது விடுதலை பெறசசெயது, மனிதபபணபில மலாசசியுற வைததுத தெயவ அருளில திளைககச செயவதையே நோககாகவும போககவும கொணடுளளது எனலாம

சமயஙகள பல - பளளியில பயிலும மாணவாகள பிறபபால ஒருதனமையராயி னும, அறிவு விளககததால வேறுபடுதல நோககி, அவவவாதம அறிவு, அனுபவ நிலைககொபபப பலவகைபபாடததிடடங களை வகுததுக கறபிககல போல நாடுகள தோறும காலஙகள தோறும தோனறிய அருளாளாகள மககளின மனவளாசசிககேறப அவாகளை நனனெறிபபடுததும பாஙகில தம எணணஙகளை எடுததுரைததனா, எழுதி யுரைததனா அவவகையில சமயஙகள பல வாகப பெருகின அவறறை அகசசமயஙகள, புறசசமயஙகள, அகபபுறசசமயஙகள, புறப புறசசமயஙகள எனறு நாலவகைப படுததுவா

நெறிபலவாயினும குறியொனறே ஆறுகள, பயிாகளும, உயிாகளும செழிககக காரணமாதல போலச சமயஙகள மககளின உளளவளமும, உணாவு வளமும செழிககக காரணஙகளாகினறன ஆறுகளெலலாம எஙகுத தோனறி எததிசை நோககி ஓடினாலும முடிவில கடலினைச செனறடைவது போல, உலகில நிலவும சமயஙகெலலாம ஓரேகடவுளிடததில செனறடைகினறன இவ வுணமையினை, " ஒனறு அது பேரூா, வழி ஆறு அதறகுள" எனனும திருமூலா திரு மொழியும, "பொஙகுபல சமயமெனும நதிக ளெல்லாம புகுநது கலநதிடநிறைவாயப பொங்கி யோஙகும கஙகுகரை காயாத கடலே (திருவருடபா மகாதேவமாலை 48) எனறும வளளலாா வாயமொழியும விளககுகினறன

கௌமார சமயததொனமை இததகைய சமயஙகள பலவறறுள முருகனைப பரம பொருளாககக கொணடு வழிபடும சமயமே கௌமாரம எனபபடும இவவழிபாடடு முறையின தொனமையை

"ஓஙகுதிரை வியனபரபபின, ஒலிமுநநீா
வரமபாகத
தேன தூஙகும உயாசிமைய மலைநாறிய
வியன ஞாலதது"
(மதுரைககாஞசி 14 அடி)

எனனும மாஙகடி மருதனாரின ஓஙகிய வாககினால தெளளிதின உணரலாம

அஃதாவது, நீரில மூழகிய நிலபபகுதி தோனறும போது, முதலில மலைபபகுதியே தோனறுமாதலால, அபபகுதியே மனித இனம தோனறுவதறகு முதனமையுறறது எனபதும, அபபகுதிககு உரிய மககளின வழிபாடடுககும வணககததுககும உரிய இறைவன முருகன எனபதுவும மேறகணட பாடலாலும, தொல காபபியததாலும தெளியும போது, முருக வழிபாடடின தொனமை புலனாகினறது

தெயவம ஒனறே எனனும தெளிவு முருகனைச சிவபிரான, திருமால, இநதிரன, முனிவாகள, கநதருவா, தேவமகளிா, முபபதது முககோடி தேவாகள, பதினெண கணத தவாகள, அநதணாகள, குறவாகள பேயகள ஆகியோா வழிபடடு அருள பெறும திறத தினைத திருமுருகாறறுபபடை செவவிதின உரைபபதை எணணுகையில, எலலோராலும, எலலா இடஙகளிலும முருகன வழிபடப பெறுவது தெரிய வருகினறது

சிவபிரானைத தனிததும, சததியொடு கூடியநிலையில இணைததும, இவாகளின திருககுமாராகளாக விநாயகரையும, முருகனை யும சோதது எணணியும புராண நோககில சிவகுடுமபமாகப போறறி வழிபடும நிலை சைவரிடததில இருநது வருகினறது

நெருபபினிடததுத தோனறும சூடு செவ்வொளி, நீலககொழுநது ஆகியவறறையும, மலரிடததுத தோனறும மனம, மலாசசி, வடிவம ஆகியவறறையும முறையே சிவபிரானிடததுப பிரிபபறததோனறும சததி, முருகன விநாயகராகப பெரியோாகள போறறுகின்றனா சமயச சினனஙகள, மநதி ரஙகள, கிரியைகளு, பாவனைகள ஆகிய வறறில சிறசில வேறுபாடுகள இருபபினும அவறறை யெலலாம சிவ வழிபாட டின/முருகவழிபாடடின வளாசசிநிலையாக கருதலாம

இவவாறு மூாததஙகள வெவவேறாகக கொணடு வழிபடடாலும 'பரம பொருள' ஒனறே எனனும கருததினை, 'அநதிககு நிகாமெய யணணல அறிஞராயோா சிநதிககும தனது தொலலைத திருமுகம ஆறும கொணடான' 'ஆதலில நமது சததி ஆறுமுகன, அவனும யாமும பேதகம அன றால, நம போல பிரிவிலன, யாணடும நினறான'

(கநதபுராணம உறபததி)

எனனும கசசியபபரின கனி மொழியாலும,

'தூய அமபல லீலா நமோநம,

தேவ குஞசரி பாகா நமோநம

(திருபபுகழ நாதவிநது)

எனனும அருணகிரிநாதரின அருள மொழி யாலும, 'சிவனே முருகன, முருகனே சிவன எனனும உணமையை உணரலாம

மேலும சௌரம, சைவம வைணவம, சாகதம, காணாபதயம, கௌமாரம எனனும அறுவகைச சமயஙகள முறையே சூரியன, சிவன, திருமால, சகதி, கணபதி, குமரன எனனும பல பெயரில பலவடிவில பரம பொருள ஒனறையே துதிககினறன எனனும உணமையைப,

'பரமபொருளின பிரகாசம பரிதிப புததேள, பலவுலகும ஒடுககுகினற பணபே ஈசன, கரநதவறறை உதவுவதுல சததி,' யாவும காபபது மால, அடியவாதாம கருதும செய கைக(கு) உரஙகொடுதது முடிததிடுதல கணேசன, ஞான உபதேசம புரிநதிடுதல ஒளவேற கையான, வரநதருமட டுபாசிததுப பெறறோா இநத வகையறிவாா மறறவாககு வமபாமஅனறே' (கௌமார முறைமை)

எனறும வணணச சரபம தணடபாணி சுவாமிகளின வாககு கொணடும தெளியலாம

அருணகிரிநாதா - முருகனை முழுமுதற பொருளாககக கணடு வழிபடடுத திருவருள பெறற அருளாளாகளுள ஒருவா அருணகிரிநாதா அவா நினைகக முததிதரும திருவணணாமலைத திருததலததில கி பி 15ஆம நூறறாணடில தோனறியவா முருகபபெரு மானால உபதேசிககப பெறற மூவருள ஒருவா (சிவபிரான, அகததியா, அருணகிரிநாதா) சமயப பூசல மிககுவிளஙகிய தம காலததில, மொழி, சமயம ஆகியவறறில பொதுமை நிலை (சமரசநிலை) கணடு, சமய ஒருமை உணாவை ஊடடி, உயா நெறி காடடிய மெயயு

ணாவாளா, 'அருணகிரிப பெயா மெயஞ ஞானநாதன' (திருபபோரூாச சநநிதிமுறை அலஙகாரம) எனறு போறறப பெறறவா சைவ சமய குரவா நாலவாககுப பின வநத ஐநதாமவா எனறு சமயச சானறோாகளால பாராடடபபெறறவா எலலாக கடவுளரையும திருமுருகனாகவே எணணி, 'உலகெஙகும மேவிய தேவாலயநதொறு பெருமாளே' (திருப குமபகோணமொடு) எனறு பாடியருள பெறறவா

திருபபுகழ முருகனின பொருள சோ புகழைத திருபபுகழ, திருவகுபபு, கநதா அலஙகாரம, கநதா அநதாதி, கநதா அநுபூதி, வேலவிருததம, மயில விருததம, சேவல விருததம, திருவெழுகூறறிருககை எனனும அருணூலகள ஒனபதாகப பாடியருளினாா அருணகிரிநாதா அவறறுள ஒனறான திருப புகழ சமய ஆனமிக உலகிலும, தமிழ கவிதை உலகிலும ஈடுஇணையறறு விளஙகுவது இயறறமிழ, இசைததமிழ எனனும இரணடுககும கலஙகரை விளககமாயத திகழவது

அறிஞாகளின புகழாரம

அருஞசொல வழககமும திருநதிய
நடையும
வணணவேற றுமையும தணணெனும
ஒழுககமும
ஒனறின நிரமபிய குனறாத திருபபுகழ

எனபாா மறைமலையடிகளாா

"தமிழ இலககிய வரலாறறில அருணகிரியாரின பாடலகள தனிக கொளகைகளை ஏறபடுததின, சநதக குறிபபின உசசநிலையை எடடிக கவிதையின பிறநிலை அமைபபில ஒரு திருபபு மையததைத தோறறுவிததன" எனபாா டாகடா ச வே சுபபிரமணியம அவாகள

"திருபபுகழில சொறசுவை, பொருடசுவை, பகதிசசுவை ஆகிய மூனறும தலைசிறநது நிறகும திருபபுகழின பெருமைககுக காரணம அதன நடுநிலைப போககு இநத சமரச நிலையே, திருபபுகழ யாவராலும கொணடாடப படுவதறகுக காரணமா யுளளது" எனபாா டாகடா வ சு செஙகலவராய பிளளை அவாகள

"திருபபுகழ தோனறிய காலம முதலே, தமிழ மககளின உளளததைக கொளளை கொணடுவிடட இவருடைய தமிழ வளம சொலவனமை, தொடைநயம, சநதபபொலிவு, கறபனைததிறன, இதயக கனிவு, பகதிப பெருககு முதலிய கவிதைப பணபுகளைப பாராடடதவா இலலை எனபாா அறிஞா மு அருணாசலம அவாகள

"தமிழமககள ஏனைய தமிழலககியங களைப படிததுச சுவைபபது போனறு சுவைககாமல, படிததும பாடியும சுவைககினற நிலை, அதைவிடப பாடியே சுவைககினற நிலையை அருணகிரிநாதரின திருபபுகழப பாடலகளிலே காணகிறோம" எனபாா பை கி இராசகோபாலயயா அவாகள

பெயாசசிறபபும பொருடசிறபபும

இறைவன புகழைப பாடும நூலகளெலலாம புகழ நூலகளே திருபபுகழ புகழைபபாடுவது எனனும பொருளை மடடுமலலாமல அஃது ஒரு பாடடு வகையாகவே அமைநது, திரு எனனும அடையுடன நிலை பெறறுவிடட பிறசமயததவரெலலாம தததம வழிபடு கடவுளை, இததகைய பாவமைபபில பாடுமாறு எடுததுக காடடாயததிகழும இலககிய வகையாக அமைநத பெருமை அருணகிரிநாதா அருளிய திருபபுகழுககு உணடு

தொஙகலோடு கூடிய சநதப பாவில பாடும அருளை, முருகன பால வேணடிப பெறற மையை,

'இயல புதுமையாகப புகல வாயே'
(திருப முதது)
'புமியதனித பரபுவான, புகலியிலவித
தகா போல
அமிாதகவித தொடைபாட அடிமை
தனக கருளவாயே"
(திருப - புமியதனிற)
'பொறபதி பாடும குறிதத நல திருபபுகழ
பரபுததுவக

கவிததுவக குருததுவத தெனப பணித

தருளவோனே' (திருப - இலைசசுருட)

எனனும பாடல பகுதிகளால அருணகிரி நாதா உணாததுகினறாா

திருவருள வழஙகும திருபபுகழப பாடடொனறு - பானைச சோறறுககு ஒரு சோறு பதமாவது போல, கடல நீரின தனமை யனைத்தும, அதன துளி நீரிலும காணப படுவது போல ஒவவொரு திருபபுகழிலும வெளிபபடடுத தோனறுகினறன அலலோரை அழிதது நலலோரைககாககும இறைவனின திருவருளைப போலவே, திருபபுகழும, மெயயடியாரலலாாககு நெருபபாகத தோனறி அவாகளை அழிககவும, மெயயடியாாககு விருபபாகத தோனறி அவா களுககு அருளவும வலலது இவவாறறைலைப புலபபடுததும 'சினததவா முடிககும' திருபபுகழப பாட டொனறைப பறறிய சிநதனையே இககட டுரையாக மலாகினறது

சிநதையைக கவரும சநத எழில மிகக இததிருபபுகழபபாடல திருததணிகைப பெரு மானைப போறறுகிறது

இததிருபபாடடில முனனிரணடடிகளில அடியரலலாதாரை அழிககும திருபபுகழின ஆறறலும, அடியாாககருளும அதன அருட பெருமையும எடுததுரைபபதே அததகைய திருபபுகழை நாளும ஓதும அருளைததநதருளு மாறு முருகனை வேணடுவதாக அமைகினறது அதறகு நிகராகப பினனிரணடு அடிகளில அசுராகளை அழிதத வேலினையுடைய முருக னின ஆறறலும, வளளியை மணநத அருள திறமும பேசபபெறறுளளது

திருபபுகழின ஆறறல - திருபபுகழிடததுப பததி நிரமபிய மெயயடியாாகள பால சினஙகொளபவாகளின தலைககும, அவா களோடு பகைமையுறறவாகளின குடிககும, கொலபவாகளின உயிருககும, சினததுடன நோககிச சிரிபபவாககும, பழிபபவாககும திருபபுகழே நெருபபாக அமைநது, அவா தமமை அழிககும எனபதால செறுநரை அழிககும திருபபுகழின ஆறறல - முதலடியில சொலலப பெறுகினறது இவவாறறலைச

'சொலறகரிய திருபபுகழை உரைததவரை

அடுததபகை அறுததெறிய உறுககி எழும அறததை நிலைகாணும' எனனும வேல வகுபபுப பகுதியும, 'இருபபவல திருபபுகழ விருபபமொடு படிபபவர் இடுககினை அறுததிடும' (திருப இருபபவல) எனனும திருபபுகழ பகுதியும மேலும புலபபடுதது கினறன

திருபபுகழின அருளல தனமை -

'நினைததததை அளிககும' -

திருபபுகழானது, தனனைப போறறும மெயயடியாாகள கருதியததைத தரும, அவாதம மனததை உருககும, அவாகள இனிப பிறவாதவாறு இருணட கருவை அறுககும, நெருபபையும எரிததழிககும, மலையையும இடிததுப பொடியாககும' எனறு திருபபுகழின அருளல தனமை இரணடாமடியில பேசப பெறுகினறது

'வேணடிய போதடியா வேணடிய

போகமதை

வேணட வெறாதுதவும பெருமாளே'

(திருப சாநதமில)

'அடியவா இசசையில எவையெவை

யுறறன

அவைதருவித தருள பெருமாளே',

(திருபபுகழ)

'யாா வேணடினாலும கேடட பொருளீயும

தியாகாஙக சீலம போறறி'

(திருப - நாகாஙக)

எனனும திருபபுகழத தொடாகள, அடி யாாககளுககு முருகன அருள செயயும நிலையை உயாததுவது போலவே திருபபுகழும அருள செயயவலலதாகும

மனததையும உருககும - அருணகிரிநாதா, முருகன பால விடுககும வேணடுகோட பகுதிகள வாயிலாகவே அவாதம பகதி நிலை, பணபுநிலை ஆகியவறறை அறியலாம அத தகைய தொடாகள, கறபோா, கேடபோா, நெஞசககனகலலையும நெகிழநதுருகச செய

வனவாகும சானறாகச சில

1) வாழநாள பயனபட -

உனபுகழே பாடி நானினி அனபுடன ஆசார பூசை செயது உயநதிட
வீணாள படாதருள புரிவாயே',

(திருப கொமபனை)

2 ஆறெழுததுததியானம உற -

'ஆறெழுததை நினைநது குகாகுகா என வகை வாராதோ' (திருப ஓலமிடட)

3) அடியாா இணககம பெற -

'நிலைபெறு ஞானததால இனி உனதடியாரைச சோவதும ஒருநாளே'

(திருப முருக)

4) அவா அடஙக -

'யான அவா அடஙக என்று பெறு வேனோ?' (திருப ஆறும ஆறும)

5) உருகி ஓதும முறை -

உள நெகிழநது அசததான உரைமறநது
சததான உனை உணாநது
கததூரி மணநாறும உபய
பஙகயததாளில அபயமென்றுனைபபாடி,
உருகி நெஞசு சறறோதில இழிவாமோ?'

(திருப களவு கொணடு)

6) மூபபு வருணணை 'முனையழிநதது மேடடி குலைநதது (திருப முனையழிநதது)

நிசிககரு வறுககும பிறவாமல - இறைவனின பொருளசோ புகழைக காதலாகிக கசிநது கணணீா மலக ஓதுவதும தொணடு செயவதும மேறகொளளும அடியாாகள மனம மொழி மெய என்னும முககரணங களினாலும தூயமையானவாகள ஆவா இருவினையொபபு மலபரிபாக முறறுத திருவருட சகதி பதிநத நிலையில இயஙகும அவாகளின இயககமெலலாம இறையருள நெறிசாாநத பதிஞானததால நிகழவதாதலின, அதன பயனாகப பிறவாப பெருநெறியை இறைவன அவாகளுககு அருளுவான 'சிததம சிவமாககிச செயதனவே தவமாககும அததன' (திருவா திருததொணடு) எனபாா மணிவாசகரும

இவவாறு முககரணத தூயமையுடன திருபபுகழைப பாடுவோாின வேணடுகோளும இறைவன வழஙகும அருளலும ''பிறவாப பெரு நெறியாகிய வீடு பேறே" எனபதனை அருணகிரிநாதா

பததியால யானுனைப பலகாலும
பறறியே மாதிருப புகழபாடி,
முததனா மாறெனைப பெருவாழவின
முததியே சோவதற கருளவாயே"

(திருப பததியால)

எனனும திருபபுகழால சிநதிககச செயகினறாா இவறறால, திருபபுகழாவது அறியாமையாகிய இருளில ஆழததும பிறவியில அடியாாகளைச சோககாதெனத தெரியலாம

நெருபபையும எாிககும - தனபால சோநத பொருளகளின வடிவம, பணபு, பெயா ஆகியவறறை அழிததுத தனமயமாககிக கொள ளும ஆறறல உடையது நெருபபாகும, அத தகைய நெருபபின ஆறறலையும ஒடுககும திறன பெறறது திருபபுகழ எனபதறகுத திருஞானசமபநதா வாழவில நிகழநத அறபுத நிகழசசியைச சுடடுவது பொருநதும கூன பணடியனுககு உடலில தோனறிய சுரமாகிய நெருபபினை நீககிப பிறவிக கூனையும நீககி நினற சீா நெடுமாறனாக அவனை ஆககியது திருஞானசமபநதா அருளிய 'மநதிரமாவது நீறு' எனத தொடஙகும திருநீறறுப பதிகமாகிய திருபபுகழாகும

மேலும திருஞான சமபநதருககும சமணருககும இடையே அரசன முன னிலையில நிகழநத அனலவாததில, அவரருளிய 'போகமாாதத பூணமுலையாள' எனத தொடஙகும திருநளளாறறுத திருப பதிகம எழுதபபெறற ஏடு நெருபபிலிடப பெறறும, எாியாமல பசசையாயப பொலிவோடு இருநததால அது பசசைபபதிகம என்று இனறும போறறபபெறுகினறது இதிலிருநதும நெருபபினை எாிககும ஆறறலை

ஒடுககும பேராறறல இறைவன பொருள சோ புகழாம திருபபுகழுககு உணடு எனபதைத தெளியலாம

இவவுணமையைப 'போகமாாபபைக காநதும கனலிற குளிாபபடுததும கடறகூடலினவாய வேநதின துயா தவிாததானை' (ஆளுடைய பிளளையாா திருவநதாதி 7) எனவரும நமபியாணடாா நமபியின வாயமொழியும உணாததுகினறது

பொருபபையும இடிககும - பூசையில வழுவுவாரைக கைபபறறி மலைக குகையில அடைதது வைததிருநத குதிரை முகங கொணட கறகிமுகி எனனும பெண பூததிடமிருநது தாமும ஏனைய அடியாாகளும விடுபட விருமபி, மனமுருக நககீரா திருமுருகாறறுப படையைப பாடியருளினாா அபபாடலைக கேட்டு மிகவும மனமகிழநத முருகன, தன திருககைவேலால அபபூததததைத தடிநது, மலைககுகை உடைதது அடியாாகளை காபபாறறியருளினான இநநிகழவறாா, திருப புகழ பொருபபையும இடிகக வலல தெனபதை அறியலாம இவவருள நிகழசசியைக குறிககும அமுத வாககுகளிற சில

"கவிபபுலவன இசைககுருகி வரைக
குகையை இடிததுவழிகாணும"

(வேலவகுபபு)

"மலைமுகஞ சுமநத புலவா செஞசொல
கொணடு வழிதிறநத செஙகை வடிவேலா'

(திருப முலைமுகம)

"குததிர துரகமுகக கோதைககிடை, புல
வரில நககீராககுதவிய வேளே

(திருப அகலவினை)

'அருமறைகள கூட்டி உரைசெய தமிழப
பாடடை அடைவடைவு கேடட
முருகோனே

(திருப இருவினைகள)

"கீதவிசை கூட்டி வேதமொழி சூட்டு
கீரரியல கேட்டக கிருபைவேளே"

(திருப வீணையிசை)

இவவாறு தமககு முனனே தோனறி முருகனிலும வேறலலராகிய சிவபிரானையும முருகனையும துதிததவாகளாகிய திருஞான சமபநதரும, நககீரரும முறையே பாடியருளிய தேவாரம, திருமுருகாறறுபபடை எனனும நூலகளைத திருபபுகழாகவே எணணி, அவற றால விளைநத அற்புதஙகளைத தாம பாடிய ருளிய திருபபுகழில போறறுகினறாா அருணகிரிநாதா

முருகனுககு உரிய ஆறறலும, அருளலும
திருபபுகழுககும உணடு எனல -

முருகன தீயவாகளை அழிதது, நலலவாகளைக காபபதாகிய துடட நிககிரகமும சிடடபரிபாலனமும செயய வலலவன இதனை முருகனுடைய திருவடி திருககரப பெருமையைக கூறு முகததான நககீரா,

"உறுநாத தாஙகிய மதனஉடை நோனதாள
செறுநாதத தேயதத செலலுறழ தடககை"

(திருமுருக 4-5 அடிகள)

எனறு போறறுகினறாா

இறைவன அருள, அனபு, மநதிரம, அறிவு ஆகியவறறைத திருமேனியாக உடையவன எனறு நூலகள பகரும

அருள - 'கருமேனி கழிககவநத கருணைத திருமேனி" (சிவஞானசிததியாா)

அனபு - "அனபே சிவமாவது ஆரும அறிகிலாா' (திருமநதிரம)

மநதிரம - "வேதமநதர ஸவரூபா நமோ நம'

(திருப - நாதவிநது)

அறிவு - "அறிவும அறியாமையும கடநத அறிவு திருமேனி எனறு உணாநதுன அருண சராணார விநதமெனறு அடைவேனோ?'

(திருப குகையில)

இததகைய இறைவன அருளாளரின பாடலகளில பொருடகோலமாகத திகழ வதனை,

"வசிடடா காசிபா தவததான யோகியா

அகததிய மாமுனி யிடைககாடா கீரனும
வகுதத பாவினில பொருடகோல
மாயவரு முருகோனே",

(திருப விலைககு)

எனனும திருகோணமலைத திருப்புகழில அருணகிரிநாதா பாடியுளளா

மேலும், தாமபாடிய பாடலகளில முருகனது ஞானமயமான திருவடி பதிந துளளது எனறு,

"தாவடி யோட்டும மயிலிலும தேவா
தலையிலும என
பாவடி யேட்டிலும பட்டதனறோ"

(கநதா அலஙகரம)

எனனும பாடலால தெரிவிககினறாா

எனவே, அருளாளாகளுககு முருகன அருள செயத திறஙகளையும அடியரலலாாககு அவன காட்டியருளிய ஆறறல திறஙகளையும உறைபொருளாககி நிறைபுகழாகப பாடிய திருப்புகழிலும முருகனின அருளும தனமை யும, அழிககும ஆறறலும பதிநதிருப்பதால, அவையனைத்தும திருப்புகழுககும உணடு எனபதை உணாதல தககதேயாகும

திருப்புகழின தோறறமும ஏறறமும குறிதத
சில செயதிகள -

முருகப்பெருமான ஏறிவரும மயில சூடிய கடமப மலாமலை, குனறஙகொனற சூரிய வேல, திககெலாம ஒலிககும சேவறகொடி, காககும திருவடி, பாறபடி இயறறிய பனனிரு தோளகள செயப்பதியாம வயலூா ஆகிய இவறறைக கருவாககி 'உயாதிருப்புகழை விருப புடன பாடுக' எனறு அருணகிரிநாதருககு அருள செயதவா விநாயகர் எனவே திருப புகழ எனறு பெயா சூட்டியவரும அவரே

(திருப பககரை)

திருப்புகழ பாடுவதறகான வாககு வனமை யையும அனபையும வயலூா முருகன அருண கிரிநாதருககு வழஙகியருளினான

(திருப கோலகுஙகும)

திருப்புகழப பாடலகளைத தன திருமாா பில ஞான ஒளிவீசும மதாணியாகவும தானணிநத கடமப மலா மாலைககுப பனனீராகவும ஏறறுச சிறப்பினைச செயதான முருகன (வேடிச்சி காவலன வகுப்பு)

(திருப - மலரணி)

இச்சிறப்புகளை உடைய திருப்புகழை, "உயாதிருப்புகழ, இடககடககு மெயப பொருட்டிருப்புகழ, இருப்பவல திருப்புகழ மாதிருப்புகழ, அரிய பெரிய திருப்புகழ, சித்திர கவிததுவ சதத மிகுநத திருப்புகழ மேனமைத திருப்புகழ, சிவமாா திருப்புகழ, மெயத திருப்புகழ" என பலவாறு அடைமொழி கொடுததுப போறறுகினறாா அருணகிரிநாதா

இவவாறு முருகனுககு நிகரானது திருப்புகழ எனறு அருணகிரிநாதா உணாநத தமையாலதான, இககட்டுரைககு அடிப படையாக அமைநத திருப்புகழின முதலடியில அடியரலலாாககு நெருப்பாகத தோனறி அழிககும அதன ஆறறலையும, இரணடா மடியில அடியாாககு விருப்பாகத தோனறி அருளும அதன பெருமையையும எடுத துரைததுளளாா

திருப்புகழின அழிககும ஆறறலை முதன மையாகவும, அருளும தனமையை இரணடா வதாகவும சொலலியிருப்பது, சிவஞான போதததில முதல சூததிரததில உலக ஒடுககததை முதலிறகூறி, உலகத தோறறததை அடுததுககூறுவதாகிய நிலையோடு ஒப்பு நோககி இனபுறததககதாகும

மூனறு நானகாம அடிகள உணாததுவன - திருப்புகழின மேறசொனன தனமைகளுககு நிகராக, மேறகாட்டப்பெறற திருப்புகழின மூனறாவது அடியிலும, நானகாவது அடியின முறபகுதியிலும, முருகன, அனபரலலாத அசு ராகளைத திருககை வேலால அழிததருளிய ஆறறலைப பாடியுளளாா நானகாவது அடி யில பிறபகுதியில, தனனையே நினைநது தவமசெயது, தனனருளைப பெற விழைநத மெயயடியராகிய வளளியமமைககு தானே செனறு மணஞ்செயது பேரினபம வழஙகும அருளல தனமையை வியநது திருததணிகை

முருகனைப பாடிப பரவியுளளாா அருணகிரிநாதா

அசுரரை அழிதத அடல வேலன - அசுராகளை அழிததருளிய முருகனைக கதிா வேலா எனறு வேலின பெயரால குறிபபிடு வதால முருகன திருககரததிருககும ஞான சகதியாகிய வேலின பெருமையையும தெரிநது கொளளலாம அதன பெருமையை வேல வகுபபு, வேலவாஙகு வகுபபு முதலிய பகுதிக ளாலும, திருபபுகழ முதலான நூலகளாலும தெரியலாம முருகனைப போலவே வேலும ஐநதொழில நிகழததவலலது

படைததல - "கணணாடியில தடஙகணட வேலா" எனனும திருபபுகழ தொடா

காததல - "வீரவாகுதேவரையும, நககீரரையும காததமை

அழிததல - "அசுராகளை அழிததமை

மறைததல - "அடியாரிடதது வெமமையை மறைததுத தனனருள காட்டுவது அடியாரல லாாககுத தணமையை மறைதது வெமமையைக காட்டுவது

அருளல "அருணகிரியாா, குமரகுருபரா நாவில பொறிதது அருள செயதமை

வளளிககு அருள செயத திறம,- முருகனின பெருமபுகழுககும, திருபபுகழுககும காரண மாகவும, உயிாபபாகவும அமைவது, முருகன வளளியிடதது நிகழததிய திருவிளையாடலே யாகும வளளியைததவிர தமககுத தஞசம வேறிலலை எனறே முருகன தனது வேளை யைப போககினாா எனபாா அருணகிரிநாதா

"மேக மெனகுழ லாய நீ கேளினி,

வேறு தஞசமும நீயே யாமென
வேளை கொணட பிரானே வானவா
பெருமாளே" (திருப - தோடுமென)

வளளிககுததனனை அடிமையாககி அதறகான சாசனததை மேருவில எழுதியவன முருகன எனபா அவா (திருப - வாடையில)

மேலும, யான எனது எனனும அகபபறறு, புறபபறறை அறுததவாககே இறையருடகாட்சி கிட்டும இதனை உணாததுவதே வளளிச சனமாாககமாகும இநநனனெறி நினற வளளியை மணநது பேரினபததைததநதவன முருகன எனபதை எடுததுரைபபதன வாயிலாகப பககுவமுறற அடியாாககு அவாகளின இருபபிடம சென்று அவாகளை ஆடகொளளும முருகனின அருள திறததைப புலபபடுததுகினறாா இநநெறியையே சிவ பிரானுககு முருகன உபதேசிததாகவும பாடுகினறாா

"வளளிச சனமாாககம விளஙகு நோகக
வலலைககுள ஏறறும பெருமானே"

(திருப - களளக)

இவவாறு அருள செயது முருகனாக திருததணிகைப பெருமானைப போறறுவதால அததலததின பால அருணகிரிநாதா கொணட காதலையும, அததலததில அவா பெறற பேறு களையும திருபபுகழ முதலான நூலகளைக கொணடு விரிவாகச சிநதிததுத தெளியலாம

இததகைய திருபபுகழை ஓதும அருளைத தருமாறு வேணடுவதாகத திருபபுகாபபகுதி அமைநதுளளது

முடிபபுரை,- இவவாறு பலவாறறலாலும முருகனுககு நிகராக அமைநது திருவருள வழஙகும திருபபுகழைககறறவரே சிததாகள யாவரினும மேலானவா எனககருதும அருண கிரிநாதரின சிநதனை நமககு உரமும, வரமும அளிபபதாகும

"வேலன வாயதத திருபபுகழ கறறவா
சீலம ஏததிய சிதத பரசிததரே'

(சிததுவகுபபு)

எனவே, பரகதிககு ஏணியாகவும, அருட கடலுககு ஏறறமாகவும, மனததளாசசிககு ஆணியாகவும, பிறவிககு அரமாகவும திகழும பெருமபுகழ பெறற உலகுபுகழத திருபபுகழை ஓதி, உயவது ஒனறே மணணுயிாககு ஆககநதரும செயலாகும

* * * * * *

'திருப்புகழ் மருத்துவம்'

'ஆனமநேய மாமணி' 'பாரதி தமிழபபணிச செலவா'
புலவா மா கீ இரமணன M A ,M Ed

"அரியது கேடகின வரிவடிவேலோய
அரிது அரிது மானிடா பிறததல அரிது'
மானிடா ஆயினும கூன், குருடு,
செவிடு, பேடு நீஙகிப பிறததல அரிது"

"கொடிது, கொடிது, ஆறறொணாக
கொடு நோய"

இவவாறு வடிவேலனிடம நோயினறி வாழ வழி கேடடது அருநதமிழ மூதாடடி ஔவை தான' 'நோயறற வாழவே குறைவறற செலவம' துனபமாகிய நோயை நாம பிறருககுச செயதால, அது நமககு வரும எனகிறாா வளளுவா

"நோய எலலாம நோயசெயதாா
மேலவாம, நோயசெயயாா
நோய இனமை வேணடு பவா"

(குறள 320)

எனவே நோயை ஆராயநது, அது எதனால வநதது எனறு ஆராயநது, அது தீககும மருநதை ஆராயவேணடும,

"நோயநாடி, நோயமுதல நாடி, அது
தணிககும
வாயநாடி வாயபபச செயல"

(குறள 948)

நோய' எது? நமமிடம வியாபிதது விடுவதால வியாதி நமமைப பிணிதது (கடடி) விடுவதால பிணி நமமை நோகச செயவதால நோய, எதெலலாம நமமை வாழவிடாமல வருததி, வீழததுகிறதோ அதெலலாம நோய தான நோயகள நானகாகும இமமை நோய மூனறு மறுமை நோய ஒனறு இபபிறவியில எடுதத நமது உடல துனபததின உறைவிடம இதில ஆயுளமுழுவதும பசிநோய அவ்வப போது உடலநோய தாளாத நிலையில மனநோய மறுமையில முததிபெற, பிறவிநோய தீரவேணடும நானகு நோயகளுககும நலம தரும மருததுவன முருகன

" அடியாாககு நலல பெருமாள "

" நினைததகாரியம அநுகூலமே
புரிபெருமாள "

" நமபும அடியாதமை ஆளவநத
பெருமாள "

இனி இநத நாலவகைப பிணிகளையும, வேலவன போககும விதஙகளைக காணபோமா?

முருகன செயத மருததுவஙகள

அறியாமை நோயபோககி, ஞானமருநது மூவருககு ஊடடினான முருகன

"பாலாக குறுமுனிககும, திருபபுகழ பணணவாககும, ஆலாலம உணடவாககும உபதேசிதத என ஆணடவா "

முருகன அநதாதி

முனிவருள சிறநத அகததியருககும, இறைவருள சிறநத ஈசனாருககும மனிதரில சிறநத அருணகிரிநாதருககும ஓம' எனும ஞானபபிரணவததை முருகன உபதேசிததாா

" தீராபபிணி தீர சிவாததும ஞான
ஊராடசிய தான ஓவாககு அருளவாயே"

பேரூா திருபபுகழில முருகனின இநத அருள ஞானமருததுவம போறறபபடுகிறது

அ'நணகிரி மருததுவா

அருநோய மருததுவன ஆறுமுகன மடடுமா? அறுமுகன அருளபெறற அருண கிரியும சிறநத வைததியாதானே' பெரு நோயால தானே பிணிககபபடடு, அடல

அருணைக கோபுரததில ஏறி வீழநது, முருகன கரமலாகள தாஙகிபபிடிகக 'ஸபரிச தீடசை' பெறறு, புதுவாழவும, புலமையும பேரருளும பெறறாா கிபி பதினைநதாம நூறறாணடில வாழநதவா அருணகிரி பிறவிநோய போககும ஞானஉபதேசம' முருகனால பெறற அருண கிரி, மறறவருககும மருததுவம செயகிறாா

"அடிநாடகள செயதபிழை நீககி, எனனை
அருள போறறும வணமை தருமவாழவே!
அடிபோறறி அலலி முடிசூடட வலல
அடியாாககு நலல பெருமாளே!"

வளளிமலை திருபபுகழ

தன பிழையும பிணியும போககியபின, அருணகிரியாா நமபிணிபோகக 'திருபபுகழ' மருததுவம செயகிறாா

மனனன பிரபுடதேவராஜன கண ஒளி பெற, கிளி உருவில சென்று, பாரிஜாத மலா கொணாநது, கணஒளி தநதாா கண மருததுவா அருணகிரி!

பழநியில கலிசைச சேவகனாா என்ற சிறறரசரின தீராத தலைவலி, சுரம இரணடும போகக, 'தலைவலி மருததீடு காமாலை' எனற திருபபுகழ பாடித தீரததாா!

அருணகிரிநாதா முருகனைத தவிர யாரையும வணஙகாத ஏகதெயவ உபாசகா பரமபதிவிரதா நிலையில வாணாள முழுதும முருகனையே பாடிய 'கலையுணா புலவாகள திலகம' எனவே இவரது திருபபுகழ, நோய தீாககும மருநதாகிறது

திருபபுகழ மருததுவம

உடல நோய, உளள நோயகளுககு உணடு மருநது ஆனால மறதிநோயககு மருநதிலலை மறதியே மனிதா, உயாவுககு இறுதி எனகிறாா வளளுவா

" பொசசாபபுக கொலலும புகழை"

(குறள 532)

"பொசசாபபாரககு இலலை புகழமை"

(குறள 533)

பொசசாததல (மறததல) மூலம வரும கேடுகளை, பொசசாவாமை (54) அதிகாரததில வளளுவா நினைவு படுததுகிறாா

மறதிநோயை மாலமருகன அருளால மாறறிவிடலாம எனகிறாா நினைவாறறல கலைஞா, தசாவதானி திரு பே இராமையாப பிளளை இவா தனது 'நினைவாறறல கலை' நூலில எழுதுகிறாா

"நினைவாறறலுககு முருகபபெருமானது உபாசனை சிறநதது நான முருகபபெரு மானுடையக உபாசனையைத தவறாமல செயது வெறறியும பெறறுளளேன "

முருகபபெருமானின ஆறெழுதது மநதிர மாகிய (சடாசசரம) ஓம ஐமகிரீம தோத தஸ ஸவாகா எனனும மநதிரததை, ஓா இலடசம முறை உருபபோடடால நலல நினைவாறறல கிடைககிறது

கநதா அநுபூதியில 15 ஆவது பாடலாகிய

" முருகன, குமரன, குகன, எனறு மொழிநது
உருகும செயலதநது, உணாவு எனறு
அருளவாய! பொரு புங கவரும, புவியும
பரவும குருபுஙகவ எணகுண பஞசரனே"

எனனும பாடலை நாள ஒனறுககு 108 முறை உபாசனை செயது, ஒரு மணடலம அதாவது 48 நாடகள உருபபோடடாலும நினைவாறறல கிடடும "

இருவிழிகளும இழநத இநத நினைவாறறல மேதை, தனது மனதால உணாநதே, முருகன அருளால 10 கலைகளை ஒரே நேரததில செயதுகாடடும அதி அறபுதத திறன பெறறிருநதாா இவரது நினைவாறறல இரகசியம முருக உபாசனையும, கநதா அநுபூதி பாராயணமுமதான எனபதை நாம மறவாது பினபறற வேணடும மறதி நோயககு அநுபூதியே மருநதாகும

ஆசைநோயும நமமை அலையவைதது, அழவைதது வேடிககை பாாககும எனவே பேராசை நோயையும முருகன அருளால போகக வேணடும!

"பேராசை எனும பிணியில பிணிபடடு
ஓரா வினையேன உழலத தகுமோ"?

(அநுபூதி)

அறுமுகன புகழபாடினால ஆசைநோயும தீரும

பிணி-மூபபு-சாககாடு தீரபபான

வாழவுப பயணததிறகு வேகததடைகள மூனறு நோய முதுமை மரணம

இநத மூனறையும வெனறவரே அருளாளா

"விநது அதின ஊறி வநதது காயம" இதில எததனை நோயகள? செநதில முருகா, இவை களை நீககி அருளவாய எனறு பாடுகிறாா

'நோய கலநத வாழவுறாமல நீ கலநது
உள்ளாகும ஞான
நூல அடஙக ஓத வாழவு தருவாயே"
(திருபபுகழ)

"அழகான செமபொன மயிலமேல
அமாநது
அலைவாய உகநத பெருமாள
அடியாா இடைஞசல களைவான"
(திருபபுகழ)

வயோதிகம எனும மூபபிலும முருகன துணைவேணடும எனறு 'மூபபுநோய' தீரப பாடுகிறாா அருணகிரியாா

'தொணடு கிழவன இவனாா என இருமல,
'கிணகிண என முன உரையே குழற, விழி
துஞசு குருடுபடவே, செவிடு படு
செவியாகி,
வநத பிணியும அதிலே மிடையும"
(திருபபுகழ

'மூபபுறறு, செவிகேடபுஅறறு பெரு மூசசுறறு செயல தடுமாறி, மூாககச சொறகுரல காடடிக ககிட மூககுககுள சளி இளையோடும கோபபுக கடடியின ஆபபிச செறறிடு கூடடிற புககு உயிா அலையாமுன"
(திருபபுகழ

செநதூா முருகன அருளால முதுமையின இயலாமையும, நோயகளும தீாநதுவிடும முருகன அருளால மரண நோயிலலை நோயே மரணமாகும அவனருள நோககாலே காலததைவெலலலாம

" குருநாதன சொனன சீலததை மெளளத
தெளிநது அறிவாா சிவ யோகிகளே
காலததை வெனறிருபபாா! மரிபபாா
வெறும காமிகளே
- (அலஙகாரம)

"ஓஙகாரதது உள ஒளிககுளளே முருகன
உருவமகணடு,
தூஙகாா, தொழுமபு செயயாா, என
செயவாா எமதூதருககே
(அலஙகாரம 56)

" மரணபரமாதம நமககு இலலையாம

நீலமயிலோன அருளவநதால, நாள, கோள, வினை, கூறறு எவையும ஏதும செயய இயலாது

நோய தீாககும முறைகள

அறிவு மருததுவம

மூளைநரமபுகளில அதிாசசிதரும ஒருவகை அறிவு மருததுவததை அனறே அருணகிரி காடடியிருககிறாா நமது சிறறறிவால, பேரறி வாளன முருகனை உணாநது தெளிய வேணடும

"அறிவை அறிவால அறிநது நிறைவாகி"

"அறிவால அறிநது உன இருதாள
இறைஞசும "
(திருபபுகழ)

"அறிய அறிய அறியாத அடிகள அறிய
அடியேனும
அறிவுள அறியும அறிவூற அருளவாயே"
(திருபபுகழ)

"புததியை வாஙகி நின பாதாம
புயததில புகடடி, அனபால
முததியை வாஙக அறிகினறிலேன"
(அலஙகாரம)

மனநோய மருததுவம

மனமே முருகனின மயிலவாகனம இநத மனததைச செமமையாககினால மயிலோன அருளுவான

"கெடுவாய மனனே! கதிகேள! கரவாது இடுவாய! இறைதாள நினைவாய! சுடுவாய

நெடு வேதனை தூளபடவே! விடுவாய! விடுவாய! வினையாவையுமே, என அநு பூதியில மன அமைதிககு மாாகம காடடுகிறாா!

"வேல எனகிலை மனமே! எஙஙனே முததி காணபதுவே" எனறு கநதா அலஙகாரததில, மனதை அடககி நலவழிபபடுதத பலவழிகள சொலகிறாா!

'மனததை அதனவழியில விடடுவிடடால, மனநோய கொணடு பயிததியமாகி விடுவீாகள' எனறு எசசரிககிறாா

" நினைவால நின அடிததொழில பேணித துதியாமல
தலையான உடலபிணி ஊறி, பவ நோயின
அலைபபலஏகி சலமான பயிததியமாகி,
தடுமாறி, தவியாமல பிழைததிட நினது அருள தாராய

(திருபபுகழ)

இநத திருததணி திருபபுகழில மனப பயிததியம போகக வைததியம சொலகிறாா!

திருபபுகழ தீாககும நோயகள

திருபபுகழ பகைவருககு நெருபபு போறறித துதிபபவருககு மருநது

"சிரிபபவா தமககும, பழிபபவா தமககும
திருபபுகழ நெருபபெனறு அறிவோமயாம!
நினைததநும அளிககும, மனததையும
உருககும"

- (திருபபுகழ)

'திருபபுகழ விருபபொடு படிபபவா
இடுககினை அறுததிடு '

திருததணி திருபபுகழ

நோயககான அறிகுறிகளையும, நோய களையும திருபபுகழ முழுதும அருணகிரியாா ஆஙகாஙகே அதி அறபுதமாகக குறிததுளளாா அவறறில சிலவறறை இஙகே ஆயவோம

"தலைவலி, மருததீடு காமாலை, சோகை சுரம விழிவலி, வறடசூலை காயாசுவாசம, வெகு சலமிகு விஷபபாக மாயா விகார பிணி அணுகாதே' (திருபபுகழ)

விலைமாதாகளால விளையும நோயகளை திருவேரகததுத திருபபுகழில - மாதா தரு பூஷணஙகள' என எசசரிததுப படடியலிடுகிறாா

"வாதமொடு, சூலை, கணடமாலை, குலைநோவு, சநது, மாவலி, வியாதி குனம மோடு, காசம வாயுவுடனே பரநத தாமரைகள பீனசம பின 'மாதா தரு பூஷணஙகள' எனவாகும" - (திருபபுகழ)

விலைமாதால வரும வியாதிகளை இராமேசுவரததிருபபுகழிலும சாடுகிறாா

"விலை மாதாகளை மேவியவா,
ஆசைதனிலே
சுழல, சிலநாள போயத தோல திரை
களாகி, நரையாகி, குருடாகி,
இரு காலகள தடுமாறி, செவிமாறி, பசு,
பாச, பதி
சூழகதிகள மாறி, சுகமாறி, தடியோடு
திரியுறு நாளில
சூலை, சொறி, ஈளை, வலி வாதமொடு,
நீரிழிவு
சோகை, களமாலை சுரமோடு பிணி,
தூறஇருமல
சுழலுற, மூல கசுமாலம என நாறி உடல
அழிவேனோ "

(திருபபுகழ)

தீராத நோயகள தீரும

வயிததியநாதப பெருமாளை வணஙகும அடியாாகள கொடுநோய தீாநது மகிழவா

"கொடு நோயகள அகனறு,
கோலக கழலே பெற இனறு அருளவாயே"

(திருபபுகழ)

"அலஙகார நூறறுள ஒருகவிதான, கறறு
அறிநதவரே
துடடநோயணுகாா, புலி, கரடி,
யானைககும கலஙகாா"

(அலஙகாரம)

"மாறாத முயலகன, வயிறறுவலி, குனமம
மகோதரம, பெருவியாதி

*வாத, பிததம, சிலேறபனம குடடம
முதலான
வலல பிணிகளை மாறறியே,
சீறாத ஓராறு திருமுக மலாநது அடியா
சிதததது இருககும முருகன"*

(சேவல விருததம)

செவவேளின கொடியாகிய செஞசேவல, *சரவண பவா* எனறு ஓதி பேயகளை விரடடி ஓடடுவதுடன, நீஙகாத முயலகன எனறும வலிபபு, வயிறறுவலி, வயிறறு உளைவு, பெருவயிறு, தொழுநோய, *வாதம,* பிததம, சிலேததுமம, குடடம முதலான வலிய நோயகளைப போககுகிறது எனறு விளககும சேவல விருததப பாககளையும பகதியுடன ஓதினால பிணிகள விலகும

முருகனடியாாகளை நோகவைததால நோய வநது சேரும

"அடியாா மனம சலிகக, எவராகிலும பழிகக, அபராதம வநது கெடட பிணிமூடி"

- (திருபபுகழ)

இனி மனிதனை வாடடும பிணி வகை களைப பாாபபோம

"வாதம, ஊதுகாமாலை, சோகை நோய, பெருவயிறு, வயிறுவலி, படுவனவர, இரு விழிகள பீளை சாறிடா, ஈளைமேலிடா"

(திருபபுகழ)

"நீரிழிவு, குடடம, ஈளை, வாதமொடு, பிததம மூலம, நீளகுளிா, வெதுபபு, வேறும உளநோயகள"

(திருபபுகழ)

"வலி, வாத, பிததமொடு, களமாலை, விபபுருதி, வறடசூலை, குடடமொடு, குளிா தாகம, மலநீரிழிசசல, பெருவயிறு, ஈளை, கககு களைவரு நீரடைபபின, உடன வெகுகோடி நோய அடைதத உடல"

(திருபபுகழ)

பிறவிகள தோறும பிணி தீாபபான

பிணிகள யாவையும, வரும பிறவிகள தோறும தணிகைமுருகன தீாபபான

*"இருமலும, ரோக, முயலகன, வாதம,
எரிகுண, நாசி, விடமேநீ,
ரிழிவு, விடாததலைவலி, சோகை,
எழுகளமாலை, இவையோடே,
பெருவயிறீளை எரிகுலை, சூலை,
பெருவலி, வேறும உளநோயகள
பிறவிகள தோறும எனை நவியாத
படியுனது தாளகள அருளவாயே*

(திருபபுகழ)

தணிகேசன பிறவிகளதோறும வரும பிணிகளை மடடுமலல, பிறவிபபிணியயே தீாககவலலவன அவன இருவினை நீககு முருகன, பவரோக வைததியநாதபபெருமான " எனை அடைநத குடடம, வினை மிகுநத பிததம எரி வழஙகு வெபபு, வலிபேசா இகலி நினறு அலைககும முயலகன குலைபபொடு இருமல எனறு உரைககும இவையோடே நினை வணஙகு பததா அனைவரும தழைகக நெறியில நினற வெறறிமுனை வேலா "

(திருபபுகழ)

அருணகிரிநாதா 'எனை அடைநத குடடம' எனறு தனநோய தீாநததையும கூறுகிறாா

உடலநோய மடடுமா? ஏவல, செயவினை போனற செயறகையால ஏவபபடும நோய களையும முருகன போககுகிறான

"பேயகளே, கழுவன, கொலை, சாவு, கொளளிவாய, வெமபேயகளைத துரததிப பேறான *'சரவணபவா'* எனனும மநதிரம பேசி"

- (சேவலவிருததம)

திருவகுபபுகளின பாராயணபலன

அருணகிரிநாதா அருளிய வேல வகுபபு எவவித ஆபததையும நீககும துணையாய நிறகும ஔஷத வகுபபு எனறு தணிகைமணி செஙகலவராயபபிளளை கூறுகிறாா இவ வகுபபின பாராயணமானது சுரம முதலிய வெபபு நோயகளை தீாககவலலது சிதது வகுபபில நோயதீாகக உதவும சில மூலிகை களையும, சில மருநதுகளையும ஒரு சிததன கூறுவதாக அருணகிரிநாதா குறிபபிடுகிறாா முடிவில முருகவேளின பெருமைகளைக கூறி திருபபுகழ கறறவரே பிரசிதத சிததா எனற உணமையை உரைககிறாா

அருளும் ஆறுமுகம்

அடியார்களுக்கு நலல பெருமாளைப பாடிப பணிநது அருணகிரிநாதா 16,000 திருபபுகழ பாடினாா இதில இன்று கிடைத்துளல 1361 திருபபுகழ பாடலகள், திருவகுபபு, கநதா அநதாதி, கநதா அலஙகாரம், கநதா அநுபூதி, வேலவிருததம், மயிலவிருததம், சேவல விருததம போனறவைகளை ஓதி மகிழவோம

அருணகிரிநாதரின அருடபாடலகள நமது நோயகள போககி, தேவைகளைத தீாககும்!

"அடியவா இசசையில எவை எவை உறறன
அவை தருவிதது அருளபெருமாளே"
- (திருபபுகழ)

"நமபும அடியவாதமை ஆளவநத பெருமாள நாமகேடகும வரஙகளைத தருவாா"

"பூாவ, பசசிம, தடசிண, உததர, திககுள
பகதாகள, அறபுதம எனஓதும
சிதர, விததுவ, சதத மிகுதத
திருபபுகழைச சிறிது அடியேனும
செபபென வைதது, உலகிற பரவத தெரி
சிதத அநுககிரகம மறவேனே"
- (திருபபுகழ)

திருபபுகழை விருபபமொடு நாளும ஓதி வடிவேலன அருள பெறுவோம! வாககிறகு அருணகிரி! வாழககைககுத திருபபுகழ!

* * * * * *

பழமுதிாசோலை திருபபுகழ

"தலைமயிா கொககுக கொககநரைததுக
கலகலெ னபபற கடடது விடடுத
தளாநடை படடுச தததடி யிடடுத தடுமாறித

தடிகொடு தததிக ககலபெ ருததிட
டசனமும விககிச சககியெ டுததுச
சளியுமி குததுப பிததமு முறறிப பலகாலும

திலதயி லததிட டொககவெ ரிககத
திரிபலை சுககுத திபபிலி யிடடுத
தெளியவ டிததுற றுயததுடல செததிட டுயிா போமுன

திகழபுகழ கறறுச சொறகளப யிறறி
திருவடி யைபபற றிததொழு துறறுச
செனனம றுககைக குபபர முததிக கருளதாராய"

"ஒரே வழி - மொழி குழறபாடியிருப்பதே

செநதிலதுறவி

"கடலமடை திறநதனைய அனபா அனபுக கெளியை கல நெஞசனுககு எளியையோ?" எனறு தாயுமானவப பெருமான இறைவனிடம தனி கலமனததையும, அனபரின அனபுப பெருககின வலிமை யையும கடலினினறு மடைதிறநதாறபோல எனறு கூறுகிறாா தன மனததையோ கல எனறு கூறுகிறாா இனனும பிறிதொரு இடததில, "கலலேனும ஐய ஒரு காலததில உருகும என கலநெஞசம உருகவிலையே" எனறு அஙகலாயககிறாா கலலாகிய இநத நெஞசம எனறு இதனையே அருணகிரி "நெஞசககனகலலும நெகிழநது உருகும தஞசம" எனறு ஷணமுகநாதனின புகழ பாட எனறு அநுபூதியில கூறுகிறாா இருபெரும மஹானகள வெவவேறு காலததவா இமமனததைக கலலுககு ஒபபிடடு கூறு கினறனா மனம கலலானாலும அதில உனது தாமரைமலாததாள அருமபுமபடி அககல லாகிய மனம கரைநது உருகி நைநது குளகுளததுச சேறாகி, அதிலிருநது உனது தாமரைததிருவடி பூககுமோ என

"திணியான மனோ சிலைமீது உனதாள
அணியாா அரவிநதம அருமபுமதோ"

எனகிறாா

மாணிகக வாசகரோ, "கலலாமனததுக கடைபபடட நாயேனை, வலலாளான, தெனனன பெருநதுறையான பிசசேறறி கல லைப பிசைநதுக கனியாககி, " எனறு பாடு கிறாா தனனைப பைததியமாககி ஆடியும பாடியும ஓடியும இறைவா 'இறைவா' எனறு அரறறியும பைததியம போலாககியது மடடு மினறி கலலாகி, இறுககம பெறறுளள தனது மனததைப பிசைநது பிசைநதுப பதபபடுததி நலல கனிநத மதுரமான சுவையுடன கூடியதான கனிபோல அலல, கனியாகவே ஆககினான இறைவன எனறு உருகுகிறாா

ஆதிசஙகரரோ இமமனததை ஒரு அறுபததுககு (வணடு) ஒபபிடுகிறாா வணடின தனமை நாம அறிநததே சறறு நேரம கூட ஓரிடததில நிலலாது இஙகும அஙகும ரீஙகாரம செயதவாறு சுறறிச சுழனறு பறநது கொணடேயிருககும தனமையது இறைவா! முருகா! உனது பாதததாமரையின மணததிலே மகரநத வீசசிலே இழுககபபடடு எனது நிலையிலலா மனம அமைதியுடன அமாநது இனபததேன உணணடடும எனகிறாா

"மனஷ ஷடபதோ மே பவகலேச தபத
ஸதா மோததாம ஸகநத தே பாத பதமே"

(ஸ்ரீ சுபரமணய புஜஙகம)

படடினததடிகளும -

'ஏ! மனமே! அணணாமலையான மலா பாதததையே பறறி எபபோதும புகலு நெஞசே இவவுலக தீதுறற செலவமும, தேடிபபுதைதத செலவமும உடன வருமா? ஆகவே இறைவனது திருவடிகளைப பறறி நினறு இனபநிலை எயதுவாய" எனகிறாா

அலையும மனததை அதததடககும
அவனே சரியை கடநதோனாம,
அலையும மனததை அதததடககும
அவனே கிரியை முடிததோனாம
அலையும மனததை அதததடககும
அவனே யோக ததபரனாம,
அலையும மனததை அதததடககும
அவனே ஞானி அதிசூரன,

ஆகவே ஜீவனாகபபடடவன ஜனன மரண ஸமஸார துககததினினறு விடுபட தனது புததியின கூடடுறவால சுகம துககம இரண டையும சம திருஷடி கொணடு, கோபததைப பலி கொடுதது காம ஞானேநதிரியஙகளை

தனககுச சாதகமாக ஆககிககொணடு தேகததின பயனான 'ஜீவன முகத' நிலையை அடையவேணடும எனபதே நோககம

இநத நிலை, மனமடஙகிய நிலை சுலபமக கைவர ஒரேவழி அவனது புகழினைத திருமப திருமபப பாடி இராபபகலறறு மனம கசிந துருகி உருகி மொழிகுழற பாடியிருபபதே

* * * *

கநதரலஙகாரம

"பாதித திருவுருப பசசென றவாககுததன பாவனையைப
போதிதத நாதனைப போரவே லனைசசெனறு போறறியுயயச
சோதிதத மெயயனபு பொயயோ அழுது தொழுதுருகிச
சாதிதத புததிவந தெஙகே யெனககிஙஙன சநதிததே"

"அராபபுனை வேணியன சேயருள கொணடு மவிழநத அனபாற
குராபபுனை தணடையந தாளதொழல வேணடுங கொடியஜவா
பராககறல வேணடும மனமும பதைபபறல வேணடுமெனறால
இராபபக லறற இடததே யிருககை யெளிதலலவே"

* * * * *

"எதிரிலாத பகதி தனைமேவி
இனிய தாள நினைபபை இரு போதும
இதய வாரிதிககுள உறவாகி
எனதுளே சிறகக அருளவாயே"

SUBHASRI MART
No, 16 B D A Complex,
R T Nagar, Bangalore - 560 032

செவ்வேளின் செஞ்சேவல்

(தி ஸ்ரீ நாராயணன)

திருசெஙகோடு

"சென்றே இடஙகள கநதா எனும பேர
செஞசேவல கொணடு வரவேணும"

திருசசெஙகோடடு திருபபுகழ

அழகிய செநநிறக கொணடையும, சீறறமும சிவநத விழிகளும குறுகுறுபபும, கூரிய மூககும, வலிய காலகளும, கூரிய நகநுதிகளும, நிமிரநத நெஞசும, வீர நடையும கொணடு தினமும கதிரவன வருமுன 'கொககரகோ' எனறு அறைகூவி மாநதரை எழுபபி, கோழிகளும, குஞசுகளும புடைசூழ, ஓடியாடி தினைதேடி கொததிததிரிநது, நாடடுவளாபபுப பறவையாக நமமுடன நெருஙகி வாழநது வரும பறவை சேவல

சேவல எனற சொலலே வனமையைக காடடுவது வீரமும மான உணாசசியும கொணட இபபறவை, தனது கூரமையான கால விரலகளையே ஆயுதமாகக கொணடு அசசமினறி சீறறததுடன போராடும அதனால அது காலாயுதம, நகாயுதம, சரணாயுதம, பதாயுதம எனற பெயாகள கொணடது ஒரு சமயம ஒரு யானைககும ஒரு கோழிககும உறையூரில போா நிகழநததையும அபபோரில கோழியே வெறறி பெறறதைப பறறியும சிலபபதிகாரம குறிபபிடுகிறது

"முறஞசெவி வாரணம முனசமமுருககிய
புறஞசிறை வாரணம புககனா"

பணடைககால விளையாடடுகளில ஒன றான கோழிபபோா காடசிகளை சீவகசிநதா மணி எனற நூலிலும, திருவிளையாடல புராணததிலும காணலாம

சேவலைக காணபதும அதன குரலைக கேடபதும யாவாககும எளிது மயில, கருடன, அனனம, சடாயு முதலிய பறவைகள போல, சேவலகோழியும பகதி புராண இலககிய

வரலாற்றுச சிறபபுடையது அருணகிரிநாதா முதலிய முருகனடியாாகள பலரும கவிஞா களும செவவேளின திருககொடியாக விளங கிய செஞசேவலின சிறபபியலபுகளையும, பேராறறலையும தெயவீகததையும போறறி யுளளனா

தெயவஙகளைத தோததிரம செயவது போல, தெயவஙகளின ஆயுதஙகள, வாகனங கள, கொடிகள முதலியவறறையும துதிபபது மரபு அமமுறையில முருகனுடைய மயிலுக கும, வேலுககும, சேவலுககும தோததிரஙகள எழுமபியிருககினறன

அருணகிரியாருககு பொயயாககணப தியாா, வயலூரில 'மயிலையும, வேலையும, சேவலையும, கடபபமாலையையும, திருவடி யையும, வயலூரையும வைதது விருபபுடன பாடுமபடி அருளினாா ஆதலால, அவா தனியே முருகப பெருமானை மாததிரம குமபிடடு நிறகாமல, ஆஙகாஙகு வேலையும, மயிலையும, சேவலையும தனிததனியாகவோ அலலது ஒனறோடனறு இணைததோ தமபாடலகளில சிறபபிததுளளாா வேலா யுததையும சேவலையும செநதமிழ மொழி யால துதிககும விருபபததை அடியேனுககு அருளவீா எனறு அடிகள முறையிடுகினறனா

"சிகராதரி கூறிடட வேலும
செஞசேவலும செநதமிழால
பகராாவம ஈ" கநதரலஙகாரம

கநதரநுபூதியில முதல பாடடிலேயே, ஆடுகினற பரியாகிய மயிலையும ஞான வேலையும, வெறறிக கொடியாக விளஙகுகினற சேவலையும பாடும பணியையே எனககு கொடுபபாயாக எனறு வேணடுகிறாா

"ஆடும பரி வேல அணி சேவல எனப
பாடும பணியே பணியா அருளவாய"

புராண, இலககிய வரலாறு -

முருகன தன குழநதைப பருவததில படைககலம ஏதுமினறி ஆறறிய போருககு ஆறறாது இநதிரன புறமுதுகிடடான எனவே கநதனதான தஙகள தானைததலைவனாக இருககததககவன எனறு கருதி, வானவாகள தஙகள உடமபிலிருநதே படைககலஙகளும, ஊாதியையும, கொடியையும கநதனுககு அளிததனா அககினிதேவன தன உடமபி லிருநது கோழியையே கொடியாககக கொடுத தானாம எனறு பரிபாடல புராண வரலாற றைக கூறுகிறது

"அனலன தன மெயயிற பிரிதது
செலவாரணம கொடுததோன"

இககாரணததால கோழியை தீ மதலை எனறும, கோழிக கொடியை 'தீ மதலை சிநது' எனறும அருணகிரிநாதா குறிபபிடடிருககிறாா எனறு தோனறுகிறது

"தீ மதலைசிநதா' குலவரி மாயூர"
['சிநதாகுல' கநதரநதாதி (21)]

செஞசேவல செவவேளின கொடியாக அமர்நத காடசியை சிறிது மாறுதலுடன கநதபுராணததில காணலாம தேவ சேனாபதி யான முருகபிரானின தோமீது இருநத கொடி யானது சூரபதமனால அறுககபபடடதும இநதிரனின கடடளைபபடி, அககினிதேவனே அழகிய சிறகையும, சிறநத கொணடையும கொணட சேவல உருவம கொணடு முருகப பெருமானின தோகொடியாக அமாநது அண டஙகள அதிர கொககரிததான

ஏவலோடும எரிதழற பணணவன
வரவு குககுட மாண கொடியாகியே
தேவ தேவன திருநெடுநதோமிசை
மேவி ஆாததனன அணடம வெடிபட"

சூரபதமன மாயமாய பலபல உருவஙகள கொணடான இறுதியில மாமரமாக நினற சூரன வேலாயுதததால இருகூறாகபிளககப படடு வீழநதான சேவல உருவம கொணடு தமதுகொடியாக சேவை புரிநத அககினி தேவனுககு முருகபபெருமான சூரபதமனு டைய குடலையே உணவாகத தநதாா

"சூரனைவெடடி நிணககுடலை கொடி
வாரண
மெசச அளிதத அயிறகுகா" எனறு
அருணகிரிநாதா முருகனை போறறுகிறாா

வேலாயுதததினால சூரனின உடல இரு கூறாக ஆனதும ஒரு கூறு மயிலாகவும மற றொனறு சேவலாகவும உருககொணடு முருகப பெருமானை எதிாததன

"கடற சலநதனிலே ஒளி சூரனை
உடற பகுநதிரு கூறெனவே யது
கதிததெழுநதொரு சேவலு மாமயில
விடுமவேலா''
('மனததிரை திருபபுகழ)

எனபது அருணகிரிநாதா தரும காடசி

கநதன கருணையால வீறாபபு அடஙகி பேருணாவு பெறற சேவல கநதனின திருத தேரில கொடியாக நினறு கூவ பணிககப படடது முனபு சேவலாக இருநத அககினி தேவன கநதனருளால சுய உருவம திருமபக கொணடான

வெறறிக கொடி வீராகள தம வெறறியைத தெரிவிககும பொருடடு கொடியை கையில பிடிதது கணணிமை போல காதது உயாததிக காடடுவா தேவசேனாபதியாகிய முருகபிரா னும வெறறியைத தெரிவிககும சேவற கொடியை தன கையில கொணடாா நக கீரனாா தமது திருமுருகாறறுபபடையில "கோழியோஙகிய வெனறு அடுவறற கொடி' எனபா 'கோழி சேவற கொடியோன' எனபா இளஙகோவடிகள அருணகிரிநாதா தமது நூலகளில முருகனை - சேவலன, கோழியான, சேவறகொடியோன, கோழிக கொடியன சேவலங கொடியான பைஙகரன குககுட தவஜன, குககுட பதாகையன எனறு அழைககிறாா

செஞசேவலின அழகும, வணணமும

முருகன சுடரனைய திருமேனியுடையவன அவன 'சேநதன, சிவநத ஆடையன சிவபபின செககா நிறமாயிருககும பெருமாள, அவனு டைய செஙகைவேலும செநநிறததது, கொடியாகிய சேவலும செநநிறம, நிறமபறறி மடடுமிலலாமல, குணமபறறியும குகனின சேவல செஞசேவல என சிறபபு பெறுகிறது அது அழகிய சேவல 'அணிசேவல' எனப போறறபபடுவதுடன அறசசேவல் எனறும புகழ பெறுகிறது அது குறறமறறது (புகரில சேவல) அஞசேல எனறு கூவி ஆளும கருணை உடையது ஏழுலகையும வாழவிபபது திக கெலலாம மதிககப பெறுவது

சேவலின தலைமேலுளள கொணடை நெருபபுக கொழுநது போல சிவபபு வணணத துடன விளஙகுகிறது அககினி தேவனே தேவ சேனாபதியான முருகப பெருமானுடைய கொடியில அமாநது வெறறிகூவ எடுததுக கொணட உருவம சேவலாதலால சேவலின கொணடையை 'சுடா குடுமி' எனறு அருண கிரிநாதா பொருததமாக குறிபபிடுகிறாா

கதிரவன ஒளியும சேவலின ஒலியும

கோழி கூவுதல பொழுது புலாவதை உணாததுகிறது கோழி கதிரவனவரவை உணாநது வைகறையில 'கொககரகோ" எனறு கூவி மறற ஜீவராசிகளையும் எழுபபி சூரிய உதயததை உணாததுகிறது புறஇருள விலகி சூரியனின ஒளிவெளளம எஙகும பாயநது ஜீவ ராசிகளுககுப புததுணாவு ஊடடி ஊககமும உவகையும அளிககிறது இது கோழிபுரியும சிறபபான பணி ஞான பாஸகரனான கநத னின கொடியில உளள கோழி அஞஞான இருள அகனறு ஞானபபிழமபாகிய இறைவன தனனை அணடியவாகளுககு தோனறுவதை உணாதுகிறது அடியவர்களின அக இருளை அகறறுகிறது இரவைப பொறாதபடி ஒலிககும சொலலையுடைய உகரமான சேவல செவ வேளின செஞசேவல

"அலலைப பொறா முழஙகு சொல
உகர சேவல''
("கையொதது வாழும' திருபபுகழ)

இருளை நீககி ஒளியை நலகுபவன சூரியன அசசூரியனை நலகுவது சேவல சூரியனைக ககுவது தோனறச செயவது எனற பொரு ளில, சேவல கொடி 'ரவியுமிழ துவசம', "வெயிலுமிழகொடி", "சோதி, காலைப்போதக கூவததுவற சேவல" எனறெலலாம காரணப பெயா கொணடு திகழகிறது

பொனனான வேலனின கரததில கொடியாக விளஙகுவது பொறகோழியே

எனறு கூறும வளளலாா ஜோதி ராமலிஙக சுவாமிகள தரும வைகறைக காடசியை காணபோம

"பொழுது விடிநதது பொறகோழி கூவிறறு

பொனனான வேலரெ வாரும

மினனாாமுநநூலரே வாரும"

" சேவல ஒலிததது சினனம பிடிததனா

தேவாகள தேவரே வாரும

மூவா முதல வரெ வாரும "

'யாமஙகள தோறும துயிலு மனிதாகள தம வாணாள வீணாயிறறெனறு சேமஙகொள சிறையடிததுக குககூகூ வெனும சேவலே" எனறு சேவலை அழைதது, தணிகேசன அஙகு வர கூவுவாயே" எனறு சிதமபர அடிகள சேவலை கெஞசுகிறாா "செவவேட பருதி வரககூவுதி யொளிா செஞசேவலே" எனறு மிக ஆவலுடன வேணடுகிறாா மதுரகவி விததுவான கோவை இராமசாமிஐயா

சேவலின நாதம சேவல எழுபபும ஒலியும சிறபபானது அது "கொககரகோ" எனறு கூவுகிறது 'கொககு' எனறால மா மரம எனறு பொருள சூரபதமன மாயமாய மாமரம உருவம கொணடதும, அதைபபிளநது அறுதத தலைவன (கோ) முருகபபெருமான ஆதலால சேவல கொககரகோ எனககூவி முருகப பெருமானையே கூவி அழைபபதாகக கொள ளலாம, சேவல பிரணவமாகிய ஓஙகாரத தையே ஒலிவடிவில உலகுககு உணாததுகிறது சகதி சிவனிடமிருநது தோனறிய மாததிரததில முதல முதலாகத தோனறியது நாத தததுவம அநத நாததததுவமே சேவல அதன பினனா எலலா தததுவஙகளும வெளிபபடடன

"நாத விநது கலாதீ நமோ நம" எனற திருபபுகழ மநதிரததில, சேவலே நாதம, மயிலே விநது, வேலே ஞானமாகியகலை ஆக இமமூனறுககும தலைவா முருகப பெருமான

ஒரு பாடலில சிவபெருமானின வாகன மாகிய ரிஷபம திருமாலே எனறும, அததிரு மானின கையில விளஙகும சஙகும-முருகனின சேவலும சூரியன உதிககும வேளையில ஒருஙகே முழஙகுவதால சஙகும, சேவலும வேறலல, இரணடிறகும ஜீவன ஒனறே எனறு கநதரநதாதிப பாடல ஒனறில பொழுது விடிதலைக கணடு வருநதும நாயகி கூறுவது

"சேகர வாரண நினகையில வாரணஞ

சீவனொனறே"

கநதரநதாதி (68)

செஞசேவலின ஆறறல - செவவேளின செஞசேவல தனது சரீர அமைபபினாலும சிறகுகளின அசைவினாலும, அலகின திறத தாலும கொககரிககினற குரல ஒலியாலும, பேராறறலினாலும செயகினற செயலகள பலவறறையும, அதன சிறபபியலபுகளையும அருணகிரிநாதா அருளியுள்ள சேவல விருத தம எனற தோததிரநூலும, சில திருவகுபபு களும, கநதரலஙகாரப பாடல ஒனறும விவரிககினறன

படைகளை அழிககும திறனுடைய முருகப பெருமானிடததில அடஙகி அருளவயபபடடு வநது சோநது வெறறியைத தெரிவிககும கொடியாக விளஙகுகிறது சேவல அது சிறகை அடிததுக கொளள, சமுததிரம கிழிபடடு போயிறறு அணட முகடுகள இடிநது உதிாந தன நடசததிரக கூடடம தடுமாறியது மகாமேருவும ஏனையமலைகளும தூள்படடு இடிநது விடடன இவவிதம சேவறகொடியின பெருமை அளவிடறகரியது எனறு கநதரலங காரப பாடல வியநது போறறுகிறது அதுவே ஒரு சேவலலஙகாரப பாடல

"படைபபடட வேலவனபாலவநத

வாகைபபதாகை யெனுந

தடைபபடட சேவல சிறகடிக கொளளச

சலதி கிழிந

துடைபடட தணட கடாகமுதிாநது

உடுபடலம

இடைபடட குனறமு மாமேரு வெறபும

இடிபடடவே"

செவவேளின சேவல "உலகேழும அரறறும கோழி" எனற புகழ கொணடது அது 1008 அணடஙகளையும 108 யுகம ஆணட சூரபத மனின ஒரு கூறு எனவே அது பெருவலி

கொண்டதாக இருப்பதில் வியப்பில்லை அது கடல் அலற, ஆதிசேடனின் முடிகள் நடுக்குற, மேருகிரி முதலிய மலைகள் ஆடிச்சாய, யானைகளின் உயிர் சிதற சிறகைக்கொட்டி களித்தாடுமாம் அது சக்ரவாளகிரியையே காலால் இடித்துப் பொடிபடுத்த வல்லது

"வாளகிரியைத் தனது தாளிலிடியப் பொருது

வாகைபுனை குக்குடப் பதாகைக்காரனும் - திருவேளைக்காரனே"

என்று திருவேளைக்காரன் வகுப்பு, குறிப் பிடுகிறது

வேலையும் மயிலையும் போன்று செஞ் சேவல் அன்பர்களின் இடர்களை நீக்கி, அவர்களின் கொடிய வறுமையையும் விலக்கு கிறது அவர்களை வருத்தும் முயலகன் வயிற்று வலி தொழுநோய் முதலிய உடல் நோய் களையும் உள்நோய்களையும் நீக்கவல்லது

சேவலின் சிறப்பான ஆற்றல், பூதப் பிசாசுகளின் தொல்லையையும் விஷப் பாம்பு களின் தொல்லையும் விலக அது துணை புரியும் அவைகள் அடியவர்களுக்கு கொடுமை செய்ய வந்தால், செவ்வேளின் செஞ்சேவல் "சரவணபவ" என்ற மந்திரம் ஓதி அவைகளின் கண்ணைப்பறித்தும், வாயி னாலும் கால்நகத்தாலும் அவைகளைப் பந்தா டியே மிதித்து கலக்குண்டு அலறும்படி செய்து, அவைகளின் உடலைப்பிளந்து, பின்னர் தன் சிறகுகளைக் கொண்டு வெற்றிக்களியுடன் ஆடுமாம்

"பேறான 'சரவணபவ' என்னுமந்திரம்
பேசியுச் சாடனத்தால்
பிடாபிடித்துக் கொத்தி நகநுதியினாலுறப்
பியச்சுக்களித்தாடுமாம்"

என்ற காட்சியை அளிப்பது சேவல் விருத்தம்

யமனுடைய தூதர்கள் அடியவர்களைத் தொடரவந்தால், செஞ்சேவல், வேலும் மயிலும், குகனும் எதிர்வரும்படி கூவியழைத்து அடியார்களின் வருத்தத்தை நீக்கும் சேவல் துணை செய்தால் யமபயமில்லை

முருகனின் சேவல் மயிலைக் கொண் டாடும் பிரமன், திருமால், முனிவர்கள் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் மகிழ அறம் தழைய குரல் காட்டும் அடியவர்களின் அஞ் ஞான இருளை நீக்கி பரகதியைக் காட்டுகிறது அதன் அருள்நாதம் எழுந்தவுடன் வினைக்கூட் டம் யாவும் ஓடுங்கிவிடும் ஆதலால் அது "அடல் குக்குட நற்கொடி" என திருப்புகழில் போற்றப்படுகிறது ஏழுலகங்களையும் சேவற் கொடி வாழவைக்கிறது ஏழுலோகம் வாழவான சேவல்"

செங்கோட்டு வேலவனின் சேவல்கொடி

பசியினால் வாடி கொக்கரிக்கும் சேவலின் குரலொலியை திருச்செங்கோட்டுத் திருப் புகழில் கேட்கலாம்

"குறசித்துக் கொட்டுக் கொட்டுத்
துக்கத் சத் துக்குக் குக்குக்
குக்குக்குக் குக்குக் குக்குக் கென்மாறா

குடசிக்குப் பக்ஷிகைக்கு
கடசத்திற படசத்த தத்க
கொட்டிச் சுட்டிக் கொக்கரிக்குக் குடதாரி"

தன் பசியை தணித்ததுமல்லாமல் தன் பெட்டைக்கோழிக் கூட்டங்களுக்கும் இரை கொடுத்த காட்சியை திருத்தணிகைத் திருப் புகழில் காணலாம்

இகற செருக் கரக்கரைத் தகர்த்தொலித்
துரத்த
பசசிறைச்சியைப் பசித்திரைக் கிசை கூவும்
பெடைத் திரட் களித்த குக்குடக்
கொடிக்கரத்த"
('கடற்செகத்த' திருப்புகழ்)

துணையாகும் சேவல் -

சேவல் என்ற சொல்லுக்கே கோழி என்ற பொருளுடன் துணை, காவல் என்ற பொருளும் உண்டு அதனால்தான் இருவகைப் பொருள் படும்படி "ஆடும்பரி வேல் அணி

சேவலெனப பாடும பணியே பணியா அருளவாய" எனறு கநதரநுபூதியில அருணகிரிநாதா பாடினாா வேலும மயிலும துணை எனற மநதிரமும இநத அநுபூதி வேணடுதலிலும அடஙகியுளளது சேவல விருததம முதலிய தோததிரப பாடலகளை விருபபமுடன பகதியுடன பாராயணம செயபவாகளுககு செவவேளின செஞசேவல துணை செயயும அவாகள பயமும, பிணியும, பிறஇனனலகளும நீஙகி நலவாழவு பெறுவா

இவவிதம பேராறறலுடன திககெலலாம மதிகக விளஙகி அடியவாகளின துயரகல பணிபுரியும செஞசேவலை "மறவேன மறவேன" எனறு அருணகிரிநாதா போறறியுளளாா

"அதிபல வஜர வாகுவும அயில நுனை
வெறறி வேலதும
அரவு பிடிததகோகையும உலகேழும
அதிர அரறறு கோழியும அடியா
வழுததி வாழவுறும
அபிநவ பதமபாதமும மறவேனே"

முருகன சேவறகொடியுடனே வரவேணடும எனறும அருணகிரிநாதா வேணடுகிறாா

"கிரண அயில கொடு குருகணி
கொடியொடு
அழகு பெறமரகத மயிலமிசைவர
இசைவாயே"
(தகரநறுமலா' திருபபுகழ)

தியானிகக வேணடியவறறில சேவலையும குறிபபிடுகிறாா அருணகிரிநாதா

"தாரை வடிவேலைச சேவலதனை யேனற
சாரல மறமானைச சிநதியேனெ"
('பேதக விரோத'- திருபபுகழ)

எவவிடமிருநது நினைததாலும ஆணடவன செஞசேவலுடன காடசியருள வேணடும 'எனறும எலலா இடஙகளிலும சேவறகொடி படடொளி வீசிபபறநது மஙகளததை அருள வேணடும எனறு அருணகிரிநாதா மனமுருக விணணபபிககிறாா

"சென்றே யிடஙகள கநதா எனுமபொ
செஞசேவல கொணடு வரவேணும"
('அனபாக வநது' திருபபுகழ)

செவவேளின சேவலின பேராறறலை இதர அடியாாகளும, கவிஞாகளும பாடிப போறறியிருககிறாாகள பறவை அரசனாகிய கருடனையே, முருகன சேவல வெகுணடு அலைததுஉயாநது விளஙகிய வரலாறறினை பாமபன ஸ்ரீமத குமர குருதாச சுவாமிகள தமது சஷடி வகுபபில குறிபபிடடிருககிறாா வறுமைகள விலக சேவற கொடியைப போறறுவது மிக அவசியம எனறு தேவராயசுவாமிகளின கநத சஷடிகவசம அறிவிககிறது

"வாழக வாழக வாரணத துவசம
வாழக வாழக என வறுமைகள நீஙக"

"மனனியிலும இனிய செஞசேவலும செஙகைமலா வைதத சரவண பூபனே' எனறு குமரேச சதகம பாடிய குருபாததாசா துதிககிறாா மதுரகவி விததுவான கோவை இராமசாமிஐயா அவாகள இயறறியுளள 'சேவல அலஙகாரமும' முருகனின சேவல அருளும நலனகளை விவரிககிறது "கநதா" எனும போதே "இநதா அபயம' எனுமாம செஞசேவல

"வநதால எமனினி என செயவதனறே
மருணடு மிக
நொநதாய மனமே, இனியும உறுதி
நுவலுவதோ,
கநதா எனுஙகுரல கேடடவபபோதே,
கவலையொழித
திநதா அபயம எனும கொடிசசேவல
இருககையிலே"

அது சாதாரண சேவல இலலை எனகிறாா மதுரகவி

"அருளுசேவல, அனபா இதயததில
அறவடிவாய
வருஞசேவல எனறும புகரில செஞசேவல
-எம வலவினையை

பொருஞ்சேவல, எனறே பெரியோா
துதிககும புகழ நலனகள
தெரிஞசேவல செயமினகள
எமபெருமான கொடிச சேவலுககே''

முருகபிரானின கொடியாய அமாநத சேவல கோழியைக கணடு வணஙகினால ஆணவ இருள தொலையும சிவஞான ஒளி உணடாகும சிதமபர அடிகள சேவல கோழியிடம தனது வணககததைத தெரிவிதது, தணிகேசனை கூவி அழைகக வேணடுகிறாா

"வநதிபபேனஅனுதினமும
வாழததிடுவேன
உனது திருவடியை நானும
சிநதிபபேன முபபொழுதும சேவிபபேன
செஞசூடடு சேவலே! கேள
பநதிபபேன எனது வலி பாா எனனும
ஆணவமாம பகை விணடோடக
கொநதிறறேன புகழ சாரல தணிகை வரை
யான வரக கூவுவாயே''

(தணிகை சநநிதிமுறை)

"வீறு சேவற கொடி தனனைத துயயமாநிலையில தியானிகக ஞானம துலஙகும'' எனறு தணிகை மணி செஙகல வராயபபிளளை வலியுறுததி "என உயிரின காவலுக கதைபோல துணை பிறிதிலலை" எனறு உவகையுடன குறிபபிடுகிறாா

செஞசேவலுடன கூடிய செவவேளின அரியதிருவுருவஙகள

ஆகமஙகளில அறுமுகன கோழியை அலலது கொடியை எநதெநத வடிவஙகளில தன திருககரததில வைததுககொணடிருக கலாம எனறு விரிவாகச சொலலபபடடிருக கிறது பொதுவாக, கோழிககொடி தனியாகச செயயபபடடு அது முருகனது கையொனறில சாததபபடும கோழியின திருவுருவததையே தனகையில ஏநதிய முருகனின திருவடிவஙகள ஒரு சிலதாம உளளன கீழையூரில உளள ஆலயததில நினற நிலையில அருடகாடசி தரும முருகன பின இடககையில கோழியின திருவுருவையே தரிததுளளான இதுபோல, கோழியையெ தன கையிலேநதி ஆறு முகஙகளும பனனிரு கரஙகளும கொணட சணமுகனின அரிய திருவடிவம கோவைமாவடடததில செஞசேரிகிரி எனற தலததில மூலவராக உளளது மிக அபூா வமான திருவுருவம உடுமலைபபேடடை யிலிருநது பலலடமசெலலும வழியில இததலம உளளது இததலததில அருணகிரிநாதா, மநதரகிரி ஆணடவனை, " கொணடாடி கொஞசு மொழி " எனத தொடஙகி திருபபுகழ பாடி "செஞசேவற செஙகையுடைய சணமுகததேவே'' எனப போறறுகிறாா திருசசெஙகோடு மலைமீது உளள வேலவன ஆலயததில முருகனின உறசவத திருமேனியில இடது கையில கொடியும அதன மீது ஓயயாரமாக சேவலும அமாநதிருபபதையும கணடு களிககலாம கநதா எனுமபொழுது, செஞசேவல கொணடு வரும நாகாசலவேலவன இவன இவனை வாழததுவோம

வாழதத எலலாம உணடு வாழததி நாமும வாழவோம

"ஆறிருதடநதோள வாழக அறுமுகம
வாழக வெறபை
கூறுசெய தனிவேல வாழக, குககுடம
வாழக செவவேள
ஏறிய மஞசை வாழக யானைதன
அணஙகு வாழக
மாறிலா வளளி வாழக, வாழக
சீரடியாரெலலாம''

* * * * * *

சிந்தை குளிரும் சீர் பாதம்

(K S சுபபராமன)

ஆசையினால அலலல படும மனததில தாபமே நிறைநதுளளது தாபம விலகி உளளம குளிர, ஆணடவனின திருவடிததியானமே சிறநதது குருவடிவம கொணடு நம உளளம குளிர வைபபவைகளில அறுமுகப பெருமானின திருவடியே முதனமையாகிறது அருணகிரிநாதரின கநதரலஙகாரப பாடல இககருததை தெளிவாககுகிறது

'திருவடியும தணடையும சிலமபும
சிலமபு ஊடுருவப
பொருவடிவேலும கடமபும தடமபுயம
ஆறிரணடும
மருவடிவான வதனஙகள ஆறும
மலாககணகளும
குருவடிவாய வநதென உளளம குளிரக
குதிகொணடவே"

குமரனின மாமணி நூபுர சீதளத தாள நம உளளம குளிர வைககும திருவடி யாம

திருவடியே இறைவனைககுறிககும அரும பதம திருவடி ஞானமும், சிவமாககும எனபாா திருமூலா முருகனினும சிறநதது அவனின சீாபாதம முருகப பெருமானின திருவடி தீகைஷயும திருவடிதரிசனமும பெறற அருணகிரிநாதா, அருளிய திருபபுகழ, சீாபாத வகுபபு முதலிய தெயவததமிழ நூலகளில முருகனின திருபபாதஙகளின மகிமையைக கணடு களிககலாம

திருவடி தீகைஷ 'மனது பதமுற எனது தலைபதம அருளவாயே' எனறும், "பாதம வைததிடையா தெரிததெனை தாளில வைகக நியே மறுததிடில பாா நகைககுமையா" எனறும, திருவடி தீகைஷ பெற முருகனிடம வேணடினாா அருணகிரிநாதா அபபரைப போலவே, அவரும தாம வேணடிய வணணம திருவடிதீகைஷ பெறறாா திருவருணையில தாம பெறற திருவடிதீகைஷயை 'மறவேன மறவேன' எனறு உவநது கூறி நனறி தெரிவிககிறாா

"அருணைமிசை கருணையொடருளிய
பரம வொரு வசனமும இரு சரணமு
மறவேனே

'பதயுக மலா தநத பேரருள கனவிலும நனவிலும மறவேனே எனறும எனது அடிநாளில உனது திருவடியை என தலைமீது வைதது நீ வநது அருளிய செயலகளை மறகக மாடடேன எனறும மறறும சில பாடலகளில கூறி மகிழகிறாா இநத ஞானத திருவடி படடதினால தமது தலையின மீதிருநத அயன கையெழுததும அழிநதுவிடடது எனறு அருண கிரிநாதா வியநது கூறுகிறாா

"அவன கால படடழிநதது இஙகு என
தலைமேல
அயன கையெழுததே' கநதரலஙகாரம

பாத தரிசனம சுவாமிமலையில அருணகிரி நாதருககு முருகப பெருமானின பாத தரிசனம கிடைததது

"தகையாதெனுககுன அடிகாண வைதத
தனியேரகததின முருகோனே"

இவவிதம தடையொனறு மினறி கிடைதத பாததரிசனததை 'செகமாயை' எனறு தொடங கும திருபபுகழ பாடலில குறிபபிடுகிறாா பாத தரிசனம அடையும வழியை கநதரநுபூதிப பாடலில காடடுகிறாா முருகனின திரு வடியை அடைவதறகு தடையாக நிறபது ஆசை எனபதே அதனால அவா உப தேசிபபது

" ஒழிவாய ஒழிவாய
மெய வாய விழி நாசியொடும செவி ஆம

ஐவாய வழி செலலும அவாவினையே"

பெருமானின திருவடி தியானம ஏற ஏற இநத அவா மெலல மெலல நழுவிவிடும முருகனது திருவடியே "நான, எனது" எனற அகஙகாரம, மமகாரம அறற இடமாம "யான எனது எனறு அறற இடமே திருவடியா" எனறு கநதாகலிவெணபா குறிபபிடுகிறது எலலா வகையான துனபஙகளைத தருவது ஆசையேயாம ஆதலால துனபமினறி வாழவேணடுமானால ஆசையை அறுதது முருகன திருவடி பெறவேணடும

மலரடி எனும திருவடி

தூயமைககும, வணமைப பொலிவுககும, புதுமைககும, மெனமைககும நறுமணததுககும சானறு மலாகள குமரனின திருப பாதஙகள திருமெனமலாபபாதஙகள பாதமலா, மலா தாள, பூவடிகள, பதயுகளமலா எனறெலலாம அவன திருவடிகள அழைககப படுகினறன ஆனாலும அவை வெறும மலரடிகள அலல அழகுககோா ஓவியமாய, நலவணணத துககோா எடுததுககாடடாய, மெனமைக கோா உதாரணமாய, நறுமணததுககோா நறசானறாய, கணணுககோா தெவிடடாக காடசியாய எணணறற உவமைககு இலககாய, கடவுளருடன இணைககபபடடு தூய இடம பெறுவது தாமரை மலரே தாமரையின தொனமை, மாணபு, உயாவு எலலாம சொலலிலடஙகா முருகனின திருப பாதஙகள சேமககோமள பாத தாமரை, மலாதாட கமலம, ஞான பாதபதமம, பதயுகள புணடரீகம, திருவடிததாமரை, பாதார விநதம எனறெலலாம சிறபபுபபெயா கொணடுளளன

முருகவேள முறறிலும செமமையுடையவா கையும செமமை, கையிலுளள வேலும செமமை, திருவடியும செமமை

"கையோ அயிலோ கழலோ முழுதும
செயயோய மயிலேறிய வானவனே"

-கநதரநுபூதி

'வேலே விளஙகு கையான செயய தாள' எனறும அருணகிரிநநாதா குறிபபிடுகிறாா முருகனின திருவடிகளை, காவிககமலக கழலகள, புணடரீகத்தினும செககசசிவநத கழலகள எனறும அழைககிறாா

முருகபிரானின பாதஙகள பாமணதத பாதஙகள அடியாாகள அனபெனும நாா கொணடு இனனிசை சொலலெனும மலா களை நாவிலே தொடுதத பாமாலைகளை முருகப பெருமானின திருவடிகளில சூடடுவா அவவிதம எமபெருமானின திருவடியில எனறும இடையறாது பாமணம கமழநது கொணடிருககும, இதுவே "நாவேறு பாமணதத பாதாரம" எனறு புகழபபடுகிறது

முருகனின திருவடிகள "மாமணம கமழும பாதம" குராமலாகள, கடமப மலாகள போனறவைகளை பகதாகள பெருமானின பாதததில சமாபபிதது அாசசனை புரிவதால, திருபபாதஙகள முருகு கமழவதாக உளளது இநதக காடசியை 'சீபாத வகுபபில' காணலாம

முருகனின திருவடி வேதமணம திகழும சீரடி, "உபய சதுாமறையின முதல நடு முடிவின மணநாறு சீரடி" எனறு மகுடம வைததாற போல, மணிவகுபபாகிய, சீபாத வகுபபு போறறுகிறது முருகனின - தமலக கழலகள கமழும இடஙகளும சிறபபானவை

"வீடும சுரா மாமுடி வேதமும வெம
காடும புனமும கமழும கழலே"

-கநதரநுபூதி

அடியாாகளுககு புகலிடமாயிருககும ஞானததிருவடி முகதி தலததிலும தேவாகளின சிறநத தலைகளிலும, வேதங களிலும, தினைப புனததிலும கமழவது ஆகும இவவிதம, அரியதிலும அரியதாகியிருபபது முருகனு டைய பாதாரவிநதம

சிறறடி சீரடி முருகன எனறும இளையோன காளைக குமரேசன ஆதலால அவருடைய திருபபாதஙகளை 'சிறறடி', 'ரகைஷதரும சிறறடி' எனறு அருணகிரிநாதா குறிபபிடுகிறாா "தணடைச சிறறடியை வநதிககிலேன" எனறும "பெறுதறகரிய பிறவியைப பெறறு நின சிறறடியை குறுகிப

பணிநது பெறக கறறிலேன" எனறு கூறிவருநதுகிறாா

அழகின சொரூபமாகிய மனமதன ஆயிரஙகோடி ஒருஙகு கூடி நினறாலும அநத அழகு கநதவேளுடைய திருவடியின அழகுககு இணையாகாது எனறு கநதபுராணம போறறுகிறது கணகளுககு துணை கநத வேளின கழலிணைகளே அவனுடைய திருவடிகளில சூடடிய மலாகளும, திருவாபரணஙகளும பேரழகு வாயநதவை அவன காலில அணியும மணிததணடையும, இனிய நாத சிலமபும, அருண ஆடக கிண கிணியும மறையொலியை, பிரணவ நாத ஒலியை, எபபொழுதும ஒலிததுக கொணடி ருககும,

"தணடையணி வெணடையம, கிணகிணி சதஙகையும, தணகழல சிலமபுடன" கொஞசுவது திருசசெநதூா திருபபுகழில ஒலிததுக கொண டேயிருககிறது

இவவிதம செநநிறததுடன, நறுமணததுடன, வேத ஒலி காடடும அழகிய சிலமபுடன சலஙகையுடன ஒளிசுடும திருவடியைக குறிபபிடும மறறுமிரு திருபபுகழவரிகள- -

"சிலமபோடு மணிசசுருதி சலஙகோசை
மிகுததிரச
சிவநதேறி மணதத மலாப புனைபாதம"

செவிகுளிர ஒலிககும சீரபாதஙகளின மறை யொலியை, பொறசதஙகை தரும கிதததை கேடபதுடன, திருவடி தரும ஞான ஒளியே ஞானககண கொணடு காணலாம "மறைபோறறரிய ஒளியாய பரவும" பொற சரணஙகள முருகனின சீரபாதஙகள அவை அருண ஒளி வீசும நளின பாதஙகள, மின சரண பைஙகழல, தேசு கதிா கோடியெனும பாதஙகள சதகோடி சூரியாகள உதயமென ஒளிவீசும பாதஙகள முருகனின திருப பாதஙகள ஞான ஒளியாய பேரொளி வீசும அரிய காடசியை சீரபாத வகுபபில கணடு களிககலாம

நறுமணததுடன, வேத ஒலியுடன, பேரொளியுடன கூடிய அழகிய திருப பாதஙகள ஞானககழலகள எனபபடும ஞானமே இறைவனுடைய திருவடி திரு எனற பதமே ஞானததையும குறிககும "சுதத ஞான நறா தணடையம புணடரிகம" எனறு கநதரலஙகாரம குறிபபிடுகிறது "உருவிலாத பாழில வெடட வெளியிலாடு நிாதத உனது ஞான பாத பதமம உணாவேனோ?" எனகிறாா அருணகிரிநாதா செறிவும, அறிவும, உறவும போனற முருகனின விளககமுறற திருவடி களையே வேணடுகிறாா "மாதானத தனமாக மாஞானக" கழலை வேணடுகிறாா

திருவருள தரும திருவடி

பிறவிபபெருஙகடலை கடககச செயயும ஓடம முருகப பெருமானுடைய திருவடியே யாம

"உறவுமுறை மனைவி மகவெனு
மலையில எனதிதய
உருவுடைய, மலினபவ ஜலராசி ஏற
விடும உறுபுணையும"சீாபாதம எனறு

சீாபாதவகுபபு சிநதிகக வைககிறது யான எனது எனற பறறுககள தொலைநதாலே பிறவிபபிணி நீஙகும இநத இரணடும அறற இடம தான இறைவனின இருதிருவடிகளும

அருணகிரிநாதா திருபபுகழிலும இதர நூல களிலும, பல இடஙகளில முருகபிரானின திருவடிப பேறறினையே வேணடுகிறாா யாவரும அறிநது பாாகக, அறிநது பாாகக அறியமுடியாத திருவடிகளை அறிய, வலல தான அறிவு தருமபடி வேணடுகிறாா

"அறிய அறிய அறியாத அடிகள அறிய
அடியேனும
அறிவுள அறியும அறிவூர அருளவாயே"
-உததிரமேரூா திருபபுகழ

காமககலைகளில அறிவு அழிநது போகினற துாககுணம தொலைய முருகன தமது அடியிணைகளைத தநது அருள வேணடும

"அறிவழிகினற குணமற உனறன
அடியிணைத தநது நீ ஆணடருளவாய"

காலன வருமபோது கநதன கழலைப புகழவும ஆணடவன அருளபுரியவேணடும, எனறு பல திருபபுகழ பாடலகளில வேணடுகிறாா

"காலனுடல போடத தேடிவரு நாளில
காலைமறவாமல புகலவேனொ"

"இடுகாடடில எனனை எரியூடடுமுனஉன
இரு தாடகள தமமைப புணாவேனே"

"வினையொனறுமினறி நினறியல ஒனறி
நினபதம
வினவெனறு அனபு தநதருளவாயே"

ஆணடவனின திருவடியில தாம வைதத ஒரு ஆசையானது நிலைதது நிறகும வழியை உபதேசிகக வேணடுகிறாா

'நிதத நின தாளில வைதத தொரு காதல
நிறகும வகை ஓத அருளவாயே"

ஆணடவனின கழலை அனபுடன பகர வேணடும எவவகைககுறறமிலலாத நலல சொறகள கொணடு அறிநது அனபுடன சொலல வேணடும எனகிறாா அருணகிரிநாதா

'பரிமள மிககச சிவநத நினகழல
பழுதற நறசொல தெரிநது அனபோடு
பகாவது இனசசறறு உகநது தநதிட
வநதிடாயோ"

காஞசிபுரம திருபபுகழ

கிழமபடுமுன ஆணடவனின திருவடிபெற வேணடும

"இளமை கிழமபடு முன பதம பெற
உணாவேனொ"

விராலிமலைததிருபபுகழ

முருகன திருவடி எலலாபபொருளகளிலும ஒனறு படடும நிறகும வேறாகவும நிறகும சகல சககிகளும அஷட சிததிகளும எளிதாகும படி செயயும அது அரியமோன வழிதிறநத பாதம எனறெலலாம சிறபபிதது மகிழவா அருணகிரிநாதா

முருகப பெருமானின திருவடியின சிறபபு அளவிட முடியாதது அதன திருவருள மறகக முடியாதது அடியவா வாழததியுறும அபிநவபதம பாததனை மறகக முடியுமா? அது அறபுத சீபாதம எனறும நாம அறுமுகப பெருமானிடம வேணடுவது

சகலதுககமுமற, சகல சறகுணம வர,
தரணியில புகழ பெற, தகைமைபெறறு
உனது பொறசரணம எபபோதும
நடபுடன நினைததிடவும அருளவாய

* * * * * *

"விழிககுததுணை திருமெனமலா பாதஙகள மெயமைகுனறா
மொழிககுததுணை முருகாவெனு நாமஙகள, முனபுசெயத
பழிககுததுணை யவனபனனிருதோளும, பயநத தனி
வழிககுததுணை வடிவேலும செஙகோடன மயூரமுமே"

(கநதரலஙகாரம)

அருணகிரிநாதர் போற்றும் சில இறைவழிபாட்டு முறைகள்

(S G ராமகிருஷ்ணன)

முருகன வேதவிததகன, மறைநாயகன அவனை முழுமுதற கடவுளாக வழிபடடு வநத அருணகிரிநாதா, வேதஙகளிலும வேதாகமஙகளிலும தமிழமறைகளிலும, ஆனமீகம தழைகக விதிககபபடடுளள ஜபம, பூஜை, ஆலயவழிபாடு, பஜனை முதலிய இறைவழிபாடுகளின சிறபபையும, நாம உயவதறகாக அவைகளை முறையாக பகதியுடனும சிரததையுடனும கடைப பிடிபபதன அவசியததையும, தமது தெயவத தமிழ நூலகளில ஆஙகாஙகே குறிப பிடடுளளாா

திருககோயிலில மெழுகுதல, விளககு இடுதல, நநதவனம வைததல, பூ எடுததல, மாலை அமைததல, இறைவனை வாழததுதல, திருவேடஙகணடு பணிதல இவை சரியை எனபபடும இது சாலோகம தரும பூஜை உபகரணஙகளை அமைதது பரஞசோதியை ஆசசிதது நிதயாககினி காரியம செயதல, இறைவனை உளளம உருகிபபாடுதல, மநதிரததை ஜபிததல, திருவுருவததை பூஜிததல, அகததொழில, புறததொழில இரணடாலும வழிபடுதல - இவை கிரியை எனபபடும இது சாமீபம தரும

இழிவான செயகைகளை விடடு எபபோது நான சரியை கிரியை மாாககஙகளில நினறு உழைதது உயிாவாழவேன எனறு அருண கிரியாா வருநதுகிறாா" "நானும

புகழசசிபபாடல அடிமை அவரவா
பரியப படடாள உரை செயிழிதொழில
பொகடடெபபோது சரியை கிரியை
செயதுயிா வாழவேன"
('கருபபுசசாபன'-திருபபுகழ)

மறறுமொரு திருபபுகழபாடலில வேதம, புராணஙகள, ஆகமஙகள இவைகளில சொல லபபடுகினற சரியை, கிரியை, தேவபூஜை, வழிபாடு, தோததிரம இவை கொணடு நாடிச செயயும தியானம இவை ஒனறையேனும எடுததுககடைபபிடிககாமல அறிவிலியாக இருநது அடைநத குறறம தொலைய, பேரினப வீடடை அடைய முருகனருள வேணடுகிறாா

"சுருதி புராணஙகள ஆகமம பகா
சரியை கரியா அணட பூசை வநதனை
துதியொடு நாடும தியான மொனறையு
முயலாதெ
சுமடமதாய வமபு மால கொளுநதிய
திமிரரொடே பநதமாய வருநதிய
துரிசற ஆனநத வீடு கணடிட
அருளவாயெ"
"குருதிபுலால" திருபபுகழ

சரியை கிரியை மாாககஙகளை அனுஷ டிதது மேலான பததை பெற விரும்பு வோருககு அருள தருபவன ஸ்ரீரஙகநாதனாகிய திருமாலின மருகன எனறு முருகப பெருமானை துதிககிறாா அருணகிரிநாதா

"சரியையுடன கரியை போறறிய பரமபதம பெறுவாககருள தருகனன ரஙக புரோசசிதன மருகோனெ"
"அரிவையா நெஞசு" திருபபுகழ

1 ஜபம

இவவிதம அருணகிரியாா குறிபபிடும இறைவழிபாடடு முறைகளில ஜபம ஒனறு மனததைக கடடுபபடுததி அதை பிராாத தனையில ஈடுபடுதத உதவுவது ஜபம குறிப பிடட மநதிரததை திருமபத திருமப சிரத

தையுடன, ஒருமுக சிநதனையுடன, சொலலு வதன மூலம நமமால அலைபாயும மனததை நெறிபபடுதத முடியும 'அருணகிரிநாதருககு முருகனே ஜபமாலை தநத சறகுருநாதனா கிறான அருணகிரிநாதர மூலமநதிரம ஓதலினறி வாழும 'செபமிலி' களுககாக இரஙகுகிறாா உணாவிலி, செபதபமுதல ஒனறு தானிலி" எனறு நொநதுகொளகிறாா 'சிவாயநம' எனும மநதிரததை நினையாத வரை திமிராகரன எனகிறாா

அருணகிரிநாதரின பாடலகள பலவறறில 'ஆதிதயாய' எனபபகா தாபபண காயதரி ஜப மநதிரமும, பிரணவமநதிரமும, பஞசாக்ஷரம, ஷடக்ஷரமும, அஷடாக்ஷரமும இஙகும அஙகும ஒலிககினறன

"காலைககே முழுகிக குணதிககினில
ஆதிதயா எனப பகா தாபபண
காயதரி செபம ஆசசனை செயு
முநிவோகள"
- (திருபபுகழ)
ஓஙகு மைம புலனோட நினைததின
பயாவேனை
ஓம பெறும பராணவாதியுரைத
தெநதனையாளவாய
(ஓஙகுமை - திருபபுகழ)
"ஓமெழுததிலனபு மிகவூறி
ஒவியததிலநதம அருளவாயே"
- ('காமியத'-திருபபுகழ)
"ஓம நமசிவாய குரு பாதமதிலே பணியும
யோகமயிலா அமலை மகிழபாலா"
('சுதிலுண' திருபபுகழ)
"இசைபயில ஷடாஷரமதாலெ
இகபர சௌபாகயம அருளவாயே'
('வசனமிக' திருபபுகழ)

'சரவணபவா' எனும ஆறெழுததுமநதிரம 'சுருதிமுடி எனும திருபபுகழ பாடலில ஒலிககிஹது.

"சரவணபவா வொனறு வறகரமுமாகி
வளா
பழநி மலைமேல நினற-சுப்ரமணியா
அமரா பெருமாளெ"

'குமாராய நம' எனனும மநதிரம, கநதரநுபூதிப பாடலில ஒலிககிறது

"நாதா குமரா நம" எனறு அரனாா
ஓதாய என ஓதியது எபபொருளதான?"

நாராயண மநதிரததையும திருபபுகழில கேடகலாம

"உரியதவ நெறியில (ஓம) நம
நாராயணாய வென
ஒருமதலை மொழியளவில .."
('கரியகுழல' - திருபபுகழ)

"சிவயநம நமசிவயகாரணன" எனறு பஞசாக்ஷரததின பெருமையைக குறிபபிடு கிறாா ("ஒருவரையும ஒருவா அறியா மல" திருபபுகழ) சிவயநம' எனனும பஞசாக்ஷர மாறுதலகளை திருவருணைத திருபபுகழில கணடுக களிககலாம

2 பூஜை

அருணகிரிநாதா அனபுடன ஆசார பூஜை செயது உயநதிட ஆணடவனை வேணடுவதில 'அனபு' எனறு சிரததையையும, ஆசாரபூஜை எனறு ஷோடச உபசாரபூஜையையும குறிபப தாகவும கொளளலாம "நாள என செயும" எனற கநதரலஙகாரபபாடல, இறைவனை நினைதத நிமிடமே நலல நேரமாகிவிடுகிறது, "தநேவ லகனம சுதினம தநேவ" எனற கருததும கொணடது அடியவா இசசையில எவை எவை உறறன அவை அவை தருவித - தருளும பெருமாள" எனறு குறிபபிடுவது " இஷட காமயாாதத சிதயாததம" எனறும, "நோயகலநத வாழவுறாமல நீ கலநதுளாகு ஞான நூலடஙக ஓத வாழவு தருவாயே" எனற வேணடுகோள "அரோக தருடகாதர சிதயாததம" எனற சஙகலப பதஙகளை நினைவுபடுததுகினறன "செனறே இடம கநதா எனுமபொது செஞசேவல கொணடு வர

வேணும்," என்றும், "வரவேண்டும், வர வேண்டும்" என்றும் வேண்டுகின்ற பல திருப்புகழ் பாடல்களும் "ஆவாஹனம்" என்ற பூஜாவிதியையும், "முறைகொடு புனல் சொரிந்து" என்னும் திருப்புகழ்பதங்கள் அபிஷேகத்தையும் குறிப்பிடுவதாகக் கொள்ள லாம் 'அலங்காரம்' என்ற பூஜாங்கத்தை நினைவுபடுத்த முழுதும் அழகிய குமரனின் அலங்காரத்தை வர்ணிக்கும் திருப்புகழ் பாடல்கள் தெய்வீக காட்சியளிக்கின்றன "புதுமலர் சொரிந்து கோமள பதயுகள" என்ற திருப்புகழ் பதங்கள் புஷ்பார்ச்சனையை குறிப் பிடுகின்றன

"போத நிர்குணபோதா நமோ", "சீதளவாரிஜபாதா நமோ,, "நாதவிந்து கலாதீ நமோ" முதலிய திருப்புகழ் பாடல்கள் தேனாய் தித்திக்கும் நாமாவளிகளாக, சதநாம ஆர்ச்சனைகளாக திகழ்கின்றன "நினது திருவடி" "பக்கரைவிசித்ரமணி" என்ற விநாயகர் துதிப் பாடல்கள் நைவேத்யப் பொருள்களையும் குறிப்பிடுகின்றன "பதமலர் தரவேண்டும்" என்று சொல்லி நமஸ்கரிக் கலாம்

"ஸர்வே ஜனா சுகினோ பவந்து" என்று வேண்டுவதை திருவேங்கடத் திருப்புகழிலும் காணலாம்

"கடலுலகில் வரும் உயிர்படும் அவதிகள்
கலகமினையதுள' கழியவும் நிலைபெற
கதியுமுனது திருவடி நிழல் தருவதும் ஒரு
நாளே"

('சரவணபவநிதி' திருப்புகழ்)

புஷ்பாஞ்சலியை போற்றும் திருப்புகழ் பதங்களை நினைவு கூர்வோம் "மலர் கொண்டு பூசித்து கருணைக்கு இருப்பிடமான உனது சிறப்புற்ற திருவடிகளை நான் போற்றும் படியான புத்தியை நீ எனக்கு அளிப்பாய்" என்று அருணகிரிநாதர் வேண்டுகிறார்

"புஷ்பமிட்டுக்கருணை நற்பதத்தைப் பரவு
புத்திமெத்தருவ தொரு நாளே"

('மக்களொக்கல் தெரிவை" - திருப்புகழ்)

"மலரிட்டு நின்தாள்சேரவொட்டார்" என்று ஐம்புலன்களின் ஆதிக்கத்தைக் குறிப்பிட்டு, வருந்துகிறார் நறுமண மலர்களை நிறைய அள்ளி ஆண்டவனின் திருவடிகளில் அயராது சொரிந்து வழிபடவேண்டும் என்ற மலர் வழி பாட்டு முறையையும் வகுத்துள்ளார் ஆனாலும், மலர்களைமட்டுமல்ல நம் நெஞ் சையும், இறைவனிடம் செலுத்தி பணிவுடன் மாலையை அணிவிக்கவேண்டும் என்று உபதேசிக்கிறார்

அருணகிரிநாதர் விளக்கும் பூஜை, ஞான பூஜை, அதை விளக்கும் திருப்புகழ் பாடலை நினைவு கூர்வோம்

"அகல நீளம் யாதாலும் ஒருவராலும்
ஆராய
அரிய மோனமே கோயிலென மேவி
அசையவேகரியா பீடமிசை புகர்
மகாஞான
அறிவின் ஆதராமோத மலர் தூவிச
சகலவேதனாதீத சகலவாசகாதீத
சகலமா கரியாதீத சிவரூப
சகலசாதகாதீத சகல வாசனாதீத
தனுவை நாடி மாபூசை
புரிவேனோ"

எதனாலும், யாவராலும் ஆராய்வதற்கு அரிதான மௌனநிலையே கோயிலாகப் பொருந்தி, விளக்கம் தரவே, கிரியை மார்க் கத்தை அனுஷ்டித்து, பின்னர் மனம் சலிக் கவே, கிரியா பூஜை புரியாமல், மகாஞான அறிவுடனே அன்பு மகிழ்ச்சி என்பபடும் மலர்களைத் தூவி பூசித்து, எல்லாவற்றிற்கும் மேம்பட்டதான திருவுருவை விரும்பி சிறந்த பூஜை செய்யும் பேறு வேண்டுகிறார் அருண கிரிநாதர்

அருணகிரிநாதர் கண்டிக்கும் பூஜைமுறை ஒன்று உண்டு அது ஆடம்பரபூஜை உண்மை யான பூஜை எது என்பதையும் ஒரு திருப்புகழ் பாடலில் விளக்குகிறார் படிக்கப்படிக்க உள்ளத்தை உருக்கும் பாடல்

"ஆராதனா ஆடமபரததது மாறாது
சவாலமபனததும
ஆவாகன மாமநதிரதது மடலாலும
ஆறாா தெசமாமணடபததும
வேதாகமம ஓதும தலததும
ஆமாறெரிதாமிநதனதது மருளாதே
நீராளக நீா மஞசனதத நீடாரக
வேதணட மதத
நீ நானற வேறினறி நிறக நியமாக
நீவாவென நீ இஙகழைதது பாராவர
ஆனநதசிததி
நேரே பரமானநத முததி தரவேணும்"

பூஜை செயவோாகளின ஆடமபரததைக கணடும, மநதிரஙகள எழுதிய தாயிததுவகை களைக கணடும, சிறநத பூஜா மணடபக காடசிகளைக கணடும, விதவிதமான ஹோம திரவியஙகளைக கணடும மருடசி கொளள வேணடாம அனபாகளின ஆனநதக கண ணீரே இறைவன திருமஞசனம ஆகும 'அழுது தொழுதுருகு மலாவிழியருவியாகும கணணீரே உததம திருமஞசனமாகும

3 ஹோமமும வேதபாராயணமும

'ஓமத தீ வழுவாா', 'ஆறு அஙக வேளவி அநதணா', 'சதுாமறை', 'தாபபை ஆசார வேதியா', சிவகலைகள, ஆகமஙகள மறை ஓதும அனபாகள", எனற திருபபுகழ பதஙகள வேதததுககும, வேளவிகளுககும தரும மதிபபு தெளிவாகிறது "மாகததை முடடிதிரி புராந தகனை தரயமபகனை" எனும கநதா அலஙகாராப பாடல பாடும பொழுது "நமஸதே அஸது பகவன, விஸவேஸவராய, மாஹாதேவாய, தயெமபகாய, தரிபுராநத காய" எனறு ருதர பாரயணம ஒலிககிறது

4 புராண சிரவணம

திருபபுகழில கணேச புராணம முதல பெரிய புராணம ஈறாக புராணஙகள யாவும பல பாடலகளின மூலம தெரிய வருகினறன

சிவபுராணம -

"முபபுரம எரிசெயத" தரிபுரஸமஹார மூாததியும, "சிஙகமாகத திரிநத மால" சாநதமாகிய, சரபேஸவர மூாததியும மௌன உபதேச சமபு" வான தக்ஷிணாமூாததியும "அடிதலை தெரியாபபடி நினற" லிஙகோறபவ மூாததியும, ஐநது பாணமேடு நினற காமனை வெனற மதனஸமஹார மூாததியும, சிவ பகதியிலலாத தக்ஷனுககு ஆடடின முகமதை நாடடிய தக்ஷயகஞ விநாசக மூாததியும, சுடாவீசு சகரமதை திருமாலுககு அளிதத சிவமூாததியும, "பிடாரியுடன்", டமருகத திலிருநது, "வியாகரணம" வெளியிடட நட ராஜ மூாததியும திருபபுகழ பாடலகளில காடசி தருகிறாாகள

"கூறறுமரிததிடவே உதை" பாாவதி சிவ பெருமான தன இடது காலால யமனை உதைததததால, அபபெருமையை அடைகிறாள தேவி

தசாவதாரம பாகவதம

ஆமையானவரும நெடியவரும, நமோ நாராயணா எனறு உரிய தவநெறியில நினற மதலைககு அருளிய நரகேசரியும முராரியும சிறபபாக ராமரும கிருஷணரும பலபல பாடலகளில தோனறுகிறாாகள அததனையும சொலலோவியஙகள கடல முனபு கடைநது அமருத மதனம செயத வரலாறும களிறுக கருளே புரிநதிட ஒரு நொடியில நிகழநத கஜேநதர மோக்ஷமும கணணுககெதிரே நடை பெறுவது போல பாடபபெறுகினற உரகபட மேல வளாநத பெரிய பெருமாளான அரஙகா நம கண நிறைநதவா், உளம நிறைநதவா

பெரிய புராணம -

திருநீறால மீனககொடியோனின பிணி தீாநத கதை, எழுதேடு ஆறறுககு எதிா சென்ற கதை, பரமன பரவைமனை தூது சென்ற கதையும், கூசாது உமிழநது ஈசனை உபசரிதத வேடன கணணபபா கதையும திருபபுகழில நாம ரசிககும கதைகள

5 ஆலய தரிசனம

போககுவரதது வசதியிலலா அககாலததில பலகுனறிலும அமாநத பெருமாளைப பல தலஙகளிலும வழிபடுமபோது அககோயில களின சிறபபுகளையும அறிநது, அவைகளை

நமககுத தெரியவைககிறாா அருணகிரியாா

"தரிசனபரகதி ஆனாய நமோ நம" எனறு பாடி சிதமபரததில ஆருதரா தரிசனமும, சிதமபர ரஹஸய தரிசனமும பெறுகிறோம ஈசனுககு எததனை எததனை நாமஙகள! அவன ஜடிலதரன, பரசுதரன, விடதரன, மிருகதரன அவன ஆாதத நாரீஸவரன இநத ஈசனை திருசெஙகோடடு வேலனைக காணும போது, அவசியம தரிசிகக வேணடுமாம "பசு பாசம விடடு பதிபாவனை" எனறு கூறி கருவூா சிவபெருமான பெயா பசுபதி எனறு" கருவூா திருபபுகழ பாடடில உணாததுகிறாா "இறவாமல பிறவாமல" எனறு அவினாசிப பாடலில அருகிலுளள பேரூா இறவாப பனையும பிறவாபபுளி மரமும மறைநது காணபபடுகினறன "குருதிபுலால" எனறு தொடஙகும திருவானைககா பாடல பாடிககொணடே ஹரிஹரி, கோவிநத, கேசவ எனறு உசசரிததுக கொணடே காவிரிக கரையிலேயே, திருவானைககாவிலிருநது மாம பழததுறை வழியாக, அருகிலிருககும திருவரங கததுககு நடநது, அரஙகநாதனைக காணச செலவது போல உணாகிறோம''

6 பஜனை

இறைவன சஙகீதபரியன சில ராகங களுககு ராமபரியா, கரஹரபரியா, பவபரியா, ஷணமுகபரியா எனறும பெயா உளளன இசையுடன முறையாக பாடுமபோது மனம அலையாத நிலை தானாகவே வருவதால, இசைவழிபாடடு முறை சிறநததாகும இசை பயில சடாக்ஷரமதால இகபர செளபாகயம அருளவான மொழி குழற, அழுது, உருகி முருக ஷடாக்ஷர, சரவணா" எனப பாடும போது, முருகனின நாமம தொழுபவா பலரும ஒனறு சோகிறாாகள அவாகள பாதம தொழுது, அவாககு அடிமை படுபவாகடகுத தொணடு புரிநதால, பொற பதமககழல சோவாாதம குழாததினில நமமையும ஒருவராக ஆணடவன எனறாவது ஒருநாள அனபுடன அமாததுவான

இஙஙனம, புராணம கேடகுமபொழுது, புராணக கதைகளுடன பறபல கோயிலகளின சிறபபுகளையும விரதஙகளின பெருமையை யும, பூஜை, வேளவி முதலியன செயயும முறை களையும, நாம தெரிநது கொளள வேணடிய நெறிகளையும அறிநதுகொளளலாம பஜனை யும வழிபாடும உலகக்ஷேமததிறகாக செயவ தாகும இமமூனறு முறைகளிலும, ஒருமிதத கருததுடையோா பலா ஒனறு சேர, மன வேறறுமை உளளோரிடததும அவிரோத மனபபானமையே மெலல மெலல வளா கினறது ஸகல சறகுணம வரவும வாயபபு உணடாகிறது எனவே இநத ஆறு முறைகளும 'திருபபுகழில' சிறபபு பெறுவதால் இவறறின பெருமை பலமடஙகு அதிகமாகிறது இவை களை முறைபபடி கடைபபிடிதது ஆணடவன அருள பெறறு பிறவிபபயனை அடைவோமாக

* * * * * *

அருணகிரிநாதர் போற்றும் சாக்த வழிபாடு

(P அணணாமலை செடடியாா)

வேதாநத தததுவஙகள கொணட சமயஙகள ஆறு அவை சைவம் (சிவவழிபாடு), சாகதம (சகதிவழிபாடு), கௌமாரம (முருகவழிபாடு) காணாபதயம (கணபதி வழிபாடு), வைணவம (விஷணு வழிபாடு), சௌரம (சூரிய வழிபாடு) எனபனவாம ஒவவொரு சமயமும தன தெயவததை உகநத முறையில விளககுகிறது முருகனையே சிறபபிதது பாடியுளள அருணகிரிநாதா கௌமாரா எனறாலும அவா உலகமககள உயயும பொருடடு சாகத நெறிவழி பாடடினையே சிறபபாகக கொணடு, வழிபடடு சுகஸவருப சாயுஜய பதவி அடைநத சாகத நெறியாளா எனலாம

இநத அறுவகை சமய கடவுளாகளில, பெணபால கடவுளா சகதி ஒருவரே மறற ஐநது கடவுளாகளும சகதியால தோனறிய வாகள ஆவா ஆதலால எலலா வழிபாடடு நெறிகளும சகதியையே சோகினறன ஆகவே சகதியை வழிபடடாலும, மறற ஐநது கடவுளாகளையும வழிபடட பலன தானாகவே கிடைககும

மேலே கூறபபடட ஐநது கடவுளாகளும சகதியினுள அடககம எனபதனை அருணகிரி நாதா, "ஒரு மாது சோ பஞசவடிவி' எனறும், அறுசமயததுககும தலைவி எனபதனை "அறுசமயததி' எனறும ஆறுசமயஙகளுககும முதலவி எனபதனை "சமய முதலவி" முதலவி, சமயஙகளுக கெலலாம நாயகி எனபதனை "சமய நாயகி" எனறும், தமது திருபபுகழ பாடலகளில குறிபபிடுகிறாா இவை சாகத வழிபாடடை சுடடிககாடடுகினறன

எலலா உயிாகளிலும உறைபவள சகதி எனபதனை "எவவுயிா பாலும ஆன சமபரமி" எனறும சிவனுககு உயிராக இருபபவள எனபதனை "அடலணியெனதைககு உயி ரெனும மலைமகள", எனறும, உலகததை தோறறு விபபளும, அழிககக கூடியவளும சகதியே, சிவனொடு உறைபவள சகதியே எனறும பல திருபபுகழ பாடலகளிலும குறிபபிடடுளளாா உறபததி, காததல, அழிததல ஆகிய மூனறும சகதி தேவி யினாலேயே நடததபபடுகினற உணமை தெரிகினறது உலகை நிலைபெறச செயபவள எனபதனை "பணிவானப பவ தரஙகததைத தபப நிறுததும பவதி" எனறும இததகைய இறைவி உலகததில தோனறியுளள எழுததுககளையெலலாம தோறறுவிததவள எனபதனை, 'எழுததரி ருதரி' எனறும, சுருதி கள எனபபடும வேதஙகள துதிககபபடும திரியமபகி எனறும, தனககு ஒரு தாயினறி தோனறியவள எனபதனை 'வேரிலி' எனறும, சகதிதேவியை அருணகிரிநாதா போறறு வதிலிருநதும அருணகிரிநாதா ஒரு தீவிர சாகத நெறியாளா எனக கொளளலாம

அருணகிரிநாதா அருளிய நூலகளில காணபபடும தேவியின நாமஙகளும, தேவியின அருள திறம பறறிய சொற றொடாகளும, தேவி சிவததுடன சோநது சகல உலகததையும படைதது காதது ரகூஷிககும தனமை பறறிய சொறறொடாகளும எழுநூறுககும மேல உளளன 'முருகனை' இததகைய தேவியின புதலவோனே எனறு அழைககிறாா அருணகிரி நாதா முருக வழிபாடும சகதியை சென்று அடைகிறது எனபதே இதன பொருள ஆகவே, இறைவனாகிய சிவனையும, முருகனையும, விநாயகரையும, மகாவிஷணுவையும, சூரியனையும சகதியோடு உபாஸனை செயய வேணடும எனபதே இதன பொருள எனலாம

* * * * * *

கனடாவில் திருப்புகழ்:
"அன்பர்க்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்?"

(இராகவ எஸ மணி, கேமபரிடஜ திருபபுகழ அனபன, ஆனடாரியோ, கனடா)

முருகனுககுப பால அபிஷேகம உளளததை அளளும கணகொளளாக காடசி கரிய கலலில வடிககபபடட அழகிய கருணை பொஙகும முருகனின முகததில வெளளை வெளேரெனறு பால வழிநதோடுமபோது அவா புனனகை மலரும உதடுகள அசைநது ஏதோ கூறுவது போனற பிரமை ஆணகளும பெணகளும கலநது பல குரலகள கூடி இசைகக, கோவில மணடபததில குமரனின திருபபுகழ இசை எதிரொலிககிறது

ஊா	வட அமெரிககாவில, வாஷிஙடன D C . அருகிலுளள 'லானஹாம' (LANHAM, MARYLANDS)
இடம	ஸ்ரீ சிவா விஷணு ஆலயம முருகன சநநிதி
நாள	ஜூலை 17, 1994 ஞாயிறறுக கிழமை
நேரம	காலை சுமாா 10 30 மணி

கனடா நாடடில இருககும டொரோனடோ நகரிலிருநது பனனிரணடு மணி நேரததிறகு மேல பயணம செயது இநதக கோயிலில திருபபுகழ இசை வழிபாடு செயய வநதிருநத நாஙகளும, எஙகளைப போலவே USA-இல உளள நியூயாாக, கனகடிகெட ஆகிய பிரதேசஙகளிலிருநது பல மணி நேரம பிரயாணம செயது வநதிருநத அனபாகளும, மெய மறநது இசையில ஈடுபடடோம

சுமாா 12 30 மணி அளவில, உணாசசியில நா தழுதழுகக தாரா மாமி 'அருள வேணடல' கூற பஜனை முடிவுறறது பினனா கோவிலுள சுறறி வநது அழகாக கருகலலில வடிககபபடட மாபெரும அனநத சயனவிஷணு, சிவன,, வெஙகடாசலபதி, முருகன, இராமா, பிளளையாா, துாககை மறறும பல விககிரகங கள முன நினறு பகதியுடன வணஙகி விடடு இனனும சில கலை வடிவஙகளையும ரசித தோம பிறகு பிரசாததததை உணடுவிடடு நாஙகள தஙகியிருநத இலலஙகளுககுத திருமபினோம

வட அமெரிககாவிலுளள திருபபுகழ அனபாகளை அழைததது, லானஹாம நகர முருகன முன அவா புகழைப பாட வைதத பெருமை "இராககுதா" சஙகததினரைச சோநதலதா - மோஹன தமபதிகளைச சாரும குருஜி திரு, இராகவன அவாகளிடம பல வருடஙகள திருபபுகழ இசை பயினற திருமதி தாரா கிருஷணன கனடாவிலிருநதும, குருஜி யின மகள மாலா ராமகிருஷணன 'கனடகெட'டிலி ருநதும வநது இநத நிகழச சியில கலநது கொணடது குறிபபிடத தககது

"அனபிறகும உணடோ அடைககும தாழ?" என பல நூறறாணடுகளுககு முனபு வியநதாா திருவளளுவா திருபபுகழ் பாடும "அனபாக கும உணடோ அடைககும தாழ?" எனக கேடக இனறு நமககுத தோனறுகிறது

இநதிய நாடடின எலலையைக கடநது உலகமெஙகும பிரவாகமாக ஓடத தொடஙகி யிருககும திருபபுகழ அனபின வெளளம 1982-ஆம ஆணடில கனடா மணணை நனைததது தாய நாடடில இசைககும குமரனின புகழொலி புகுநத நாடடில மஙகி மறையக கூடாது எனறு -'தாராமாமி' எனறு நாஙகள அனபுடன அழைககும திருமதி தாரா கிருஷணன கனடாவுககு வநது எஙகளுககு நினைவூடடிய வருடம அனறு இரணடே அனபாகளுடன தொடஙகிய இநத இயககம

இன்று முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் பங்கு கொள்ளும் இசை குழுவாக உருவா யிருக்கிறது

தாரா மாமியிடம் நேரில் திருப்புகழ் வழி பாடு கற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைத் திருப்பது மட்டுமல்லாமல் குருஜி திரு. இராகவன் இருமுறை (1988,1990வருடங்களில்) வட மெரிக்காவுக்கு வந்து பல பஜனைகளை நடத்தி, சில புதிய பாடல்களையும் கற்றுக் கொடுத்து முருக பக்தியை வளரச் செய்தது, கனடா அன்பர்கள் செய்த நல்வினைப் பயனே எனலாம்

திருப்புகழ் இசை வழிபாட்டினில் வளர்ச்சி காணும் பொருட்டுக் கீழ்க்கண்ட முயற்சிகளில் தற்போது நாங்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்

மாதம் ஒருமுறை

- திருப்புகழ் வகுப்பு புதிய பாடல்களைக் கற்றுக்கொள்ளுதல் பழைய பாடல் களை மீண்டும் பயிற்சி செய்தல்
- அன்பர் ஒருவர் இல்லத்தில் பஜனை குருஜி வகுத்த பாணியில் இசை வழிபாடு
- டொரோன்டோ கணேசா ஆலயத்தில் கிருத்திகையன்று பஜனை
- சுகந்தா மூர்த்தி தம்பதிகள் இல்லத்தில் சஷ்டி பஜனை

வருடம் ஒருமுறை

- வருடப் பிறப்பு அன்று டொரோன்டோ ஆலயத்தில் இசை வழிபாடு
- கனடாவில் இருக்கும் ஆட்டவா, கிங்ஸ்டன் ஆகிய இரு நகரங் களுக்கும் சென்று பஜனை
- USA -இல் ஒரு நகரத்திற்குச் சென்று ஆலயமொன்றில் பாடுதல்
- அருணகிரிநாதர் விழா
- வைகாசி விசாக விழா

'திருப்புகழ் அன்பர்கள்' இயக்கத்தில் சேர்ந்து ஒன்று கூடி முருகனை இசையால் வழிபடத் தொடங்கியதிலிருந்து பல நன்மை கள் பெறுவதை நாங்கள் உணருகிறோம் முருக பக்தி வளர்ச்சியுடன், சாஸ்திரீய சங்கீத இராக, தாள பரிச்சயம் உண்டாகிறது பல தமிழ், ஸம்ஸ்கிருத சொற்களின் பொருளை உணர்ந்து அதன் மூலம் நம் வேத, புராண, பொருளை உணர்ந்து அதன் மூலம் நம் வேத இதி ஹாஸ விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது மற்ற அன்பர்களை சந்தித்து ஒன்று கூடி பாடுவதால் வழிபாட்டில் முழுப் பங்கு கொள்ளும் மன நிறைவும், நல்லாருடன் உறவாடும் இன்பமும் கிடைக்கிறது

எங்கள் இடையே தமிழ் அல்லாத மற்ற மொழிகளின் எழுத்துகளில் திருப்புகழை எழுதிவைத்துக் கொண்டு எங்களுடன் பாடும் அன்பர்களும் உண்டு முருக வழிபாடும், திருப்புகழ் இசையின் இன்பமும் மொழியின் வரம்பைக் கடந்தது என்னும் உண்மையை அவர்கள் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார்கள்

கனடாவில் திருப்புகழ் பரப்பும் பணியில் பல தம்பதிகள் ஆர்வத்துடன் பங்கு கொள் வதால்தான் இது தொடர்ந்து செயலாகிறது குறிப்பாக பெண்மணிகள் முழுமூச்சுடன் கலந்து கொண்டு தங்களுடைய கணவர்களை யும் ஈர்த்து ஈடுபடச் செய்திருக்கின்றனர் இயக் கம் தொடங்கிய முதல் நாளிலிருந்தே அயராது உழைத்து அன்பர்களை ஒன்று கூட்ட உதவி புரிந்து வரும் சாந்தா கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஒவ்வொரு திருப்புகழ் பாடலையும் கையால் எழுதி, பிரதி எடுத்துக் கொடுத்து உதவிய மீனா இராமநாதன் தாங்கள் வசித்து வரும் பகுதியில் உள்ளவர்களுக்குத் தனியாக வகுப் பெடுத்து அன்பர்களை மேலும் உற்சாகப் படுத்தும் ஜயா-பசுபதி, சுலோசனா கிருஷ்ணமூர்த்தி தம்பதிகள் ஒரு மாதம் கூடத் தவறாமல் தங்கள் வீட்டில் 110-க்கும் மேற்பட்ட சஷ்டி பஜனை நடத்தியுள்ள சுகந்தா மூர்த்தி, எல்லா நிகழ்ச்சி களுக்கும் தவறாமல் வந்து எப்போதும் உதவத் தயாராய் நிற்கும் கீதா பாலு, விசாலி ராஜாராம .. ....

பட்டியலை இப்படி நீட்டிக் கொண்டே போகலாம் சுய நலம் பாராட்டாமல் பெயருக்காகவோ, பொருளுக் காகவோ இல்லாமல் இறைவன் பணிக்கெனவே செயல்படும் இவர்கள் முருகனுடைய அன்புக்குப் பாத்திரமானவர்கள்

இந்த இயக்கம் டொரோன்டோ நகர சுற்றுப்புறத்தில் மட்டுமல்லாமல் பல மைல்கள் தள்ளியுள்ள வாடாலூ, கேம்பரிட்ஜ் முதலிய நகரங்களிலிருந்து அன்பர்களைத் தன் அமைப்பில் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறது சில மாணவ மாணவிகளும் அவ்வப்பொழுது இசை வழிபாட்டில் கலந்து கொள்ளுவதைக் காணக் குளிர்ச்சியாயிருக்கிறது

கனடா நாட்டு மண்ணில் வேரூன்றி விட்ட இந்த திருப்புகழ் இசைவழிபாடு இயக்கம் தொடர்ந்து வளர்ந்து தழைக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை அதற்கு தாரா மாமியின் துணை இருக்கிறது குருஜி திரு. இராகவன் அவர்களின் இசையுடன் உளமார்ந்த ஆசியு மிருக்கிறது ஸத்குரு அருணகிரிநாதரின் முக்தி தரும் மந்திரமாய திருப்புகழ் பாடலிருக்கிறது எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஞான ஸ்வரூப வேல் வடிவான ஆறுமுகனின் அருள் இருக் கவே இருக்கிறது

* * * * * *

"சுவாமியே சரணம் ஐயப்பா"

With Best Wishes From
a
WELL WISHER

வாழ்த்துப்பா (1)

(Dr சாரதா ரமணி)

1 இகவாழவின இனப மெலாம நீாககுமிழி எனறுணாநது
சுகவாழவு எயதி முகதி ஆனநதம பெறறிடவே
போகமெலாம துறநது அவன திருபபாதம கரமபறறி
சாகாபபுகழ பெறற சாதகனே நீ வாழி!

2 அழகுககு அழகூட்டி ஆனநதக களிபபுடனே
பழகு தமிழபாககளை (நற)பாமாலையாய தொடுதது
அழுதும தொழுதும அவனை ஆராட்டிப பாராட்டி
பழுதிலலா பாட்டிசைதத பாவலனே நீ வாழி!

3 மதிகெட்டு மனமமயஙகி மாதா பினனே சென்று
கதிகெட்டு நெறிகெட்டு மனம தளர உடல நலிய
துதி யொனறே தவமெனறு தொழுது குகன சரணடைநது
பதியெனறு அவன புகழைப பாடியவா நீ வாழி!

4 ஆறுபடை வீடுடைய அமராகோன சணமுகனாம
மாறுபடு சூராதமை வதைதத மெயககாவலனாம
ஏறுமயில ஏறிவரும எமபெருமான கநதனுக்கு
வீறு நடை திருபபுகழைச சூட்டியவா நீ வாழி!

5 தனிதெயவமாம எஙகள தமிழத தெயவம முருகனுககு
இனி உனபோல புகழபாட எவருணடு மேதினியில
கனி ரசமாம உன பாடல கவிரசமாம உனசநதம
ஜனிதத பயன கணடாய எம அருணகிரியே நீ வாழி!

வாழ்த்துப்பா (2)

(R ராமகிருஷ்ணன)

முததித தலமாம அருணசலமதில குருகுஹ வேலனிடம
முததை யடி பெறறு சநதத திருபபுகழ பாமாலை சூடி
முததாக அலஙகார வகுபபு விருததம அநதாதி பாடி
முததியடைநத ஆனி மூல அநுபூதி குருபாதம பணிவோம

பலலவி

அருணகிரி நாதனே அருள புரிவாயே
தருணமிது தானே தயை புரிவாயே (அருண)

அநுபலலவி

திருமுருகன வளளி தேவ ஸேனை மகிழ
திருமால சிவ சகதி கணபதியும நெகிழ (அருண)

சரணஙகள

1 குருபூரணிமையனறு உதிதது மறைநத குரோ
குருகுஹன அருளாலே முததான அடிபெறறு
குருநாதன தீக்ஷையும திருவடி தரிசனமும
குருவருள பொஙகியே திருபபுகழ பாடிய (அருண)

2 ஆறுமுகன எழிலை உணாநது நெகிழநதுருகி
ஆறுபடை வீடடினிற அமாநத வடிவேலனை
ஆறு நிலையாக நினற ஷடாக்ஷரப பொருளை
ஆறுதலைப பெறவே ஆனநதமாய புகழநத (அருண)

3 அநுபூதி அலஙகாரம அநதாதி விருததமும
அனுபவிதது திரு எழு கூறறிக்கைப பாடி
அனுதினம திருபபுகழ திருவகுபபும பாட
அனுகரஹம செயவாயே திருவடி தொழு தோமே (அருண)

* * * * * *

வாழ்த்துப்பா

(NV ரமணன)

ஆதியயனையும ஜோதி அரனையும வாதில அடிபட உரைததோனே !
பாதி உடலினை மாதுககருளிய ஆதி சிவனது குமரேசா
பாத மலரனை நாடுமடியவா பாவ மகறறிடும பெருமாளே
ஓதுமநதணா பாடும வேதததின ஆதிமுதல வோனே அருள தாராய

பெரு வாழவுதனை, அருள பேரருட பலகோடி மககடகு
ஒரு முருகன தான தனிததுணை என உணாததி, உரைதது
திருபபுகழக கடலதனை சநதததுடன தமிழில ஆறறிய பேரருள
அருணகிரி நமமிடையே வாழிய வாழியவே

* * * * * *

வாழ்த்துப்பா

(Dr சாரதா ரமணி)

தி ருமால மருகனாம திருமுருகன அருள பெறறு
ஓ ரு முகமாக நினறு அவன புகழ பாட எணணி
கா ப புச செயயுளாக கணபதியைப பாடிப பினனா
பு லித தோலைப பூணட எம பரமன தம குமாரனையே
க னனித்தமிழினில மனம கசிந்துருகும சொறகளினால
ஆ ழ நத கருததினை (நற)சநதஙகளால அலஙகரிதது
அ கரமுதலான அததனை எழுததுகளையும
மு ன னெழுததாக கொணடு முறையாகப பா சமைதது
ப ரிபூரணனுககு புகழாரமாய கதைப படைதது
பா ா மீது தனககெனவே தனியாத இடம பெறறு -
ச கதிமகன சரவணனை பாடும பெருமபணியேறற
பை நதமிழ நறகாவலனே அருணகிரியே நீ வாழி !

"ANBU" AS EXPOUNDED BY SAINT ARUNAGIRINATHAR

" Thiruppugazh Anban"

During my stay at Delhi, many of my North Indian friends used to ask me the exact meaning of "Thiruppugazh Anbargal" Though I had no difficulty in explaining to them the meaning of "Thiruppugazh", I could not translate the word "Anbargal" to the satisfaction of friends The best that I could find was that it is a "Satsang" (a homogeneous group of religious-minded people) Once I asked our revered Guruji as to from where he drew the inspiration for naming our group as "Thirupppugazh Anbargal", and his prompt reply was, "You can find the answer to your question in Thiruppugazh it self" When I looked blank and baffled, Guruji said, "You did not ask me why the group was so named, but where the inspiration came from, and the answer for that can be found in Thiruppugazh only" It took me quite a few years to realise that what he said was not far from the truth

The word "Anbargal" - the plural form of the word "Anban" or "Anbar" - is a derivative from the word "Anbu" All these words have their unique place in the native language, and they defy exact translation into the English language One may say that "Anbu" means "Love", or "Kindness" or "Kindliness", but all these words do not quite convey the exact meaning Perhaps it may be the nearest approximation to say that "Anbu" is a manifestation of a particular form of "Love", as in the adage, "Love thy neighbour" In common parlance, "Anbu" is [illegible] one can possess, enjoy, feel, develop and [illegible] to others, but cannot explain It is by [illegible] "Anubhoothi" (experience) All the saints and poets have realised the importance of "Anbu", and have eulogised its virtues and necessity Saint Arunagirinathar is no exception He has, in his own individualistic and inimitable style, presented "Anbu" in all its shades and contexts in a number of Thiruppugazh poems, so as to highlight its importance in a man's life Some gems from this collection are being touched upon in this article

The word "Anbu" has an inherent sweet sound in its pronunciation itself If one were to repeat the word time and again, one can feel the reverberation of "Pranava" or "Omkara" within oneself Saint Arunagiri makes a significant mention about this sweet sound in one of the Chendil Thiruppugazh, and traces its origin to the tinkling anklets adorning Lord Muruga's feet

அனபினின இனிய நாத சிலமபு புலமபிடும
அருண ஆடக கிணகிணி தஙகிய அடிதாராய"
(கமலமாதுடன)

But then, how does one acquire or develop this priceless gem of "Anbu" The Saint finds a simple solution in a Kanchi Thiruppugazh, by saying that Lord Muruga will Himself shower "Anbu" on us, subject to a rider The Saint describes Lord Muruga in this Thiruppugazh as

'பததாக்கு அசசம அறுதது அனபு அருளபவன'
("செறி தரும")

So, the rider is that one must be a "Bhaktha" (devotee) of Lord Muruga in order to be blessed with "Anbu"

A true "Bhaktha" is one who [makes the] worship [of] the Lord as a matter of daily routine But even for such worship, Saint

Arunagiri impresses at a number of places that "Anbu" should form the basis for such worship In the Konkanagiri Thiruppugazh, he pleads for a mind that will worship the Lord with "Anbu"

"உனை அனபொடு துதிகக மனம அருளவாயே"
("ஜஙகரனை")

He elaborates this prayer in a Chendil Thiruppugazh where he seeks the Lord's blessings for a waste-free life dedicated to singing His fame and making oblations to Him He does not stop with pleading, "Let me offer Pooja with a pure body and mind", but prefixes the prayer with "Let me do it with 'Anbu' as the basis"

"உன புகழே பாடி நான இனி
அனபுடன ஆசார பூசை செயது
உயநதிட வீணாள படாது அருள புரிவாயே"
(கொமபனையாா")

In another Thiruppugazh, the Saint's imagination touches a new peak when he decides to prepare a unique garland (of verses) for being offered at the Lord's feet He says that the garland will have his mind (Manopadhmam) as the flowers, and his tongue as the instrument which gives shape to the garland Significantly, he chooses "Anbu" as the thread with which the garland will be woven It is common knowledge that, however much fresh and good the flowers be, the thread forms the backbone for a garland

"ஆசை கூா- பததனேன மனோபதமமான பூ
வைதது
நடுவே அனபான நூலிடடு நாவிலே சிதரமாகவே
கடடி
ஒரு ஞான வாசம வீசி பரகாசியா நிறப
மாசிலோா புததியளி பாட மாதருகா புஷபமாலை
,கோல பரவாள பாதத்தில அணிவேனோ"

In another Thiruppugazh, the Saint reiterates the universal truth that prayers will never go waste Even in that context, the Saint stresses the importance of having "Anbu" as a pre-requisite for such prayers The Saint says that, if a person, after reaching the stage of freedom from want, with an awakened or resurrected mind, surrenders at the feet of the Lord, and, with "Anbu" in his possession, extolls the glory of the Lord, such prayers will never go waste

"வேணடாமை ஒனறை அடைநது உளம
மீணடாறி நின சரணஙகளில
வீழநது ஆவலகொணடு உருக அனபினை உடையேனாய
வேநதா கடமபு புனைநது அருள சேநதா சரண சரண எனபது
வீண போமதொனறல எனபதை உணராதோ"
("மாணடாா")

In yet another Thiruppugazh, the Saint seeks salvation from this mundane life, and in that context, even expects the Lord to grant that boon mixed with "Anbu" He says, "Oh Lord, do come on your peacock vehicle and grant me heavenly bliss (Mukthigathi) in a spirit of 'Anbu'"

"களி கூற எனறனுககு மயிலேறி வநது
முகதி கதியேற அனபு வைதது உன
அருளதாராய
(அடியாா மனம)

Next to the worship of the Lord as a means to acquire and develop "Anbu", the Saint has also laid sufficient importance on being in the midst of a "Satsang" In fact, at a number of places, his only prayer to the Lord was just a request to keep him in the midst of a "Satsang", but even here, he has alluded to the necessity for "Anbu" as a requirement Thus, his prayer in a Kanchi Thiruppugazh runs somewhat like this "Let the cells which kill evil get aroused in my body, Let me be rid of pettymindedness, Let my character change to something that has no equal or parallel, Let me be blessed with your grace for attaining Gurupadham in midst of single-minded pure devotees here, the Saint prefixes all these appea a pertinent appeal to the effect, "Let m

possessed of 'Anbu' that is without defect or deficiency"

"குறை இல அனபுறறு குறறம அறுககும
பொறைகள நநத அறபபபுததியை விடடு என
குணம அடஙககெகடடு மறறொனறிலதான
குணம அடைநது எப் பறறுககளும அறறு
குறியொடும ஈததபபதா இருககும
குருபதம சிததிககைககு அருள சறறும
கிடையாதோ"

The Saint puts the same prayer in a condensed but forceful form in another Kanchi Thiruppugazh The Saint pleads "Oh Lord, keep me in the midst of a group comprising people who have no self- pride, who have realised your greatness, and who, with melting prayers,will attain your golden feet", but this time the Saint qualifies his prayer with a request to the Lord to place him in such a group with "Anbu", meaning thereby, Oh Lord, do not just dump me into such a group, but direct me to that group with the Lord's infinitesimal "Anbu"

"தமபராககு அற நினனை உணாநது உருகி
பொறபதமக கழல சோவாா
தம குழாததினில என்னையும அனபொடு
வைககச சறறுத கருதாதோ" (வமபறாசசில")

Even after being placed in the midst of such a "Satsang", one must have the wisdom to mix with the people in that group with "Anbu" In a Palni Thiruppugazh, the Saint prays the Lord for endowing such wisdom

கூடு கொணடு உழலவேனை அனபொடு
ஞான நெஞசினா பால இணஙகிடு
கூாமை தநது இனி ஆள வநதருள புரிவாயே"
("மூல மநதிர")

For anyone born in this world, death is [...]vitable There is that famous saying There [...]two certainties in this world - death and [...]ever, though a person cannot save [...] the clutches of the Lord of Death [...]) when the pre- destined hour ar[...] can certainly save himself from the fear of death For that, Saint Arunagiri suggests in a number of places that, if one worships the Lord with "Anbu", He will certainly appear before him at the hour of death and save him from experiencing the fear of death In a Chendil Thiruppugazh, the Saint craves for the Lord's presence at the last hour, and in that context, describes himself as, not a mere slave of the Lord or a slave who praises the Lord's divine feet, but as a slave who, out of "Anbu", praises the Lord's feet

"அனபினால உனதடி புகழ அடிமை என எதிரே
நீ
வரவேணும" ("பஞசபாதக")

In another Chendil Thiruppugazh, the Saint makes a fervent request to thr Lord to appear before him in his favourite peacock vehicle at the moment when Yamarajan ("Marali") comes to take him away, not only to say "Fear not", but also to tell the Lord of Death that this man is dear to Him and is His "Anban"

"அநதகனும எனை அடாநது வருகையினில
அஞசல என வலிய மயிலமேல நீ
அநத மறலியொடு உகநத மனிதன நமது
அனபன என மொழிய வருவாயே"
("தநத பசிதனை")

For a proper worship of the Lord, one has necessarily to learn the numerous poems like Thiruppugazh which sing the glory of the Lord Even at this learning stage, Saint Arunagiri focusses on "Anbu" as an essential requisite In one of the Alankarams where he gives a clarion call to the public to learn the Lord's psalms now and now itself, without postponing it to the last-hour, the Saint emphasises the necessity for learning these psalms, not only without spelling mistakes, but also out of "Anbu"

"அழிததுப பிறககவொடடா அயிலவேலன கவியை அனபால
எழுததுப பிழையறக கறகினறிலீா "

Thus, the multi-faceted virtues and greatness of "Anbu" gets expression in the Saint's works in a very emphatic manner The word "Anbu" has got a beautiful synonym in the same language, known as "Avirodha" (hatelessness) If one sheds hatred, he becomes an "Anban" in the real sense of the word Saint Arunagiri himself has forcefully expressed his total confidence in vanquishing Yamarajan lock, stock and barrel with the aid of just one weapon which is not tangible - the "Avirodha" that he has developed through his service to the Lord of Chendil

"தணடாயுதமும திரிகுலமும விழததாககி
உனனை
திணடாட வெடடி விழ விடுவேன செநதில
வேலனுககுத
தொணடாகிய என அவிரோத ஞானச
சுடாவடிவாள
கணடாயடா அநதகா வநதுபாா சறறு என
கைககு எடடவே"

The acquisition, development and propagation of "Anbu" in the spirit in which the Saint has expounded it is thus of prime importance to every person Even if one were to take an abysmal viewpoint in the context of the modern commercial world where traditional values are slowly shrinking, one cannot forget that it does not cost any money to practise this "Anbu" cult That apart, its necessity and importance in the turbulent conditions prevailing all over the world cannot also be undermined

Thiruppugazh Anbargal have, without doubt, done their best and rendered yeoman service during the past over thirty years under the able guidance and stewardship of our Guruji to propagate this "Anbu" cult, not only in various parts of India, but also abroad The cult has already found its firm roots in a country like Canada due to the untiring efforts of the Krishnan couple A recent report from Canada states that requests are pouring in from places like Washington, inviting the Canada Anbargal for propagating the "Anbu" cult through Bhajans We should justifiably take pride in these achievements

* * * * * *

" மதியால விததகனாகி, மனதால உததமனாகி,
பதிவாகி சிவஞான பரயோகத தருளவாயோ "

With Best Compliments From

K. GOVINDARAJ
(Managing Partner)

Phone 3303117

RAJSONS ENGINEERING WORKS

Manufacturing Precision Machine Components & Sheet Metal
E-63, II Main Road, Ramachandrapuram,
BANGALORE - 560 021

The Historic Arunagirinathar

G BALASUBRAMANIAM

A Great personage noted in history is a historic personality and he cannot be fictional or legendary Again, history is a continuous and methodical record of past events and at times things recorded in history are as a result of painstaking and dedicated research by scholars, archaeologists and patrons of art

With more and more youngsters taking interest in the life and works of Saint Sri Arunagirinathar, it becomes necessary for us to highlight the conclusions drawn by researchers like archaeologist Sri TA Gopinatha Rao, Tamil scholar Mahavidwan Sri Raghava Iyengar and historian Sri Narayana Iyer who have thrown considerable light on the life of Saint Sri Arunagirinathar In this regard, students of 'Thiruppugazh' owe their gratitude to the noted musicologist and scholar Sri TS Parthasarathy who has popularised the account on Sri Arunagirinathar's life based on the conclusions drawn by the above dedicated researchers after painstaking scrutiny of Tamil and Samskrit works, inscriptions and copper-plates

Before we go further with this subject, we have to remember with a sense of gratitude Sri VT Subramanya Pillai and Sri VS Chengalvaraya Pillai, who like bees, collected the honey of Thiruppugazh from various sources and passed it on to posterity

A fairly interesting account on the life of Saint Sri Arunagirinathar is given to the student of music by Prof P Sambamoorthy in his book "Dictionary of South Indian Music and Musicians" According to him the immortal Arunagirinathar, the author of 'THIRUP PUGAZH' and other works lived in the 15th Century during the time of Prauda Pratapa Deva Raya-II (1422-1449) of Vijayanagar This is mentioned in the song 'Adala Chedanarada'

'உதயதாம மாரபான பரபுடதேவ மாராஜன உளமுமாட வாழதேவா பெருமாளே'

('அதல சேடனாராட')

'Udayathama Marbana Prabudadeva Marajan Ulamumada Vazhdevar Perumale' Arunagirinathar was a great scholar in Samskrit and Tamil and also a noted poet and composer The extraordinary ease and facility with which he composed the hymns in praise of his Ishta-Devata Lord Sri Muruga in a variety of Thalas based on 'Chandam' earned for him the title of 'Chandappavala peruman'

('சநதபபாவலப பெருமான')

The rhetorical finish of these compositions and his amazing and extensive vocabulary earned for him the proverbial praise "Vakkirkarunagiri" ("வாக்கிறகருணகிரி")

He visited several shrines in India and Sri Lanka and sang in praise of Lord Sri Muruga His songs with the fragrance of Muruga Bhakti are authoritative Lakshyas for many rare time-measures named and unnamed There are many compositions and also of the 108 Thala-scheme Prof Sambamoorthy mentions the Saint's triumph over the great poet Villiputtoorar in a literary contest Arunagirinathar's 'Bootha Vedala Vaguppu' ('பூதவேதாள வகுபபு') mentions many of the Ragas, 108 Thalas and some 'Thamizh Pangal' ('தமிழ பணகள')

Now let us try to have a look at the historic Arunagirinathar as presented by archaeologist Sri TA Gopinatha Rao and Tamil scholar Mahavidwan M Raghava Iyengar who approached the subject from their own angles and reached identical conclusions Perhaps,

the starting point of archaeologist Sri TA Gopinatha Rao is one of the inscriptions found at Prauda Deva Rayapuram near Thiruvannamalai This inscription speaks of the gift of land by a lady descendant of a great Dindimakavi Annamalainathar by name to a shrine built by her Later Sri Rao examined the Samskrit works of Rama Kavi, Rajanatha Dindima and others and particularly the Samskrit works 'Vibhaga Patramala' and 'Chaluva Abhyudayam' In an article published in Indian Antiquary (1918) Sri Rao sought to establish that the great Dindima Kavi Annamalainathar was Arunagirinathar, the author of Thirup-pugazh

From the Samskrit works 'Vibhaga Patramala' and 'Chaluva Abhyudayam' it is understood that about eight families of Vedic Scholars belonging to Barendra of Rajshahi District of East Bengal were brought to Tamil Nadu from Varanasi by a Chozha King and were given lands to settle in Methaipadi near Thiruvannamalai Dindima Sarvabhauma Kavi Arungagirinathar, born in this lineage was a poet of great repute in the Court of a Vijayanagar King After painstaking scrutiny Sri Rao came to the conclusion that one Arubnagiri who was the grandson of the Sarvabhauma Kavi of Vijayanagar court and who had been described by his son Rajanatha Kavi in Chaluva Abhyudayam and other works as a master of eight languages and a Chitra Kavi is the author of 'Thiruppugazh' Rajanatha's son was Kumara Dindima Annamalainathar whose wife gifted the land mentioned in the Prauda Deva Rayapuram inscription dated 1550 A D Thus researchers feel that Rajanatha was the son of Arunagirinathar Mahavidwan Sri Raghava Iyengar in his book 'Sasana Thamizh Kavi Charithram', while following the argument of Sri Rao, has thrown further light on the subject by identifying the Dindima Kavi who visited Thiruchendur (as mentioned in Pakazhikoothar's Tiruchendur Pillai Thamizh) as Saint Sri Arunagirinathar, the author of Thiruppugazh and other works

He has also identified Sri Somanatha Jeeyar praised by Sri Arunagirinathar as the one to whom a temple and Mutt were allotted by Bukkana Odayar of Vijayanagar (inscription of 1370 A D) The name of Sri Somanatha has been mentioned by Sri Arunagirinathar in the song 'Oru Vazhipadadu Mayai' ('ஒரு வழிபடாது மாயை') as 'Avani Pugazh Somanathan' ('அவனி புகழ சோமநாதன')

Many more scholars like Thanikaimani Dr Chengalvaraya Pillai and Dr Ramaseshan have systematically analysed the various places visited by Sri Arunagirinathar and given clear details of how one can reach them

To many aspirants of Thiruppugazh, Sri Arunagirinathar is Matha, Pitha, Guru and Deyvam and any information about his life is just a matter of academic interest As such, information connected with the life and works of Sri Arunagirinathar based on systematic research can be made available to students of Thiruppugazh with an open mind for them to study the same without meaning any antagonism to the widely accepted traditional account on the life and works of Sri Arunagirinathar This may probably encourage some others to gather some very useful information from sources hitherto unknown

* * * * * *

நினைவாஞ்சலி

ஆனமீகத துறையில, அருணகிரிநாதரின திருபபுகழ முதலிய தெயவததமிழ நூலகளை - கடடுரைகள, கவிதைகள, சொறபொழிவுகள மூலம விளககி, பரவச செயதும, முருகனுககு விழாககள எடுததும, பாமரமககளிடையே பகதியை பரபபி வநதுளளனா பலா இவருள, 'திருபபுகழ அனபாகள' எனகிற எமது இயககததின சிறபபு நிகழசசிகளில கலநது கொணடும, சிறபபுரைகள நிகழததியும கடடுரைகள வழஙகியும, பலவாறு ஊககமளிதது வநது, அணமையில இறைவனடி சோநதுளள திருமுருக கிருபானநத வாரியாா, கி வா ஜகநநாதன புலவா கீரன, டாகடா **P G K** ரஙகரததினம ஆகிய சானறோரகளுககு இநத வெளளிவிழா தருணததில நினைவாஞசலியாக, சில கடடுரை தொகுபபுகளை இபபகுதியில இணைததுளளோம

விழாமலா குழுவினா

முருகன்

திருமுருக கிருபானநதவாரியாா

'ஊரிலான குணங குறியிலான
செயலிலான உரைககும
பேரிலான ஒரு முனனிலான
பினனிலான பிறிதோா
சாரிலான வரல போககிலான
மேலிலான தனககு
நேரிலான உயிாக கடவுளாய
எனனுளளே நினறான''

எனபது கநதபுராணத திருவாககு, இறைவனுககு ஊா, குணம, அடையாளம, செயல, போ, காலம, பறறுககோடு, போககு, வரவு, உயாவு, ஒபபு முதலிய ஒனறும இலலை

பேரும ஊரும இலலாத பெருமான ஆனமாககளின பொருட்டு, ஆனமாககளுககு அருள செயயும பொருடடு, பேரும உருவும தாஙகி வருகினறான

இததிருவருளின இயலபை உளளவாறு உணராத புலவாகள இறைவனுககு நாம ரூபம நமமால கறபிககபபடடன எனபாாகள

மூவாணடுடைய சீகாழிபபிளளையாா அழுதலும அவருடைய பணடைத தவ வலிமையால இறைவன திருவுருவுடன காடசி தருகினறான வெளளை விடையும பவளமலை போனற திருவுருவமும, அருகில மரகதக கொடி போனற அமபிகையும, பிறையணிநத திருமுடியும, மான மழு ஏநதிய திருககரங களும நீலகணடமும, தோடணிநத தாழசெவி யும கருணை பொழியும மலாககணகளும, நீறணிநத திருமேனியுஙகணடு, அசசிறிய பெருநதகையாா "தோடுடைய செவியன' எனறு பாடுகினறாா அததிருமேனியை மூவாணடுக குழநதைககு கறபனை புரியவிலலை கணட காடசியைக கழறுகினறது

சூரபனமனுககுச சிஙகமுகன கூறுகினற அறிவுரையைக கநதபுராணததில காணக

"வாலிதா மதிச சடிலமும பவளமால
வரையே
போலு மேனியும முககணும நாறபெரும
புயமும
நீல மாமணிக கணடமும கொணடு
நினறனனால்
மூல காரணம இலலதோா பராபர
முதலவன
தனனை நேரிலாப பரமபொருள
தனியுருக கொணட
தெனன காரணம எனறியேல
ஐநதொழில இயறறி
முனனை ஆருயிாப பாசஙகள
முழுவதும அகறறிப
பினனை வீடுபே றருளுவான நினைநத
பேரருளே''

இவவணணம சிவமூாததி ஆனமாககளின நலன கருதி எடுததுககொணட திருவுருவஙகள பல அவறறுள மிகவுந தொனமையானது ஆறுமுக வடிவம

"அநதிககு நிகாமெய யணணல அருள
புரிந தறிஞ ராயோா
சிநதிககுந தனது தொலலைத திருமுகம
ஆறுங கொணடான"
கநதபுராணம

"பழைய வடிவாகிய வேலா"
-திருபபுகழ

தேவாகள துயா தீாககும பொருடடு, வடிவும வணணமும இலலாத முடிவிலாப பரமபொருள, மூவிரு முகஙகளும, ஆறிரு

புயஙகளும, மூவாறு நயனஙகளும அமைநத திருமேனி கொணடு, அருளபுரிநதாா

"அருவமும உருவும ஆகி அநாதியாயப
பலவாய ஒனறாயப
பிரமமமாய நினற சோதிப பிழமபதோா
மேனி யாகக
கருணகூா முகஙக ளாறும கரஙகள
பனனிரணடுங கொணடே
ஒருதிரு முருகன வநதாங குதிததனன
உலகம உயய"

எமபிரான சரவணப பொயகையில, இததிருமேனி கொணடு உதிககு முனனரேயே முருகன எனற திருநாமததையுடையவன எனபதை இபபாடலால அறிக

முருகன வநது உதிததான

'சாததன வநதான" எனறால, வநதது பின னா சாததன எனற பெயா முனனா எனபது விளஙகுநதானே

மிகப பழமையான திருநாமம முருகன எனபது

முருகனுடைய திருநாமஙகடகெலலாம சிவபெருமான உமாதேவியிடம காரணம கூறுகினறாா "இனன காரணததால இனன பெயா அமைநதது" எனறு கூறுகினறாா

"ஆறுமுகஙகொணடதால சணமுகன"

"கஙகையில தவழநததனால காஙகேயன"

'காாததிகைமாதா வளாததனால காாததிகேயன"

"ஆறு திருவுருவம ஒனறு கூடியதனால கநதன"

"மயிலை வாகனமாக உடையவனாதலால விசாகன"

இனன காரணததால முருகன எனற நாமம அமைநதது எனறு அநத வரிசையில கூற விலலை இதனால அததுணைத தொனமை வாயநத திருநாமம முருகன எனபதைத தெறறென உணாக

எமமொழிககும முதலவனான முருகன செமமொழியான தமிழுககுச சிறப புடைத தலைவன ஆவான தமிழில மூனறு இனம உணடு அவை வலலினம, மெலலினம இடையினம எனபபடும இவறறுள மெலலினம மெனமையும, இனிமையும உடையது ஆதலால,

மெலலினததில ஒரு எழுதது மு

இடையினததில ஒரு எழுதது ரு

வலலினததில ஒரு எழுதது கு

என முருகு எனறு மூவினததில மூவெழுத தைககொணடு எநதை கநதவேளின திருநாமம அமைநதுளளது

ஆணடவன ஆறு ஆதாரஙகடகும, ஆறு சமயஙகடகும, ஆறு அததுவாககளுககும, ஆறு படைவீடுகடகும அதிபன

முருகா எனற பெயரும ஆறு பொருள களைக கொணடது தெயவததனமை, அழகு இளமை, மகிழசசி, மணம, இனிமை எனற ஆறு தனமைகளையும உடைய சொல முருகு

"முருககள இளமை நாறறம முருகவேள விழா வனபபாம" எனறு பிஙகல நிகணடு கூறுகினறது இதனைப புலபபடுததவே அருண கிரிநாதா "மெயமை குனறா மொழிககுத துணை முருகா எனும நாமஙகள" எனறு கூறுகினறாா இபபாடலில முருகா எனபது ஒருமை நாமஙகள எனபது பனமை

பல நாமஙகளின பொருளகளையுடையது முருகா எனற நாமம எனபதை இபபடி உணாததுகினறாா

இறைவன பலலாயிரம நாமஙகள கொண டவன அவறறுள சிறநத நாமம மூனறு முருகன, குமரன, குகன எனபவை இம மூனற னுளளும மிகச சிறநதது முருகன எனற நாமம "முருகன குமரன குகன எனறு மொழிநதுருகுஞ செயலதந துணாவென றருளவாய" எனறு கநதரனுபூதியில கூறுகினறாா

உலகமெலலாம அஞசுகினற முகமாகிய கூறறுவனுடைய கோரமுகநதோனறுகினற போது முருகா எனறால அபபனுடைய ஈரமுகம ஆறுந தோனறும

அககூறறுவனுககும நமககும ஒரு வேளை போா நிகழுமாயின அபபோது முருகா எனறு ஓதினால அஞுசேல என அவனுடைய அயில வேல தோனறும

ஒருகால முருகா என நினைததாலும போதும, அககருணாமூாததியின இரு காலும தோனறும

முருகா முருகா எனறு ஓதினால போதும முருகா எனறு கூறககூடாது, ஓத வேணடும கூறுவது வேறு, ஓதுவது வேறு, கூறுவது - வாககுமடடும தொழிலபடுவது ஓதுவது உணா வுடன காதலாகி உளளஙகசிநது கண ணீா மலகுவது

"காதலாகிக கசிநது கணணீா மலகி ஓதுவாா"

- ஞானசமபநதா

"அஞசு முகநதோனறில ஆறுமுகந தோனறும

வெஞசமரந தோனறில வேல தோனறும
நெஞசில

ஒருகால நினைககில இருகாலுந தோனறும

முருகாஎன றோதுவாா முன"

ஓம எனற பிரணவ எழுதது அ உ ம எனற மூனறு எழுததுககளின சமமேளனம அகரததில தொடஙகி, உகரததிலே மடஙகி, மகரததிலே ஒடுஙகுகினறது

அ சிருஷடிககினறது

உ இரடசிககினறது

ம சமஹரிககினறது (சமஹாரம ஒடுககம)

இநத மூனறில சிருஷடி எழுததைப பாாககிலும, சமமார எழுததாகிய மகரததைப பாாககிலும, ரக்ஷக எழுததாகிய உகரநதான உயாநதது நாம கடவுளை நோககி, எனனை உணடாககுவாய, எனனை ஒடுககிககொள வாய எனறா வேணடுகினறோம? இலலை, "இறைவனே எனனை காபபாறறு" எனறு தானே வேணடுகினறோம

எனவே, காததலுககு உரிய எழுததாகிய உக ரததையே பெரிதாகக கொளளவேணடும

குகையில கறகிமுகி எனற பூததததால அடை படட ஆயிரம பேரையும காபபாறறு எனறு பாடிய நககீரா ரடசக எழுததாகிய உகரததை முதலில அமைதது 'உலகம உவபப வலனோபு திரிதரு' எனறு தொடஙகினாா

தனியடியாா அறுபதது மூவாகளையும, தொகையடியாா ஒனபதிமாகளையும, சிவ பெருமான காததருளிய வரலாறறைக கூறும திருததொணடா புராணம உகரததை முத லாகக கொணடே "உலகெலாம" எனறு தொடஙகுகினறது

தேவாகளைக காககத திருமால ராமா வதாரம எடுதத வரலாறறைக கூறவநத கமப நாடரும உகரததை முதலில அமைததே "உலகம யாவையும தாமுளவாககலும" எனறு ஆரமபிககினறாா அ உ ம எனற மூனறில ரக்ஷக எழுததை முதலில வைததுச சொன னால, உ ம அ உமா எனறு ஆகினறது இது அமபிகையினுடைய உயாநத திருநாமம

இதுகாறும கூறியவறறால ஒருவாறு உகரத தின பெருமையை உணாநதிருபபீாகள இனி, முருகு எனற திருநாமததைச சிநதியுஙகள

மகர மெயயில உகர உயிா ஏறி மு

ரகர மெயயில உகர உயிா ஏறி ரு

க்கர மெயயில உகர உயிா ஏறி கு.

முருகு எனற மூனறெழுததுககளிலும காத தறகுரிய உகரமே ஊடுருவி நினறு இம முருக மநதிரமே அகில உலகஙகளையும காததருளும திருநாமம என உணாததுகினறது

இபபடி மூனறு உகர உயிா அமைநத வேறு மநதிரம இலலை எனபதும ஒருதலை

ஆதலால முருகா எனறு ஓதுவாா மும்மை நலஙகளும பெறறு உயவு பெறுவாாகள

ஒரு மனனன வேடடையாடினான விலஙகினமீது விடுதத கணை குறிதவறி ஒரு அநதண முனிவரைக கொனறுவிடடது அத னால பிரமமகததி தொடரப பெறற மனனன பெருநதுயா உழநதான இடா களையும சாத னததை நாடி கஙகைககரையை யடுததான கஙகாநதி தீரததில ஒரு மாதவ முனிவா சிறநத தவததில இருநதாா அரசன அவரிடம போனான

அரசன வநத சமயததில ஆசரமததில அருநதவா இலலை மாதவருடைய மைநதன இருநதான அச சிறுவன அரசனை வரவேறறு, "வேநதே! எஙகு வநதாய? உனககு எனன வேணடும?" எனறு வினவினான

'குழநதாய! உன பிதா எஙகே?"

"அரசே! அவா வெளியே செனறிருககிறாா நின மனததில எனன குறை? உன வாடடததிறகுரிய காரணததைக கூறு"

"குழநதாய! நான அபுததிபூாவமாக ஒரு முனிவரைக கொனறுவிடடேன பிரமகததி எனனைத தொடாநது வருததுகினறது அது தீரும சாதனததைக கேடக வநதேன"

"இவவளவுதானே? இதறகெனன பெரிய ஆலோசனை? நான சொனனபடி கேள பிரமகததி தீரும கஙகையில நீராடு வடதிசை நோககி நில, முருகவேளை மனககணணால கணடு, காதலாகிக கசிநது கணணீா மலகி மூனறு முறை முருகா முருகா முருகா எனறு ஓது பிரமகததி நீஙகும" எனறு அமமைநதன கூறினான

மனனவன அதுபடி ஓதிப பிரமகததி நீஙகப பெறறான முனிமகனை வணஙகி மகிழசசியுடன செனறான

பினனா முனிவா பெருமான வநதாா தேரின சககரஙகளின சுவடடினைக கணடாா

"மகனே! இஙகே யாா வநதது?"

"அபபா! இநநாடடினை ஆளும வேநதா வநதாா"

"கணணே! எதனபொருடடு வநதாா?"

'தநதையே! பிரமகததி தீர வழி கேடடாா அதறகு நான, நீராடி உளளம உருகி மும்முறை முருகமநதிரததை கூறுமாறு உபதேசிததேன அவவணணமே செயது அனுகூலம அடைநது அவா அகனறாா"

இதனைக கேடட முனிவருககு விழி சிவநதது "மூடனே! நீ என மகனா? எனன காரியஞ செயதாய! ஏன உனககு இநத மநத புததி? உனககு ஒரு சிறிதும முருக பகதி இலலையே, பெருநதவறு செயதுவிடடாயே" எனறு கூறிக கடிநதாா

அம மைநதன நடுநடுஙகினான தநதையின தாள மலா மீது பல காலும வீழநது பணிநதான "அபபா! நான எனன பிழை செயதேன? நம குலதெயவம குமாரக கடவுளின திருமநதிரததைததானே ஓதச சொனனேன?"

"மகனே, ஒருமுறை முருகா எனறால கோடி பிரமகததிகள தீருமே! நீ மூனறு முறை சொல லச சொனனாயே நீ முருக நாமததின பெருமையையும நனமையையும நனகு உணர விலலை மூனறு முறை சொனனாலதான நீஙகுமா? அமமநதிரததின ஆறறலை யறிநதா யிலலை இதனால நீ வேடா குலததில பிறபபாயாக" எனறு மகனை அவா சபிததாா

மகன பதைபதைததுப பணிநது பிழை பொறுககுமாறு வேணடினான

முனிவா கருணை புரிநது "மகனே! அஞசறக நீ இதே கஙகாதீரததில வேடாகடகு அரசனாகப பிறபபாய முருகன நாமஙகளில ஒனறாகிய குகன எனற பெயரைத தாஙகி, அனபுருவாக நிறபாய ஸ்ரீ ராமருககு நணபனாய வாழநது, முடிவில முருக பதம பெறுவாய" எனறு அருளபுரிநதாா

அமமுனிவா மகன குகனாகப பிறநதான உததமனாக நினறு ஸ்ரீ ராமபிரானுடைய நடபைப பெறறு, இறுதியில கநதலோகம பெற றான

ஆதலால, முருகா எனற திருமநதிரம சகல வினைகளையும போககும

'முருகா' எனறு ஒருமுறை கூறியவுடன முருகமமையாருககுக கணவன வெடடிய கரமலா வளாநதது

"முருகா எனவுனை ஓதுந தவததினா
மூதுலகில
அருகாத செலவம அடைவாா வியாதி
யடைநது நையாா
ஒருகாலமுந துனபம எயதாா பரகதி
உறறிடுவாா

பொருகாலன நாடு புகாா சமராபுரிப
புணணியனே''

எனறு சிதமபரசுவாமிகள திருபபோரூா சநநிதி முறையில பாடியிருககினறாா

ஆதலால கணட தெயவமாம கலியுக வரதன, எனனபபன மூவாதேவா தொழும முழுமுதற கடவுளின திருவடியைச சிநதிதது வநதிதது முருகா எனற இனிய கனியமுதம அனன நாமததை உளளம உருகி ஓதி அனபாகள பெறற பிறவியின பயனைப பெறறு, இனிப பிறவா பேறறினை பெறுவாாகளாக

முருகா ! முருகா !!

திருபபுகழில சூரியவழிபாடு

காயதரீ ஜப ஆசசனை

"காலைக கேமுழு கிககுண திககினில
ஆதித யாயஎ னபபகா தாபபண
காயதரீ செபமாசசனையைச செயுமுனிவோாகள
கானத தாசிரமத தினிலு ததம
வேளவிச சாலைய ளிததலபொ ருடடெடிா
தாதத தாடகை யைககொலகரு பைககடலமுருகோனே"

('வேலைபபோலவிழி'- 'திருவானைககாதிருபபுகழ')

(காலையில முழுகிக கிழககுதிசையை நோககி"ஆதிதயாய" எனறு சூரியபகவான மீது துதிமொழிகளைச சொலலி தாபபணம, காயதரி ஜெபம, ஆசசனை முதலிய செயயும முநிவாகள)

* * * * * *

"சேம ரவிககு அம படையாக வீசு உபதேசம முனனூல
சேமா அவிககு அம பலம தருவாய செருவாயை வெஞசூா
சே மர விககம திரிததாய வருநதிய அனறில தெனறல
சே மரவிககு அமபுயவாளி விணடு இரை தெணடிரையே"

(கநதரநதாதி 40)

(சிவநத சூரியனுககு ஜலததையே, அசுரரது தடையை விலககும ஆயுதமாக இறைககினற உபதேசததையும, முபபுரி நூலையும, காபபோராகிய வேதியா செலுததும அவிாபாகததிறகு அழகிய பலனை அளிபபவனே!)

* * * * * *

நினைவாஞ்சலி (2)

செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியன்

கி வா ஜகநநாதன

இமாசலததில பாாவதியமமை திருமணம நடகக இருககிறது வானுலகில உளள தேவாக ளெலலாம வநதிருககிறாாகள பாரதநாடடி லுளள பல பகுதிகளிலிருநதும முனிபுஙகவா களும பெரியவாகளும வநதிருககிறாாகள உயாநத இடததுக கலயாணம, உயாநத இடத தில கலயாணம! இநதக கூடட மிகுதியினால வடதிசை சறறே தாழநதது, இமயமலை சறறே அழுநதியது அது கணடு தேவாகள அஞசினாாகள இறைவனிடம முறையிட டாாகள அபபெருமான, "அஞசாதீாகள!" எனறு கையமாததினான தெனதிசையிலும ஒரு பெருமலையை உணடாககிப பூமியைச சமநிலையில நிறகச செயவான எனறு அவாகள எதிாபாாததிருககலாம

இறைவனோ அகததிய முனிவரை அழைத தான "நீ தெனதிசைககுபபோ, பூமி சம மாகவேணடும்" எனறான குறுமுனியாகிய அவரால எபபடி நிலம சமமாகும எனறு வியநதாாகள தேவாகள முனிவரோ மிகவும வருததமுடியவராய, "எமபெருமானே! தேவ ரீா திருமணககாடசியைக கணடு இனபுற எங கெஙகிருநதோ அமரரும பிறரும வநதிருக கிறாாகள அடியேன தேவரீா திருவடியை விடடு அகலாமல இருபபவன அததகைய எனனை இநதச சமயம பாாததுப பிரிநது செலலுமபடி திருவுளளம பறறலாமா?" எனறு நைநத குரலில கூறினாா

சிவபெருமான புனனகை பூததான மனிதாகளைப போல ஒரு காலததில ஓரிடத திலதான இருபபேன எனறு எனனை எண ணுகிறாயா? நீ பொதியமலைககுப போ, அஙகே உனககுத திருமணக காடசியைக காடடுகிறேன" எனறு அருளினான உடனே அகததியா மறறொனறு சொனனாா, "நான செலலும நாடடில தமிழமொழி வழஙகுகிறது அநத மொழியை நனறாகத தெரிநதுகொளளா மல அஙகே போயத தஙகமுடியுமா?" எனறாா இறைவன, "நான உனககுத தமிழைப பயிறறு கிறேன" எனறு கூறி அபபோதே அவருககுத தமிழை அறிவுறுததினான இறைவன நினைததால ஆகாதது எனன? அகததியா நலல தமிழறிவைப பெறறு இறைவனிடம விடைபெறறுககொணடு தெனனாடடுககுச சென்று பொதியமலையில அமாநதாா

தவததால சிறபபடைநத அகததியா பொதியமலையில இருநதமையால பூமி சமமாயிறறு உணமையான கனவானாகிய அகததியா பெருமை தேவாகளுககுப புலனாயிறறு பொதியமலையைச சாாநத பாவநாசததில சிவபெருமான திருமணக கோலததைத தரிசிததது இனபுறறாா அகததியமுனிவா இமாசலததில பாாவதி திருமணம நிறைவேறியது

இறைவனைப பிரிநது வருவதை விருமபாத அகததியா, பாாவதி திருமணம முடிநது கூடடம கலைநதபிறகு மீணடும இமாசலத துககுப போகவேணடியவா ஆனால அவா போகவிலலை பொதிய மலையில உளள தெனறலும பொருநையும தமிழும அவா உளளததைக கவாநதன 'இமாசலததில இறை வன மாததிரம இருககிறான இஙகேயும அவன இருககிறான, வேணடியபோது தரி சனம தருகிறான ஆனால இஙகுளள இனிய தெனறலும நறிய பொருநைப புனலும சுவைமிகக தமிழும அஙகு இலலையே! ஆதலின இஙகேயே தஙகிவிடுவோம்' எனறு எணணினாா

பொதிய மலையிலேயே நிலையாகத தம முடைய ஆசிரமததை அமைததுக கொண டாா அபபோது அவருககுச சிறிது அசசம

உணடாயிற்று அககாலததில தெனனாடடை இராவணன ஆணடு வநதான அரககனாகிய அவனுககு முனிவாகளிடம பகையுணாவு ஆதலால பொதியமலையில இருககுமபோது அவனால தமககு ஏதேனும இடையூறு நேருமோ எனறு அஞசினாா அவனைத தமிழநாடடிலிருநது ஓடடி விடடால அரககருககு அஞசாமல பொதியமலையில வாழலாம

இராவணனை ஓடடுவதெனபது எளிய செயலா? அகததியருககுப படை ஏது? ஆயுதஙகள ஏது? அபபோது அவருககு ஓா எணணம உணடாயிறறு, கலையில வலல வாகளுககு வேறு கலைஞரை வெறறி கொளள வேணடும எனற விருபபம இணடாவது இயலபு அகததியா இசையில வலலவா, வீணை வாசிபபதில சிறநதவா இராவணனும வீணையில விததகன ஆகவே வீணை இசையில வாதிடுவதறகு இராவணனை அழைதது வாதிடடு வெலலலாம எனபது அவா நினைவு அபபடியே இராவணனுககுச சொலலியனுபபினாா தனககு வெறறி கிடைபபது உறுதி எனற எணணததால அவன இநத இசை வாதுககு ஒபபுககொணடான பொதிய மலைககு வநதான

இசையில அகததிய முனிவரும இராவ ணனும போடடிபோடுமபோது யாா மததி யஸதம வகிதது முடிவு கூறுவாா? இராவ ணனை அளவிடும துணிவு யாருககாவது வருமா? அகததியா ஒரு யோசனை கூறினாா "இநதப பொதியமலையையே நடுவராக அமைததுக கொளளலாம யாருடைய இசையி னால இது உருகுகிறதோ அவரே வெறறி பெறுவாா நீ வெனறால நான இவவிடததை விடடு வடநாடு செலவேன நீ தோறறால தெறகே எஙகாவது போயவிடவேணடும " எனறாா இராவணன ஒபபுககொணடான

முதலில அகததியமுனிவா யாழை வாசிததாா பொதியமலைக கல உருகியது, அஙகே முனிவா கமணடலததை வைததாா யாழ வாசிபபதை நிறுததியவுடன ,கல இறு கியது "இநதக கமணடலததை எடுகக வேணடும, நீ யாழ வாசி" எனறு இராவ ணனிடம சொனனாா அவன வாசிககத தொடஙகினான 'இவா மலை உருகுமபடி வாசிததுவிடடாரே!' எனற அழுககாறு அவன உளளததில எழுமபியது அவனால வெறறி கொளள முடியவிலலை, தான ஒபபுக கொணடபடி அவன தமிழநாடடை விடடு இலஙகைககுச சென்றுவிடடான,

"வடமொழியைப பாணினிககு

வகுததருளி அதறகிணையாக

குடமுனிககுத தமிழுரைததான

கொலலேறறுப பாகன"

எனறு அகததிய முனிவா இறைவனிடம தமிழ கேடடதைச சிறபபிககிறது திருவிளை யாடற புராணம 'இராவணனைக கநதருவத தாறபிணிதது' எனபது தொலகாபபியம, இளம பூரணா உரை கநதருவம எனபது இசை இசையினால இராவணனைத தம நிபநத னைககுக கடடுபபடுமபடிச செயதாா அகததியா எனபதை அது குறிககிறது

இவவாறு அகததியா இராவணனைத தமிழ நாடடினின்றும ஓடடிய பிறகு பாணடியன தன நாடடு உரிமையை ஏறறான அகததியா பொதியமலையில நிலையாக இருநதுவிடடாா 'தமிழநாடடில இருநததால மடடும போதாது தமிழில பெரும புலமை படைததால தான இஙகே மதிபபுடன வாழ முடியும' எனறு அவா எணணினாா சிவபெருமான உப தேசிததனால அவருககுத தமிழறிவு உணடானாலும இலககண இலககி யஙகளை இயறறும அளவுககு மேலும உயாநத புலமையை விருமபினாா இனி யாரிடம சென்று தமிழ பயிலவது? இறைவனிடமே மீணடும வேணடுவதா? அலலது அவனை ஒதத யாரிடமேனும பயிலவதா?

சிவபிரானுககுச சமமாக இருபபவா யாா? அபபோது முனிவருககுக குமரகுருபரருடைய நினைவு வநதது அவன சிவபெருமானுககே உபதேசம செயத குருநாதன அலலவா? ஆகவே அநதப பெருமானை வேணடித தம வேடகையை நிறைவேறறிககொளள முனைந தாா

முருகன சிவபெருமானுககு உபதேசம செயதவன மழலை மொழிக குமரன சிவ பெருமான காதில உபதேசம செயதான வழக கபபடி வலக காதில உபதேசிததான அநதக காது அநதக குரு மொழியால குளிாநதது இடககாதுககும அநத இனிமை வேணடாமா? ஆகவே குமரக குழநதையை இடத தோளுககு மாறறிக கொணடு அநதக காதாலும அவன் இனனுரையைக கேடடானாம அருணகிரி நாதா இபபடிக கூறுகிறாா முருகனுடைய அநதரஙகததை அறிநதவா அலலவா?

"சிவனாா மனஙகுளிர உபதேச
மநதரம இரு
செவிமீதிலும பகாசெய குருநாதா!"

எனபது திருபபுகழ

அநதக குருநாதனிடம தமிழ கேடக விருமபித தவம செயதாா குறு முனிவா சிவனைப போனற பெருமையை உடையவா அகததியா ஆகவே சிவபிரானுடைய இரு செவியும குளிர உபதேசம செயத வாயினால அகததியருககும உபதேசம செயயத திரு வுளளம கொணடான முருகன, தமிழை அறிவுறுததினான

இதையும அருணகிரிநாதா சொலகிறாா

"சிவனை நிகா பொதியமலை முனிவனக
மகிழஇரு
செவிகுளிர இனியதமிழ பகாவோனே!"

சிவனாா மனம குளிர இரு செவி மீதிலும பகாநத முருகன சிவனை நிகா முனிவனும அகமகிழ இரு செவிகளிலும உபதேசிததான

"குறுமுனிககும தமிழுரைககும குமர முதல தம தருகவே" எனறு பகழிககூததா பாடுவாா

இவவாறு முருகனிடம உபதேசம பெறற தனால ஈடும எடுபபும இலலாத தமிழப புலமை பெறறாா அகததியா மூனறு தமிழுக கும உரிய இலககணஙகளை வகுககும அகததி யம எனற பேரிலககண நூலை இயறறினாா பனனிரணடு மாணாககாகளுககுத தமிழில பயிறசி தநது தமிழப பேராசிரியாரக விளங கினாா தொலகாபபியா அநதப பனனிரு வருள ஒருவா

இவவாறு சிவபிரானுககுப பிரணவப பொருளை உபதேசிததுக குமரகுருபரன, சாமி நாதன எனற திருநாமஙகளைப பெறற முருகன அகததியருககுத தமிழை உணாததிச செந தமிழப பரமாசாரியனானான 'அகத்தியனுக குத தமிழ அறிவுறுதத செநதமிழப பரமா சாரியன்' எனறு சிவஞான முனிவா எழுதுவாா

* * * * * *

அருணகிரிநாதரின் ஆன்ம அனுபவம்

புலவா கீரனின சில விளககவுரைகள
(தொகுததவாகள ஸ்ரீமதி சாநதாராஜன - கலகததா,
Dr K. ராஜாராம பெஙகளூா)

ஆணடாணடு காலமாக பகதிப பயிா தழைககும ஆனமீக வயலாம பாரதததில பலபபல மகானகள தோனறியுளளனா இறைவனைப பாடி அவனருள பெறறவாகள பலா இருநதாலும, அவனருள பெறறு, பின அவனைப பாடியவாகள சிலரே வடககே காளிதாசரும, தெறகே சமபநதரும, அருணகிரி நாதரும இதறகுச சானறாகும இவாகளில அருணகிரிநாதா தனிததனமை பெறறு விளங குகிறாா வாககிறகு ஓா அருணகிரி எனபது ஆனறோா வாககு அவா இயறறிய திருபபுகழ மறறும அலஙகாரம, அநதாதி, வகுபபுகள போனறவறறில காணபபடும சொறகளும, சநதஙகளும அவைகளை அமைககப பெறற முறைகளும வேறு எநத இயறறமிழிலும காண முடியுமா எனபது சநதேகமே

பொதுவாக சநதம எனபது இலககணத திறகு உடபடட தொனறலல, ஓசைககு உட படடதே வலலின, மெலலின இடையின சொறகள அவைகளுககுரிய உணாசசிகளை வெளிக கொணரும ஆறறல படைததவை இவவகை உணாசசிகளை வெளிபபடுததுவதே சநதமாகும உதாரணமாக, 'முததைத தரு' எனற திருபபுகழில வலலினததின ஆளுகை அதிகமாக தெரிகிறது இதன பினபாதியில யுதத களததின எதிரொலி அபபடியே கேடகிறது ஆனாலும இதே திருபபுகழை, இதன சநதததை வெணபாவாக அமைதது இலககணததின எலலைககுள கொணடு வர முடியும எனபதை நிருபிததவா மாமபழம கவிசசிஙக நாவலா வெணபா, கலித தொகை முதலியன இலககணததிறகு உடபடடதாகும

'முததைத தரு பததி' திருபபுகழை பின வருமாறு வெணபாவாக மாறறினாா

"வர முதலி காககும மனமோ
வெணமை
பரவிய முததைததரு பததித திருநகை
அததிககிறை சததிச சரவண முததிக
கொரு
விததுக குருபர எனவோ தும"

இவவாறாக செநதமிழின தீஞசுவையை லயததோடும பாவததுடனும, பய பகதி வழி பாடடுமுறையுடனும அளளித தருவது எனபது ஒரு தனி மனிதனின முயறசியினாலே முடி யாததாகும அது கலலில நாா உரிபபதற கொபபாகும இறைவனின அருளால தான இயலும அவனனறி ஓா அணுவும அசையாது, அவன அருளனறி எநத நாவும பாடாது இறைவனின திருவடி, அருணகிரியின ஏடடில படடதனாலேயே அவருககு ஆனம அனுபவ மும, நமககு திருபபுகழ எனற அமுதமும கிடைததது எனலாம பிரயாணம (தாவடி) செயயும மயிலின மேலும, தேவாகள தலையின மேலும முருகன சிறறடி படடாலும, பாவடி ஏடடில படட இடமே சிறநத இடமாகும ஏனெனில முனனிரு இடஙகளி லும முததிரைகுததி சரி பாாததுக கொணடு மூனறாவது இடமான திருபபுகழ பாஅடி ஏடடில படடதனால, அதன மதிபபு பன மடஙகாகிறது

அறிவின விளககம

அருணகிரிநாதரின அறிவு கூாமையையோ தமிழில அவா புலமையையோ, அலலது வட மொழியில அவா வனமையையோ, வேதங களில அவா பெறற ஞானததையோ நாம நம சிறறறிவினால விளககவோ கணிககவோ முடி யாது இருநதாலும தறகுறிததனம எளளள

வேனும இலலாமல, தனனைப புலையன, ஆசாரவீனன, கடையன, அசமாததன எனறு பல பாடலகளில சொலலிக கொளகிறாா இநத தனனடககம தான அவருடைய ஆனம அனுபவததிறகு முதல படியாக இருநதது எனறு சொலலலாம அறிவைக கொணடு அவனை (ஆணடவனை) அடகக முயறசிகக லாகாது அவனை அடைய முயறசி செயய வேணடும அறிவைக கொணடு அவனை அடைககவோ, அடககவோ முறபடடவாகள புலலோடு பூணடாயினா இரணியன அழிந தான, இராவண்ன ஒரு விலலால மடிநதான, மகாபலி ஒரு சொலலால மரிததான

ஆறாவது அறிவே இலலாத மிருகஙகளிடம உணாசசி தான இருககிறது காடடில அவை வாழுகினறன இயறகையின பிடியிலிருநது மீளாமல உணடு, உறஙகி, களிதது, வெநது மடிகினறன இயறகையின நியதியை பின பறறுவதாலும, உணாசசி மடடும இருபபதனா லும அவாகள வாழககையில மாறறம ஏறபட வாயபபு ஏறபடுவதிலலை ஆனால நாடடில வாழும மனிதாகள நடததும வாழககை தான எவவளவு போராடடம நிறைநதது' இடை விடாமல மனிதன அறிவுககும உணாசசிககும நடககும போராடடததில சிககித தவிககிறான இவை இரணடும விபரீத போககு உடையவை யாக இருககினறன ஒனறு வலுவடையும போது மறறொனறு வலுவிழககிறது அதனால தான பாரதியாா "எனைச சுடா மிகு அறிவுடன படைதது விடடாய, வலலமை தாராயோ " எனறும, மோகததைக கொனறு விடு - அலலால எனறன மூசசை நிறுததி விடு " எனகிறாா

இனபம வரும போது அனுபவிதது விடடு, அதன பின தொடரும துனபததைப பறறி கவலைப படாமல இருநது விடுகிறான துன பம வரும போது சொலலொணா அலலலுறு கிறான அறிவு சுடடிக காடடியும கேளாமல உணாசசிககு இடம கொடுததகினால வநத விளைவு இது நெருபபு சுடும எனபது அறிவு தொடடு சுடடுக கொளவது அனுபவம இவை இரணடும சேரும போது உணடாவது ஞானம அநேகமாக இநத ஞானம எனபது மனிதனுககு வாழககையின கடைசி கடடததில தான உணடாகிறது எலலாம ஓயநத பினபு வரும ஞானததில நிறைவு உணடாவதிலலை இபபடிபடட மனிதாகளுககாக உளம இரஙகி அருணகிரிநாதா 'பேரினபம பெற பெருமான பதமலரை பணியும' எனகிறாா 'ஆசையினால துனபம வரும, கிடைபபதும சிறறினபம தான பிறவாமை வேணடும எனறால, வேணடாமை எனபது வேணடும' எனற அறிவு வேணடும இநத அறிவு வநது விடடால, அதன எலலை கடநது விடடால, சொ்லலுககு பொருள இருப பதிலலை, அநுபூதி தானே வரும

அநுபூதி அனுபவம

வலி, பசி, அறிவு ஆகிய இவைகளை உணரததான முடியும, எவவளவு எடுததுச சொனனாலும, விளககினாலும புரிய வைகக முடியாது அனுபூதியும அதைப போனறதே

வாசகம கடநத நிலை எனபது அனுபூதி அனு எனறால பககம பூதன எனறால சிவன பிரபஞசததின பஞச பூதஙகளைக கடநது சிவததின பககம செலலுதல "பசு பாசமும விடடு, அறிவாலறியபபடு பூரண நிஷகளமான பதிபாவனையுறறு-அனுபூதியில அபபடியே அடைவிதது" எனகிறாா சிவனுககு பசுபதி எனறொரு பெயா உணடு பசு எனபது பஞச பூதஙகளான மனிதாகள அவாகள பாசததை விடடு பதி பாவனையில லயிபபது தான அனுபூதி காலம இடம முதலியன இனறி பிறவறறை நினையாமல தியானிககினற பொருளையே தியானிதது 'பசுஞான' 'பாசஞான'ஙகளை விடடு பதி ஞானததால' அறிந்து நிறகும உணமை நெறியை உபதேசிகக படடவுடன உலக தொடாபும, பேசசும, மனமும அறிவும அறியாமையும அறறு விடடன எனபதைததான 'செறிவறறுல கோடுரை சிநதையுமறறழி வறறழியாமையும அறறதுவே' எனகிறாா அருணகிரி

ஆனமா எனபது எனன?

"பஞச பூதஙகளால அழிகக முடியாதது நமமால ஆதிககம செலுதத முடியாதது நமமை ஆதிககம செயவது இது, எநத பொருளோ அது தான ஆனமா" இது உருவ மறறது அருவமானது சில சமயஙகளில அறி

வையும ஆனமாவையும சமமாக பாவிககத தோனறும ஆனால அறிவு வேறு ஆனமா வேறு, அறிவு, தவறுககுத துணை போவதால அது ஆனமாவாக முடியாது அறிவு எண ணஙகளை வழிபடுததுகினறது எணணஙகள நலலனவையாகவும இருககலாம, தீயனவை யாகவும இருககலாம உலக வழககில சுய நலததிறகாக மனிதன கெடட வழிகளில செலல பல சமயஙகளில அறிவு வழி வகுததுக கொடுககிறது இது தவறு எனறு தெரிநதும, நல வழிப படுததுவதிலலை ஆனால ஆனமாவை ஏமாறற முடியாது 'இது தவறு, இது சரி' எனறு சுடடிக காடடிவிடடு ஒதுஙகி விடுகிறது அபபடி ஒதுஙகி விடுவதாலேயே அதன மதிபபு ஓஙகி விடுகிறது நம தேவைககு உடபடடு இருபபது அது நமமை கடநதும இருபபது அதுவே கட உள' 'கடவுள' ஆகையால கடவுளும ஆனமாவும ஒனறே அணடததில இருபபது பரமானமா பிணடததில அதாவது நம உடலில இருபபது ஜீவானமா எபபொழுதும முனனதை நோககி பினனது செலலக காததுக கொணடிருக்கிறது தனிதது நிலலாத இயலபுடையதாகும இநத ஆனமா உடலைப பறறி இவவுலகிலும, அலலது இறைவனைப பறறி இறைவனிடததும வாழும இயலபினை உடையது ஆனமா உடலைப பறறி இருககும போது உடல பல வினைகளில உழனறு கொணடிருநதாலும உடறபறறினை நீககி மெயயுணாவு பெறறு பேரினப வாழவில நிலை பெறும வேளையையே எதிா நோககிக கொணடிருககிறது இநத மயககததை பூரண மாக வெனறவாகள சிவ ஞானிகள இவாக ளுடன இறைவன அதது்விதமாக கலநதிருக கிறான இநத சிவஞானிகள ஆணவததை வெனறவாகள உலக பநத பாசததுடன கலநத உறவுகள அறறுப போனவாகள இபபடி பககுவப படட ஆனமாககளுககு குகன, ஞான சுகாதிபனாய, ஞான உபதேசிகனாய, குருவடிவாய வநது உபதேசம செயது ஆடகொளகிறான

ஆனால சாதரண மனிதாகள சிவ ஞானி கள அலல அவாகளுககு இவவுலகமும, இப பிறவியும ஒரு பரிசோதனைச சாலையே முன குறிபபிடடது போல ஓயாமல அறிவுககும, உணாசசிககும, பநதததிறகும, பாசததிறகும நடககும போராடடம தான எதில வெனறா லும அவன ஆணவம தலை தூககுகிறது பழுதத மடடை மரததிலிருநது விழுநத பிறகும கூட, அதன வடு மரததில அடையாளமாகத தஙகி விடுகிறது அதைப போல மனிதன எலலாம இழநத பினனும கூட ஆணவம எனபது தஙகி விடுகிறது இபபடிப படட ஆணவ இருடடறையில ஆனமாககள அழுநதிக கிடககினறன அவை உயயும பொருடடு மாயை, நலவினை, தீவினை, கனமம முதலியவைகளுடன கூடிய உலக வாழககையில நமமை இடடான இறைவன, மாயை, கனமம முதலிய இரு மலஙகளின சோககை மூலமலமாகிய ஆணவததைக குறைககிறது மண தரையிலுளள அழுககை நீகக உவா மணணும சாணமும உபயோகப படுவது போல, ஆணவ மலம நீஙக மாயை, கனமம, இனபம, துன்பம முதலியன இறை வனால சோககப படுகினறன எனவே, அருண கிரிநாதா, "பெருமானே, எனனை இம மாயையில இடடது நீ தானே, ஆதலால என அறியாமையையும், அதனால ஏறபடும பிழை களையும நீதான பொறுததருள வேணடும எனகிறாா பல ஆணடுகளாக கருமபின சோககையினால இருமபு உருளைகளும திததிபபது போல இனப துனப உருளைகளில உருடடப படுவதனால, மனமாகிய இருமபும கனிநது விடுகிறது இபபடிபபடட ஆனமாக களுககு ஆணடவனின இடையறாத நினைவும அவன பேரில மாறாத அனபுமே கடைததேற வழியாகும

முருகனின அவதார மகிமை

முருகனின அவதாரம எனபதே ஒரு வகையில பிழையாகும அவதாரம எனபது மேலிருநது கீழ வருவது கடவுளின ஓா அமசம, மனிதனாகவோ, அலலது வேறு உருவ மாகவோ உருவெடுதது, தான வநத நோக கததை உணாவிதது, பின மேலே செலவ தாகும ஆனால முருகன அநத மாதிரி அவ தாரம எடுககவிலலை முருகன சிவ ஸவரூபம அவன கோததிரம சதாசிவ கோததிரம அகனி

ரூபமாக வெளி வநது, வாயுவினால ஆகாயத தில எடுததுச செலலபபடடு, கஙகையினால சரவணப பொயகையில சோககப படடு குழநதையாக அவதரிததவன இவவாறு பஞச பூதஙகளினால ஆன பேரானமா அவன இறைவனின திருவிளையாடலகள எனறு சொலலபபடும பிரமனை சிறையில தளளிய கதையோ சூரபனமனின ஸமஹாரமோ, திருமுருகனின திருமணமோ ஒவவொனறிலும ஒரு தததுவம அடஙகியிருககிறது

திருமுருகன பிரமனைக குடடிச சிறையில அடைததான எனபது அறிவின அகநதை யினால ஆணடவனை அடகக முயறசி செயயாதே, அனபினால அவன தாளினைப பணிநதால அவனே நமமை அடைய வரு வான எனபதே

சூரபதமனை சமஹாரம செயதான என பதும பிழையாகும ஆணடவன சூரபதமனை அழிககவிலலை இராவணன, மகாபலி, கம சன முதலியோா மடிநதனா ஆனால சூரபத மன அழியவிலலை மயிலாகவும, சேவலா கவும மாறினான அவன 'யான' 'எனது' எனற இரு கிளைகளைக கொணட 'ஆணவம' எனற மரமாக நினறான அதனை கநதன தன வேலால இரு கூறுகளாககினான மயிலாகவும, சேவலாகவும மாறறினான தூககி எறிநது விடவிலலை தனனிடததே வைததுக கொண டான மனித மனம சூரபதமனாகிய மரம அதன 'யான', 'எனது' எனற கிளைகளை ஞானமாகிய வேலினால அழிததால சேவலும மயிலும இருபபது போல ஆணடவனிடம அனவரதமும இருககலாம

அதே போல திருமுருகனின இரு திருமணஙகளும ஓா உயாநத தததுவததையே உடகொணடிருககினறன அவை சாதாரண திருமணஙகள அலல ஆணடவன சிவ ஸவரூபம மடடுமலல, சகதியின ரூபமும கூட வேல ஞான சகதி எனறால, இநதிரன மகள கரியா சகதியும, அதை இயககக காரணமாக இருககும இசசா சகதி வளளியின ரூபம கொணடது மேலும, மனிதனுககு தேவைகள, இரு வகையானவை ஒனறு அடிபபடைத தேவை மறறது வசதிககாகவும, சொகுசுக காகவும ஏறபடடவை சமுதாயததில மிகத தாழநதவாகள, வேடுவாகளைப போனற வாகள தஙகள அடிபபடைத தேவைகளைக கூட பூாததி செயய முடியாதவாகள, இவாகள சாாபில வளளி நிறகிறாள அவள குறததி மகள, ஆணடவனை அடைய ஆசை கொண டவள மறறொரு பககததில இநதிரனைப போனறவாகள, இவாகள சமுதாயததின மேல மடடததில இருபபவாகள, இலலை எனற சொலலே அறியாதவாகள இவாகள சாாபில தெயவயானை நிறகிறாள, தெயவயானையும ஆணடவனை அடைய தவம செயதவள ஆணடவன இரு மகளிரையும தனனகததே கொணடான ஜீவானமா, எபபடிபபடட உடலி லிருநதாலும சரி, நிலையான அனபினால பரமானமாவிடம ஒனறு சோகினறது இறைவன சனனிதியில ஏறற தாழவு கிடையாது அவன அனபு ஒனறுககே கடடுப படடவாகள

ஆகையினால, திருமுருகனை ஓா அவதார மாக எணணாமல, அவனை நாம வாழும வாழககையின விளககமாக ஏறறுக கொளள வேணடும

'இருபபவல திருபபுகழ'

மெயயுணாவு இலலாத சாதாரண ஆனமாககளும, பரமானமாவை நோககியே தஙகளை வைததுக கொணடிருககினறன எனறு கணடோம, இறைவனிடம செலல ஆவலாக காததுக கொணடிருககினறன இது நீணட யாததிரையாகும எததகைய பிரயாணததிலும மூடடைகள, சாமானகள உணடு ஆனால 'குறைநத மூடடை, வசதியான பயணம" எனபது நாம அறிநததே பாவ மூடடைகளை குறைதது விடடு (அலலது இலலாமல செயது விடடு) தான தருமஙகளின பயனை மடடும எடுததுச சென்றால, அநதப பயணம வசதியாகவும, வேகமாகவும இருககும இதறகுச சிறநத வழிகாடடி திருபபுகழ ஆகும

பயணததில பசிததால புசிகக நாம எடுததுச செலலும உணவுப பொருள, கெடடு போகக கூடியதாய இலலாமலும, நீணட

நாடகள வைததுக கொளளக கூடியதாகவும், வெவவேறு சுவைகளை ஏறறுக கொளளக கூடியதாகவும இருகக வேணடும இவை யெலலாம கொணட ஒரே பொருள அவல ஆகும "இருபபு" நாம "கையிருபபாக" வைததுக கொளளககூடிய "அவல" உணவுப பொருள தான 'இருபபவல' வேறு விதமாகச சொலவதெனறால, நெலலவல' இநத உலகத தில பயணம செயவதறகு, இநத உலகததி லிருநது மேலுலகததிறகு பயணம செயய நாம எடுததுச செலல வேணடிய பொருள 'சொலலவல' ஆகிய திருபபுகழ ஆகும

நாம லோகாயதமான வாழககையில உழனறு கொணடிருநதாலும், நீதிகள வகுககும நெறிபபடி நடநது, நலல மனோவிருபபஙகள நிறைவேறி, தீவினை விளைககும பாவஙகளை அகறறி, முறைபபடி இறைவனை நினைநது நினைநதுருகி, மகிழசசியான வாழவை மலரச செயய வழிகாடடுவது திருபபுகழாகும

ஆனம அநுபூதி பெறறு, தான பெறற பேரினபம இநத வையமும பெறும பெருடடு திருபபுகழ எனற அவலைத தநது, அதன மூலம நாம உயய வகை செயத அருண கிரிநாதரின மகிமை சொலலிலடஙகாது

குசேலா கணணபிரானுககு நெலலவல தநது மணணுலகில சகல சௌபாககியமும பெறறாா அருணகிரிநாதா 'திருபபுகழ' எனற சொலலவல தநது நாம இவவுலகிலும், அவவுலகிலும 'இக பர சௌபாககியம' பெற வழி வகுககிறாா

பலலவி எனறால திருவடி எனறு பொருள அனு + பலலவி = இறைவனுடன இனனும நெருஙகிய நிலை சரணம எனபது ஐககிய நிலை ஆக, பாடலகள மூனறு நிலைகளில இறையுடன சோககும அஙஙனம பாமாலை களில முநதி நிறபது திருமுருகாறறுபபடை முருகனை அலஙகரிககும எலலா மாலை களிலும முதலில நிறகும பலலவியே திருமுரு காறறுபபடை ஆகவே அதனை அருணகிரி யாா "முநது தமிழமாலை கோடிகோடி" என றாா ஆனரல அருணகிரியின அநுபூதி நமமை இனனும ஒருபடி கநதன அருகே அழைததுச செனறுவிடடது! அநுபூதி அனுபலலவி நிலையிலேயே நினறுவிடாமல சரணகம லாலயததில அரைநிமிஷநேரததில நமமை நிலைககவும செயது விடடது!

மனிதன கடவுளை கெடடியாகப பிடிததுக கொளளும மாாககததை மாககடக நியாயம எனறும, கடவுளே நமமைத தேடி வநது தடுததாடகொளவதை மாாஜால நியாயம எனறும கூறுவா தாயகுரஙகு தன குடடியைத தேடுவதிலலை குடடியே பொறுபபுணா வோடு தன தாய வயிறறை கெடடியாக பிடிததுக கொளளும மாறாக மாாஜாலம எனறால பூனை தாயபபூனை தன குடடிகளை தன வாயினால மிருதுவாக கவவி பததிரமாகக கொணடு செலலும மாககடக நியாய முறைககு தெயவயானை திருமணமும, மாாஜால நியாய முறைககு வளளிகலயாண மும சானறாக நிறபன இவவிரணடு நியாய முறைகளும ஒருஙகே காணபபடும இடம கநதரநுபூதியிலே! "சொலலாய முருகா சுரபூ பதியே" எனறு சரணம விளிததுப பறறிக கொளளும அடியாா மாககடக நெறியிலும, "சுமமா உரு! சொலஅற" எனறு மொழிநது பேசா அநுபூதியை பிறககச செயத கநதன மாாஜால நெறியிலும ஒருஙகே நிறகக காணபபெறுவது கநதரனுபூதியிலே

'சூா உரமும கிரியும தொளைபபடடு உருவ' வேல விடுததவன கநதன அரம போனற கூாமையறிவு இருநதாலும மககடபணபு (பணிவு, ஒழுககம) இலலாவிடில மனிதா மரம போனறவரே எனபாா திருவளளுவா

அரம போலும கூாமையரேனும மரம
போலவா

மககட பணபு இலலாதவா குறள

ஆகவே, அரம போனற புததியுடைய சூரபனமன பணிவிலலாமையால மாமரம ஆக நினறது பொருததம தானே! ஆணவம எனபது நான (அகஙகாரம), எனது (மமகாரம) எனற இருகுண சோககை நானே எலலாம, எனககே எலலாம எனற இருகுணசோககை யில எழுநதது சூரமாமரம வேறபடை அதனை இருகூறாகச செயதது சுககல

சுககலாகச செயயவிலலை இவவிரணடு குணஙகளையும பிரிததது மனம எனனும மரம, நான+எனது எனனும இரு ஆணவக கூறுகளாகப பிரியுமே (உடையுமே) தவிர தூள தூளாகச சிதறாது நான எனபது மயிலும, 'எனது' எனபது சேவலுமாக பிரியும முனனது கநதனின வாகனமாககீழே அமாநதது பினனது அவன கொடியில மேலேறி உடகாாநதது "கொககரகோ" எனறது! கொககு+அறு+கோ=மாமரததைக கூறாகப பிளநத வேநதன இவன எனறு முருகனின பெருமையை உலகுககு முழஙகிறறு சேவல! முருகனின திருககைவேல கிரெளஞச மலையைத தூள தூளாககியது ஆனால பினனா, மாமரததை இரு கூறாக மடடும செயதது கலலைவிட மரம கடினமானது அலலவே! அது ஏன? பெளதீகரீதியில வேணடுமானால மரம கலலைவிட கடினம குறைநததாக இருககலாம சூககும (சூக்ஷும) ஞான அறிவில மககட பணபறற, ஆணவமலம கொணட, மரம போனற மனம உலகிலேயே மிகமிகக கடினமானது இது அனுபவ உணமை அதைப பிளநது தளளுதல வேறபடையொனறாலே தான இயலும! இதுவே கநதபுராண தததுவ சாரம இதையே அநுபூதியில பல பாடலகளில உணாததுகிறாா அருணகிரி

பூதஙகளின பதி பூதி (இறைவன) அநு-=சமீபம இறைவன சமீபம கொணடு செலலும கருவி அநுபூதி பெறற அநுபூதியை கடைசி வரை காபபாறறிக கொளளுதலும மிக அவசியம எலலா ரிஷிகளும சதுாவேதம படிதது மேலே போனாாகள துரோணா மடடும சதுாவேதம கறறு தோநதாலும தனுா வேதததைப பினபறறி முனனதை மறநது உலகியலில வீழநதாா அதையறிநதே அவா மகன அசுவததாமா பிறவியிலேயே அநுபூதி பெறறு "சிகாமணி" அடைநதிருநதான ஆயினும பினபு அதை இழநது உபபாணடவாகளை கொனற பாவியானான ஆகவே, பெறற அநுபூதியை நாம கடைசிவரை காபபாறறிக கொளளுதல மிக முககியம இதையே அருணகிரியாா 'கருபபறறூறி பிறவாதே' எனற பாடலில, "திருபபொற பாதததது அநுபூதி சிறககபபாலிதது அருளவாயே" எனகிறாா முருகா! அநுபூதி நீ தநதால மடடும போதாது! அதை நான கடைசி மூசசுவரை சிறககபபாலிககவும நீ அருள வேணடும எனறு வேணடிககொள வோம!

உருவாய நிறகும முருகன அருவாய நிறபான உரு அருவ அலலது அருவுருவ நிலையிலும நிறபான அருவம, உருவம எனற இருதலைகளுககும இடைபபடடுளள நிலை அருவுருவம அதுவே திருககோயிலகளில எழுததுககள வடிவததில அமைதது வைககப படும இயநதிரஙகள அலலது சககரஙகள, செபபுதத கடடில கோணஙகளுககுள அடைககபபடுகினற இயநதிரம எழுததுககளே அருவுருவம ஒனறுமிலலாத நிலை அருவம, இயநதிரஙகளே அருவுருவம, கோயிலில எழுந தருளியுளள விகரகஙகளே உருவம

"அடைவினில ஐமபதும ஐயைநது
அறையின
அடையும அறையொனறுக கீரெழுததாககி
அடையும மகாரததில அநதமாம க்ஷவவும
அடைவில எழுதது ஐமபததொனறும
அமைநததே",

திருமூலா

அகரம முதல க்ஷகரம வரையிலுளள 51 எழுததுக்களை சககரததில அடககும முறை, பிரணவ வடடம அமைககும முறை இவறறை விளககுகிறாா திருமூலா ஓம சரவணபவ எனும எழுததுககளிலும திருஎழுகூறறிருககை எனும மஹாயநதிரததிலும அருவுருவான நிலையில அவனைககாணலாம அவனை யறிய அவனே குருவாக வரவேணடும! அருளவேணடும! இதுவே கடைசி அநுபூதிப பாடலின சாரம

* * * * * *

நினைவாஞ்சலி (4)

டாகடா PG.K ரஙகரதனம அவாகளின

வாழ்க்கை வரலாறும் சில கருத்துரைகளும்,

(Dr T S பஞசாபகேசன)

Dr PGK ரஙகரதனம அவாகள திருபபுகழ அனபாகளின முதிய மெயயனபா 'முருக தாததா' எனறும, 'டாகடா தாததா' எனறும, 'திருபபுகழ தாததா' எனறும அனபுடன அழைககபபடடு, இறுதிவரை தினமும, முறையாக திருபபுகழ பாராயணம செயதும, எபபொழுதும, எலலாம முருகன செயல எனறே உளம நிறைநது மொழிநதும, பல நறபணிகளில ஈடுபடடும, 93 ஆணடுகள நிறைவாழவு வாழநதவா

Dr ரஙகரதனம அவாகளின தநதையாா, பழநி கடம கிருஷணையா, சஙகீத உலகில, 82 ஆணடுகளுககு முன, இணையறற கீாததியுடன கலைபபணி ஆறறி விளஙகியவா, முருகனிடம அநதரஙகமான பகதி கொணடவா அடிககடி ஓம சரவணபவ எனற திரு நாமததையே சொலலிககொணடே 'இருபபவா அவா திருபபுகழ பாடலகளைப பாடிககொணடே அநாயாசமாக கடம வாசிககும அரியதிறன உடையவா கீாததனையின சொல விநநியாசஙகள அலஙகாரஙகள எலலாம அவா கையாளும பானையில (கடததில) பேசும கடவாததியததின கௌரவததை உனனத நிலைககுக கொணடுவநதவா கிருஷணையா அவருடைய வாழககை வரலாறறினை டாகடா ரஙகரதனம ஒரு சிறு புததக உருவில அழகாக வெளியிடடுளளாாகள

டாகடா ரஙகரதனம கோவை சிஙகாநலலூரில 1901 ஆம ஆணடில பிறநது வளாநது, சென்னையில சாககா மருததுவ பளளியில பயினறு, ராணுவததில சோநது நாடடின பல பாகஙகளில இருநத ராணுவ மருததுவ மனைகளில 28 ஆணடுகளுககு மேல பணியாறறி, 1958-ல ஓயவுபெறறு, பினனா இறுதிவரை முருகனின நிறைபுகழை உரைதது ஓதும திருபபணியையே பகதியுடன புரிநது வநதாா

1928-ம ஆணடில, பெஙகளூரில இருககும பொழுது தான ரஙகரதனம அவாகளுககு திருபபுகழில பறறுதல ஏறபடடது "பநதாடியஙகை" எனற திருபபுகழ பாடலும, "மணடாசை கொணடு விணடாவி நைநது மஙகாமல உனறன அருள தாராய" எனற வரிகளுமே அவரை முதன முதலில கவாநதவை பினனா திருபபுகழ பறறி கிடைதத புததகஙகளை எலலாம வாஙகி விருபபமுடன ஓதி, பல திருபபுகழ பாடல களை உரையுடன பாராயணம செயதுவநது சொறபொழிவு ஆறறும திறனும பெறறாா அவரிடம திருபபுகழ, அநுபூதி, அலஙகாரம முதலிய நூலகளும விபூதிப பையும எபபொழுதும இருககும சில அனபாகளுடன அவவபபொழுது திருபபுகழ பறறிய சாசசைகளில ஈடுபடுவதும உணடு சாககா வேலையிலிருநது ஓயவுபெறறபினனா ஏழு ஆணடுகள பழநியிலிருநத பொழுது, திருபபுகழ மாநாடடில சொறபொழிவு நிகழததினாா, ஞாயிறுதொறும மலையேறி பழனி ஆணடவனைத தரிசிககத தவறு வதிலலை

அவா வளளிமலை சுவாமிகளிடம பகதி கொணடவா, நேரில பாாததும, சுவாமிகளை அறிநது கொளளததவறிய வரலாறறை, அவா வருததமுடன கூறுவதைக கேடபோம, "நேரில அவரை நான பாாததிலலை அவா படம ஒனறு எனககுக கிடைதது பெரிய உருவம, அஜானபாஹு, தாடியும உண்டு குடுமியை மேலே உசசியில உருணடையாகக

கடடியிருபபவா கௌபீனதாரி கையில ஏகதாரா அபபடி இருநதது படம வயது காலததில, வளளிமலையை விடடு, சென்னையில லிஙகி செடடி தெருவில, செஙகலவராயப பிளளையவாகளின இலலததில தஙகியிருநதாராம காலையில சென்னை வநது, அவரைத தரிசிததுவிடடு, அனறு மாலையிலேயே சென்னையைவிடடுச செலல பயணததிறகுப பதிவு செயதாகி விடடது தாடியுடன கூடிய ஒரு கௌபீன தாரியைத தரிசிககப போகிறோம எனற நமபிககையுடன, அவா தஙகியிருநத வீடடை அடைநதேன அஙகே யாரோ, ஒரு முதியவா, நலல பெரிய சரீரம வேஷடி, ஜிபபா அணிநது ஈஸிசேரில வெறறிலை பாககு பெடடியுடன, அமாநதிருநதாா வெறறிலை போடடுக கொணடிருநதாா நான தயஙகித தயஙகி அவரை நெருஙகி நினறேன அவா யாா எனறு தெரியாது "யாா, எஙகிருநது வருகினறாய? என்ன வேணடும?" எனறு கேடடாா பதில சொலலத தயககம "பழநி சொநதஊா, தகபபனாா கடடம கிருஷணையா திருபபுகழ சிறிது படிததுவருகிறேன வளளி மலை சுவாமிகளைப பாாகக வேணடும எனற ஆசை இஙகு இருககினறாா எனறு கேளவிப படடு வநதேன" எனறு சொனனேன ஏதோ சில வாாததைகள பேசினாா நானும பதில சொனனேன செனடரல ஸடேஷன செலலவேணடும, காஷமீரில வேலை எனறு கூறி, புறபபடடேன வழியில ஒருவரிடம இநத விபரததைச சொலல, "அடடே, அவாதான சுவாமிகள!" எனறாா வயது முதிாநததால மலையை விடடு கீழே இறஙகிவநதிருககிறாா, தாடியையும களைநது விடடிருககிறாா எனறாா எனனே எனது துரதிாஷடம! எனனே என மூடததனம! எனறு நொநது கொணடேன " பாாததும அறிநது கொளள இயலவிலலை

"அறிய அறிய அறியாத அடிகள அறிய அடியேனும அறிவுள அறியும அறிவூா அருளவாயே" எனறு வேணடிக கொளவது தான இயலும

டாகடா ரஙகராதனம அவாகள பழகுவதறகு இனிமையான சுபாவம உடையவா எலலாம முருகன செயல எனபதே அவா மொழிநத தாரக மநதிரம -ஆசி மொழியும கூட திருபபுகழ அனபாகளிடம தனி அனபும, அபிமானமும கொணடவா அவாகள மேறகொணட நறபணிகளி லெலலாம அவாகளுககு ஊககமளிததவா அவாகளுடன திருததல யாததிரைகளிலும, சிறபபு நிகழசசிகளிலும பஙகு கொணடு மகிழநதவா அவவபபொழுது சில திருபபுகழ பாடலகளுககு விளககவுரை அளிததும, அனபாகளின ஐயஙகளைப போககியவா "திருபபுகழ அனபாகள" எனற நம சஙகததின கௌரவப போஷகா எனும உயாநிலை, அவரைத தேடி அடைநதது அனபாகளின நினைவில எனறும நீஙகாது இருபபவா அவருககு அஞசலி செலுததும வகையில, அவருடைய சில கருததுரைகளைத தொகுதது அனபாகளுககுத தெரிவிபபதை ஒரு சிறநத பணியாகக கருதுகிறேன

"சுமமா இரு சொல அற"

ஔவைப பிராடடியாா மோனமெனபது ஞானவரமபு எனறு அமுத மொழி அருளியிருககினறாா அதாவது, மௌனம எனபது ஞானததின எலலை அலலது ஞானததை அடையும வழி எனக கொளளலாம

மோனம, மௌன மெனறால 'சுமமா யிருபபது' எனறு பொருளபடும ஸதவம, ரஜஸ, தமஸ எனகிற முககுணஙகளில இது ஸதவ குணததைச சாாநததாகும

சாதாரணமாக, ஒருவன வாய பேசாமலிருநதால அவன மௌனமாக இருககினறான எனபது உலக வழககு ஆனால காஞசிப பரமாசசாரியாா "இனறு காஷட மௌனம அனுஷடிததாாகள" என கூறக கேடடிருககினறோம மௌனம மூனறு வகைபபடும

1 வாக மௌனம வாய பேசாதிருததல

2 காஷ்ட மௌனம அவயவங்களால வேலை செயயாதிருததல

3 மனோ மௌனம மனததால எதையும சிநதிககாதிருததல

இமமூனறில, முதலிரணடு கணகளுககுப புலபபடும, மூனறாவதோ அனுஷடிபபவருககு மட்டுமே புரியும

ஒரு காரியம நடகக வேணடுமெனறால மனம, இநதிரியம, புலனகள (காயம) மூனறும சேர வேணடும அதாவது மனம, இநதிரியம, புலனகளின உதவிகொணடு வெளி விஷயஙகளையுணாநது அறிநது, காமேநதிரி யஙகளால ஒரு காரியததைச செயகிறது

மனம நினைககாவிட்டால ஒரு காரியமும நடவாது, ஆகவே மனமே எலலா காரியங களுககும மூல காரணம மனததால நினைதது, வாககால சொலலி, காயததால (தரிகரணங களாலும) ஒரு செயலைச செயவதாலேயே, நாம பாவ புணணியங களுககு ஆட்படுகிறோம ஆகவே மனம அடஙகிவிட்டால பாவ,புணணியஙகளைக கடநது, ஜனமமே ஒழிநது விடும மனோ மௌனமே ஞானததிறகு முககிய சாதனமாகும மனம சலனமறறபொழுது ஸதவ குணம மாததிரம தனியாகச சோபிககிறது

மனததின மறற உருவ நிலைகளே அதன ரஜோ, தமோ குணஙகளாகும மனம ஒடுஙகி ஏறபட்ட அருவ நிலையே ஸதவ குணமாகும மனோலயம அடைநத ஞானிகள ஈஸவராாப பணமாக எககாரியததைச செயதாலும, அவாகளுககு காம நிமிததம (பாவ, புணணியஙகள) ஏறபடா

மனம ஒடுஙகினால, ஆனமா, அநத சுதத ஸதவ விருததியால தனனைத தானே அடைகிறது, அதாவது ஞானததை அடைகிறது அதாவது இறைவனிடம இரணடறக கலககிறது, இறைவனை அறிகிறது இநத இறைவனடி ஞானமே "ஞானம" எனபபடும பிறிதெலலாம அஞ்ஞானமே

அருணகிரிநாதரும கநதரனுபூதியில, "சுமமாயிரு சொலலற" எனறும "அமமா பொருள ஒனறுமறிநதிலனே" எனறும கூறுகிறாா இஙகே சொலலற வாககு மௌனமாகவும, சுமமாயிரு காஷ்ட மௌனமாகவும, பொருள ஒனறுமறிநதிலன- மனோ மௌனமாகவும கொளளலாம

ஞானததையடைய வழி

மேறகூறியவறறில, மனமடஙகபபெறின, ஞானம சிததிககும என உணருகிறோம

மோன நிலையையடைவதறகு, ஆசையை, காமததை, விருபபை மறறும வெறுபபை அறவே நீகக வேணடும இதனையே அருணகிரியாரும வேணடுகிறாா

"மனஙகடநத மோன வீடடைநது ஒருஙகி யான அவா அடஙக எனறு பெறுவேனோ,"

("ஆறுமாறும" திருபபுகழ)

ஆனால மனமோ எததகையது !!!

மனம ஒரு சிநதனையில நிறபதே கடினம சதா ஒரு நினைபபிலிருநது மறறொரு நினைபபிறகுக காலம தெரியாது தாவிக கொணடேயிருபபதுதான அதன இயலபு வேகததில மனததை ஒரு குரஙகிறகே ஒபபிட்டிருககிறாாகள

அதுவும எபபோபபட்ட குரஙகெனில காரமான இஞ்சியை மெனறுவிட்ட குரஙகு, களளையும குடிததுவிட்டால, சேஷ்டைககு அளவேதும உணடோ? அதோடு கருநதேளும கொட்டிவிட்டாலோ, சொலலவும தேவை இலலை அதுவும போதாதெனறு, அதனைப பேயும பிடிததுவிட்டால, அககுரஙகு எபபடியிருககும? அததகைய நிலைககு மனததை ஒபபிடுகிறாா இம மனதில ஓா ஆசை தோனறிவிட்டால எதை எதை யொலலாமோ செயயவைததுவிடும

ஆகையால, மனததைக கொஞசம, கொஞசமாக ஆசையின ஆட்சியிலிருநது விலககி, மீடக வேணடும மனமோ இசசா ஸவரூபம இசசையை ஒழிகக மனததை, குறிதத ஒரு சிநதனையிலேயே நிறுததி, அதில லயிககச செயயவேணடும இதறகாகவே

"ஸகுண உபாஸனைகள்", ஸகுண மூர்த்திகள் தோன்றியுள்ளன உலக போகத்திலிருக்கும் நாம, நமது இச்சையை உபாஸனா மூர்த்தியிடம் செலுத்தி, மனத்தை அங்கே நிறுத்தப் பழகவேண்டும் இது மிகக் கஷ்டமானதே யாயினும், ஸாத்தியமானதே பலர் செய்திருக்கின்றார்கள்

" சிவன் அளித்த சக்திவேல்"

பெருமைவாய்ந்த வேலை சிங்கார வேலனாம் செந்தில் நாயகனான ஷடக்ஷரனுக்கு கொடுத்தவரை மஹேஸ்வ ரனாக ஓரிடத்திலும், மஹேஸ்வரியாக பிறி தொரிடத்திலும் அருணகிரியார் காணகிறார்

"அன்று கணதிறந்த இருண்ட கண்டர் தந்த அயிலவேல ..."

(கனங்கள் கொண்ட திருப்புகழ்)

" சிவன் உகந்தருள கூர்தருவேல்"

(மனமெனும் பொருள் - திருப்புகழ்)

பரமசிவனே வேலைக் கந்தனுக்கு அருளியதாக மேற்கண்ட திருப்புகழில் காணப்படுகிறது சீகாழி திருப்புகழிலும் "அவர் ஈதரு போர் வேலவ" என்றதில் சிவனே வேல தந்ததாக பொருள்கொள்ளுமாறு அமைகிறது

மற்றோரு இடத்தில், பராசக்தி கொடுத்த தாகவும் பாடுகிறார்

"எமபுதலவா, வாழி வாழியெனுமபடி வீறானை வேலதர"

(கொமபனையார் திருப்புகழ்)

"கறபுசசக்தி பொறபு சக்தி கச்சி சொக்க பெருமானே ... "

(அறறை திருப்புகழ்)

மேறகூறிய திருப்புகழில கறபுககு அணிகலமாம பராசக்தியே வேலைக கொடுத்ததாகக காணகிறார இது வேலின தனமையைப் பொருத்து மிகவும் பொருநதும பல இடங்களில அருணகிரிநாதர பரமசிவனை, அரத்தநாரியாகவே, உமை யொருபாகம கொணடவனாகவே வாணிக கினறார

இத்தகைய பெருமை வாயந்த சணட பராக்ரமவேலை ஆதி சங்கரர் பராசக்தியின அமஸமாகவே நமஸகரிக்கிறார வேலின சக்தியினால மனோவியாதி விலகும், பயம நீஙகும், பரமசுகம கிடைக்கும நாமும அவவிதமே வேணடுவோம

"ஜகத்திறகுத தாயும சுகத்தைக கொடுப்ப வனும நமஸகரித்தவர்களுடைய மனோ வயாதியை போககுகிறவனுமான தங்களைப பஜிககிறேன

ஸ்ரீ குஹரின ஹஸ்தத்திறகு அலங்காரமான ஓ சக்தியே ! தங்களுககு அனேக நமஸகாரங்களைச செயகிறேன மீணடும நமஸகரிககிறேன என இதயத்தில தாஙகள இருக்க வேணடும" எனப பிரார்த்திககிறேன

" சக்தே பஜேதவாம ஜகதோ ஜனத்ரீம
ஸுகஸய தாத்ரீம பரணதார்ததி ஹந்த்ரீம !
நமோ நமஸதே குஹ ஹஸத பூஷே
பூயோ நமஸதே ஹருதிஸனனிததஸவ !!

* * * * * *

TIRUPPUGAZH A PERSONAL EXPERIENCE

Sarasvati Doraiswami

INTRODUCTION
THE JIVA'S ETERNAL SEARCH

The experience that is being narrated in this article is not unique to just one individual embodied ego It is the experience - conscious, unconscious, and subconscious - that, very **Jiva** goes though, in one form or another, in one birth or another, on its inexorable journey to the ultimate Destination - its oun source, the Self, the Parabrahman, there to discover that everything is Brahman alone, including this **Jivatma**

This realization of the absolute identity of the **jivatma** with the **Paramatma** is the only purpose(*குறி*) for human existence(*பெறுத நகரிய பிறவியை பெறற பயன*)[1] Once the jivatmamerges in the Parmananda Sagaram, there is no more return to the endless (*இவாபோய அவராய அவாபோய இவராய இதுவே தொடாபாய அவமாய*)[2] cycle of births and deaths Arunagirinatha indicates this Supreme Goal in his supplication "*சென்ன மறுககைககு, பரமுததிககு அருள தராய*' [2(a)]

GOD CHOOSES HIS OWN MOMENT OF GRACE

Every seeker experiences moments of intense, agonizing regret at all the years "wasted" Arunagirinatha expresses this agony so hartrendingly in a variety of ways

"*உவபபொடு உன புகழதுதிசெய விழைகிலன*" [3]

"*மெயததவமிலி நறசெபமலி*" [4]

"*நிறையிலி முறையிலி அனபு தானிலி*" [5]

"*ஒருபொழுதும இருசரண நேசததே வைதது உணரேனே*" [6]

or again,

"*திரைவா கடல சுழபுவி தனிலே உலகோரொடு திரிவேன உனை ஓதுதல திகழாமே*" etc[7]

But indeed, there is nothing like early or late in spiritual evolution Every day is the Lord's *ஒருநாளே* Everything that has happened, not necessarily only in this life, has gone according to a Divine plan, and He reveals Himself at the appropriate Time when we are ripe to receive His Grace In fact there is nothing but Anugraha,only we do not recognise it until the right moment

MY INDUCTION INTO TIRUPPUGAZH

This moment of Anugraha arrived in my life one day in september 1985, When Someone to whom I had expressed a desire to learn Tiruppugazh gave me the name and telephone number of Guruji Who planted this desire in one's heart ? why then? How? A Bhajan tape presented by some one? A chance acquisition of Kandar Anubhuti and Kandar Alankaram by that great Muruga Bhakta Sree K V Jagannathan?

1) *கநதரலஙகாரம (67)*
2) *எருவாய கருவாய*
2) (a) *தலைமயிா கொக*
3) *உனைததினம*
4) *திடமிலி*
5) *நிணமொரு*
6) *ஒரு பொழுது*
7) *திரைவாா*

It is futile searching for a cause and effect explanation May be the Lord decided that the moment had come to set His lotus Feet on the திணியான மனோசிலை" [8] of this jiva, to bestow "ஆனாத ஞான புதி " [9] even on such an undeserving individual, and to beckon me to him

" நீ வா என நீ இங்கு அழைத்து
பாராவர ஆனந்தசித்தி நேரே
பரமானந்த முத்தி தர " [10]

GURUPARAR IN THE FORM OF GURU

Divine messages reach us throughout life, through many points of Guru Taltva, provided the mind is subtle enough to receive them The Lord being GURUPARAR Himself, when He appears to us in the form of one who is devoted to the "inward life" (as Paramacarya puts it), one is indeed blessed

To me, Gūruji was that Messenger from the Lord It was verily a Divinely ordained Day when I had the first darshan of Guruji on the first day of initiation into Tiruppugazh

From day one, Tiruppugazh became an all - absorbing, twenty-four hour obsession The nuances of the Raga, tala and above all, the bend of bhakti and jnanam in every song, were sources of endless joy and discovery And Guruji's rendering, his vibrant voice, the bhava, made each bhajan, every lesson, an indelible experience

Like Mary's Little Lamb, I was soon following Guruji to all his classes, to all his bhajans, to Padi vizhas in Delhi and outside From the moment his deep, rich voice intoned 'AUM', I was held spell bound, transported to realms of experience beyond words

Once, at the conclusion of a Bhajan in Chandigarh, I was so moved by his invocation of Muruga through his Alankaram and arul I Exclaimed "Oh Guruji, why does He not respond to our heart- rending supplications ? His prompt reply came "Of course He does, and He did Did you not "see" His presence ?!

How true When our hearts are cleansed of "ஆணவ, மாயை, கரும மலங்கள்" [11] then alone do we qualify as மாசில அடியார்கள் " [12] then can the "inner eye" "see" "முழுதும அழகிய குமரன்" [13] and the inner ear "hear" His "தனிமை கண்ட தான கிண கிணிய தணடை சூழவன சரண புணடரீகம " [14]

THE INEXHAUSTIBLE WEALTH OF TIRUPPUGAZH

Arunagirinathar, the jivan mukta that he was, had one great concern - that the entire mankind should also attain this Bliss Out of his infinite love he poured out his wisdom in thousands of Tirruppagazh songs He urges us to make the best use of this human existence, to realise the great Mukti How ? By surrendering our ago and taking refugee in the lord, in the மயில வாகனக கடவுள,

the Protector of his Devotees, "மல நிலைவோ அறுக்கவல பிரகாசன்" [15]

Tiruppugazh is therefore a rich treasure - house of spiritual thought from which everyone can draw strength and guidance according to one's need To the young, it is a beautiful introduction to Bhakti it brings solace and tranquility to many as Nama - Sankirtan Of the Lōrd's Glory to several, it is an answer to prayers to the musically talented, its raga - tala- bhava mosaic is a delight and to those who seek that "Para Mukti" it is pure Essence of Advaita Vedanta, pursuing which one reaches the stage of " உரை அவிழ, உணா வவிழ, உளமவிழ, உயிா

8) கநதா அநுபூதி 6
9) ஆனாத ஞான
10) ஆராதனராடமபரதது
11) ஐநது பூதமு
12) மூளுமவினை
13) எழுதரிய (விழையுமணி)
14) நிகரில பஞசபூதமஒரு பொழுது
15) மனமே உனககுறுதி

அவிழ, உளபடியை உணரும அநுபூதி " [16]

TIRUPPUGAZH AS SADHANA MY EXPERIENCE

Self - questioning When I came within the ambit of Tiruppugazh, I had reached a point where most of life lay behind the day of fade-out was not far - off A reassessment of life was inevitable What did all those years of striving amount to ? All that Service to "the king", all the double - Speak received and given -

புலவரை ரஷிககும தாருவே', பாரியான கொடைக கொணடலே ' etc

What gain did they bring ?what lay ahead ? for whom ? for me' ? who is this 'Me' ?

It was a devastating process of introspection, as if the past and the future were a mere void

It was at this juncture that the lord's magnetic Grace reached out to me through Arunagirinathar's words, articulated with great love and inspiration by Guruji It was balm to a bruised spirit - first a whisper, soon a strident, insistent voice of wisdom that made one turn inwards - உளளக கணணோககும அறிவூறி, உளளததை நோககும அருள

Discrimination and Re-evaluation

This self-analysis cannot but lead to a devaluation of many things and relationships that hitherto had been holding centre - stage in one's life Like all great saints, Arunagirinatha encashes this point in our experience to develop the "dosha drishti" in us i e , a new angle of vision which now reveals the unattractive, nay, even repulsive side of those same objects and relationships In very vivid and powerful language he demolishes our over-powering attraction (a) to this body and (b) to wealth, wife, children, relatives etc

The body over which we fuss so much is nothing but a bag of unattractive contents (குடல நிணமெனபு, தோலெலுமபு, குரமபை மலசலம, தசையும உதிரமும) It is here to day, gone tomorrow (நிலையாப பொருள, அலலில நேரும மின அதுதானும அலல தாகிய உடல மாயை)

All human relationships are fickle Those who one holds most dear, are the first to deride and forsake in old age இளமைநதா உடைமை கடன ஏதுளன, [17] மனைவியும நிநதிதது அடுதத மைநதரும வசைகள விளமப" [18]

This exposure of raw reality - bitter though it be, leads us to develop dis-passion and vairagyam towards worldly things, and loosens the grip of I and Mine

RENOUNCING DESIRES

A strong sense of I and mine generates endless devices to fulfill desires one engages in Karmas (அசடடுககிரியை) [19] and Karmas are seeds for more births Spiritual progress is not possible unless desires are reduced Arunagirinatha dos not mince words , he says " Kill them at Source! " That is the way to true happiness சுடடது போல ஆசை விடடு, உலக ஆசார துககம இலா ஞானசுகமேவி

And desires have a way of rising from the ashes and devouring us again The five senses are waiting in the wings to take advantage of one's weak moments (ஐவா ஒனறை உனன ஓடடார) [20] So Arunagirinatha warms us against such recurrence (பாசம விடடு விடடு ஓடிப போனது போதும) [21]

Tiruppugazh gives three potent techniques to remove the I-mine- desire chain in its totality,

16) சீபாதவகுபபு

17) தொநதி சரிய

18) கருதத குஞசியும

19) கநதரலஙகாரம (7)

30) கநதரலஙகாரம (4)

21) சீ சி முபபுர

One Cultivating the habit of giving and sharing whatever we have, generously and without reservation கரவாது இடுவாய,[22] இலையாயினும, வெநதது - ஏதாயினும பகிாநது ஏறறவாககே [23]. He who eats alone is condemned வேறொருசாஷி அறப பசியாறி [24] as an extremely self-centered individual

Two This giving should be devoid of kartruttva abhimanam - that I have given out of my greatness Indeed nothing belongs to us in this world, not even this body The Lord alone is the owner Therefore Arunagirinatha reminds us the moment you have given, think of him who has made this giving possible - எமதுபொருள எனும மருளை இனறிக குனறிப பிளவளவு தினையளவு பஙகிடடு,[25] இடுவாய வடிலே இறைதாள நினைவாய [26]

Paramacharya says that even the Asirvadam that we give when someone does Namaskaram, belongs to Him, and mentally we should pass it on to him for fulfillment

Three Replacing the many smaller worldly desires with one larger Divine desire Worldly desires never get truly fulfilled, they only generate more Whereas, when Divine Desire reaches its culmination, it is **Poorna trupti** The cup overfloweth All other desires die a natural death சோகனம பெரிய வாழவு கொணடு உழலும ஆசை வெநதிட, உன ஆசை மிஞசி [27]

DIVINE LOVE THROUGH SAGUNA (உருவ) UPASANA

As this Derive Desire grows One wants to remain more and more in His Presence - picturing every detail of His Divine Beauty, by repeating His Countless endearing Namas, by singing the praise of His Leelas, His compassion Every Tiruppugazh song is a puja in itself - (a) it invokes the lord in one or the other of His attributes, (b) one surrenders oneself with all one's shortcomings as the best offering and (c) it concludes with the supplication Just to sit before the lord and linger over every word in a song and dwell on its deeper meaning, is a beautiful experience each day is thus a beautiful flower dipped in the fragrant water of his praise and offered with Love at His Feet

உன புகழே பாடி நான இனி அனபுடன ஆசார பூஜை செயது உயாநதிட வீணாள படாதருள புரிவாயே [28]

This upasana need not be pomp and show, need not be ஆடமபர ஆராதனை True worship is just between two entities (initially) - the worshipped and the worshipper the tears of Bhakti are the purest abhisheka tirta The Lord is "நீராளக நீர மஞசனதத" [29] The love in one's heart is the flower (மனோ பதமமான பூ) [30]

As this upasana is practised more and more, all one's thoughts are filled by His presence, whether waking or asleep, all conversation only revolves round Him [31] the Guhan takes permanent residence in one's Heart-cave

நிததமும ஓதுவாாகள சிதத மெவீடதாக நிாததமது ஆடும ஆறுமுகவேளே [32]

Subsidence Of The Mind And Nirakara (அருவ) Contemplation

As the Lord's abidance takes root, thoughts subide, names and forms lose their significance, and one glides into the contemplation of the formless Attributeless Paramatma tattva, which now shines resplendent in the Heart in the ஓஙகாரததது உளளொளிககுள one

22) கநதரலஙகாரம (7)
23) கநதரலஙகாரம (51)
24) தாகக மரு குஞசியும
25) அமுதுததி
26) கநதரலஙகாரம (7)
27) ஈ எறுமபு
28) கொமபனையாா
29) ஆராதனா
30) ஆசைகூா
31) உரிய தவநெறி
32) எததனை கோடி

is in the presence of the காணொணாத உருவோடு அருவதான மஙகடகு கூற அரிதான, துரிய அசிதமான Nirguna Nirkara Brahman, eternally pulsating as the Supreme self

The objective world drops away as உலக மெனறு பேச அறியாத உருவம ஒனறிலாத பருவம [33] takes over

THE ULTIMATE ANUBHUTI

The ultimate step is entirely in His Hands Our self effort can only take us that far, even that only with His Grace The final annihilation of the 'I', நீ நான அற வேறினறி நிறகும [34] State will happen only when He bestows the Anugraham of "Manolaya Samadhi Anubhuti", [35] the soham anubhuti through His முததிரையா மோனம (The Mouna Mudra) Arunagri Nathar describes this state thus [36]

வான இநது கதிரிலா நாடு அணடி
நான எனபறிதவிலாமல
ஓம அஙகி உருவமாகி, இருவோரும
ஓா அநதம மருவி" [37]

UNIVERSAL LOVE

One who has experienced this anubhuti has an entirely changed vision from the narrow limited out look of the jiva, it is transformed into the Infinite vision of the Paramatma

Thee things happen

One One accepts everything, every one and every event as the Divine Plan There is no struggle to change anything Arunagire-Nathar says "இருநதபடி இருஙகோள" [38] (Be as you Are)

Two One ceases to argue about any issue, because in the Divine scheme of things, every thing has a place one develops the catholic outlook that pervades Tiruppugazh throughout Arunagirinathar therefore condemns the tendency to enter into meaningless controversies கலககககலை நூல பல கொணடு எதிா கதறி,பதறா" [39]

Because, the Truth is beyond all argument " அகிலவாதிகளும சமயஙகளும அடைய ஆமென அனறென நினறது " [40]

Three Personal selfish love becomes universal, all-embracing compassionate, helpless, Love A jivan Mukta like Arunagrinathar then prays for the wellbeing of the entire humanity

"கடல உலகினில வரும உயிாபடும
அவதிகள
கலகம இனையதுள கழியவும, நிலைபெற
கதியும உனது திருவடி நிழல தருவதும
ஒரு நாளே" [41]

The goal seems so near and yet so far I can see the goal - post at the end of beautiful vista of blossoming trees of Tiruppugazh As I traverse it, as யான தான duality dissolves, surely the Lord will reveal himself "சானறாருமறற தனிவெளிககே வநது சநதிபபதே [42]

That the intense yearning for that Eternal Bliss has been kindled in the heart is the Anugraha of the Almighty and the Guru Tattva

To Guruji through whom that Tattva manifests in all its radiance, my eternal gratitude

OM TAT SAT

33) மருவு மஞசு
34) ஆராதன
35) இலாமமில
36) சுடடது போலாசை
37) ஞானஙகொள
38) கநதரலஙகாரம (18)
39) உலகததினில
40) புகரில சேவல
41) சரவணபவநிதி
42) கநதரலஙகாரம (95)

எங்கிருந்தோ வந்தான் கந்தன்....

லக்ஷமி ரமணன

கநதன கலியுகததில கணகணட தெயவம இதை அனுபவ பூரவமாக என வாழககையில பல சநதாபபஙகளில உணாநதவள நான 'அரிது அரிது மானிடராய பிறபபதரிது கூன குருடு, நொணடி, ஊமை எனகிற குறைகள இனறிபபிறபபது அரிது,' எனகிற வாசகத தோடு 'அரிது அரிது ஆனறோரை பெறறோராய அடைவதரிது' எனறும சோததுக கொளவதையும நான விருமபு கிறேன ஒரு குழநதைககு நலல குணங களும பணபாடுகளும அதன பெறறோரிடமிருநது இயலபாகவே வருவது ஐமபது சதவிகிதம எனறால அவாகள வளாபபு முறையும மீதி ஐமபது சதவிகிதம காரணம எனபேன தெயவ பகதியையும நம கலாசாரததையும பழகக வழககஙகளையும தஙகள குழநதை களுககுக கறறுககொடுதது வளாதத பெறறோா களால தான நம பாரமபாயஙகள இனறுவரை பாதுகாககபபடடு வநதிருககினறன

என பெறறோாகளுககுத திருபபுகழில ஏறபடட ஈடுபாடு எனனையும ஈாதததன காரணம அதில நான கணட சநதங்களின சிறபபு, தமிழின நயமுமதான

பிறகு எறுமபூரக கல தேயநதது'

அதிலிருநத சொலநயமும, பொருளநயமும அதன நாயகனின பிரவர அறிமுகமும அதன வழியே வெளியான ராமாயண பாகவத பாரதச சமபவஙகளும எனனைக கவாநதது கநதனின மகிமையை உணரவைததது சஷடி விரததததை மேறகொளளவைததது பாலகாவடி எடுகக வைததது மகனுககுக 'காாததிகேயன' எனறு பெயா சூடடவைததது

கநதனின கருணையை நான உணர நோநத சநதாபபஙகள பல உணடு அதில ஒரு விததியாசமான சமபவததை இஙகே சொலல விருமபுகிறேன

1974-ம ஆணடு மே மாதம எனறு நினைககிறேன விடுமுறையைக கழிகக குழநதைகளும நானும பெறறோாகளுடன மைசூருககுப போனோம முதலநாளே ஜுரம வநது என மகள கலபனா சுருணடு படுததாள நானகாம நாள ரததபபரிசோதனை செயது அநத ஜுரததுககு பாராடைபாயடு' எனறு நாமகரணம செயதாா டாகடா அதன பிறகு எஙகளுககு அஙகே இருபபுக கொளளவிலலை உடனே சென்னை திருமபிவிட எணணினோம 'ஜுரததிலும ஜுகலபநதி' எனகிற மாதிரி என சினனபபெண விதயாவுககும 103 டிகிரி ஜுரம!

அமமா முருகனின திருததலஙகளை எலலாம ஞாபகபபடுததிக கொணடு வேணடிககொளள ஆரமபிததாள எஙகள டெனஷனுககு சிகரம வைததாறபோல 'ரயிலவே பணியாளாகள வேலை நிறுததம' துவஙகியது

"எபபடியாவது ஊாபோய சோநது விடவேணடும எனகிற தவிபபு எஙகளுககு பணியாளாகள கோரிககை நியாயமறறது' எனறு அறிககைவிடடு மததிய , அரசு அவாகளுடன மோததயாராகியது

விடடேனா பாா' எனறாாகள வேலை நிறுததககாராகள சென்னைககு எபபடித திருமப போகிறோம எனகிற கவலை எஙகளைப பிடிததுக கொணடது

எஙகளிடம முதலவகுபபுககான டிககட இருநதும பயனிலலை ரயில ஓடினாலதானே போகமுடியும? பேருநதுகளில புளிமூடடை மாதிரி மககளைத திணிததுககொணடு சநதாபபததை சாதகபபடுததிக கொளளப பாாததாாகள நடததுனாகள! அநத நெரிசலில குழநதைகளுடன பிரயாணம செயய துணிவு வரவிலலை

போலீஸ பாதுகாபபுடன ஒரு ரயில விடபபடும எனற செயதியைக கேடடு ஸடேஷனுககுப பறநதோம அதிாஷடவசமாக உடகார இடம கிடைததது ஒரு அவசரம என்று வருமபோது விதிமுறைகள காறறில பறகக வேணடியதுதான அன்று ரயில பெடடிகளின மேலே கூட மககள ஏறி உடகாாநது பிரயாணம செயதாாகள அவாகளை யாராலும தடுகக முடியவிலலை!

ரயில ஊாநது ஊாநது எபபடியோ பெஙகளூா வநது சோநதது

சென்னைககு ரயில எபபோது கிளமபும என்று யாருககும தெரியவிலலை ஸடேஷனில இருநத கூடடம இரடடிபபாகியது!

அன்று பிஸகட, பழம, சிறறுணடி விறறவாகளின காடடில மழை! விலைகள ராகெடடில தொறறிக கொணடு விண வெளிப பயணம செயதன!

நலலவேளையாக நாஙகள உடன கொணடு வநதிருநத சிறறுணடி கை கொடுததது

ஜுர வேகததில குழநதைகள சிணுஙகி அழுதாாகள அமமா அனுபூதி சொலலி விபூதியை அவாகள நெறறியிலிடுவதும மறுபடியும திருபபுகழை முணமுணபபதுமாக இருநதாள மாலைசுமாா ஆறுமணிககு, இரவு எடடுககுமேல சென்னைககு வழககமாக விடபபடும மெயில வணடி போகும என்று சொன்னாாகள அததனை கூடடததில நாலு குழநதைகளுடனும சாமானகளுடனும எபபடி ரயில ஏறபபோகிறோம என்று நானும அபபாவும கவலைபபடடோம

"விழிககுததுணை திருமெனமலாப பாதங கள மொழிககுததுணை முருகா எனும நாமஙகள முனபு செயத பழிககுததுணை அவன பன்னிரு தோளும, பயநத தனி வழிககுத துணை வடிவேலும செஙகோடன மயூரமுமே' எனகிற கநதரலஙகாரததையே திருமபத திருமப எனககுள சொலலிக கொணடிருநதேன வேறு மாாககம தெரியவிலலை

திடீரென்று அநத அதிசயம நிகழநதது!

"சாமீ ..மெடராஸ் போறீஙகளா?"

சிகபபு சீருடையில போாடடா ஒருவன வநது நின்றான

"ஆமாம'

"ஏதாசசும ஹெலப வேணுஙகளா?"

நாஙகள விழிததோம

"ரயிலில சீட பிடிககணுஙகளா குழநதை குடடியை வெசசுககிடடு எபபடி ஏறுவீஙக..

சீடடுககு பதது ரூவா முபபது ரூவா கொடுததீஙகன்னா சீட புடிசசிறேன'

"சரி"

"என பெயா ஆறுமுகமஙக"

அநதப பெயரைக கேடட மாததிரத திலேயே ஒரு - பிரமிபபு மனசில எழுநது உடலில பரவி சிலிாபபு ஏறபடடது

"சீடபோட சமுககாளம கொடுஙக"

அமமா அவசரமாய படுககையிலிருநது இரணடு பெடஷீடடுகளையும, விரிபபையும தலைகாணியையும உருவிககொடுததாள மறுநிமிடம ஆறுமுகம காணாமல போனான! அடுதத இரணடு மணி நேரததிறகு அவன கணணிலபடவே இலலை நாஙகள படட சிரமஙகள போதாது என்று ஏமாநதும போனோமோ என்று எணணிககொணடோம

இரவு பததரை மணிககு ஸடேஷனில பரபரபபு ஏறபடடது மதராஸுககு கிளமப வேணடிய மெயில பிளாடபாரததுககு வநது கொணடிருநதது கூடடம விழுநதடிததுக கொணடு ரயிலை நோககிப பாயநதது

"சாமி...சாமி!" என்று பரிசசயமான குரல ஒலிததது

ரயில பெடடியின ஜன்னலுககுளளிருநது ஆறுமுகம எடடிபபாாததது" சாமானை இபபடி கொடுஙக என்றான

இருபது ஆணடுகளுககுமுன சில ரயிலபெடடி ஜன்னலகளுககு கமபிகள இலலாமல இருநததும ஒரு விதததில

அனுகூலமாக இருநதது அபபா ஜனனல வழியே சாமானகளை உளளேதளள ஆறுமுகம அதை இறககுமதி செயது விடடு நாஙகள ஏறி வசதியாக அமாநதமேல அவன கீழே இறஙகினான

"ஆறுமுகம இநதபபா முபபது ரூபாய" அபபா பணததை எடுதது நனறியுடன நீடடினாா

"இனனொருததருககு இடம பிடிககணும வநது வாஙகிககிடடறேன" அவன பதிலுககுக காததிராமல மறைநது போனான

ஒரு மணி நேரததிறகுபபின தான ரயில கிளமபியது அவன வரவிலலை! ரயில நகரதத துவஙகியதும "ஆறுமுகம பணம வாஙகிகக வரவேயிலலையே" அபபா தேடி தோறறாா... ரொமப நாள வரை "இது ஆறுமுகததின பணம" எனறு அதைததனியாக எடுதது வைததிருநதாா அதைச சொலலும போதே அவா உடல சிலிாககும உணாசசி வசததில கணகள நிறைநது போகும கடைசியில அநதப பணம முருகன கோயில உணடியலுககுப போயிறறு!

இது ஒரு சாதாரண சமபவமாக பலா நினைககலாம அவன உதவி செயய எஙகளைத தோநதெடுததது ஏன? அவன பெயா மணணாஙகடடி, சஙகிலிககருபபன, சினராசு எனகிற ரீதியில இலலாமல "ஆறுமுகம" எனறு ஏன இருககவேணடும? ஒரு பெடடியைச சுமநது செனறு ரயிலில வைகக போராடடா்கள கூலிககாகப சணடையை அனுபவிததுக கணடவாகள அநத நெருககடியில கூட கூலி வாஙகாமல உதவிய ஆறுமுகததை விதயாசமான நபராகததான நினைகக முடியும 'அடியாாககு நலல பெருமான' எனகிற கநதா அலஙகார வரி என நினைவுககு வருகிறது.

கடவுள அடியாாககு தொணடு செயய சில நலல மனிதாகளைத தோநதெடுககிறாா ஆறுமுகம அபபடிபபடடவனதானோ...?

* * * * * *

அநுபவம - அருள நிகழசசி (3)

உபதேச மந்திரப் பொருள்

(V V S மணி சென்னை)

திருபபுகழ ஓதக கிடைததே "யான முன செய புணணியமனறோ"!

"தம பராககு அற, நினனையுணாநது, உருகி, பொறபதமக கழல சோவாா தம குழாததினில எனனையும அனபொடு வைகக சறறுக கருதாதோ?" "கூடு கொணடு உழல வேனை, அனபொடு ஞான நெஞசினா பால இணஙகிடு, கூாமை தநதினி யாள வநதருள புரிவாயே" "இடுதலைச சறறும கருதேனை, போத மிலேனை, அனபாய, கெடுதலிலாத தொணடரில கூடடியவா.." "உனதடியாராகிய மோன ஞானிகளுடனே சேரவும, காதலா யருள புரிவாயே"

அருணகிரிநாதரின இவவாககுகளடஙகிய திருபபுகழைப பாடப பாட, ஆனமீக, லௌகீக அனுபவஙகள பல எனககு ஏறபடடன மிகவும ரகசிய அனுபவஙகளைப பகிாநது கொளள முடியாவிடினும, அனபாகளின வேணடுகோளுககு இணஙகி ஒரேஒரு அனுபவததை ஏனையோருடன பகிாநது கொளவ தில பெருமிதம கொளகிறேன

ஞானிகளின சஙகம எனககுக கிடடியது சிருஙகேரி ஜகதகுரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹாஸநிதானம பல சநதாபபஙகளில அடியேனுககு பல உபதேசஙகள செயது, பாதுகைகளும தநது அநுககிரஹிததிருககிறாாகள 1976ல சிருஙகேரி

சென்றிருந்த சமயம், சுகல சஷ்டியன்று, சுப்ரமண்ய மூல மந்திரம் உபதேசித்து அருளினார்கள் 1977ல், சென்னையில் அவர்களுடைய வாத்தந்தி விழாவுக்கு டெல்லியிலிருந்து வந்து போன சமயம், ஸ்ரீ ஸந்நிதானம் அவர்கள் 32 ருத்ராக்ஷங்கள் கொண்ட ஜபமாலை தந்தருளினார்கள் உபதேசம் மஹா ஸந்நிதானம் அருளினார்கள் ஜபமாலை ஸந்நிதானம் தந்தருளினார்கள்

டெல்லி திரும்பியவுடன், மலைமந்திரில் முதல் ஞாயிற்றுக்கிழமை திருப்புகழ் பஜனையில், நம் குருஜி அவர்கள், 'அபகார நிந்தை, பாட்டை எடுத்துக் கொடுத்து, என்னைப் பாடும்படி பணித்தார் "உபதேச மந்திரப் பொருளாலே, உனை நான் நினைந்து அருள் பெறுவேனோ" என்று நான் பாடிய போது நான் நானாக இல்லை அந்த ஆனந்தம் சொல்லொணாதல்லவோ? இவையெல்லாம் திருப்புகழ் தந்த செல்வமன்றோ?

இதுபோன்று, மேலும், பல மோன ஞானிகளின் இணக்கம் கிடைத்து வருகின்றது லௌகீக அனுபவங்களைப் பற்றிச்சொல்லத் தேவையில்லை வீண் ஆதத்தில் ஆசையிலாது, லௌகீகமான விவகாரங்கள் மெதுவாக கழன்று வருவதை உணர்கின்றேன் திருப்புகழ் ஓத, அடியார்க்கும் எளியனை வாழ்த்த, வாக்கும் உள் நோக்கும் அருளுவனன்றோ இலாபமில பொலா உறை சொலா மன தபோதனர்கள், அடியேனை மேலும் மேலும் ஆஸ்ரயம் செய்து, அடியேனும், "யானும் எனதும் வேறாகி, யாதும் எவரும் யானாகும்" இதய பாவனாதீதத்தோடு, திருப்புகழை மேலும் மேலும் தேனூற ஓதி ஸகுந்தஸாயுஜ்யம் அடைய, திருப்புகழ் வழி கோலும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை

* * * * * *

அநுபவம் - அருள் நிகழ்ச்சி (4)

காவற்காரப் பெருமாள்

(ஓர் அன்பர்)

அடியவர் தொழுது வழிபடும் காவற்காரப் பெருமாள் நம் செந்திலாண்டவர் ஆபத்தில் அஞ்சேல் என்ற பெருமாள் நம் திருவேரகப் பெருமாள் அடியவருக்கு நல்ல, எளிய, இனிய பெருமாள் நம் ஆறுமுகப் பெருமாள் அத்தகைய பெருமாளின் காக்கும் தன்மையை பல தடவை உணர்ந்திருப்பீர் அப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சி ஒன்றை இங்கே கூறுகிறேன்

1984 ஏப்ரல் மாதம் மூன்றாவது சனிக்கிழமை அன்று இரவு விண்வெளியிலிருந்து விண்வெளிவீரர் ராகேஷ் சர்மா, பிரதமர் அமரர் இந்திராகாந்தி அவர்களுடன் முதன் முதலில் உரையாற்றப் போகிறார் மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை சுவாமி மலையில் சுவாமிநாத பெருமாளுக்கு அஷ்டபந்தன கும்பாபிஷேக பெருநாள் அதைக்காண நானும் என் குடும்ப நண்பர் பெருமாளும் அன்று ஆபீஸ் அலுவலை முடித்து விட்டு மாலையில் சுவாமிமலைக்கு கும்பாபிஷேக காட்சியைக்காண புறப்படுகிறோம்

என் நண்பர் பெருமாளின் வீட்டில் அவர் துணைவியார், 15 வயதுடைய மகன் சுப்புராமன், அவனுக்கும் சிறிய இரு பெண் மக்கள் ஆகிய நால்வர் மட்டுமே இருந்தனர் மற்ற ஆண் துணை அவர்களுக்கு இல்லை இரவு தொலைக்காட்சியில் 11மணி வரையில் விண்வெளியில் ராகேஷ் சர்மாவும் அமரர் இந்திராகாந்தி அவர்களும் பேசிய சம்பாஷணையை கேட்டு விட்டு அப்படியே தூங்கிவிட்டனர் பாலகனிக்கதவையும் மூட-

மறநதுவிடுகினறனா இரவு 12 30 மணி இருககும இவாகளுடைய இரணடாவது மாடி வீடடின பாலகனிககு, கீழே இருநது ஒரு திருடன ஏறி வநது நுழைகிறான பால்கனி வழியாக இவாகள் அறைககுள வநது விடுகிறான கறுபபுநிற காலசடடை, தவிர ஒனறும அணியாத கரிய பெரிய மேனி அறைககுள ஒரே இருடடு பாலகனி வழியாக மஙகலான தெரு விளககின வெளிசசம திருடன ,தொலைககாடசி பககம உடகாாநது அறையில எனன எனன உளளன எனறு நோடடமிடுகிறான இபபோது பெருமாளின துணைவியாருககு ஒரு அசசுறுததல திருமபி படுககிறாாகள உறககம வரவிலலை தலையை தூககி தொலைககாடசி பெடடியை பாாததுக கொணடிருநதோமே அதை அணைததிருக கிறோமா எனகிற சநதேகததில பெடடியை நோககுகிறாாகள அபபோது அஙகு ஒரு உருவம பதுஙகி இருபபது தெரிகிறது பாலகனி கதவு திறநதிருபபதால திருடன நுழைநது விடடான, எனன செயவது எனறு விளஙகவிலலை கணவா பெருமாளும அஙகு அனறு இலலை கோவிலுககுப போயவிடடாா எனன செயவது முருகா எனகிற சிநதனை நொடிபபொழுதில ஒரு யோசனை தோனறுகிறது தைரியததை வரவழைததுக கொணடு தன குழநதைகளை எழுபபி திருடன! திருடன! எனறு சபதமிடுகிறாா 'அநதத' 'திருடன தான தபபுவதறகாக பாலகனிப பககம ஓடுகிறான செலலும போது அவனுடைய வலது காலின பினபுறம: பாலகனி சுவரில பலமாக அடிபடுகிறது தொபபெனறு கீழே விழுகிறான இதுதான சமயம எனறு மகள சுபபுராமன திருடனின முதுகில ஏறி உடகாாநது பலமாக தாககுகிறான இதற கிடையில இவாகள போடட சபததில அககம பககததில உளளவாகள எழுநது வநது கூடுகினறனா விசாரணையில தெரிய வருகிறது அநத திருடன அனறுதான வேலூா சிறையிலிருநது விடுதலையாகி வநதவன எனறு

திருடன தனியாக வநதிருநததும, திருடன கையில ஆயுதமிலலாமல இருநததும, திருடன காலில பலமான அடிபடடு கீழே விழுநததும, இவாகளுககு இநத அசாததிய துணிசசலும தைரியமும அமைநததும, அவனை பிடிதது போலிஸில ஒபபடைததும காவறகாரப பெருமாளின அருளினாலனறோ!

* * * * * *

நோய் நீக்கிய திருப்புகழ் பாராயணம்

(ஸ்ரீமதி ஜயலக்ஷமி பஞசாபகேசன)

திருபபுகழ அனபாகளில ஒருவரான நான திருபபுகழ பாடலகளையும, திருபபழநி வகுபபு, பெருததவசன வகுபபு முதலிய திருவகுபபுகளையும பாராயணம செயது வநததினால, கடநத ஐநது ஆணடுகளுககு முன, எனககு நிகழநத ஒரு அருள நிகழசசியை நினைவில கொணடு அநத அநுபவததை எலலோரிடமும பகிாநது கொளளும ஆவலுடன தெரிவிககிறேன..

எனது தைராயடு சுரபபி சோகுலைநது அதனால இனனல அதிகமாகவே, அறுவை சிகிசசைககாக மருததுவ மனையில சோககபபடடேன முனபே பலலாணடுகளாக சில திருபபுகழ பாடலகளையும, திருவகுபபு களையும கறறும, உணாநது உருகிபபாடியும வநததினால எனககு ஆணடவனின அருளில உறுதியான நமபிககையும, மறறும மனோ தைரியமும வளாநது வநதது திருபபுகழ சகதியை அளிவிடமுடியாது 15-08-89 அனறு அறுவை சிகிசசைககாக எனனை தயாா செயது கொணடுபோகும முன வழிககுத துணையாக உதவி அருளும திருபபுகழ, திருவகுபபு முதலிய தெயவததமிழ பாடல களைப படிதது ஆவினனபூதியை நேசமுடன அணிநது வேணடினேன மயககமருநதினால நினைவு மறையும வரையிலும முருகேசனை வேணடிக கொணடேயிருநதேன மிகவும சிககலான ஆபரேஷன நானகுமணி நேரம அனறு இரவில மாாபு அடைபபு, அதனால மிகுநத வேதனை சுறறிலும, வாய,மூககு, கை முதலியவைகள அசைய முடியாதவாறு குழாயகள ஆகவே, பஜனை முடிவில கூறும வேணடுகோள வசனஙகளை நினைவில கொணடு, உசசரிதது முழு மனதுடன வேணடினேன வலி குறைநதது மறுபடியும நானகு தினஙகள சென்றபின, ஒருநாள திடீரென என கை, கால விரலகள ஒனறுடன ஒனறு பினனிககொணடன ஒரு விபரீத நரமபுக கோளாறு, எநத டாகடரும வநது பாாககும சமயமிலலை அடியாாதமககு அரசு, அவரே நமககு உறுதி என ஆணடவனை வேணடிககொணடேன மறு நிமிடததில எதிாபாராமலே எனககு ஆபரேஷன செயத டாகடரே வநது நரமபுககோளாறறை சரிசெயதாா புயவகுபபு படிததுவநததால, முருகனே தன ஈராறு கரஙகளினால என இருபது விரலகளையும சரிசெயதது போலவே தோனறியது இதுவனறோ திருபபுகழ சகதி '

* * * * * *

தித்திக்கும் திருப்புகழ்

(V V S மணி)

பததுவயது பாலகனாக இருநத பொழுது சென்னை கநதசாமி கோயிலுககு செலலும பொழுது முதன முதலாக திருபபுகழைக கேடடது நினைவில ஒலிககிறது அபபொழுது நிகழநத நெஞசக கிளாசசியை எபபடிததான வாணிபபது ? "மடி மீதடுதது விளையாடி நிதத மணிவாயின முததி தரவேணும" எனும அடிகளைக கேடகும பொழுது ஏன தொணடை அடைககிறது ? " மஙகையுடனரி தானும இனப முற மகிழகூற மைநது மயிலுடனாடி வரவேணும" எனற அடிகளைக கேடகும போழுது கணகளில ஏன கணணீா வரவேணடும ? இது போனற கேளவிகள ஆயிரமாயிரம எழுநதன எனனுள ஆனால இவறறைப பறறி சிநதிககவோ, சிநதிதது முடிவுககு வர இயலாத பருவம அது, ஒனறு மடடும தெரிநதது இநதப பாடலகளுககு நெஞசை உருககும சகதி இருககிறது - இருபபினும, ஏதோ ஒரு உணாவு, சுமாா 40 ஆணடுகளுககு எனனை திருபபுகழிலிருநது பிரிதது வைததிருககிறது முருகனருளே, எனனை என் நணபா ஒருவா மூலம, திருபபுகழ குழுவில சோததுவைதததது அது வரை வருடஙகள அதததனையும வீணாகியதே எனற சோகம, பசசாதாபம எனனை உலுககியது திருபபுகழகுழுவில சோநது கொணடபின தெததிககும திருபபுகழ திகடடாமல அளிககும ஆனமிக ஆனநததததை உணாநதேன ! ஞான இனபமளிககும அருண கிரிநாதரின அருள வாககுகளை, உணாசசி களஞசியஙகளை, உணாசசி பூாவமாகவே பகிாநது கொளள வேணடும எனறு தோனறுகிறது

" சோகமெலாமற வாழவுற நமபிற
காசறு வாரிமெய
ஞானததவஞ சறறருளாதோ"

" அவமாயை கொணடுலகில விருதா
அலநதுழலும
அடியேனை அஞசலென வரவேணும"

" உபதேச மநதிரபபொருளாலே உனை
நான நினைநதருள பெறுவேனோ"

இவைபோனற அருள வாககுகள எலலாம நம வாழககைப பயணததின முடிவில காததிருககும அநுபவஙகளை கோடி காணபிககும Emotive phrases என திடமாக நமபுகினறேன

* * * * * *

அருணகிரிநாதர் போதிக்கும் நெறி ---
"இட்டு, உண்டு, இரு"

(V கணேசன   துணை செயலா, முருகன திருவருடசஙகம செனனை)

ஒரு சமயம காஞசி மாமுனிவரை தரிசிகக செனறிருநதேன திருததணியில படிகள தோறும திருபபடி விழா நடததி வருவது பறறி சொலலிக கொணடிருநத பொழுது சுவாமிகள, இடையே குறுககிடடு திருததணியில ஒவவொரு படியிலும திருப புகழை பாடிக கொணடு செலகிறீரகளோ ? எனறு எனனை நோகக, என தவறை உணாநத நான, படிகள தோறும எனற சொலலினைத திருததி படிகளில திருபபுகழ பாககளை பாடிகொணடே ஏறிச செனறு ஆஙகாஙகே உளள மணடபஙகளில சிறிது நேரம திருபபுகழ இசைதது பினபு தொடருவதாக கூறினேன

சுவாமிகள ' உடனே "அது தானே பாாததேன படிகள தோறும திருபபுகழ படிவிழா எனறு கூறினாயே' ஒவவொரு படியிலும நினறு பாடிச செலவதானால ஒரு நாள போதாதே'" எனறு கூறி, விடட இடததிலிருநது, "சரி, திருபபுகழைப பாடிக கொணடே செலகிறீாகள அதாவது காலை ஏழு மணிககு கிளமபினால சுமாா பதது மணி அளவில மேலே போயச சேருகிறீாகள மேறகொணடு," எனற கேளவிக குறியுடன நிறுததினாாகள நான மாலையில முருகப பெருமானுககு சிறபபான அபிஷேகம நடைபெறும எனறு கூறினேன "அபிஷேகம நடைபெறுகிறது, அதன பிறகு?" எனறு சுவாமிகள கேடக, நான மலையில நடுபபகல வரை திருபபுகழ பஜனை நிகழசசிகள நடைபெறும எனறு கூறினேன மறுபடியும சுவாமிகள, முடிவுறறவுடன? எனறு, வினவ நாஙகள கீழே இறஙகி அனறு அருகில இருககும ஏனைய கோயிலகளுககுச செனறு வழிபடுவோம எனறு கூறிக கொணடிருககும பொழுது சுவாமிகள கையினால வயிறறைக காணபிதது இடதுபுறமும வலது புறமும விரலகளை அசைததவாறு அதறகு ஒனறும கிடையாதோ எனறவுடன நான உணடு எனறு கூறினேன

"படிகளில பாடிக கொணடே மேலே செலகிறீரகள அஙகு முருகனுககு சிறபபான அபிஷேகஙகளைச செயது பஜனை நிகழசசிகளை முடிததுக கொணடு கீழே இறஙகி வருகிறீாகள இறஙகியவுடன ஏனைய கோயிலகளுககுச செலகிறோம எனறால வயிறறுககு ஒனறுமிலலாமல கோயிலகளுககே செனறு கொணடிருககிறீாகளோ எனறு நினைதது விடடேன" எனறு கூறி சாபபாடு உணடு எனறாயே அது யாருககு? எனறு மறுபடியும கேளவியை எழுபபினாாகள நான எலலோருககும எனறு சொலலிக கொணடிருககையிலேயே அவாகள "எல லோருககும எனறால? உஙகளுககு, பஜனை குழுவினாகளுககு உஙகள நணபாகள அவாகளுடைய நணபாகள, உறறாா, உறவினாகள போனற எலலோருககும உணடு படிகளில பாடிக கொணடு செலகினறீாகளே அபபொழுது இரணடு பககஙகளிலும கீழே உடகாாநது கொணடிருபபாாகளே ., அவா களுககு உணடோ?" எனறு கேடடாா ஒரு கணம நான திகைபபுடன அதிாசசிககு உளளாகிவிடடேன அவாகள நான பதில கூறாமல இருபபது கணடு "உனககுப புரியவிலலையா?" எனறு இனனும சறறு விளககமாக "கீழே துணியை பரபபிக கொணடு உடகாாநதிருபபாாகளே எனறு கூறி எனனை நோககினாாகள எனககுப புரிகிறது எனபதறகு என தலை அசைநததே தவிர வாயிலிருநது வாாததைகள வெளிவரவிலலை

அவாகளுககு முன சலனமறற ஒரு மரததைப போல நினறு கொணடிருநதேன இநத விஷயததிற காகததான சுவாமிகள இவவளவு நேரம எனனை விடாமல தொடாநதார எனபது அபபொழுதுதான எனககுப புரிநதது எனனை நோககிய பரமாசசாரியாா அவாகள "அருணகிரியாரின கநதரலஙகார நூலைப படிதிருககிறாயா?" எனறு கேடடு விடடு "பொருபிடியும" எனற பாடலில "பிடி சோறு கொண(டு), இட(டு)(உ)ணடு இரு, வினையோம இறநதால ஒரு பிடி சாமபரும காணாது மாய உடமபிதுவே" எனறு கூறுகிறாரே இதை நீஙகள அறியவிலலையோ? எனறு கேடடாாகள பாடல முழுவதையும நினைவு கூறலாம

"பொருபிடியும களிறும விளையாடும
புனசசிறுமான
தருபிடி காவல, ஷணமுகவா எனச
சாறறி நிததம
இருபிடி சோறு கொணடு இடடு
உணடிரு, வினையோம இறநதால
ஒரு பிடி சாமபரும காணாது மாய
உடமபு இதுவே"

இபபாடடின உடகருதது நாம இறநதால ஒரு பிடி சாமபலும ஆகாமல அழியக கூடிய உடமபு இது ஆதலின வளளி பிராடடியின நாயகன ஆறுமுகஙகளை உடைய முருகப பெருமானை துதிதது நாள தோறும ஒருபிடி அனனமாவது ஏழைகடகு இடடு நீயும உணடு இருபபாயாக எனபதாகும

நாம செயயும செயலகள யாவும பெருமை படததககதாக சில சமயஙகளில நினைதது விடுகிறோம ஆனால எககாரியஙகளைச செயதால இமமைககும, மறுமைககும உகநதது, போறறததககது எனபதை மிக எளிமையாக மஹானகளின மூலமதான நாம அறிநது கொளளமுடியும

சுவாமிகள எனனை நோககிய வணணம "தினமும முடியாவிடடாலும இது போனற விழாககளிலாவது அனனதானம செயதீா களானால விழாவும சிறபபாக பரிமளிககும உஙகள எலலோருககும மனநிறைவு ஏறபடுவதுடன சஙகததிறகும பெருமை ஏறபடும" எனறு கூறினாாகள

"அனனதானம எனறவுடன கடையில அதறகெனறே ஒருவிதமான அரிசி கிடைககும அதை உபயோகபபடுததாமல நீஙகள எலலோரும எநத அரிசியில அனனம படைதது உணகிறீாகளோ அதே அனனததில நீஙகள உபயோகிககும சாமபாரை கலநது ஏழைகளுககு உதவுஙகள இதை விடாமல ஒவவொரு வருடமும படிவிழாவில சஙகததின சாாபில செயது வநதீாகளானால அருண கிரிநாதா மூலமாக உஙகள எலலோருககும முருகபபெருமானின பரிபூரண கடாக்ஷம கிடைககும எனறு அனுககிரஹம செய தாாகள

மறுவருடம டிசமபா மாதம மூனறாவது சனிககிழமை அனறு திருததணியில அனனதானம செயய ஏறபாடுகள செயது கொணடிருநத பொழுது ஒரு அனபா சததிரததின வாயிலில எனனை காண வநதிருநதாா ஒரு மூடடை நலல அரிசியுடன வநதிருநத அவா எனனிடம வருடா வருடம படிவிழாவில இதுபோனறு ஒரு மூடடை அரிசியை அனனதானததிறகு கொடுபப தாகவும், நாஙகள திருததணிககு எபபொழுது வருகிறோம எனற தகவலை முன கூடடியே இநத விலாசததிறகு எழுதுஙகள எனறு கூறிவிடடு சென்றாா பரமசசாரியாரின அனுககிரஹம கிடைதது விடடது

என கணகள பனிததன ஆம, அனபும, அறமும, கருணையும, கனிவும, பணபும, பரிவும, தவமும, தியாகமும, அமைதியும, ஆனநதமும, பேரறிவும, பேராறறலும ஒருஙகே இணைநத இநத அருடசகதியை தவிாதது இபபூவுலகில வேறு எநத ஒரு சகதியை நாம நேரில காண இயலும பல இனனலகளுக கிடையே நமது தாமததையும, மதததையும, பகதிமாாககததையும ரக்ஷிபபதறகாக வாழநத நம மஹானகளுககு நாம எனறெனறும நனறி செலுததிப புததுணாசசி பெறுவோமாக

* * * * * *

அநுபூதி அனுபவம்

(R ராமகிருஷ்ணன் - பம்பாய்)

1971-ல வளளி கலயாணம முடிநது ஒரு அனுபூதி அனுபவததை கூற மனம நெகிழகிறேன அபபோது நான நஸிராபாத, ஆஜமீா, ராஜஸதானில பணிபுரிநது கொணடிருநதேன வயது முதிாநத தாயாா, தகபபனாா அவாகளை ஹைதராபாத வழியாக சென்னை அனுபப ரயில வணடியில ரிஸாவ செயதாகியது

ஆஜமீரில வணடி பிடிககவேணடியது ஆஜமீா நஸிராபாதிலிருநது 25 கிலோமீடடா பஸஸிலதான செலலவேணடும ஒருமணி நேர பிரயாணம கடைசிபஸ ஒரு வேளை நினறுவிடடால என்ன செயவது ? எனறு, அதறகு முநதிய பஸஸிலேயே நஸிராபாதிலிருநது பயணமானோம ஆனால அநத பஸ 10 கிலோ மீடடா போன பிறகு கோளாறு ஆகி விடடது பஸ நகரவிலலை, அடுதத கடைசி பஸ வரும எனறு எதிாபாாததோம அதுவும கோளாறு வரவிலலை நிறகும இடம அததுவானம, அஙகு வேறு பஸ, லாரி, காா ஒனறும வருவதறகு ஏதுவானதிலலை "வேலுணடு வினையிலலை, மயிலுணடு பயமிலலை, குஹனுணடு குறைவிலலை" எனபதைதான ஞாபகம கொளள வேணடியதாயிறறு

கநதா அநுபூதி மனன பாராயணம செயதேன அபபோது,

"சாகாது எனையே சரணஙகளிலே

கா கா நமனாா கலகம செயு நாள

வா! கா! முருகா, மயிலவாகனனே!

யோகா! சிவஞான உபதேசிகனே!"

எனற அநுபூதியை சொனனதும, நடு ரோடில நிறகும எஙகளைப பாாதது ஒரு காா நினறது காரிலிருநது இறஙகினது ஒரு பரிசசயமான காணடராகடா எஙகள துயரம தெரிநத முருகபபெருமான கநதா அநுபூதி அனுபவம உணாததிட நேரம கடநது வநதாா போலும அவா காரும,மககராகி நேரஙகடநது செலலுமபடி நோநதது ஆஜமீா ரயிலவே ஸடேஷனில, வணடி கிளமபுவதறகு பதது நிமிடம முனபே சோததுவிடடாா

எனனே! முருகன அருள!

எனனே மயிலவாகன சுகம !!

எனனே அநுபூதி அனுபவம !!!

* * * * * *

கூட்டுப் பிரார்த்தனை

(சாநதாராஜன கலகததா)

"நலலாா ஒருவா உளரேல அவாபொருடடு
எலலோாககும பெயயும மழை"

பல நலல மனஙகளின ஸூக்ஷம உணாசசிகளின வெளிபபாடுதான ஸதூலமாக பெயயும மழை எனபது பெரியோரின கருதது ஆகையினாலதான மழைககாக கூடடு பிராாததனை செயயும போதும, வருண ஜபம செயயும போதும, கைமேல பலனாக மழை பெயகிறது இதனை பமபாய வாசி திருபபுகழ அனபாகள நிசசயம மறுகக மாட்டாாகள ஏனெனில இதை அவாகளே அனுபவததில கணடறிநத உணமையாகும

1987ம வருஷம ஆடி கிருததிகையை முனனிடடு குருஜியின தலைமையில ஒரு பஜனை ஏறபாடாகியிருநதது அபபொழுது மழையினமையால தமிழநாடு மிகவும வறணடிருநத காலம எதிாபாராத விதமாக பமபாயில கூட ஜூன மாதததில மடடும ஏதோ ஒபபுககு இரணடு நாடகள பெயது விடடு மேகஙகள மறற ஊாகளை காணச சென்றுவிடடன வறணட ஊாகளில எலலாம கநதனகருணையை மழையாக பெயயச செயய அநத பஜனையை விசேஷ பிராாததனைககாக ஒருமுகபபடுததுவது எனறு தீாமானிககபபடடது

பஜனை ஆரமபிதத உடனேயே குருஜியின மனதில பகதி மேகஙகள சூழநதன எதிரொலியாக எலலோா கணகளிலும கஙகையும, யமுனையும பெருககெடுத தோடின பல முககிய காரணஙகளால, ஒரு மணி நேரபஜனை தான எனறு வரையறுககப படடிருநதாலும, மூனறு மணி நேரம முருகன எலலோரையும தன வலையில சிகக வைததிருநதான

குருஜியையும மறறவாகளையும வழியனுபபும போது வானில கருமேகஙகள சூழநதிருநதன திருபபுகழ இசையில நீராடிவிடடதாலோ எனனவோ, நாஙகள முதலில இதை கவனிககவிலலை ஹாலை பூடடி சாவியை ஒபபடைதது விடடு வீடடுககுள நுழைநது விடுவதறகுள, இடியும மினனலும சோநது பெயத மழையில நாஙகள முழுவதுமாக நனைநது விடடிருநதோம பஜனைககு வநது வீடு திருமபுவதறகுள அனறு பெயத மழையில நனையாதவாகளே கிடையாது எனலாம கநதன கருணையைப பறறி பல நாடகள வரை பேசிக கொணடிருநதோம

* * * * * *

அநுபவம் - அருளநிகழசசி (10)

தாமேபெற, வேலவர் தந்தனால்

ஜெயா சுவாமிநாதன

எலலாம வலல முருகபபெருமானின அருளினால, திருபபுகழனபா குழாததில சேரநது, திருபபுகழ கறறு, நிறைபுகழ உரைககும பேறு கிடைததது அனபாகளுடன மேறகொணட தலயாததிரையில நாஙகள, சிககல ஸதலததிறகு சென்ற பொழுது, மற றொரு பேருநதிலவரும அனபாகளின வருகைககாக சிறிது நேரம காகக நேரிடடது, அவவமையம, எஙகள குருஜி அவரகள எனனை ஒரு பாடல பாட பணித தாாகள உடனே என நினைவில ஒலிதத "திவாகரதனுஜம" எனகிற முததுஸவாமி தீகஷிதரின கீரததனையை அநத இடததிலேயே பாடினேன இனனுமொரு பாடல பாட வேணடுமெனறு குருஜி ஆணையிடடபொழுது "ராம கதாஸுதி" ஸ்ரீ தியாகரரஜரின மதயமாவதி கீரததனையைப பாடினேன

ஆனால சமீபததிலதான, நான பாடின இடததிலேயே சனீஸவர சநநிதியும, அடுதது கோலவாமனப சநநிதி கொணடிருபபதாக "ஞானபூமி" யிலிருநது அறிநது கொணடேன எனனே, குருஜியின மூலம வேலவரின அனபுககடடளை குறிபபிடட சநநிதியில அதறகுததகுநத பாடலை, எனனையும அறியாமல, எனககு நினைவு படுததி பாட வைததிருககிறாா

தாமே பெற, வேலவா அருளிய திறததினாலதான பாட முடிநதது எலலாம முருகன செயல

* * * * * *

அநுபவம் - அருள நிகழசசி (11)

"புதுக்கவிதை-முருகனைப்பற்றி"

சாநதாராஜன கலகததா

காவிரிககரையின ஸவாமி மலையிலும, யமுனைத துறையில உததர ஸவாமி மலையிலும குடி கொணட முருகன, மாசிலடியாாகள வேணடுகோளுககிணஙக போபாலில மததிய ஸவாமி மலை வாஸனாக நாமதை நதிககரை மேவி அரோ கிரியிலும வநதமர உளம கொணடான ஆனால கோயில திருபபணிகள முடிய பல விலலஙகஙகள வநதன ஒருநாள, என தநதை, அருணகிரிநாதரின சொறகளை வைததுக கொணடே, தொகுதது, மததிய மலை ஞானஸகநதனைப போறறி 'வநது அமாவாய' எனறு பாடு, கணடிபபாக கும்பாபிஷேகம சீககிரம நடககும எனறாா திருபபுகழ வாாததைகளாலேயே ஒரு கவிதையும உருவாயிறறு இலககணப பிழையிலலாமல, எதுகை, மோனை, ஓசை, நயம, சநதம முதலியன சிதறாமல இருககிறதா எனறு தமிழ நாடடில ஒரு தமிழப பேராசிரியரிடம காணபிதது நிசசயப படுததிக கொணடோம

ஆயிறறு, ராகம அமைதது, ஏதோ ஓா ஆசையின உநதுதலில ஒரு திருபபுகழ

பஜனையில கோயிலுககு முனனால கநதனுககுப பாடி சமாபபணம செயது விடடோம அதன பிறகு தான மனதிறகுள பயம தோனற ஆரமபிததது உலகததவா எனன, ஏது, சொலவாாகளோ, முடடாள தனமான காரியம செயது விடடோமோ, சரியோ, தவறோ எனறே தெரியவிலலையே? குருநாதரே தனனை புலையன, அசடன எனறு விளிககும போது, எநத தைரியததில, ஏன இநத மாதிரி ஓா அதிகப பிரசஙகித தனமான காரியம செயதோம எனற எணணஙகள எனனைப பாடாய படுததின ஏதோ பெரிய குறறம செயது விடடதைப போனறு உணாநதேன கணவரிடம சொனனபோது அவா அமைதியாகத தான இருநதாா வழியெலலாம இதே புலமபலதான

வீடடைத திறநது உளளே நுழைநதவுடன, கதவில இடுககில நுழைதது விடபபடடிருநத அனறைய கலகி பததிரிகையைப பாாததேன அடடையைப பாாததவுடன மினசாரம பாயநதாற போனறு நானும அவரும உணாநதோம மேலடடையில திருசசெநதூா முருகனின அழகிய படம அசசாகியிருநதது அததுடன 'புதுககவிதை குமரனைப பறறி - உளளே' எனற வரிகள இருநதன உளளே திருமதி சௌநதரா கைலாசம எழுதிய கவிதை இருநதது

ஆனாலும், இனறு வரையிலும அநத அடடைபபடமும, அநத வரிகளும எனககாகவே அசசடிததாற போல தான உணாகிறேன ஏனெனில கலகி ஓா ஆனமிக இதழ அலல கலகி போனற சமூக வார இதழகள ஸவாமி படஙகளை அடடையில தாஙகி வருவதிலலை தாவடி யோடடும மயிலும, தேவா தலையிலும படட முருகனின சிறறடிகள எஙகள பாவடி ஏடடிலும படடுவிடடன எனறு சொலலததான, கலகி அடடையிலும வநதானே எனறு நினைககத தோனறுகிறது

பிறகு வெகு சீககிரததிலேயே மததிய ஸவாமி மலை கோயில குமபாபிஷேகம கோலாகலமாக நடநதேறியது எனறு சொலலத தேவையிலலை

* * * * * *

திருபபுகழ பாமாலை

ராகம தேஷ — தாளம , ஆதி

சநதம தனனன தனனன தனனன தனன
தததன தததன

அரஹர சுநதர ஆறுமுக எனறு
திருமுக சநதர முருகக டமப
கிரிதனில வேல விடடிரு தொளையா
உருகியன பினோடு உனை நினைநது நான
கருணை பொழிநது முகமுமலாநது
அரவணை துயிலும அரிதிரு மருக,
மருவும அடியவா மனதிற கிணங
பரவிய நாமதை நதிககரை மேவிய
நிதயமே பணிநதிட மகிழவோனே,
மததள வயிறனுக கிளையோனே,
கததொடு குமராமுத தமிழோனே,
பகதியுடன பாட அருளவாயே
சிததியருள சகதி வடிவேலா
உதததமா உளமதில உறைவோனே,
கததிரு அரோ கிரியில அமாவாயே
மததியமலை ஸவாமி நாத பெருமாளே

'குருவருள்'

(சாநதாராஜன, கலகததா)

வாசிககுப புதிதாக குடி வநதிருநத சமயம சில நாடகளாகவே, ராமாயண அணிலபோல, தேனூறும திருபபுகழை நமமால முடிநத வரை பரபப வேணடும எனற ஆசை துளிா விடடிருநதது இசை பயிறறுவிதத அனுபவம இருநதது போபாலில, என மதிபபிறகுரிய திருமதி ரஙகநாயகி நாராயணனிடம திருபபுகழை கறறிருநதேன மறறபடி அநத சமயததில எஙகள பெருமதிபபிறகும வணககததிறகும உரிய ஸாரையோ, ராஜிமாமியையோ நேரிடை யாகத தெரியாது

அனுசகதி நகரில நடககும வகுபபிறகு, ஒவவொரு சனிககிழமை மாலையும குடுமபததுடன சென்று வர முடிவு செய தோம முதல நாளே முடிநதால ஆசிரியரை (வாசியில வகுபபு நடதத) அனுமதி கேடகவும நிசசயம செயதோம ஆசையுடன தயககமும சோநது கொணடது

முதன முறையாக வீடு தேடி உளளே நுழைநத போது வகுபபு ஆரமபிதது விடடிருநதது எதிரே ஆணடவன தேவிமாருடன நறுமணம பரபபும புததம புதிய மலாகளால அலஙகரிததுக கொணடு திவயமாக காடசியளிததான ஒவவொரு வகுபபுமே பஜனை மாதிரி தான அனுசகதி நகரில நடககும என போகபபோகத தெரிநதது

'வலி வாத' திருபபுகழை கறறுக கொடுததுக கொணடிருநதாா தெரிநத பாடலாகையால என்னுடைய நாவும தாமாக பாடிக கொணடிருநதது புதிய இடததையும மனிதாகளையும ஒரு நோடடம விடடு பாடடில என மனம பதிநத போதுதான ஓா உணமையை திடீரெனறு உணாநதேன அவா சொலலிக கொடுததுக கொணடிருநத வரி, "சிவமாா திருபபுகழை எனு நாவினிற புகழ சிவஞான சிததிதனை யருளவாயே" நாஙகள எதறகாக அனுமதி கேடக வநதிருககிறோமோ அதை நாஙகள வாயால கேடகும முனபே, குகன குருவின நாவில அநத குறிபபிடட வரிகளால அனுமதி கொடுததுக கொணடிருநதான

அதன பிறகு அறிமுகப படலம முடிநது அனுமதி கேடடபபோது, ஸாா, உடனே அனுமதி மடடுமலலாது, சில நாடகளில குருஜி டெலலியிலிருநது வரவிருபபதாகவும, அவா மூலமாகவே வாசி வகுபபை சுபமாக ஆரமபிகக முடியும எனறும கூறினாா பிறகு நாஙகள அனறைய பாடலின வரிகளைப பறறி கூறினோம அவா அதை ஆமோதிதது, "கடவுள எலலா சமயததிலும நேரே வநது ஆசீாவதிகக முடியாது இமமாதிரியான சமபவஙகளின மூலம தன சஙகேத மொழியினால தனனை வெளிபபடுததிக கொளகிறான நாம தான அதன பொருள உணாநது அவன மேனமையை புரிநது கொளள வேணடும" எனறாா எததனை சததியமான வாரததை !

* * * * * *

THIRUPPUGAZH ANBARGAL

Regd. & Regional Offices

NEW DELHI	:	**Sri A. S. Raghavan** 340-Vasanth Enclave NEW DELHI - 110 057 Tel 602626
MADRAS	:	**Sri K. N. Sivaraman** 30-40, Fifth Avenue Vantage Tower, Besant Nagar MADRAS -600 090 Tel 4910614
BOMBAY	.	**Sri A.S Subramanian** No 8, Narayan Bhuvan Bandarkar Road Matunga (C Rly) BOMBAY - 400 019
KARNATAKA	:	**Sri.R Venkataraman** 20, 2nd Cross (HIG Houses) Dollars Colony R M V Extn II Stage BANGALORE - 560 094 Tel 3336782

Note For details of address of persons who have contributed articles in this souvenir, Sri R Venkataraman, Chairman, Karnataka Region may please be contacted

அடடைபபட விளககம

“ அறுசமய சாத்திரப் பொருளோன் ”

“ பிறவியலை யாறறினிற புகுதாதே
பிரகிருதி மாாககமுற றலையாதே
உறுதிகுரு வாககியப பொருளாலே
உனதுபத காடசியைத தருவாயே
அறுசமய சாததிரப பொருளோனே
அறிவுளறி வாாககுணக கடலோனே
குருமுனிவ னேததுமுத தமிழோனே
குமரகுரு காாததிகைப பெருமாளே“

* * * * * *

பிறபபு எனகினற அலைகள வீசும ஆறறிலே புகாமல, பிரபஞச விஷயஙகளாம மாயா வழிகளில பொருநதி அலைசசல உறாமல, உறுதி - ஆனம லாபததைத தரவலல குரு உபதேச மொழியின பொருள மூலமாய, உனனுடைய திருவடித தரிசனப பேறறைத தநதருளுக

அறுசமய சாததிரஙகளுககும பொருளாய விளஙகுபவனே!

அறிவின உடபொருளை அறிபவாகளாம பெரியோாககு குணககடலாய விளஙகுபவனே! அகததிய முனிவா துதிககும முததமிழ பெருமானே! குமரகுரு எனும பெருமாளே! காாததிகை மாதாகளுககு இனிய பெருமானே!

உனது பத காடசியைத தருவாயே

* * * * * *

ஆறு சமயஙகளுககும ஆதாரமானவன முருகன எனபதை அடடைப படம சிததரிககிறது அவைகளாவன--

சைவம	சிவனைப பரதெயவமாககக கொணடு வழிபடும சமயம
வைணவம	திருமாலைப பரம பொருளாகக கொணட சமயம
காணாபதயம	கணபதியை முதற கடவுளாக வழிபடும சமயம
கௌமாரம	குமரககடவுளே (முருகனே) பரம பொருள என வழிபடும சமயம
சாகதம	சகதியைப பரதேவதையாக வழிபடும சமயம
சௌரம	சூரியனையே பரம பொருளாக வழிபடும சமயம

* * * * * *